༄༅། །རྒྱ་གར་སྐད་དུ། མདྷྱ་ལཾ་ཀཱ་ར་པཉྫི་ཀཱ། བོད་སྐད་དུ། དབུ་མའི་རྒྱན་གྱི་དཀའ་འགྲེལ།

this sutra is an extensive treatise on the middle ornaments.

བམ་པོ་དང་པོ། འཇམ་དཔལ་གཞོན་ནུར་གྱུར་པ་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ།

homage to youthful manjusri.

།གང་ཞིག་བརྩོན་འགྲུས་མཚུངས་མེད་པས། །བདག་གཞན་ཕན་པ་ཕུན་སུམ་ཚོགས། །མཐའ་དག་ཕ་རོལ་ཕྱིན་དེ་ལ། །ཕྱག་བྱས་དབུ་མའི་རྒྱན་དབྱེ་བྱ།

with incomparable diligence, one should pay homage to the perfection of everything that benefits oneself and others- the ornaments of the central figure.

།ཡུལ་ཡོན་ཏན་དང་ལྡན་པ་ལ་དད་པ་ནི་ལེགས་པ་ཐམས་ཅད་ཐོབ་པར་བྱེད་པའི་དང་པོའི་རྒྱུ་ཡིན་པས་ཡོན་ཏན་ཕུལ་དུ་དབྱུང་དུ་མེད་པ་དཔག་ཏུ་མེད་པ་རིན་པོ་ཆེའི་འབྱུང་གནས་བཅོམ་ལྡན་འདས་རྣམས་ལ་གཞ

to engender faith in the blessed ones, the source of inconceivable, immeasurable, and precious qualities, one should first pay homage to them in order to express their true qualities.

གང་དག་ཅེས་བྱ་བ་སྨོས་ཏེ། འདི་ལྟར་ཚིགས་སུ་བཅད་པ་འདིས་ནི་བཅོམ་ལྡན་འདས་ཀྱི་ཆེ་བའི་ཡོན་ཏན་བདག་ཉིད་ཕུལ་དུ་བྱུང་བ་དང་ལྡན་པ་སྟོན་པར་བྱེད་དོ།

the blessed one then expressed his extraordinary qualities in verse:

།དེ་ཐོས་ནས་ཀྱང་རེ་ཞིག་དད་པས་རྗེས་སུ་འབྲང་བ་རྣམས་ནི་དེ་དག་ལ་ཐེ་ཚོམ་མེད་པར་དང་བ་ཕྱུར་དུ་སྐྱེ་བར་འགྱུར་རོ།

once they have heard this teaching, those who follow it with faith will certainly feel a surge of faith.

།གང་དག་ཆོས་ཀྱི་རྗེས་སུ་འབྲང་བ་དེ་དག་ཀྱང་དེ་ལྟ་བུ་དག་ལ་གནོད་པ་མ་མཐོང་ཞིང་། ཤེས་རབ་ལ་སོགས་པ་ཡོན་ཏན་རྣམས་གོམས་པས་བྱེ་བྲག་ཏུ་འཕགས་པ་ཡང་རྟོགས་ནས་དེ་ལྟ་བུའི་མཁས་པ་དག་ནི

those who follow the dharma will find no harm in such beings, and they will realize what is superior to them through their cultivation of the qualities of insight and so forth. having gained certainty about this, they will feel a surge of faith in them.

།དེ་དག་ལ་དང་བའི་ཕྱིར་དེ་དག་གི་ཡོན་ཏན་འདོད་པ་རྣམས་དེ་དག་གི་གསུང་རབ་རྣམས་དང་། གསུང་རབ་དག་ལ་བརྟེན་པའི་བསྟན་བཅོས་ལ་གཟུང་བ་ལ་སོགས་པའི་དོན་དུ་ཐོག་མར་བཏུག་པ་སྔོན་དུ་འགྲོ་བའ

in order to have faith in them, those who wish for their good qualities should first pay respect and venerate themselves so as to uphold the treatises and teachings that rely on their teachings.

།དེའི་འོག་ཏུ་ཐོས་པ་ལས་བྱུང་བ་ལ་སོགས་པའི་ཤེས་རབ་སྐྱེ་བའི་རིམ་གྱིས་ལེགས་པ་དམ་པ་ཐོབ་པར་འགྱུར་རོ།

subsequently, they will attain sublime excellence by means of the gradual development of insight arising from learning and so forth.

།དེའི་ཕྱིར་ཡོན་ཏན་དང་ལྡན་པ་རྣམས་ལ་དང་བ་ནི་ལེགས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་གཙོ་བོའི་རྒྱུ་ཡིན་ནོ།

therefore, having faith in those who are endowed with good qualities is the cause of being foremost in all virtues.

།དེ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་དེ་ནི་དེ་ལ་འཇུག་པ་ལ་ཡང་ཡན་ལག་ཡིན་པའི་ཕྱིར་བསྟན་བཅོས་བྱེད་པ་ཕལ་ཆེར་བསྟན་བཅོས་ཀྱི་དང་པོར་སྟོན་པ་ལ་མཆོད་པ་བྱེད་དོ།

it is for this reason that most of the preachers venerate the first instruction in the treatises, since they are also the factors conducive to entry into these teachings.

།དེ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་བསྟན་བཅོས་བྱེད་པར་འདོད་པས་རང་གི་སྟོན་པའི་ཆེ་བའི་བདག་ཉིད་ཤེས་པར་བྱ་བའི་ཕྱིར་དེ་ལ་ཕྱག་འཚལ་བ་རྩོམ་མོ་ཞེས་བཤད་དོ།

it is for this reason that the scriptural exegete said, in order to understand the greatness of my teacher, i shall pay homage to him.

།དེ་ལ་གང་དག་ས་རྣམས་ས་ལ་བཞུགས་པ་དེ་དག་རྣམས་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ་ཞེས་བྱ་བར་སྦྱར་རོ།

i pay homage to those who dwell on the grounds.

།འདི་སྐྱེར་སྨོས་པ་ཡིན་དུ་ཟིན་ཀྱང་སངས་རྒྱས་བཅོམ་ལྡན་འདས་རྣམས་ཁོ་ན་ཡིན་པར་མངོན་ཏེ།

although it is said to be primordial, the blessed buddhas are indeed manifest.

གཞན་དག་ལ་ནི་ཇི་སྐད་སྨོས་པའི་ཡོན་ཏན་མེད་པའི་ཕྱིར་རོ།

it is because there are no other qualities as described.

།དེའི་ཕྱིར་བཅོམ་ལྡན་འདས་རྣམས་ལ་ཕྱག་འཚལ་བར་འོས་པ་ཉིད་དུ་བསྒྲུབ་པའི་ཕྱིར་ཇི་ལྟ་བ་བཞིན་གྱི་ཡོན་ཏན་རྗོད་པར་བྱེད་དོ།

therefore, in order to make the blessed ones worthy of veneration, they praise their qualities exactly as they are.

།ཡོན་ཏན་དེ་དག་ཀྱང་རང་དང་གཞན་གྱི་དོན་ཕུན་སུམ་ཚོགས་པའི་བྱེ་བྲག་གིས་འདིར་རྣམ་པ་གཉིས་སུ་བསྟན་ཏོ།

these qualities are also taught here in two ways, according to the particularities of their own and others welfare.

།རང་གི་དོན་ཕུན་སུམ་ཚོགས་པ་ཡང་རྒྱུ་དང་འབྲས་བུ་ཕུན་སུམ་ཚོགས་པའི་བྱེ་བྲག་གིས་རྣམ་པ་གཉིས་སོ།

the excellent benefit of oneself is also twofold, in terms of the excellent cause and effect.

།རྒྱུ་ཕུན་སུམ་ཚོགས་པ་དེ་ཡང་ཉེ་བ་དང་རིང་བའི་རྒྱུའི་བྱེ་བྲག་གིས་རྣམ་པ་གཉིས་སོ།

that excellent cause is also twofold, in terms of the particularities of near and far.

།འབྲས་བུ་ཕུན་སུམ་ཚོགས་པ་དེ་ཡང་ཡེ་ཤེས་དང་སྤང་བ་ཕུན་སུམ་ཚོགས་པའི་བྱེ་བྲག་གིས་རྣམ་པ་གཉིས་སོ།

the excellent fruition is also twofold, in terms of the excellent wisdom and abandonment.

།གཞན་གྱི་དོན་ཕུན་སུམ་ཚོགས་པ་ཡང་གཞན་དག་ངེས་པར་ལེགས་པ་དང་མངོན་པར་མཐོ་བ་འཐོབ་པའི་བྱེ་བྲག་གིས་རྣམ་པ་གཉིས་སུ་གནས་ཏེ།

the perfection of benefit for others also depends in two ways on which others attain deliverance and exalted states.

འདི་ནི་ཡན་ལག་རྣམ་པར་བཤད་པ་ནས་སྦྱར་བར་བྱའོ།

this is what should be applied once the sections have been explained.

།ཡོན་ཏན་ཕུན་སུམ་ཚོགས་པ་འདི་མཐའ་དག་ནི་བཅོམ་ལྡན་འདས་རྣམས་ཕྱི་རོལ་པ་དང་སློབ་པ་དང་མི་སློབ་པ་ཆེན་པོ་རྣམས་ཀྱི་བླ་ན་བཞུགས་པ་ཉིད་ཀྱི་གཏན་ཚིགས་ཡིན་ནོ།

these excellent qualities bear the conclusion that the blessed ones are supreme to outsiders, trainers, and great masters of learning.

།དེའི་ཕྱིར་དེ་དག་ཁོ་ན་དངོས་སུ་ཕྱག་བྱ་བར་འོས་པ་ཡིན་གྱི། །གཞན་དག་ནི་མ་ཡིན་ནོ་ཞེས་བསྟན་པ་ཡིན་ནོ།

it is for this reason that only they are first worthy of veneration, not others.

།ཡན་ལག་གི་དོན་བརྗོད་པར་བྱ་སྟེ།

the meaning of limbs is as follows:

གང་དག་ལ་དག་བརྟན་བློ་མངའ་བ་དེ་དག་ལ་དེ་སྐད་ཅེས་བྱ་སྟེ།

those with stable minds are said to be so.

དེ་ལ་དག་པ་ནི་འདོད་ཆགས་ལ་སོགས་པའི་དྲི་མ་ཐམས་ཅད་དང་བྲལ་བའི་ཕྱིར་རོ།

it is pure because it is free from all stains of desire and so on.

།འདིས་ནི་ཕྱི་རོལ་པའི་འདོད་ཆགས་དང་བྲལ་བ་རྣམས་དང་སློབ་པ་རྣམས་ལས་ཁྱད་པར་དུ་སྟོན་པར་བྱེད་དེ།

in this way he distinguished himself among those who are free from outsiders attachment and those who train.

འདི་ལྟར་ཕྱི་རོལ་པ་ཀུན་ནས་ཉོན་མོངས་པའི་རྩ་བའི་བདག་ཉིད་ཕྱིན་ཅི་ལོག་མཐའ་དག་དང་ལྡན་པའི་ཡིད་ཅན་འདོད་ཆགས་ལ་སོགས་པའི་འཆིང་བ་མཐའ་དག་ཉམས་པར་མ་བྱས་པ་ཐམས་ཅད་ནི་དྲི་མ་མེད་པ

in this way, how could anyone who does not satisfy all the bonds of attachment and so on, whose mind is entirely driven by delusion, become an immaculate one with a stainless intellect?

སློབ་པ་བསྒོམ་པས་སྤང་བར་བྱ་བའི་དྲི་མ་མ་ལུས་པས་དྲི་མ་ཅན་དུ་བྱས་པའི་ཡིད་ཅན་རྣམས་ཀྱང་། དག་པའི་བློ་ཅན་དག་ཏུ་ཇི་ལྟར་རུང་།

how could those whose minds are stained by any stain that is to be relinquished through training become pure minds?

།བརྟན་པ་ནི་ལུས་དང་ངག་དང་བློའི་མི་མཐུན་པ་ཉིད་ཀྱི་རྒྱུ་ཀུན་ནས་ཉོན་མོངས་པ་ཅན་མ་ཡིན་པའི་བག་ཆགས་ཀྱི་རླུང་གིས་མི་བསྐྱོད་པའི་ཕྱིར་རོ།

it is because steadfastness does not sway the winds of the habitual tendencies that do not involve affliction, which are the cause of the distorted perceptions of body, speech, and mind.

།འདིས་ནི་མི་སློབ་པ་རྣམས་ལས་ཁྱད་པར་དུ་སྟོན་པར་བྱེད་དེ།

it shows how to distinguish oneself from those who do not train.

དེ་དག་གིས་དེ་མ་སྤངས་པའི་ཕྱིར་རོ།

because they have not abandoned it.

།འདིས་ནི་སྤངས་པ་ཕུན་སུམ་ཚོགས་པ་ཡོངས་སུ་བསྟན་ཏོ།

in this way, the perfection of abandonment is demonstrated.

།ས་ལ་བཞུགས་ཞེས་བྱ་བ་ནི་འགྲོ་བའི་དོན་དུ་ཞེས་བྱ་བར་ཤུགས་ཀྱིས་གོ་བས་ནམ་བཤད་དོ།

the earth is known to be for the sake of wandering beings, but it has not been explained.

།དེ་ལྟ་མ་ཡིན་ན་ཕུན་སུམ་ཚོགས་པ་མཐའ་དག་ཡང་དག་པར་ཐོབ་པ་བཞུགས་པར་མི་རིགས་སོ།

if that were not the case, it would be inappropriate for him to attain all good fortune.

།འདིས་ནི་གཞན་གྱི་དོན་ཕུན་སུམ་ཚོགས་པ་རྣམ་པ་གཉིས་ཇི་སྐད་དུ་བཤད་པ་བསྟན་ཏོ།

this concludes the teaching on the two types of perfect benefit for others.

།ཇི་ལྟར་ན་དེ་དག་བརྟན་བློ་མངའ་བར་འགྱུར་ཅེ་ན།

how will they become stable minds?

ཆོས་ཚུལ་ཟབ་མོ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

the following outline is provided as an overview of and topical guide to the dharma:

ཆོས་ནི་གཟུགས་ལ་སོགས་པའོ།

the dharma consists of form and so forth.

།དེ་དག་གི་ཚུལ་ནི་ཇི་ལྟ་བ་བཞིན་གནས་པའི་ངོ་བོའོ།

their characteristic is that they abide exactly as they are.

།དེ་ཡང་དངོས་པོའི་རིགས་མཐུན་པ་དང་མི་མཐུན་པ་དཔག་ཏུ་མེད་པ་ལོག་པ་ལ་ལྟོས་པས་བསྐྱེད་པ་ཟབ་དང་པ་ཉིད་ཀྱིས་ཚད་མར་གཟུང་བར་མི་ནུས་པའི་ཕྱིར་རྒྱ་མཚོ་དང་འདྲ་བ་ཡིན་ནོ།

moreover, since it is dependent on an unfathomable reversal of the distorted and contradictory nature of things, it is like the ocean because it cannot be grasped by any particular source.

།འདི་ནི་ཉན་ཐོས་ལ་སོགས་པས་གཏིང་དཔག་དཀའ་བས་ཟབ་མོ་ཡང་ཡིན་ལ་ཆོས་ཚུལ་རྒྱ་མཚོ་ལྟ་བུ་ཡང་ཡིན་པས་ཞེས་ཚིག་རྣམ་པར་སྦྱར་ཏེ།

this teaching is profound and the way of the dharma is like an ocean, since it is difficult for hearers and so forth to fathom.

གང་དག་གིས་དེའི་ཕ་རོལ་མཐའ་མཐོང་བ་དེ་དག་ལ་དེ་སྐད་ཅེས་བྱའོ།

those who see the farther shore are said to be so.

།འདིས་ནི་རྣམ་པ་ཐམས་ཅད་མཁྱེན་པ་ཉིད་ཀྱི་མཚན་ཉིད་ཀྱི་ཡེ་ཤེས་ཕུན་སུམ་ཚོགས་པ་བསྟན་ཏོ།

this concludes the perfection of wisdom characterized by omniscience.

།དེ་ཉིད་ཉོན་མོངས་པ་བག་ཆགས་དང་བཅས་པ་མ་ལུས་པ་ཐམས་ཅད་ཟད་ནས་འབྱིན་པའི་རྒྱུ་ཡིན་ཏེ།

it is precisely this cause that all disturbing emotions, along with their habitual tendencies, are brought to an end.

དེ་མེད་པས་ཉན་ཐོས་ལ་སོགས་པས་བག་ཆགས་མ་སྤྲངས་པའི་ཕྱིར་རོ།

since they do not exist, sravakas and so forth have not relinquished their habitual tendencies.

།ཡེ་ཤེས་ཕུན་སུམ་ཚོགས་པ་ཡང་ཡང་དག་པའི་ཀུན་རྫོབ་ཀྱི་ངོ་བོར་བཅོམ་ལྡན་འདས་རྣམས་ཀྱི་ཐམས་ཅད་མཁྱེན་པ་ཉིད་ཡིན་གྱི། དོན་དམ་པའི་ངོ་བོ་ཉིད་དུ་ནི་མ་ཡིན་ཏེ།

the perfection of wisdom is also the omniscience of the blessed ones on the basis of the relative truth, and not on the essence of the ultimate.

དེ་ལྟ་བུར་ཐམས་ཅད་མ་སྐྱེས་པའི་ཕྱིར་རོ།

because in this way everything is unborn.

།ཐམས་ཅད་མཁྱེན་པ་དག་གི་ཡེ་ཤེས་ཀྱང་ཇི་ལྟར་སྐྱེ་སྙམ་པ་ལ་འདི་ལ་འདིའི་རྒྱུ་བསྟན་པའི་ཕྱིར་ལྷག་པར་མོས་པ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

how does the wisdom of omniscience arise? in order to illustrate this, he asked, exalted devotion, and so forth.

ལྷག་པར་མོས་པ་ཞེས་བྱ་བའི་སྒྲ་ནི་མོས་པས་སྤྱོད་པའི་ས་ནས་བཟུང་སྟེ། ས་བཅུ་པའི་བར་ཡིན་པར་འདོད་དེ།

the expression inclined refers to everything from the level of devoted engagement up to the tenth level.

ཐམས་ཅད་དུ་ཆོས་ཐམས་ཅད་ངོ་བོ་ཉིད་མེད་པ་ཉིད་དུ་ངེས་པར་འཛིན་པའི་མཚན་ཉིད་ཀྱི་མོས་པ་ལྷག་པ་ཉིད་ཀྱིས་རབ་ཏུ་ཕྱེ་བའི་ཕྱིར་རོ།

this is because it is distinguished by the superior inclination that determines the essencelessness of all phenomena in all respects.

།ཡང་ན་ལྷན་ཅིག་སྤྱོད་པའི་ཕྱིར་རྒྱུའི་གནས་སྐབས་ཐམས་ཅད་རྗོད་པར་བྱེད་དོ།

or else, in order to enjoy themselves together, they will describe all the circumstances of the cause.

།གང་དག་གིས་ལྷག་པར་མོས་པ་དེ་ལ་ཐོས་པ་ལ་སོགས་པ་ལས་བྱུང་བའི་ཤེས་རབ་སྐྱེ་བའི་རིམ་གྱིས་རྣམ་པ་ཐམས་ཅད་མཁྱེན་པ་ཉིད་ཉེ་བར་བསྐྱེད་པའི་ཕྱིར་གོང་ནས་གོང་དུ་འདུ་བྱེད་ཁྱད་པར་ཅན་བསྐྱེད་པས་

it is said that those whose inclinations are directed toward the attainment of insight arising from hearing and so forth, gradually cultivate omniscience in order to generate specific formative predispositions on a superior scale.

འདིས་ནི་རྒྱུ་ཕུན་སུམ་ཚོགས་པ་རྣམ་པ་གཉིས་ཇི་སྐད་དུ་བཤད་པ་བསྟན་པ་ཡིན་ནོ།

this concludes the teaching on the two types of excellent causes.

།དེ་ཡང་ཐམས་ཅད་མཁྱེན་པ་ཉིད་སྐྱེ་བའི་རྒྱུ་ཡིན་པ་འབའ་ཞིག་ཏུ་མ་ཟད་ཀྱི། སྒྲུབ་པའི་རྒྱུ་ཡང་ཡིན་ཏེ་སྒྲུབ་པ་ཕྱིན་ཅི་མ་ལོག་པར་ནན་ཏན་བྱེད་པ་རྣམས་དེའི་འབྲས་བུ་འཐོབ་པར་ངེས་པའི་ཕྱིར་ནད་མེད་པར་བསྒྲུ

not only is this cause of the arising of omniscience, but it is also the cause of accomplishment. as for those who engage in unmistaken practice and are certain to attain the fruition of such practice, it is as if they were diligently striving for healthlessness.

།གང་གི་ཕྱིར་དེ་ལྟར་དེ་དག་ཉིད་རང་དང་གཞན་གྱི་དོན་ཕུན་སུམ་ཚོགས་པ་ཕུལ་དུ་བྱུང་དུ་མེད་པ་དང་ལྡན་པ་དེའི་ཕྱིར་དེ་དག་ནི་ཕྱི་རོལ་པ་དང་སློབ་པ་དང་མི་སློབ་པ་ཆེན་པོ་རྣམས་ཀྱི་བླ་ན་བཞུགས་པ་ཡིན་ཏེ།

they are unsurpassable to the outsider practitioners and the great masters of learning and no more to learn.

འགྲོ་བ་མཐའ་དག་གི་གཙུག་གི་ནོར་བུ་ཡིན་ནོ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

it is the crown jewel of all beings.

།དེའི་ཕྱིར་དེ་དག་ཁོ་ན་ལ་ཕྱག་བྱ་བར་འོས་པ་ཡིན་གྱི། གཞན་དག་ལ་ནི་མ་ཡིན་ནོ་ཞེས་བཤད་པ་ཡིན་ནོ།

it is for this reason that they are all worthy of veneration, not others.

།རྣམ་པ་གཅིག་ཏུ་འཇིག་རྟེན་ན་ཆེན་པོ་ཉིད་དུ་འདོད་པ་སེར་སྐྱ་དང་གཟེགས་ཟན་ལ་སོགས་པའི་ཡང་བླ་ན་བཞུགས་པ་ཉིད་ཀྱིས་ཁྱད་པར་དུ་འཕགས་པའི་ཕྱིར།
ཉན་ཐོས་དང་། རང་སངས་རྒྱས་དང་། སངས་རྒྱས་དང་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའ་རྣམས་ལ་ཡང་ཕྱག་འཚལ་བར་སྟོན་ཏོ།

the sravakas, pratyekadbuddhas, buddhas, and bodhisattvas all pay homage to him because he is superior to the worldly practitioners such as kapila or visnu.

།དེ་ལ་དག་བརྟན་བློ་མངའ་བ་ཞེས་བྱ་བ་འདིས་ནི་ཉན་ཐོས་དང་རང་སངས་རྒྱས་དང་སངས་རྒྱས་རྣམས་བསྟན་ཏེ།

the sravakas, pratyekadbuddhas, and buddhas are taught by those with pure and stable minds.

བློ་བརྟན་པ་ཉིད་ནི་ཡོངས་སུ་ཉམས་པའི་རླུང་གིས་མི་བསྐྱོད་པའི་ཕྱིར་ཏེ།

steadfastness of mind means not being shaken by the winds of degeneration.

དགེ་སློང་དག་འཕགས་པའི་ཤེས་རབ་ཀྱིས་སྤངས་པ་གང་ཡིན་པ་དེ་ནི་སྤངས་པ་ཡིན་ནོ་ཞེས་གསུངས་པའི་ཕྱིར་རོ།

monks, it is because noble insight teaches that abandonment is abandonment.

།ཆོས་ཚུལ་ཟབ་མོ་རྒྱ་མཚོ་ལྟ་བུའི་ཕ་རོལ་གཟིགས་ཞེས་བྱ་བ་འདིས་ནི་སངས་རྒྱས་བཅོམ་ལྡན་འདས་རྣམས་བསྟན་ཏེ།

the blessed buddhas are shown to be on the far side of the ocean-like profound dharma teachings.

སྤྱིར་བསྟན་ཀྱང་གཙོ་བོ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་ཕྱོགས་ཤིག་ཏུ་བསྟན་ཏོ།

although it has been shown to be primordial, it is only partial.

།གང་དག་ཅེས་བྱ་བ་ནི་རེ་རེ་ལ་ཡང་སྦྱར་བར་བྱའོ།

whatever you say should be added to each of them.

།ཡང་ཞེས་བྱ་བ་ཞིག་ནི་འདིར་དོན་གྱིས་མངོན་པའི་ཕྱིར་མ་སྨོས་སོ།

the phrase again is not a reference to the meaning in this context.

།དེས་ན་དོན་ནི་འདི་ཡིན་ཏེ། གང་དག་སུ་རྣམས་ཆོས་ཚུལ་ཟབ་མོ་རྒྱ་མཚོ་ལྟ་བུའི་ཕ་རོལ་གཟིགས་པ་ས་ལ་བཞུགས་པ་དེ་རྣམས་ལ་ཡང་ཕྱག་འཚལ་ལོ།

it is for this reason that i pay homage to those who observe the ocean-like profound dharma teachings.

།དེ་བཞིན་དུ་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའ་ལྷག་པར་མོས་པ་ཡོངས་སུ་བསྒོམས་པའི་ཐུགས་མངའ་བ་རྣམས་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ་ཞེས་བྱ་བར་སྦྱར་བ་ཡིན་ཏེ།

similarly, we pay homage to the minds of bodhisattvas who have cultivated superior devotion.

འདིར་ཡང་ཡང་གི་དོན་བལྟ་བར་བྱའོ།

here, too, the meaning of a repetition is to be seen.

།ཅིའི་ཕྱིར་འདི་དག་ཁོ་ན་ལ་ཕྱག་བྱ་བར་བརྗོད་ཅེ་ན།

why are they all called worthy of veneration?

ཆེར་རྣམས་ཀྱི་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

the blessed one replied,

གང་གི་ཕྱིར་འདི་དག་ཁོ་ན་ཡོན་ཏན་ཕུན་སུམ་ཚོགས་པ་ཇི་ལྟར་བཤད་པ་དང་ལྡན་པས་ཕྱི་རོལ་པ་ཆེན་པོ་ཉིད་དུ་འདོད་པ་རྣམས་ཀྱི་བླ་ན་བཞུགས་པ་དེའི་ཕྱིར་འདི་དག་ཁོ་ན་ལ་ཕྱག་འཚལ་བར་བརྗོད་དོ།

since they are endowed with perfect qualities just as they have been taught, they are the foremost among those who want to be a great outsider. that is why we pay homage to them alone.

།དེ་ལ་མ་ཞུགས་པའི་སྐྱ་རོལ་ན་བསྟན་བཅོས་ཀྱི་དོན་ནི་ཤིན་ཏུ་ལྐོག་ཏུ་གྱུར་པའི་ཕྱིར་ཚིག་མ་རྟོགས་པ་སྟེ་རྟོགས་པའི་ཐབས་གཞན་མེད་ལ།

since the meaning of the treatises is so deeply comprehended that one does not understand words, there is no other means of comprehension.

རྟོག་པ་དང་ལྡན་ཞིང་དོན་དུ་གཉེར་ཡང་སློབ་པའི་དགོས་པ་མ་རྟོགས་པ་རྣམས་སོ་སོར་ངེས་པའི་སློབ་པ་མི་ལེན་པས་དེའི་ཕྱིར་ཉན་པ་པོའི་སྐྱོ་བོ་གཟུད་པའི་དོན་དུ་རེ་ཞིག་དང་པོར་རབ་ཏུ་བྱེད་པ་འདིའི་བརྗོད་པར
དགོས་པ་བསྟན་པའི་ཕྱིར།

for the sake of educating those who need instruction, i will briefly teach this text in order to demonstrate its intended meaning and purpose.

གཟུགས་བརྙན་ལ་སོགས་པ་ལྟ་བུར་ཞེས་བྱ་བ་སྨོས་སོ།

the blessed one replied, this is like a reflection in a mirror or something else.

།འདིར་བརྗོད་པར་བྱ་བ་ནི་ཆོས་ཐམས་ཅད་རང་བཞིན་མེད་པ་ཉིད་དོ།

what should be expressed here is the essencelessness of all phenomena.

།དེ་རྟོགས་པ་ནི་དངོས་སུ་དགོས་པ་ཡིན་ནོ།

realizing this is the only thing that can be accomplished.

།དེའི་ཡང་དགོས་པ་ནི་ཉོན་མོངས་པ་དང་ཤེས་བྱའི་སྒྲིབ་པ་མཐའ་དག་སྤོང་བ་ཡིན་ནོ།

its function is to relinquish all the obscurations of disturbing emotions and cognitive objects.

།དེ་ཕན་ཆད་ནི་རེ་བ་རྣམ་པར་ཆད་པའི་ཕྱིར་དགོས་པ་གཞན་མེད་དོ།

henceforth, as hopes have been cut off, there is no other thing that can be accomplished.

།འབྲེལ་པ་ནི་རབ་ཏུ་བྱེད་པ་དང་དགོས་པ་དག་གི་བསྒྲུབ་པར་བྱ་བ་དང་སྒྲུབ་པའི་དངོས་པོའི་མཚན་ཉིད་ཡིན་པར་བསྟན་པར་བྱ་སྟེ།

i will teach the defining characteristic of the object that is to be accomplished and accomplished in terms of its application and purpose.

གཞན་གྱི་དོན་དུ་གཉེར་བར་འཇུག་པ་ལ་ཡན་ལག་མ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་རོ།

because it is not a factor for entering the pursuit of others.

།དེ་ཡང་འབྲེལ་པ་ཅན་ཁོ་ནས་བསྟན་པ་ཡིན་ཏེ།

it has been taught exclusively by those who rely on it.

དེའི་བདག་ཉིད་ནི་བསྟན་དུ་མེད་པའི་ངོ་བོ་ཉིད་ཡིན་པའི་ཕྱིར་རོ།

it is because their nature is essentially indemonstrable.

དེའི་ཕྱིར་འབྲེལ་པ་ལོགས་ཤིག་ཏུ་བསྟན་པར་མི་བྱའོ།

therefore, you should not teach it separately.

།གཟུགས་བརྙན་ལ་སོགས་པ་ལྟ་བུར་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་ནི་ཆོས་ཐམས་ཅད་རང་བཞིན་མེད་པ་ཉིད་དུ་རྟོགས་པ་ཉོན་མོངས་པ་ལ་སོགས་པའི་སྒྲིབ་པ་སྤོང་བའི་ཐབས་ཉིད་དུ་སྟོན་པར་བྱེད་དེ།

the following outline is provided as a means of eliminating the obscurations related to afflictive emotions: realizing that all phenomena are devoid of intrinsic nature, such as reflections and so forth.

འདི་ལྟར་འདོད་ཆགས་ལ་སོགས་པའི་ཉོན་མོངས་པ་ཐམས་ཅད་ནི་ཕྱིན་ཅི་ལོག་གིས་ཀུན་ནས་བསླང་བ་དག་ཁོ་ན་ཡིན་ལ། ཕྱིན་ཅི་ལོག་དེ་ཡང་རང་བཞིན་མེད་པ་ལ་ལོག་པར་དམིགས་པའི་རྣམ་པ་ཡིན་པས་དངོ

the defining characteristic of attachment to entities and so on is that all the afflicted mental states, such as attachment and so forth, are exclusively driven by erroneous views, while these mistaken perceptions are also a distortion of what lacks intrinsic nature.

ཕྱིན་ཅི་ལོག་དང་འགལ་བ་རང་བཞིན་མེད་པ་ཉིད་ཤེས་པས་སྤོང་བར་འགྱུར་བ་ཁོ་ནའོ།

it is only by understanding the lack of inherent existence in contradiction to mistaken perception that one will be relinquished.

།ཕྱིན་ཅི་ལོག་སྤངས་ན་ཕྱིན་ཅི་ལོག་གི་རྩ་བ་ཅན་ཉོན་མོངས་པའི་ཚོགས་དང་ཤེས་བྱའི་སྒྲིབ་པ་མཐའ་དག་ཕྱིན་ཅི་ལོག་གི་བདག་ཉིད་དུ་ཇི་ལྟར་གནས་པར་འགྱུར།

how could the aggregates of afflictive emotions and the obscurations of cognitive objects, which are rooted in mistaken perception, come to abide in a mistaken nature?

འདི་སྐད་དུ།

they said,

ཆོས་ལ་བདག་མེད་མཁས་པ་ནི། །རང་བཞིན་མེད་པ་གོམས་བྱས་པས། །ཕྱིན་ཅི་ལོག་ལས་བྱུང་བ་ཡི། །ཉོན་མོངས་སྒྲིབ་པ་མེད་པར་སྤོང་།

skilled in the absence of self in phenomena, those who meditate on the nonexistent nature of phenomena will eliminate unobscured afflictive emotions arising from mistaken perception.

།ཞེས་བྱ་བས་འཆད་པར་འགྱུར་ཏེ།

it will be explained by saying,

དངོས་པོ་ལ་སོགས་པ་མངོན་པར་ཞེན་པ་ཕྱིན་ཅི་ལོག་ཉིད་ཡིན་པར་རྒྱས་པར་ནི་འཆད་པར་འགྱུར་རོ།

it will be extensively explained in the context of delusion with regard to entities and so forth.

།རྣམ་པ་ཞེས་བྱ་བའི་སྒྲ་ནི་ཚོགས་ཀྱི་དོན་ཏོ།

the expression aspect refers to the gathering of things.

།བརྟགས་པ་ནི་དངོས་པོའི་དེ་ཁོ་ན་ཡང་དག་པར་སོ་སོར་རྟོག་པའོ།

analysis is the correct discernment of the reality of things.

།དེ་གནག་རྫི་ལ་སོགས་པའི་ཤེས་པ་གང་ལ་མེད་པ་དེ་ནི་མ་བརྟགས་པའོ།

where there is no obscuring consciousness and so forth, that is not something to be scrutinized.

།འདིས་དགའ་བས་ན་དགའ་བ་སྟེ། གང་ལ་མ་བརྟགས་གཅིག་པུ་ན་དགའ་བ་ཁོ་ན་ཡོད་པ་ཞེས་ཚིག་རྣམ་པར་སྦྱར་རོ།

it is delightful to be delighted by this teaching, for it brings the joy of being alone in a secluded and unconcerned place.

།འདིས་ནི་ཀུན་རྫོབ་ཀྱི་ཤེས་པ་ལ་སྣང་བ་རྣམས་མི་བསལ་ལོ་ཞེས་བྱ་བར་སྟོན་པར་བྱེད་དོ།

this shows that the appearances of the relative cognition are not discarded.

།འོ་ན་ཇི་ལྟར་རང་བཞིན་མེད་པ་ཉིད་ཡིན་སྙམ་པ་ལ།

well then, how could that be a non-existence of inherent existence?

ཡང་དག་པར་ན་ཞེས་བྱ་བ་སྨོས་ཏེ། ཡང་དག་པ་ཞེས་བྱ་བའི་སྒྲས་ནི་དངོས་པོའི་སྟོབས་ཀྱིས་ཞུགས་པའི་རྗེས་སུ་དཔག་པས་རྟོགས་པར་བྱ་བ་དེ་ཁོ་ན་ཉིད་ཀྱི་ངོ་བོ་ལ་བྱ་སྟེ།

the correct refers to the essence of reality that is realized by means of an imaginary power.

དེ་ཁོ་ན་ཉིད་ཀྱིས་རྣམ་པར་དཔྱད་ན་སྟོང་ངོ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

that is to say, it is empty when examined by means of suchness.

།འདིས་ནི་དེ་ཁོ་ན་ཉིད་དུ་དང་དོན་དམ་པ་ཁོ་ན་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་རྣམ་པར་བཤད་དོ།

with this in mind, only the ultimate and ultimate are explained.

།ཡང་ན་ཡང་དག་པའི་ཤེས་པ་ཁོ་ན་ཡང་དག་པ་ལ་སོགས་པའི་སྒྲར་བརྗོད་དེ།

alternatively, it can only be spoken of in terms of correct knowledge and so forth.

དེའི་དམིགས་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་རོ།

because that is their referential object.

།ཡང་དག་པའི་ཤེས་པའི་བསམ་པའི་དབང་གིས་རང་བཞིན་མེད་པ་ཡིན་གྱི། ཀུན་རྫོབ་ཀྱི་ཤེས་པའི་དབང་གིས་ནི་མ་ཡིན་ནོ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

it is on account of the intent of correct knowledge that the nature is nonexistent, and not due to the relative knowledge.

།སྤོང་བར་གྱུར་པ་དེ་སུ་ཞིག་ཡིན་སྙམ་པ་ལ།

who is abandoning it?

བདག་དང་གཞན་གྱི་དོན་ཕུན་སུམ་ཚོགས་པ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

the perfect benefit for oneself and others is described as follows:

གང་གིས་བདག་དང་གཞན་གྱི་དོན་ཕུན་སུམ་ཚོགས་པ་བསྒྲུབ་པའི་ཕྱིར། ཅི་ལ་མ་རག་པར་སྦྱིན་པ་ལ་སོགས་པ་བསོད་ནམས་དང་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་བདག་ཉིད་ཆས་པ་བརྩམས་པ་དེ་ལ་དེ་སྐད་ཅེས་བྱ་སྟེ།

it is said that in order to accomplish the perfect welfare of oneself and others, one should apply oneself exclusively to generosity and wisdom without relying on anything else.

ཉན་ཐོས་ལ་སོགས་པ་ནི་རྟེན་མི་བརྟན་པའི་ཕྱིར་དང་། སྙིང་རྗེ་དང་བརྩོན་འགྲུས་ཆུང་བའི་ཕྱིར། ཤེས་བྱའི་སྒྲིབ་པ་མཐའ་དག་སྤང་བ་བསྐལ་པ་མི་ཉུང་བར་བསྒོམས་པར་བྱས་པས་ཡང་དག་པར་བསྒྲུབ་པར་བྱ་བ་སྒྲུ

hearers and so forth are unable to accomplish genuine accomplishment even if they have meditated for an incalculable eon on the abandonment of all obscurations of consciousness due to their lack of stability, compassion, and diligence.

།བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའ་རྣམས་ཀྱི་ཅི་ལ་མ་རག་པ་ཐམས་ཅད་ནི་གཞན་གྱི་དོན་ཕུན་སུམ་ཚོགས་པ་བསྒྲུབ་པའི་ཆེད་དོ་ན་ཉིད་ཡིན་མོད་ཀྱི།

all that bodhisattvas do is for the sake of accomplishing the perfect welfare of others.

རང་གི་དོན་ཕུན་སུམ་ཚོགས་པ་བསྒྲུབ་པའི་ཆེད་ཀྱང་མེད་ན་མེད་པ་ཡིན་པས་གཉིགའི་དོན་བརྗོད་དེ།

in order to accomplish the perfect welfare of others, there is nothing that can be accomplished if it does not exist. thus, the meaning of both is expressed.

རབ་ཏུ་འབད་དོ་ཞེས་བྱ་བ་འདིས་ནི་རབ་ཏུ་འབད་པའི་མཆོག་སྟོན་པར་བྱེད་ཅིང་འདིའི་ཟློས་པ་ཉིད་ཡོངས་སུ་སྤོང་བར་བྱེད་དོ།

this exalted endeavor is shown to be supreme, for it leads to abandoning the recitation of this mantra.

།དེས་ན་འདི་སྐད་དུ། སློན་གྱི་སློབ་དཔོན་རྣམས་ཀྱིས་ཆོས་ཐམས་ཅད་རང་བཞིན་མེད་པ་ཉིད་དུ་བསྟན་མོད་ཀྱི།

it is for this reason that the preceptors of the past taught that all phenomena have no intrinsic nature.

ཀླན་ཀ་ངན་པའི་དྲི་མ་མཐའ་དག་བསལ་བའི་ཕྱིར་འབད་པ་མཆོག་དང་ལྡན་པས་སྟོན་པར་བྱེད་དོ་ཞེས་བཤད་པ་ཡིན་ནོ།

in order to dispel all the stains of bad omens, he teaches with supreme diligence.

།དེའི་ཕྱིར་འབད་པ་དོན་མེད་པ་མ་ཡིན་ནོ།

therefore, endeavor is not without benefit.

།དེ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་ཀླན་ཀ་ངན་པའི་དྲི་མ་བསལ་བས་འདི་དབུ་མའི་རྒྱན་ཞེས་བྱའོ།

because he has eliminated the stain of bad omens, he is known as the ornament of the middle.

།དེ་ལ་རེ་ཞིག་དང་པོར་རིགས་པ་ཁོ་ནས་བསྒྲུབ་པར་བྱ་བ་ཡིན་པས་འདིར་འཐད་པ།

this concludes the logical proof: first, it must be established by means of logic alone.

དེ་ལ་ལུང་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

the blessed one replied with the following words:

ཚད་མས་བརྟན་པོར་མ་བྱས་པའི་ལུང་ནི་གཞན་དུ་ཡང་དྲང་བར་ནུས་པའི་ཕྱིར།

it is because the scriptures that have not been mastered by the wise are able to be traveled elsewhere.

དད་པས་རྗེས་སུ་འབྲང་བ་རྣམས་ཀྱང་ངེས་པ་མི་སྐྱེ་བས་ཡོངས་སུ་ཚིམ་པར་མི་འགྱུར་རོ།

those who follow in accordance with faith will not be satisfied by a lack of certainty.

།ཀུན་ཞེས་བྱ་བའི་སྒྲས་ནི་སེམས་ལོག་པ་རྣམས་ལྟ་སྨོས་ཀྱང་ཅི་དགོས་ཞེས་སྟོན་པར་བྱེད་དོ།

so what need is there to mention those with wrong minds?

།དངོས་པོའི་སྟོབས་ཀྱིས་ཞུགས་པ་སྨོས་པ་ནི་ལུང་ལས་གྲགས་པའི་རྗེས་སུ་དཔག་པ་བསལ་བའི་ཕྱིར་ཏེ།

entering by means of the power of material objects in order to eliminate the recollection that is renowned from the scriptures.

དེ་ཡང་ལུང་དང་འདྲ་བས་དེ་དང་བཅས་ཏེ་དེ་ཡང་ངེས་པར་མི་བྱེད་པའི་ཕྱིར་ཚིམ་པར་མི་འགྱུར་རོ།

since it is in accord with the scriptures, they are not satisfied because they do not bring certainty about it.

།རིགས་པ་ནི་ངེས་པ་སྐྱེད་པར་བྱེད་པས་ཡོངས་སུ་ཚིམ་པར་བྱེད་པ་ཡིན་ནོ།

it satisfies them by generating certainty.

།ཇི་སྟེ་གལ་ཏེ་དེ་ལྟ་ན་གོ་རིགས་པ་ཁོ་ནས་ཆོག་མོད།

if that were the case, i would be satisfied with only what is appropriate.

ལུང་གིས་ཅི་ཞིག་བྱ་ཞེ་ན།

what is the use of scripture?

མ་ཡིན་ཏེ། ལུང་ནི་རིགས་པའི་རྒྱན་ཡིན་པའི་ཕྱིར་རོ།

it is not so, because the scriptures are adorned with reason.

།དེ་ལྟ་མ་ཡིན་ན་འདི་ནི་རྟོག་གེ་པ་སྐམ་པོས་བརྟགས་པ་ཡིན་ནོ་ཞེས་མི་མཁས་པ་ཁ་ཅིག་གིས་བརྙས་པར་ཡང་འགྱུར་རོ།

if that is not the case, they will be denigrated by some unskilled people, thinking, this is what is concealed by the black logicians.

།རང་བཞིན་དང་བྲལ་བ་འམ། གང་དག་ལ་རང་བཞིན་དང་བྲལ་བ་ཡོད་པས་ཞེས་ཚིག་རྣམ་པར་སྦྱར་ཏེ།

this refers to those who are without intrinsic nature or natureless.

འདི་ནི་ཚད་མའི་འབྲས་བུ་ཡིན་ནོ།

this is the fruition of logic.

།སྦྱོར་བ་ནི་འདི་ལྟ་བུ་ཡིན་ཏེ། གང་ཟག་གཅིག་དང་དུ་མའི་རང་བཞིན་མ་ཡིན་པ་དེ་དག་ནི་དོན་དམ་པར་ན་རང་བཞིན་མེད་དེ།

this is how it is with reference to the essencelessness of a single and multiple person on the ultimate level.

དཔེར་ན་གཟུགས་བརྙན་བཞིན་ནོ།

it is like a reflection.

།བདག་དང་གཞན་གྱིས་སྨྲས་པའི་དངོས་པོ་རྣམས་ཀྱང་གཅིག་དང་དུ་མའི་རང་བཞིན་མ་ཡིན་པས་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཁྱབ་པར་བྱེད་པ་མི་དམིགས་པ་ཡིན་ཏེ།

since the entities spoken of by self and other are not of a single or multiple nature, this is indicated by the non-apprehension of what pervades them.

གཅིག་པ་ཉིད་དང་དུ་མ་ཉིད་དག་གིས་རང་བཞིན་ལ་ཁྱབ་པའི་ཕྱིར་རོ།

because it pervades the nature of things by means of being singular and multiple.

།ཁྱབ་པ་དེ་ཉིད་བསྟན་པའི་ཕྱིར། །རང་བཞིན་ཞིག་ཡོད་པར་གྱུར་ན་ནི་ཞེས་བྱ་བ་སྨོས་སོ།

in order to demonstrate its pervasiveness, he said, if you were to have a nature,

།གཅིག་པ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཆ་མེད་པ་ཉིད་དོ།

the one-pointed lance means that there is no part of it.

།ཅིག་ཤོས་ཞེས་བྱ་བ་ནི་དུ་མ་ཉིད་དེ་ཐ་དད་པ་ཉིད་ཅེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

the one-pointed lance means a multiplicity, and that is distinctive.

།གང་གི་ངོ་བོ་རྣམ་པར་གཅད་པ་མེད་ན་ཡོངས་སུ་གཅོད་པ་མེད་པ་གང་ཡིན་པ་དེ་ནི་དེ་སྤངས་ཏེ་གནས་པའི་མཚན་ཉིད་ཡིན་ཏེ།

when the essence is not discarded, there is no annihilation. that is the defining characteristic of abiding by abandoning it.

དཔེར་ན་དངོས་པོ་མེད་པ་རྣམ་པར་གཅད་པ་མེད་ན་ཡོངས་སུ་གཅོད་པ་མེད་པ་ལྟར་གཅིག་པ་ཉིད་དང་དུ་མ་ཉིད་གཉིས་ཀྱང་ཕན་ཚུན་གྱི་ངོ་བོ་རྣམ་པར་གཅད་པ་མེད་ན་ཡོངས་སུ་གཅོད་པ་མེད་པ་དག་ཡིན་ཏེ།

as an analogy, when there is no disruption of nonentities, the two aspects of sameness and difference do not disrupt them.

ཐ་སྙད་ཀྱིས་ངེས་པར་བྱེད་དོ།

they will be ascertained through conventions.

།དེ་ལྟ་བས་ན་ཕན་ཚུན་སྤངས་ཏེ་གནས་པའི་མཚན་ཉིད་དག་ཡིན་នོ།

that is why it is characterized by the absence of mutual dependence.

།འདིས་ནི་རྟག་པ་དང་མི་རྟག་པ་དང་རིམ་དང་རིམ་པ་མ་ཡིན་པ་ལ་སོགས་པ་ཡང་རྣམ་པར་བཤད་པ་ཡིན་ནོ།

this explains permanence and impermanence, as well as the sequence and the absence of sequence.

།ཕན་ཚུན་སྤངས་ཏེ་གནས་པའི་མཚན་ཉིད་གང་དག་ཡིན་པ་དེ་དག་ཀྱང་གཅིག་ཡོད་པ་དང་དགག་པ་ནི་གཞན་དགག་པ་དང་ཡོད་པ་མེད་ན་མེད་པ་ཉིད་ཡིན་པའི་ཕྱིར་ཕུང་པོ་གཞན་མེད་པར་རྟོགས་པར་བྱེད་དེ།

bodhisattvas realize the nonexistence of other aggregates due to the fact that the characteristics of remaining apart from one another are both existent and non-existent.

དཔེར་ན་དངོས་པོ་དང་དངོས་པོ་མེད་པ་ལྟ་བུར་གཅིག་པ་ཉིད་དང་དུ་མ་ཉིད་ཀྱང་ཕན་ཚུན་སྤངས་ཏེ་གནས་པའི་མཚན་ཉིད་དག་ཡིན་ནོ།

like an entity or a non-entity, so too are the characteristics of being separate and remaining apart from each other.

།དེ་ལྟ་བས་ན་ཕུང་པོ་གཞན་མེད་པའི་ཕྱིར་རང་བཞིན་ནི་གཅིག་པ་ཉིད་དང་དུ་མ་ཉིད་དག་གིས་བསྡུས་པས་ཁྱབ་པ་གྲུབ་བོ།

therefore, since there are no other aggregates, the essential nature is accomplished by combining them into one and many.

།རང་གི་སྡེ་པ་དང་ཕྱི་རོལ་པ་དག་གིས་སྨྲས་པའི་ཕུང་པོ་དང་གཙོ་བོ་ལ་སོགས་པ་ལ་དེ་དག་ཡང་དག་པར་ན་མེད་དེ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཕྱོགས་ཀྱི་ཆོས་སྡུད་པ་ཡིན་ནོ།

it is said that the aggregates and other topics, such as those taught by the authors and others, do not exist in any way whatsoever. this is the causal attribute of the dharma.

།ཡང་དག་པར་ན་ཞེས་བྱ་བ་ནི་མངོན་སུམ་ལ་སོགས་པ་དང་འགལ་བ་མེད་པར་སྟོན་ཏོ།

this is how it really is: it shows that there is no difference between direct perception and so on.

།འོན་འདི་ཅི་ཐལ་བར་འགྱུར་བར་སྒྲུབ་པ་ཡིན་ནམ། འོན་ཏེ་རང་གི་རྒྱུད་ཀྱིས་སྒྲུབ་པ་ཡིན།

well then, is this a practice that destroys everything? or is it an activity of ones own lineage?

གལ་ཏེ་དང་པོ་ཡིན་པར་རྟོག་ན་ནི་དེའི་ཚེ་གཏན་ཚིགས་མ་གྲུབ་པ་ཡིན་ཏེ།

if you think this is the first, then it is not a true conclusion.

གཞན་དག་དངོས་པོ་ཐམས་ཅད་ལ་གཅིག་དང་དུ་མ་དང་བྲལ་བ་ཁས་མི་ལེན་པའི་ཕྱིར་རོ།

it is because others do not accept that all things are lacking in terms of a single or multiple thing.

།ཇི་སྟེ་གཉིས་པ་ཡིན་ནོ་ཞེ་ན་ནི། དེ་ལྟ་ན་ཡང་ཤིན་ཏུ་མ་གྲུབ་པ་ཡིན་ཏེ།

if it were the second, it would not be an accomplishment.

བདག་ཉིད་གཞི་ཁས་མི་ལེན་པའི་ཕྱིར་དང་། ཕྱིར་རྒོལ་བ་ལ་ཡང་རང་གི་ངོ་བོ་མ་གྲུབ་པའི་ཕྱིར་རོ་སྙམ་དུ་དོགས་པ་ལ་གཏན་ཚིགས་འདིམ་གྲུབ་པོ་སྙམ་དུ་མ་སེམས་ཤིག་ཅེས་བྱ་བ་སྨོས་སོ།

you should not think, this logical proof has not been validated by an opposing opponent, because it does not make a foundation for itself.

།ཇི་ལྟར་སྙམ་པ་ལ།

what do you think?

འབྲས་བུ་རིམ་ཅན་ཉེར་སྦྱོར་བས། །ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

the following outline is provided with the corresponding sequence of results:

།འདི་སྙམ་དུ་སེམས་ཏེ། རེ་ཞིག་གཞན་དག་གིས་བརྟགས་པ་ནམ་མཁའ་ལ་སོགས་པའི་དངོས་པོ་མ་གྲགས་པའི་རང་གི་ངོ་བོ་གང་དག་ཡིན་པ་དེ་ལ་ནི་ཐལ་བར་བསྒྲུབ་པ་ཁོ་ན་ཡིན་ལ།

it then occurred to them, whatever is the essence of an insubstantial imaginary phenomenon, namely, space and so forth, is exclusively a cause of transgression.

གྲགས་པའི་རང་གི་ངོ་བོ་རྣམས་ལ་ནི་གཉིག་ལྟར་ཡང་ཉེས་པ་མེད་དེ།

the very essence of what is renowned is free from both faults.

འདི་ལྟར་གཞན་དག་གིས་དངོས་པོ་ཐམས་ཅད་ནི་རྟག་པ་དང་མི་རྟག་པ་ཉིད་ཀྱིས་ཕུང་པོ་གཉིས་སུ་ཁས་བླངས་པའི་ཕྱིར་རོ།

it is because others hold all entities to be two aggregates, in terms of permanence and impermanence.

།དེ་ལ་རེ་ཞིག་བདག་ལ་སོགས་པ་མ་གྲགས་པའི་རང་གི་ངོ་བོ་རྣམས་ཀྱང་རང་བཞིན་གཅིག་པ་ཉིད་དུ་ཁས་བླངས་མོད་ཀྱི། དེ་དག་ནི་འབྲས་བུ་རིམ་ཅན་རྣམ་པར་ཤེས་པ་ལ་སོགས་པ་ལ་ཉེ་བར་སྦྱོར་བར་ཁས་ལེ

in this regard, even though the essence of self and other things that are not renowned may be of a single nature, they still assert that their sequential outcome is connected to consciousness and so on.

ཤུགས་ཀྱིས་རང་བཞིན་གཅིག་པ་ཉིད་མེད་པ་འདྲེན་པར་བྱེད་པས་རེ་ཞིག་གཅིག་པ་ཉིད་དང་བྲལ་བར་གྲུབ་པ་ཁོ་ན་ཡིན་ནོ།

it is only by means of the strength that one can ascertain the nonexistence of a single nature that one will succeed in separating them from one-pointedness for the time being.

།རྟག་པ་ཉིད་དུ་ཁས་བླངས་པའི་ཕྱིར་དུ་མ་དང་བྲལ་བ་ཡང་ཤིན་ཏུ་གྲུབ་པ་ཡིན་ཏེ་མདོར་བསྡུས་པའི་དོན་ཡིན་ནོ།

as it is asserted to be permanent, the absence of diversity will also bring complete accomplishment. this is the meaning of the condensed meaning.

།དེ་དག་ཅེས་བྱ་བ་ནི་རྟག་པ་རྣམས་སོ། །རང་གི་སྡེ་པ་དང་གཞན་གྱི་སྡེ་པས་ཁས་བླངས་པའི་དངོས་པོ་དེ་དག་ནི་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་ནི་ཚིག་ལེའུར་བྱས་པའི་ཕྱེད་རྣམ་པར་འགྲེལ་བར་བྱེད་དོ།

the rest will consist of material things that have been asserted by the authors or other philosophers, and they will be divided into sections based on the chapters.

།དང་པོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་རྟག་པ་རྣམས་སོ། །དགའ་བ་དང་གདུང་བ་ལ་སོགས་པ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ཞེས་བྱ་བའི་སྒྲས་ནི་བདེ་བ་ཡང་མ་ཡིན། སྡུག་བསྔལ་བ་ཡང་མ་ཡིན་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་བསྡུའོ།

the first refers to permanence, as well as pleasure, sorrow, and so on. in this regard, the term neither pleasurable nor painful is taken literally as a referential object.

།དེ་དག་གིས་འབྲས་བུ་རྣམས་ཀྱང་ཅིག་ཅར་དུ་འབྱུང་བར་འགྱུར་བའི་ཕྱིར་རོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་རྒྱུ་མ་ཚང་བ་མེད་པའི་ཕྱིར་ཏེ།

it is because their fruits are simultaneously produced without any deficiency of the cause.

འབྲས་བུ་མྱུ་གུ་ལ་སོགས་པ་དུ་མ་ཅིག་ཅར་སྐྱེ་བ་བཞིན་ནོ།

it is like the simultaneous arising of many sprouts, fruits, and so on.

།འབྲས་བུ་རྣམས་ནི་རྒྱུ་མ་ཚང་ན་ཤོལ་གྱི་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ནི་འདིར་ཅིག་ཅར་གྱིས་ཁྱབ་པར་སྟོན་པར་བྱེད་དེ།

if the fruit has not yet been fully ripened, the eastern portion is said to be permeated by a single junction.

གང་དག་ལ་རྒྱུའི་ནུས་པ་ཐོགས་པ་མེད་པ་ཡོད་པ་དེ་དག་ལ་དེ་སྐད་ཅེས་བྱའོ།

those for whom the power of causes is unimpeded are said to be so.

།ཤོལ་བ་ནི་སྡོད་པའོ།

extortion means resting.

།གལ་ཏེ་འབྲས་བུ་རྒྱུའི་ཆོས་ཐམས་ཅད་ཀྱི་རྗེས་སུ་བྱེད་པར་གྱུར་ན། དེར་འགྱུར་བ་མ་ཡིན་ནམ།

if you were to follow all the teachings on the causes of the fruition, would it not turn out like that?

ཇི་ཙམ་དུ་རྒྱུ་དང་འབྲས་བུ་གཉིས་གཅིག་པ་ཁོ་ནར་འགྱུར་དུ་འོང་བས། ཇི་ལྟར་འབྲས་བུ་ཆོས་ཐམས་ཅད་ཀྱི་རྗེས་སུ་བྱེད་པར་མི་འདོད་པ་བཞིན་དུ་རིམ་མ་ཡིན་པའི་རྗེས་སུ་བྱེད་པ་ཉིད་འདིའང་དེ་ལྟར་འགྱུར་དུ་འོ

as long as the cause and effect are the same, just as one does not wish for a result to conform to any phenomenon, that is also the case with the performance of the step-by-step procedure.

ཤོལ་ན་ནི་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

if that is not the case, the postulant responds with the following words:

དེ་ལ་གལ་ཏེ་འབྲས་བུ་ལ་རྒྱུའི་ཆོས་མཐའ་དག་གི་རྗེས་སུ་བྱེད་པ་ཉིད་མེད་མོད་ཀྱི། འོན་ཀྱང་འདིས་གདོན་མི་ཟ་བར་དེ་ལ་ཡོད་པའི་རྫས་སུ་འགྲོ་བ་དང་ལྡོག་པའི་རྗེས་སུ་བྱེད་པར་འགྱུར་རོ།

in this regard, if the fruit is not accompanied by any phenomenon related to a cause, it will certainly come and go according to that object.

།དེ་ལྟ་མ་ཡིན་ན་ཇི་ལྟར་དེའི་འབྲས་བུ་ཞེས་བྱ།

if that is not the case, how could its effect be said to be?

དེ་ལྟ་ན་ནི་ཐམས་ཅད་ཀྱང་ཐམས་ཅད་ཀྱི་འབྲས་བུར་ཐལ་བར་འགྱུར་རོ།

if that were the case, it would all bear fruit.

།གལ་ཏེ་ལྷན་ཅིག་བྱེད་པའི་རྒྱུ་ལ་ལྟོས་པའི་ཕྱིར་རྒྱུ་མ་ཚང་བ་མེད་པ་ཉིད་མ་གྲུབ་བོ་སྙམ་པ་ལ།

if you ask why the lack of an incomplete cause is unestablished because it depends on the causes of causation,

བྱེ་བྲག་ཏུ་བསྒྱུར་དུ་མི་རུང་བ་རྣམས་ལ་ནི་ལྷན་ཅིག་བྱེད་པའི་རྒྱུ་ལ་ལྟོས་པར་མི་འཐད་ཅེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

for those who are unrefined, the causal relation does not seem to be logical.

གལ་ཏེ་དེ་དག་བདག་ཉིད་ཀྱིས་ནུས་ན་ནི་ཅིའི་ཕྱིར་ལྷན་ཅིག་བྱེད་པ་ཕན་པ་མེད་པ་དེ་དག་ལ་ལྟོས་པར་འགྱུར།

if they were able to do so themselves, why would such unhelpful intercourse be considered beneficial?

ཇི་སྟེ་མི་ནུས་ན་ནི་དེ་ལྟ་ན་ཡང་ལྟོས་པར་རིགས་པ་མ་ཡིན་ཏེ།

if he cannot, it would not be right to look at him.

དེ་དག་གིས་དེ་དག་ལས་ཕན་པ་ཅུང་ཟད་ཀྱང་མི་འཐོབ་པའི་ཕྱིར་རོ།

it is because they will not attain even the slightest benefit from them.

།འོན་ཏེ་ཐོབ་ན་ནི་རྟག་པ་ཉིད་ཉམས་པར་ཐལ་བར་འགྱུར་རོ།

if that is the case, it would be a ruined state of permanence.

།གཞན་ཡང་འབྲས་བུ་བྱེད་པའི་དུས་ན་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་ནི་ལྷན་ཅིག་བྱེད་པ་ལ་ལྟོས་པ་ཡིན་དུ་ཆུག་ན་ཡང་ལྷན་ཅིག་བྱེད་པའི་རྒྱུ་ཉེ་བའི་དུས་ན་ཡོད་པ་དང་རང་བཞིན་ཁྱད་པར་མེད་པའི་ཕྱིར་དེ་དང་འབྲེལ་

furthermore, if it is the case that the effect occurs at the time when the fruit is produced, it is difficult to reverse as long as the effects do not permanently cease due to the absence of an impairment caused by the non-existence of mutually interacting causes and their lack of particular natures. since they do not conform to the nature of what is produced in relation to those causes, they are always held back by force, like a necklace affixed to them.

གང་ལ་ལྷན་ཅིག་བྱེད་པའི་རྐྱེན་མཐའ་དག་དང་འདུག་པ་ཡོད་པ་ཞེས་ཚིག་རྣམ་པར་སྦྱར་རོ།

what is accompanied by all the conditions for intercourse?

།འདིས་ནི་གང་དག་ལྷན་ཅིག་བྱེད་པའི་རྒྱུ་དེ་ཉིད་ནུས་པའི་སྒྲར་བརྗོད་དེ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་ནི་དུས་ལ་སོགས་པར་སྨྲ་བ་གང་དག་དུས་ལ་སོགས་པའི་དངོས་པོ་རྣམས་རང་བཞིན་གཅིག་པ་ཡོད་མོད་ཀྱི། རིམ་གྱིས་འཇུག་པ་ཅན་གྱི་མཐུ་རྣམས་ལ་ལྟོས་ནས་འབྲས་བུ་དག་སྐྱེད་པར་བྱེད་དོ་ཞེས་ཟེར་བ་དེ་དག་ཀྱང་འདིས་བསལ་ལོ་ཞེས་སྟོན་པར་བྱེད་དོ།

this is also the case with those who teach that although all phenomena are of a single nature at the same time and in the same vein, they produce results based on the force of their gradual progression.

།འདི་ལྟར་གལ་ཏེ་མཐུ་དེ་དག་དོན་གཞན་ཡིན་པར་འགྱུར་བ་ཁས་ལེན་ན་ནི་དེའི་ཚེ་ལྷན་ཅིག་བྱེད་པའི་རྒྱུ་དེ་ཁོ་ན་ལ་དེ་སྐད་དུ་བརྗོད་པར་ཟད་པས་བྱེ་བྲག་མེད་དོ།

if, on the other hand, you claim that these powers are of a different nature, then it is only because of their mutual association that i have said this. there is no difference whatsoever.

།དེའི་ཕྱིར་སྨྲ་དབྱུང་བ་ཡང་དེ་ཁོ་ན་ཡིན་ནོ།

therefore, even slander is itself so.

།ཇི་སྟེ་དོན་གཞན་དུ་གྱུར་པ་མ་ཡིན་ན་ནི། དེའི་ཚེ་དེ་དག་དེའི་རང་བཞིན་ལས་ཐ་མི་དད་པའི་ཕྱིར་དེའི་རང་བཞིན་རྗེས་སུ་འབྲང་བ་བཞིན་དུ་རྟག་ཏུ་ཉེ་བའི་རང་བཞིན་ཡིན་པས་ཇི་ལྟར་ན་འབྲས་བུ་འཇིག་པར་འགྱུར།

if that were not otherwise the case, then their essence would be undifferentiated from that essence. since they are always of a nature that is constantly close to it, how could the fruition ever disintegrate?

ཇི་སྟེ་ཉེས་པ་འདིར་འགྱུར་དུ་འོང་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་ནི་ཚིགས་སུ་བཅད་པའི་ཕྱེད་འོག་མ་རྣམ་པར་འབྱེད་དེ།

the blessed one then explained the remaining half of the verse to him, saying, what would be wrong with me if i were to commit this transgression?

རྟག་པར་འདོད་པ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་རྟག་པ་ཉིད་དུ་སེམས་པའོ།

yearning for permanence means contemplating permanence.

།དེ་དག་ལ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་རྟག་པར་འདོད་པ་དག་ལའོ།

to those wishing for something permanent, he said.

།རང་བཞིན་སྔ་མ་ནི་འཇིག་པར་འགྱུར་རོ། །ཕྱི་མ་ནི་འབྱུང་བར་འགྱུར་རོ། །རང་གི་སྡེ་པ་གང་དག་ཅེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་ནི་བྱེ་བྲག་ཏུ་སྨྲ་བའི་གཞུང་གིས་མ་གྲུབ་པ་ཉིད་རྗོད་པར་བྱེད་དོ།

the former nature will perish, and the latter will arise. if one were to ask what is unestablished in the pratyekadbuddhist philosophical schools,

།དེ་དག་ནི་སོ་སོར་བརྟགས་པ་ལ་སོགས་པ་འདུས་མ་བྱས། འདུས་བྱས་ཀྱི་འཇུག་པ་ཐམས་ཅད་དང་མི་མཐུན་པ་རྫས་སུ་ཡོད་པ་ཐ་ན་རང་གི་ཡུལ་ཅན་ཡིད་ཀྱི་རྣམ་པར་ཤེས་པའི་འབྲས་བུ་ལ་ཡང་དགོས་པ་མེད

they hold that unconditioned phenomena, such as discernment and so forth, are unsuitable for all conditioned engagements, and that even the fruit of mind-consciousness, which has its own domain, is devoid of any purpose.

རྒྱུ་དང་འབྲས་བུ་དག་ནི་འདུས་བྱས་ཀྱི་ཡིན་གྱི། དེ་དག་འདུས་མ་བྱས་ཀྱི་ནི་མ་ཡིན་ནོ་ཞེས་གསུངས་པའི་ཕྱིར་རོ།

the causes and results are conditioned. they are not unconditioned.

།དེ་ཡང་རྣལ་འབྱོར་པའི་ཤེས་པ་དམ་པའི་ཡུལ་ཡིན་པའི་ཕྱིར། དོན་དམ་པར་ཡོད་པའོ་ཞེས་བྱའོ།

it is said to be ultimate because it is the domain of the spiritual practitioners sublime knowledge.

།དེའི་ཕྱིར་དེ་དག་གི་ལུགས་ལྟར་ན་འབྲས་བུ་རིམ་ཅན་ལ་ཉེ་བར་སྦྱོར་བ་མེད་པའི་ཕྱིར། ཇི་ལྟར་ན་གཅིག་དང་དུ་མའི་རང་བཞིན་གྱི་འགལ་བ་ཅན་དུ་འགྱུར་རོ།

it is for this reason that, in the same way, since there is no connection to a gradual result, how could they possibly contradict the nature of duality and multiplicity?

།འགལ་ཏེ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ནི་ལན་འདེབས་ཏེ།

the answer is in the following way:

ཤེས་པ་གང་ལ་བསྒོམས་པ་ལས་བྱུང་བ་ཡོད་པ་དེས་ཤེས་པར་བྱ་བའི་འདུས་མ་བྱས་གང་ཡིན་པ་དེ་སྣང་བའི་ངང་ཚུལ་ཅན་གང་དག་ཡིན་པ་ཞེས་ཚིག་རྣམ་པར་སྦྱར་བའི་དོན་ཏོ།

whatever cognition arises from meditation, that is to say, the uncompounded things that one understands are said to be in the nature of teaching.

།དེ་དག་ནི་ཞེས་བྱ་བ་ནི་འདུས་མ་བྱས་པ་དག་གོ།

these are called unconditioned phenomena.

།ཡུལ་དང་ཡུལ་ཅན་ཡིན་པའི་ཕྱིར་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་ནི་ཕ་རོལ་གྱི་ལན་དུ་དོགས་པར་བྱེད་པ་སྟེ།

as for objects and objects, the answer is to refute what was claimed by others.

ཕ་རོལ་གྱི་བསམ་པ་ནི་གང་དག་གིས་ན་གཅིག་པ་ཉིད་ཉམས་པར་འགྱུར་བ་རྒྱ་སྐྱེགས་དང་ཤིང་བཞིན་དུ་ཤེས་པ་རིམ་ཅན་དང་དེ་དག་འབྲེལ་པར་ནི་ཁས་མི་ལེན་གྱི་ཡུལ་དང་ཡུལ་ཅན་ཉིད་དུའོ།

the antithesis of the other is that they have degenerated into one-pointedness, as if their consciousness were like a lump of cotton or wood, and that they do not associate it with objects or objects.

།ཡུལ་དང་ཡུལ་ཅན་ཉིད་ནི་གཅིག་པ་ཉིད་དུ་ཡང་མི་འགལ་བ་ཁོ་ན་སྟེ།

even though objects and objects are of a single nature, they do not contradict one another.

དོན་དམ་པར་ན་ཤེས་པའི་རང་གི་ངོ་བོ་ལ་མི་རེག་པ་ཁོ་ནར་ཡུལ་ཙམ་ཉིད་དུ་གནས་པའི་ཕྱིར་རོ།

because ultimately, without touching their own essence, they remain merely objects.

།ཡུལ་ནི་གདོན་མི་ཟ་བར་རྒྱུའི་ངོ་བོ་ཁོ་ནར་འགྱུར་བ་ཡང་མ་ཡིན་ནོ་སྙམ་པ་ཡིན་ནོ།

it is certain that objects do not transform into the very essence of a cause.

།མི་འགྱུར་ཏེ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་ནི་ལན་འདེབས་སོ།

the answer is no, and so forth.

།འདི་ལ་ཕྱོགས་གཉིས་ཏེ། རེས་འགའ་རྣམ་པར་ཤེས་པ་སྔ་མ་ལ་སོགས་པས་ཤེས་པར་བྱ་བ་གང་ཡིན་པ་དེའི་རང་བཞིན་དེ་རྣམ་པར་ཤེས་པ་ཕྱི་མ་ལ་སོགས་པ་སྐྱེ་བའི་དུས་ན་ཡང་རྗེས་སུ་འབྲང་ངམ།

in this regard, there are two extremes: the nature of what is perceived by the consciousness of the past and so on for a short period of time does not follow even when another consciousness arises.

ཡང་ན་མི་འབྲང་བ་ཞིག་ཡིན་གྲང་།

or is it not to be sought after?

གལ་ཏེ་རྗེས་སུ་འབྲང་བ་ཡིན་ན་ནི་དེའི་ཚེ་རྣམ་པར་ཤེས་པ་སྔ་མ་ལ་སོགས་པ་དུས་གཅིག་པ་ཉིད་དུ་འགྱུར་ཏེ།

if it were after me, then the consciousness of the past and so on would remain for a single duration.

རྣམ་པར་ཤེས་པ་རྣམས་ཀྱིས་ཤེས་པར་བྱ་བའི་རང་བཞིན་རྗེས་སུ་འབྲང་བའི་ཕྱིར་རོ།

because consciousness emulates the nature of what is to be known.

།སྦྱོར་བ་ནི་གང་གི་ཚེ་གང་ཞིག་རྣམ་པར་ཤེས་པ་གང་གིས་ཤེས་པར་བྱ་བའི་རང་བཞིན་རྗེས་སུ་འབྲང་བ་དེ་ནི་དེའི་ཚེ་རྣམ་པར་ཤེས་པ་དེའི་རྗེས་སུ་འབྲང་བའི་རང་བཞིན་ཡིན་ནོ།

this is how it is applied: when one pursues the nature of something perceived by consciousness, that is the essential nature of that consciousness.

།དཔེར་ན་རང་གི་རྣམ་པར་ཤེས་པ་སྐྱེ་བའི་གནས་སྐབས་ན་འདུས་མ་བྱས་དེ་ཉིད་ལྟ་བུ་སྟེ།

it is like the uncompounded nature when consciousness arises in ones own state.

ཕ་རོལ་པོས་འདོད་པ་འདུས་མ་བྱས་རྣམ་པར་ཤེས་པ་སྔ་མ་དང་། ཕྱི་མས་ཤེས་པར་བྱ་བའི་རང་བཞིན་རྣམས་ཀུན་རྟག་ཏུ་རྗེས་སུ་འབྲང་བས་ཞེས་བྱ་བ་ནི་རང་བཞིན་གྱི་གཏན་ཚིགས་ཡིན་ནོ།

the logical proof of the nature of unconditioned consciousness, which is always perceived by the primordial and subsequent consciousnesses, is as follows:

།དེ་ལྟ་མ་ཡིན་ན་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ནི་གཏན་ཚིགས་འདིའི་མ་ངེས་པ་ཉིད་ཡོངས་སུ་སྤོང་བར་བྱེད་དེ།

if this is not the case, and so forth, it is said to eliminate the uncertainty with regard to these reasons.

རྣམ་པར་ཤེས་པ་མེད་ན་རྣམ་པར་ཤེས་པའི་ཤེས་བྱའི་རང་བཞིན་ཉིད་རིགས་པ་མ་ཡིན་ཏེ།

if there is no consciousness, it is inappropriate to assume the nature of consciousness.

ཧ་ཅང་ཐལ་བར་འགྱུར་བའི་ཕྱིར་རོ།

because it would be too much to bear.

།དེའི་ཕྱིར་གཅིག་ལ་དུས་གཅིག་ཏུ་ཡོད་པ་དང་མེད་པ་ཕན་ཚུན་འགལ་བ་ཡོད་པར་ཁས་བླངས་པར་འགྱུར་ཏེ།

therefore, it is only at the same time that existence and non-existence are asserted to be mutually contradictory.

དེའི་ཕྱིར་མ་ངེས་པ་ཉིད་མ་ཡིན་ནོ།

hence this is not the definitive nature.

།ཕྱོགས་གཉིས་པ་ལ་ཡང་རང་བཞིན་གཞན་དང་གཞན་སྐྱེ་བའི་ཕྱིར་དང་། སྔ་མ་སྔ་མ་ཡང་འཇིག་པའི་ཕྱིར་རྣམ་པར་ཤེས་པ་དེ་དང་འདྲ་བར་སྐད་ཅིག་པ་ཉིད་དུ་ཐལ་བར་འགྱུར་རོ།

in the second, consciousness arises due to different natures and also due to the destruction of previous natures. this would be equivalent to the momentary existence of consciousness.

།དེ་ཉིད་ཇི་སྟེ་ཤེས་པ་སྔ་མ་དང་ཕྱི་མས་ཤེས་པར་བྱ་བ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་དོགས་པར་བྱས་ནས་གལ་ཏེ་དེ་ལྟ་ན་ནི། སྔོན་དང་ཕྱི་མའི་གནས་རྣམས་སུ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་སྟོན་པར་བྱེད་དེ།

if, on the other hand, he had doubts that such knowledge could be known by means of previous and subsequent cognitions, he would have said, if it were so, how could it possibly be found in the abodes of the past and future?

བསམ་གཏན་ཉིད་ཁུར་མ་ཡིན་ལ་གང་དག་ལ་དེས་བློ་གྲོས་ཀྱི་མིག་ཕྱེ་བ་ཡོད་པ་ཞེས་ཚིག་རྣམ་པར་སྦྱར་རོ།

concentration itself is not a fist, and the eyes of intelligence are open to those who do so.

།གཞན་གྱི་དུས་ན་མེད་ཅེས་བྱ་བ་ནི་རེས་འགའ་ཡོད་ཅེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

there is no other time. it is simply a matter of time.

།དེ་ཡང་ཞེས་བྱ་བ་ནི་འདུས་མ་བྱས་ཉིད་ཀྱི་དོན་ཏོ།

this too is the meaning of unconditioned phenomena.

།མི་འདའ་བར་འགྱུར་རོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཡུལ་གྱི་རིམ་གྱིས་ཡུལ་ཅན་གྱི་རིམ་པ་ལ་ཁྱབ་པས་ཡུལ་ཅན་གྱི་རིམ་པ་ནི་ཡུལ་གྱིས་བྱས་པའི་ཕྱིར་ཁྱབ་པ་ཉིད་སྟོན་པར་བྱེད་དོ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

that is to say, since the stages pertaining to objects are permeated by a stage of objects, they do not transcend suchness.

།དེས་ན་རྒྱུ་དང་རྐྱེན་རྣམས་ཀྱིས་བྱས་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་འདུས་མ་བྱས་སུ་སྟོན་པ་ཡང་མི་རུང་ངོ།

it is therefore inappropriate to speak of the uncompounded because it is produced by causes and conditions.

སྐད་ཅིག་སྔ་མ་སྔ་མས་ཕྱི་མ་ཕྱི་མ་རྣམས་བྱེད་པའི་ཕྱིར་རོ།

because the earlier moments produced the later ones.

།དེ་ལྟ་མ་ཡིན་ན་སྐད་ཅིག་མ་རྣམས་རྒྱུ་མེད་པ་ཉིད་དུ་འགྱུར་རོ།

if that were not the case, then the momentary events would be uncaused.

།དེའི་ཕྱིར་རེས་འགའ་བ་ཉིད་དུའང་མི་འཐད་དོ།

therefore, it is also impossible that things are temporary.

།ཡོད་པ་དང་མེད་པའི་དུས་གཉིས་བྱེ་བྲག་མེད་པའི་ཕྱིར་རོ།

because the time of existence and nonexistence are undifferentiated.

།འདི་དག་ཐམས་ཅད་ནི་བདག་གིས་སློམས་ཏེ་སླས་སུ་ཟད་ཀྱི་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་ནི་སུན་དབྱུང་བ་གཞན་ཡང་སྟོན་ཏེ།

he then proceeded to repudiate all of them with the following words:

བསྡུས་པའི་དོན་ནི་གང་གིས་ན་ཕྱོགས་ཀྱི་ཆོས་ཉིད་དུ་མི་འགྱུར་བ་དོན་བྱེད་པས་སྟོང་པ་དེ་ལྟ་བུ་ཕྱོགས་ཀྱི་ཁོངས་སུ་འདུས་པར་ཡོད་པ་ནི་མ་ཡིན་ཏེ།

as for summarizing the meaning, it is not the case that such things do not transcend the phenomena of the directions and are devoid of any objective activity.

དོན་བྱེད་པས་སྟོང་པ་ནི་རྟོག་པ་དང་ལྡན་པ་རྣམས་ཀྱིས་བཏང་སྙོམས་སུ་བྱ་བ་ཉིད་དུ་གནས་པའི་ཕྱིར་རོ་ཞེས་བྱ་བ་ཡིན་ནོ།

being empty of what is beneficial means being equanimous toward those who conceptualize.

།འདིས་ནི་གང་དག་མི་རྟག་པ་ཉིད་ལ་སོགས་པར་སྒྲུབ་པ་ཡོད་པ་ལ་སོགས་པ་ལ། དེ་ལྟ་བུས་མ་ངེས་པ་ཉིད་དུ་རྗོད་པར་བྱེད་པ་དེ་དག་ཀུན་བསལ་བ་ཁོ་ནར་ཁོང་དུ་ཆུད་པར་བྱ་སྟེ།

this is how you should understand that even those who speak of impermanence as such, and so forth, are utterly unmistaken.

རྟོག་པ་དང་ལྡན་པའི་ཐ་སྙད་ཀྱི་ཡུལ་དོན་བྱེད་ནུས་པའི་མཚན་ཉིད་ཀྱི་ཡོད་པ་གཏན་ཚིགས་ཉིད་དུ་བརྗོད་པར་འདོད་པའི་ཕྱིར་རོ།

this is because it is the logical proof that all conventional expressions have the characteristic of being capable of producing results.

།དེ་ལྟ་བུ་ནི་མེད་པ་རྣམས་ལས་ལོགས་ཤིག་ཏུ་ནི་བསྟན་པར་ཡང་མི་ནུས་ཏེ།

it cannot be shown apart from the nonexistent.

མེད་པ་ནི་ནུས་པ་ཐམས་ཅད་དང་བྲལ་བ་ཙམ་གྱི་མཚན་ཉིད་ཡིན་པའི་ཕྱིར་རོ།

it is because nonexistence has the defining characteristic of being nothing but an absence of all forms of power.

།ཁླེམས་པ་ནི་ངའོ་སྙམ་པའི་ང་རྒྱལ་ལོ།

conceit is conceit that thinks, i am.

།གཞན་དུ་ན་ཞེས་བྱ་བ་ནི་གལ་ཏེ་དོན་བྱེད་པར་རུང་བའི་ཡུལ་དཔྱད་པར་མི་འདོད་ན་དེའི་ཚེ་དོན་བྱེད་པ་དོན་དུ་གཉེར་བའི་སྐྱེས་བུ་རྣམས་ལ།
དངོས་པོ་དོན་མེད་པར་དཔྱད་པ་དག་ཅི་དགོས་ཞེས་བརྗོད་པར་བྱ་བ་སྟེ།

on the contrary, if one does not wish to investigate an object conducive to an objective analysis, what use is there to examine an object that has no objective analysis for those who are in pursuit of an objective?

རྟོག་པ་དང་ལྡན་པའི་འཇུག་པ་ནི་དགོས་པ་དང་ལྡན་པས་ཁྱབ་པའི་ཕྱིར་རོ།

it is because conceptual engagement pervades all that is needed.

།གལ་ཏེ་དེ་ལྟར་གང་ཟག་དང་གཟུགས་ལ་སོགས་པ་ཆོས་རྣམས་གཏན་མེད་ན། ཇི་ལྟར་བདག་མེད་པ་བསྒྲུབ་པར་བྱ་སྙམ་པ་ལ།

if in this way persons, forms, and so forth are always devoid of phenomena, how could i attain the absence of self?

དངོས་པོའི་རྣམ་པ་དེ་ལྟ་བུ་ལ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་པ་སྟེ།

the following outline is provided as an overview of and topical guide to such entities:

འདི་སྐད་དུ་དོན་བྱེད་ནུས་པར་གྲགས་པ་གང་ཡིན་པ་དེ་ཁོ་ན་ལ་སྒྲོ་བཏགས་པ་ལས་བཟློག་པ་ཡོད་པའི་སྒོ་ནས་ནི་གང་ཟག་ལ་སོགས་པ་བདག་མེད་པར་སྒྲུབ་པར་བྱེད་ལ།

it is because those who are renowned as capable of acting on objects of designation can be turned away from such superimpositions that people and so on achieve selflessness.

དགག་པའི་སྒོ་ནས་ནི་གཟུགས་ལ་སོགས་པ་ལ་ཕྱིན་ཅི་ལོག་ཏུ་སྒྲོ་བཏགས་པའི་ངོ་བོ་འགོག་པར་བྱེད་ཀྱི། གང་ཟག་ལ་སོགས་པ་ནུས་པ་དང་བྲལ་བ་ལ་གཞི་མེད་པར་འགོག་པར་བྱེད་པ་ནི་མ་ཡིན་ནོ་ཞེས་བཤད

it is explained that the objects of conceptualization such as form and so forth are prevented by means of the removal of the essence of mistaken perception. this is not the case for people and so on, who do not have the capacity to do so, to be prevented without a foundation.

།འོ་ན་གཞན་ལ་ཇི་ལྟ་ཇི་ལྟར་བསྒྲུབ་སྙམ་པ་ལ།

so what can i do for others?

གཞན་ནི་བསྒྲུབ་པ་ཡང་མེད་དགག་པ་ཡང་མེད་ཅེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨྲས་སོ།

others said, there is no attainment or cessation.

།འོ་ན་གང་དག་གང་ཟག་ཅེས་བྱ་བ་རྟག་པ་ལ་སོགས་པའི་རྣམ་པར་བརྗོད་དུ་མེད་པ་ཉིད་དངོས་པོར་འདོད་པ་དེ་དག་ལ་ཇི་ལྟར་རང་བཞིན་མེད་པ་ཉིད་འགྲུབ་པར་འགྱུར།

well then, how could the insubstantial nature of what is called a person be established for those who believe that things are impermanent in terms of permanence and so on?

ཇི་ལྟར་འདི་ལ་གཏན་ཚིགས་འགྲུབ་པར་འགྱུར་སྙམ་པ་ལ།

how could the reason for this be fulfilled?

དེ་ལྟ་བས་ན་དོན་བྱེད་ནུས་པ་ནི་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

it is for this reason that the so-called meaningful action is said to be effective.

དེ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་འདི་ལྟར་མཁས་པ་རྣམས་ནི་དོན་བྱེད་ནུས་པ་ལ་དངོས་པོའི་མཚན་ཉིད་དུ་རྗོད་པར་བྱེད་ལ། དོན་བྱེད་ནུས་པ་ལ་ཡང་སྐད་ཅིག་པ་ཉིད་ཀྱིས་ཁྱབ་པ་ཡིན་ནོ།

it is for this reason that the wise speak of what has the characteristic of being an entity while at the same time instantaneously pervading what can be accomplished.

།གཞན་ནི་རིམ་དང་ཅིག་ཤོས་ཀྱིས་དོན་བྱེད་པར་འགལ་བའི་ཕྱིར་རོ།

it is because there is a contradiction between what is beneficial via the stages and the second stage.

།ཆོས་ཅན་གང་ཟག་ལ་ཡང་སྐད་ཅིག་པ་ཉིད་ལོག་ན།

when the dharma and the person are instantaneously discontinuous,

སྐད་ཅིག་པས་ཁྱབ་པ་ཇི་སྐད་སྨྲས་པའི་ཡོད་པ་ལྡོག་པ་ཡང་སྒྲིམ་མི་དགོས་པར་གྲུབ་པ་ཉིད་དོ།

it is the momentary, spontaneous, and unstoppable accomplishment of all that has been described.

།གཞན་ཡང་སྐད་ཅིག་སྐད་ཅིག་མ་ཡིན་པར་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་ནི་གཏན་ཚིགས་སྒྲུབ་པར་སྟོན་པར་བྱེད་དེ།

furthermore, if one were to say that the logical proof is momentary and not momentary, it could be explained as follows:

སྐད་ཅིག་པ་ཡིན་པར་གྱུར་ན་ནི་རང་བཞིན་གཞན་དང་གཞན་འབྱུང་བའི་ཕྱིར་དུ་མའི་རང་བཞིན་ཉིད་དུ་འགྱུར་རོ།

if it were momentary, it would be of many different natures.

།སྐད་ཅིག་པ་མ་ཡིན་ན་ནི་རང་བཞིན་ཕྱི་མ་གཞན་མི་སྐྱེ་བའི་ཕྱིར་དང་། སྔ་མ་ཡང་མ་ཞིག་པའི་ཕྱིར་གཅིག་པུ་ཉིད་དུ་འགྱུར་རོ།

if it were not momentary, it would be one thing, because the other nature does not arise, and because the former did not disintegrate.

།གཉིས་ཀའི་ངོ་བོ་ཡང་མི་སྲིད་ན་ནི་གཅིག་དང་དུ་མའི་རང་བཞིན་དང་བྲལ་བར་ཇི་ལྟར་མི་འགྱུར་ཁྱབ་པར་བྱེད་པ་ལོག་ན་ཁྱབ་པར་བྱ་བ་གནས་པ་ནི་མེད་དེ།

if the essence of both does not exist, how could it not be free of the nature of duality and multiplicity? when it is discontinuous, there is no abode of the object conducive to it.

ཁྱབ་པར་བྱེད་པས་མ་ཁྱབ་པ་ཉིད་དུ་ཐལ་བར་འགྱུར་བའི་ཕྱིར་རོ།

because it is not pervaded by anything that pervades everything.

།དེའི་ཕྱིར་གང་ཟག་ལ་གཏན་ཚིགས་གྲུབ་པ་ཁོ་ན་ཡིན་ནོ།

that is why it is only logical proof for a person to be established.

།རེ་ཞིག་དེ་ལྟར་རྟག་པའི་ཕུང་པོ་གནས་པ་རྣམས་ལ་གཅིག་དང་དུ་མའི་རང་བཞིན་དང་བྲལ་བར་བསྟན་པ་ཡིན་ནོ།

it is in this way that the aggregates of permanence are taught to be devoid of a single and multiple nature.

།ཡང་དེ་ལྟ་མ་ཡིན་པར་ཕུང་པོ་གཉིས་སུ་གཞག་ནས། དངོས་པོ་ཐམས་ཅད་ལས་གཅིག་དང་དུ་མའི་རང་བཞིན་དང་བྲལ་བར་རབ་ཏུ་བསྒྲུབ་པའི་ཕྱིར་གཞན་ཡང་གཞན་དག་གིས་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨྲས་སོ

furthermore, having established the two aggregates in a disparate manner, he taught that all entities are free from the nature of being of a single or multiple entity, so that others could say,

།ཁྱབ་པ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐམས་ཅད་ན་ཡོད་པ་སྟེ། དཔེར་ན་བདག་དང་ནམ་མཁའ་ལ་སོགས་པ་ལྟ་བུའོ།

what pervades everything means that it is all-pervading, like the self and space.

།བཟློག་པ་ནི་མ་ཁྱབ་པ་ཡིན་པར་རིག་པར་བྱའོ།

know that the opposite is inconceivable.

།རགས་པ་ནི་ཡན་ལག་ཅན་རྣམས་སོ།

the gross are the limbs.

།རྡུལ་ཕྲ་རབ་ལ་སོགས་པ་ནི་ཕྲ་མོ་རྣམས་སོ།

the smallest particles, and so forth, are subtle.

།ཕུང་པོ་སྔ་མ་བསྟན་པ་ལ་མི་རྟག་པ་རྣམས་ནི་མ་ཁྱབ་པའི་ཕུང་པོའི་ནང་དུ་འདུས་པར་གོང་དུ་ཚད་པར་བྱས་ཏེ།

understand that the aggregates as previously described are impermanent, and that they are contained within the aggregate that is not pervaded.

དེས་ན་དེ་དག་ཡོགས་ཤིག་ཏུ་གཅིག་དང་དུ་མའི་རང་བཞིན་དང་བྲལ་བར་རབ་ཏུ་མི་བསྒྲུབ་བོ།

therefore, they should not be separated from the nature of duality and nonduality.

།བུམ་པ་ལ་སོགས་པ་གང་དག་ལ་ཐ་དད་པའི་ཕྱོགས་ཡོད་པ་དེ་དག་ལ་དེ་སྐད་ཅེས་བྱའོ།

they are said to belong to different parts of the vase and so forth.

།བསྒྲིབས་པ་དང་མ་བསྒྲིབས་པ་ནི་བསྒྲིབས་པ་དང་མ་བསྒྲིབས་པ་དག་གོ།

obscuration and hindrance are both obscured and unobscured.

།དེ་གཉིས་ཀྱི་དངོས་པོ་ནི་བསྒྲིབས་པ་ཉིད་ལ་སོགས་པ་སྟེ། སོགས་པའི་སྒྲས་ནི་གཡོ་བ་དང་མི་གཡོ་བ་ཉིད་ལ་སོགས་པ་བསྡུའོ།

the essence of these two is obscuration and so forth, and so on, up until fluctuation and nonfluctuation.

།སྦྱོར་བ་ནི་གང་དག་བུམ་པ་ལ་སོགས་པ་ཕྱོགས་ཐ་དད་པ་ཅན་དག་དང་ལྡན་པ་དེ་དག་ནི་ངེས་པར་རང་བཞིན་གཅིག་པ་མ་ཡིན་ཏེ།

as for those who have different parts of the jar and so forth, they are certainly not of a single nature.

དཔེར་ན་གཞོང་བུ་སྣ་ཚོགས་ན་འདུག་པའི་རྒྱ་ཤུག་ལྟ་བུ་སྟེ།

it is like the jujube that sits in a variety of bowls.

ནམ་མཁའ་ལ་སོགས་པའི་དངོས་པོ་རྣམས་ཀྱང་ཕྱོགས་ཐ་དད་པ་ཅན་དང་ལྡན་པས་ཁྱབ་པར་བྱེད་པ་འགལ་བ་དམིགས་པ་ཡིན་ཏེ།

since all entities, such as the sky and so forth, are characterized by distinct directions, they cause harm and cause them to disintegrate.

འདི་ནི་ཐལ་བར་འགྱུར་བར་བསྒྲུབ་པ་ཡིན་ནོ།

this is the sadhana of candadmahadrosana.

།གཏན་ཚིགས་ཀྱི་ཁྱབ་པ་བསྟན་པའི་ཕྱིར། ནམ་མཁའ་ལ་སོགས་པ་ཕྱོགས་ཐ་དད་པའི་ཤིང་ལ་སོགས་པ་དང་འབྲེལ་པ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

to illustrate the consistency of the logical proof, he said about what is connected with trees that are distinct from the sky and so forth.

གལ་ཏེ་རང་བཞིན་ཐ་དད་པ་ཉིད་དུ་ཁས་མི་ལེན་ན་ནི། དེའི་ཚེ་ནམ་མཁའ་ལ་སོགས་པ་དང་འབྲེལ་བའི་རང་བཞིན་གསལ་བ་ཐམས་ཅད་ཕྱོགས་གཅིག་པར་ཐལ་བར་འགྱུར་ཏེ།

if you do not accept that the nature is undifferentiated, then all the luminous nature that coexists with space and so forth will fall to one side.

སྤྱི་ལ་སོགས་པ་དངོས་པོ་གཅིག་དང་འབྲེལ་པའི་རང་གི་ངོ་བོ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་རོ།

because it is the essence of what relates to a single thing, such as an object and so forth.

།དེ་ལྟ་མ་ཡིན་ཏེ། ཕྱོགས་ཐ་དདཔ་ཡིན་ན་ནི་སྤྱི་ལ་སོགས་པ་དེཉིད་གཞན་ན་གནས་པར་མི་འགྱུར་ཏེ།

if this were otherwise the case, it would not be the case that all objects of designation and the like were to remain elsewhere.

དེ་གསལ་བ་གཅིག་གིས་བསྡུས་པའི་རང་གི་ངོ་བོ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་རོ།

because that is the essence of what is included in a single syllable.

།རང་བཞིན་ཐ་དདཔ་གཞན་ཡང་མེད་པའི་ཕྱིར་ཏེ།

it is because there are no other distinct natures.

རང་བཞིན་མེད་ན་འབྲེལ་བ་མི་རུང་བས་མ་ངེས་པ་ཉིད་ཡིན་ནོ།

if it lacks intrinsic nature, it would be inappropriate to associate with it. this is uncertainty.

།རགས་པ་རྣམས་ཀྱང་བསྒྲིབས་པ་དང་མ་བསྒྲིབས་པ་ཉིད་ལ་སོགས་པ་ཕན་ཚུན་འགལ་བའི་ཆོས་གནས་པའི་ཕྱིར། ལུས་ཅན་དང་ལུས་ཅན་མ་ཡིན་པ་བཞིན་དུ་རང་བཞིན་གཅིག་པ་ཉིད་དུ་རིགས་པ་མ་ཡིན་ནོ།

it is not logical that the aggregates are one-sided, obscured, or mutually contradictory phenomena, in the same way that they are physically and unconsciously.

།གལ་ཏེ་བསྒྲིབས་པ་ལ་སོགས་པ་ཡན་ལག་རྣམས་ཀྱི་ཡིན་གྱི་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་ནི་ཕ་རོལ་པོས་མ་གྲུབ་པ་ཉིད་དུ་བརྗོད་པའི་དོགས་པ་བསལ་བ་སྟེ།

if you ask what constitutes the limbs, starting with obscuration and so forth, i will dispel the skepticism expressed by the other as being unestablished.

ཕ་རོལ་གྱི་བསམ་པ་ནི་རྟེན་དངོས་པོ་གཅིག་ལ་བསྒྲིབས་པ་ཉིད་ལ་སོགས་པ་འགལ་གྱི། རྟེན་ཐ་དདཔ་ལ་ནི་མ་ཡིན་ཏེ།

the view of the other is that the basis is in contradiction to one thing, such as obscuration and so forth, but not to an undifferentiated basis.

ཡན་ལག་གཅིག་ལ་ནི་བསྒྲིབས་པ་དང་མ་བསྒྲིབས་པ་ཉིད་ལ་སོགས་པ་མ་གྲུབ་བོ།

a single limb cannot be obstructed or obscured, and so on.

།འོན་ཇི་ལྟ་བུ་ཞེ་ན།

how is that?

ཡན་ལག་རྣམས་ལ་སྟེ་དེའི་ཕྱིར་གཏན་ཚིགས་མ་གྲུབ་བོ་སྙམ་པ་ཡིན་ནོ།

as it relates to the limbs, there is no such thing as a logical proof.

།ཅི་ཡན་ལག་ཅན་འདི་དག་ཅེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་ནི་ལན་འདེབས་པར་བྱེད་དོ།

what are these limbs? and so forth, answered the bodhisattva.

།དེ་ལ་ཡན་ལག་ཅན་དག་ཇི་སྟེ་ན་ཡན་ལག་རྣམས་དང་ལྡན་ནམ་མི་ལྡན་ཞེས་བྱ་བ་ཕྱོགས་གཉིས་ཏེ།

among them, there are two extremes: if one is endowed with or does not possess all the major and minor parts of the body,

རེ་ཞིག་གལ་ཏེ་མི་ལྡན་ཞེས་བྱ་བའི་ཕྱོགས་ཡིན་ན་ནི་དེའི་ཚེ་བསྒྲིབས་པ་ལ་སོགས་པ་དག་ཡན་ལག་རྣམས་ཀྱི་ཡིན་གྱི། ཡན་ལག་ཅན་གྱི་མ་ཡིན་ནོ་ཞེས་གང་སྨྲས་པ་དེ་ནི་བདེན་ན།

if you say that obscurations and so on are part of the factors conducive to them, it is true.

འོན་ཀྱང་ཡུལ་ཕན་ཚུན་རྣམ་པར་ཆད་པས་བསྒྲིབས་པ་དང་མ་བསྒྲིབས་པ་ལ་སོགས་པ་ཆོས་མི་མཐུན་པར་གནས་པ་དམིགས་པའི་རིག་བྱར་གྱུར་པ་ལུས་དེ་དང་རྐང་པ་ལ་སོགས་པ་ཡུལ་ཐ་དད་པ་ན་གནས་པའི

nevertheless, since objects are mutually discontinuous, obscure, obscured, and so forth, it is necessary to explain why the object that perceives objects as objects of perception belonging to different objects, such as the body, the feet, and the rest, does not become an object of visual perception for each object.

།འོན་ཏེ་ལྡན་པ་ཞེས་བྱ་བའི་ཕྱོགས་ཡིན་ནོ་ཞེ་ན་ནི་དེའི་ཚེ་ངེས་པར་ཆོས་འགལ་བ་གནས་པར་ཐལ་བར་འགྱུར་རོ་ཞེས་སྟོན་པར་བྱེད་དོ།

if that were the case, it would definitely be in contradiction to the dharma.

།གལ་ཏེ་དེ་དག་ཀྱང་དེ་ཡིན་ནོ་ཞེ་ན་ཞེས་བྱ་བ་ལ་ཕ་རོལ་གྱི་བསམ་པ་ནི།

if you ask why they are like that, the claim of the other siddha is as follows:

གང་གི་ཕྱིར་ཡན་ལག་ཅན་དེ་དང་ཡན་ལག་དེ་དག་འདུ་བའི་མཚན་ཉིད་ཀྱི་འབྲེལ་པ་ཅན་ཡིན་པ་དེའི་ཕྱིར་ལོགས་ཤིག་ཏུ་དམིགས་པར་མི་འགྱུར་རོ་སྙམ་པ་ཡིན་ནོ།

we do not conceptualize them in a separate way because the factors conducive to their coming together of limbs and limbs are mutually interdependent.

།དེ་ཉིད་དོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་དྲིས་ན་དེ་ཉིད་དོ་ཞེས་ཕ་རོལ་ཁས་ལེན་པའོ།

the so-called so-and-so is claimed to be so when asked.

།གལ་ཏེ་དེ་ཉིད་དོ་ཞེས་ཁྱོད་ཁས་མི་ལེན་ན་ནི་དེའི་ཚེ་ཉེས་པ་ཅིར་འགྱུར་ཞེ་ན།

if you dont believe i am, then how could that be a fault?

གཞན་དུ་ན་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

the following outline is provided as an overview of and topical guide to the blessed buddha jaladdharadgarjitadghosadsusvaranadksatradrajadsamkusum-itabhidjnad:

རགས་པ་ནི་དུ་མ་ཚོགས་པ་ཙམ་ཁོ་ན་ཡིན་པར་འགྱུར་གྱི་གཅིག་པུ་ནི་མ་ཡིན་པར་འགྱུར་རོ།

the aggregates are nothing but a combination of many things, not one thing.

།འདི་ནི་དེ་བས་ཀྱང་ཆེས་རགས་ཏེ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་ནི་ཆོས་འགལ་བ་གནས་པར་སྒྲུབ་པར་བྱེད་དེ།

this one is even more subtle than the other, and so on until he concludes his dispute with the dharma.

འདི་ལྟར་རགས་པ་གང་ཞིག་ཡན་ལག་དམིགས་པ་དང་ལྡན་པར་ཀུན་ཏུ་དམིགས་པ་དེ་ཉིད་ཡན་ལག་བསྒྲིབས་པ་ལ་ཡང་ཡོད་པས། ཡན་ལག་བསྒྲིབས་པ་ལ་ཡང་དེ་ཁོ་ན་བཞིན་དུ་དམིགས་པར་འགྱུར་བ་ཞིག

it is because the subtle objects that are perceived as objects of perception are also perceived by those who are obscured, and they will not be perceived in the same way.

དེ་ལྟ་བས་ན་བསྒྲིབས་པ་དང་མ་བསྒྲིབས་པ་ཉིད་ལ་སོགས་པ་ཆོས་འགལ་བ་གནས་པར་གྲུབ་པ་ཉིད་དོ།

therefore, obstructed and obscured phenomena and so forth are established in contradiction to the dharma.

།རེ་ཞིག་དེ་ལྟར་རགས་པ་རྣམས་ལ་རང་བཞིན་གཅིག་པ་ཉིད་བསལ་བ་ཡིན་ནོ།

this is how, for the time being, the one-pointed nature of the primary and secondary aggregates is eliminated.

།དེ་ནི་རྡུལ་ཕྲ་རབ་རྣམས་ལ་ཡང་བསལ་བའི་ཕྱིར་རོ།

it is for the sake of dispelling even the smallest particles.

།འོན་ཀྱང་གང་ཐོག་མར་དེ་རྩོམ་པའམ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

nevertheless, he continued, there is no one at all who has first undertaken such an endeavor.

།ཐོག་མར་དེ་རྩོམ་པ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཇི་ལྟར་བྱེ་བྲག་པ་རྣམས་ཀྱིས་ཡོངས་སུ་བརྟགས་པ་ལྟ་བུ་སྟོན་པར་བྱེད་པ་སྟེ། དེ་དག་ནི་རྡུལ་ཕྲ་རབ་གཉིས་པ་ལ་སོགས་པ་རགས་པའི་རྫས་དང་པོ་རྩོམ་པར་བྱེད་པ་ནི་རྡུལ་ཕྲ་ར

the first practice is to demonstrate just as it has been imputed by the earliest proponents, such as demonstrating the first production of primary particles, starting with the second, and so on. this is precisely what is meant by the smallest particles.

།རགས་པ་གདགས་པའི་རྒྱུ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་མདོ་སྡེ་པའི་ལུགས་སུ་བཤད་པ་སྟེ། དེ་དག་ནི་རགས་པ་གདགས་པའི་རྒྱུ་རྡུལ་ཕྲ་རབ་རྣམས་དེ་ལྟར་གནས་པ་འབའ་ཞིག་ཏུ་ཟད་ཀྱི་རྫས་གཞན་ནི་མེད་དོ་ཞེས་བརྗོད་དོ།

the cause of designating subtle objects refers to what is taught in the sutra teachings. it is said that they exclusively exist and do not have any other substance.

།དེ་ལ་ཁ་ཅིག་ན་རེ་རྡུལ་ཕྲ་རབ་རྣམས་ལ་ཕྲ་རབ་ཕན་ཚུན་རེག་གོ་ཞེས་ཟེར་རོ།

some said, the smallest particles touch each other.

།གཞན་དག་ན་རེ་རིགས་མཐུན་པ་མང་པོས་བསྐོར་བ་རྣམས་ནི་བར་དང་བཅས་པ་ཁོ་ན་ཡིན་ལ། རགས་པར་འཁྲུལ་པའི་རྒྱུ་མཚན་ཡིན་ནོ་ཞེས་ཟེར་ཏེ།

the others replied, cyclic existence is entirely interconnected and has the cause of delusion about the aggregates.

དཔེར་ན་སློབ་དཔོན་དགེ་བསྲུངས་ཀྱིས། གང་ལ་ཕྱོགས་ཆ་དང་ཡོད།

consider, for example, the analogy of kanakamuni.

།དེ་ནི་གཅིག་པུ་མི་རུང་ངོ།

it is not right to be alone.

།ཞེས་བྱ་བ་འདི་སྔུན་དབྱུང་བའི་བསམ་པས། ཐ་དད་ཕྱོགས་ནས་མང་པོ་དག །འགའ་ལ་ཀུན་ནས་བསྐོར་ཙམ་དུ།

with the intention of destroying this mantra, one should wander from place to place as many places as there are spinning them all around.

།བརྗོད་པར་ཟད་ཀྱི་རྡུལ་དེ་ནི། །ཆ་ཤས་བཅས་པའི་བདག་ཉིད་མིན།

it is only said that the particles do not have a specific nature.

།ཞེས་བཤད་པ་ལྟ་བུའོ།

this is how it was spoken.

།འདིའི་དོན་ནི་འདི་ཡིན་ཏེ། ཐ་དད་ཕྱོགས་ནས་ཞེས་བྱ་བའི་གཏན་ཚིགས་འདིས་ནི་རྡུལ་ཕྲ་རབ་མང་པོ་རྣམས་ཀྱིས་ཡོངས་སུ་བསྐོར་བ་ཙམ་དུ་བརྗོད་པར་འགྱུར་གྱི།

the meaning of this statement is as follows: if one were to draw an analogy from a different perspective, it would be said to be surrounded by many smallest particles.

ཡན་ལག་དང་བཅས་པ་ནི་མ་ཡིན་ནོ་ཞེས་བྱ་བར་ཟད་དེ།

it is nothing but a limb.

འདིར་ཡང་བར་དང་བཅས་པ་དག་ཁོ་ནར་གནས་སོ་ཞེས་དེ་སྙམ་དུ་བསམས་ནས་སྨྲས་པ་ཡིན་នོ།

with this in mind, he went on to say, i am staying here only with my retinue.

།གཞན་དག་ན་རེ་རེག་པ་ཡང་མ་ཡིན་ལ་བར་དང་བཅས་པ་དག་ཀྱང་མ་ཡིན་མོད་ཀྱི། འདབ་ཆགས་པ་ཁོ་ནར་གནས་སོ་ཞེས་ཟེར་ཏེ།

the others replied, although they are neither touched nor interconnected, they only remain wherever they are.

ཇི་སྐད་དུ་བཙུན་པ་ན་རེ་རྡུལ་རྣམས་མི་རེག་ཀྱང་བར་མེད་པས་རེག་པར་འདུ་ཤེས་སོ་ཞེས་ཟེར་བ་ལྟ་བུའོ།

it is like the venerable saradvatiputra saying, even though we are not touched by particles, we perceive them as tactile objects because of being unobstructed.

།དེ་ལ་ཕྱོགས་དང་པོ་ལྟར་ན་བདག་ཉིད་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་འབྱུར་ན་ནི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་རང་བཞིན་ཕན་ཚུན་རྗེས་སུ་ཞུགས་པའི་ཕྱིར་གོང་བུ་རྡུལ་ཕྲ་རབ་གཅིག་ཙམ་དུ་འགྱུར་རོ།

if this were to happen in the first place, it would be like a single smallest particle of semiprecious stone coming into contact with everything.

།བདག་ཉིད་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་ཞེས་བྱ་བ་ནི་རྡུལ་ཕྲ་རབ་ཀྱི་རང་བཞིན་ཅི་འདྲ་བ་དེ་ཁྱབ་ནས་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

it all pervades the nature of the smallest particles.

།ཕྱོགས་གཅིག་གིས་ཞེས་བྱ་བ་ནི་རང་བཞིན་མ་ཁྱབ་ནས་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

with a single aspect, it is said to have an indestructible nature.

།དེས་ནི་སྣང་བྱེད་ཀྱི་རྡུལ་ཕྲ་རབ་ནི་རང་བཞིན་གཅིག་པ་ཡིན་པས་ཐམས་ཅད་ཅེས་བྱ་བ་དང་ཕྱོགས་གཅིག་ཅེས་བྱ་བའི་སྒྲ་མི་འཐད་དེ།

since all illuminating particles are of the same essence, it is impossible to say anything at all or a partial view.

ཐམས་ཅད་དང་ཕྱོགས་གཅིག་ནི་ཡུལ་ཐ་དད་པའི་ཕྱིར་རོ་ཞེས་གང་སྨྲས་པ་དེ་བསལ་བ་ཡིན་ནོ།

this is explained by the fact that everything and everything are distinct objects.

།ཕྱོགས་གཉིས་པ་ལྟར་ན་ཡང་རིགས་མཐུན་པ་རྣམས་དང་རེག་པར་མི་འདོད་དུ་ཆུག་ཀྱང་། ཐག་ནི་སྣང་བ་དང་མུན་པའི་ངོ་བོ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་རིགས་མི་མཐུན་པ་སྣང་བ་དང་། མུན་པའི་རྡུལ་ཕྲ་རབ་རྣམས་དང་ནི་རེག་པར་འདོད་པ་ཉིད་དོ།

on the second-pointed perspective, although one does not wish to touch or perceive objects of a different kind, ones body is essentially like darkness and light because it is the very essence of darkness. this is also the case with the smallest particles of light and darkness that one wants to touch.

།སྣང་བས་མ་ནོན་པའི་མུན་པ་དང་བྲལ་བ་ཉིད་དམ། མུན་པས་གནས་སུ་མ་བྱས་པའི་སྣང་བ་དང་བྲལ་བ་ཉིད་ནི་རིགས་པ་དང་ལྡན་པ་མ་ཡིན་ཏེ།

freedom from darkness, which is not obscured by light, and freedom from the light that is not embodied by darkness are inappropriate.

དེ་གཉིས་འབྱུང་བ་ནི་ཡུལ་ལ་སོགས་པ་ཕན་ཚུན་བྲལ་བ་ཙམ་ལ་རག་ལས་པའི་ཕྱིར་རོ།

the arising of these two is dependent on the mere separation of objects and so forth.

།བར་མེད་པའི་ཕྱོགས་ཀྱང་ཕྲད་པའི་ཕྱོགས་ཀོ་ནའི་ཁོངས་སུ་འདུས་ཏེ། ཕྲད་པའི་རྣམ་གྲངས་ཡིན་པའི་ཕྱིར་རོ།

the state of being without a companion is also included within the category of coming together, because it is considered to be a gathering.

།བར་གྱི་ཡུལ་དང་བྲལ་བ་རྣམས་ལ་ནི་འབྲར་བ་མ་གཏོགས་པ་རྣམ་པ་གཞན་མེད་དོ།

for those who are free from intermediacy, there is nothing else but separation.

།དོན་དེ་ཉིད་སྒྲ་གཞན་གྱིས་བརྗོད་ཀྱང་གཞན་དུ་ནི་མི་འགྱུར་རོ།

even if one were to use another word to express this meaning, it would not be otherwise.

།ཕྱོགས་ཐམས་ཅད་སྐྱིར་སྲུན་དབྱུང་བར་འབྱུར་བ་དང་ནི་བསྐོར་བའམ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

to expose all the opposite directions in detail, he said, up until… whether they are encircled or surrounded by obstacles.

དེ་ལ་དབུས་ན་ཡོད་པའི་རྡུལ་ཕྲ་རབ་གང་ཡིན་པ་དེ་རང་བཞིན་གང་གིས་རྡུལ་ཕྲ་རབ་གཅིག་ལ་བལྟས་ཏེ་གནས་པ་དེ་ཉིད་ཀྱིས་གཞན་ལ་བལྟས་སམ།

in this regard, the subtle particles that exist in the center are characterized by being directed at and adhering to a single smallest particle.

འོན་ཏེ་མ་ཡིན་ཞེས་བྱ་བ་བརྟག་པ་གཉིས་སོ།

the two types of examination are as follows:

།དེ་ལ་ཕྱོགས་དང་པོ་ལྟར་ན་བསྐོར་བའི་རྡུལ་ཕྲ་རབ་ཐམས་ཅད་ཕྱོགས་གཅིག་པ་ཉིད་དུ་ཐལ་བར་འགྱུར་ཏེ།

if you look at the first position, all the particles of the wheel will fall to one side.

དེའི་རང་བཞིན་ལ་བལྟས་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་རོ།

this is because it reflects on the nature of phenomena.

།རྡུལ་ཕྲ་མོ་གང་ལ་རང་བཞིན་དེ་གཅིག་ཡོད་པ་དེ་ནི་དེའི་རང་བཞིན་ཡིན་ལ་རྡུལ་ཕྲ་མོ་གང་ལ་དེའི་རང་བཞིན་གྱི་རྡུལ་ཕྲ་མོ་ལ་བལྟས་པ་ཡོད་པ་ཞེས་ཚིག་རྣམ་པར་སྦྱར་ཏེ་དེའི་དངོས་པོ་ནི་དེ་ཉིད་དོ།

the very essence of the smallest particles is its essence, and the subtle particles in which the same essence is observed are their essence. that is what it is.

།སྦྱར་བ་ནི་རྡུལ་ཕྲ་རབ་ཀྱི་ངོ་བོ་གཅིག་ལ་བལྟས་པའི་རང་བཞིན་གང་ཡིན་པ་དེ་ནི་ཕྱོགས་གཅིག་པ་ཅན་ཡིན་ཏེ།

as for the essence that is viewed as having the same essence as a single smallest particle, it is the aspect of partiality.

དཔེར་ན་དབུས་ན་གནས་པའི་རྡུལ་ཕྲ་རབ་དེ་ཉིད་ཀྱི་ཤར་ཕྱོགས་ན་གནས་པའི་རྡུལ་ཕྲ་རབ་ལྟ་བུའམ། ཤར་ཕྱོགས་ཀྱི་ཁང་པ་ལ་ཁང་པ་གཅིག་བལྟས་པ་ལྟ་བུ་སྟེ།

it is like the atoms in the eastern direction of the central trichiliocosm, or like a single house facing east.

བསྐོར་བའི་རྡུལ་ཕྲ་རབ་ཐམས་ཅད་ཀྱང་རྡུལ་ཕྲ་རབ་གཅིག་ལ་བལྟས་པའི་རང་བཞིན་ཡིན་པས་ཞེས་བྱ་བ་ནི་རང་བཞིན་གྱི་གཏན་ཚིགས་སོ།

the nature of every single smallest particle is to be viewed as if it were a single particle. this is the true nature of the tides.

།ཕྱོགས་ཐ་དད་པ་ན་གནས་པ་ཡིན་ན་ནི་མངོན་པར་འདོད་པའི་རྡུལ་ཕྲ་རབ་གཅིག་པུ་ལ་བལྟས་པའི་རང་བཞིན་དག་ཏུ་མི་འགྱུར་ཏེ།

if one were to dwell in a different place, it would not have the nature of looking at just a single smallest particle that one desires.

རྡུལ་ཕྲ་རབ་དེ་ལ་རང་བཞིན་གཞན་མེད་པའི་ཕྱིར་རོ།

because the smallest particles have no other nature.

།རང་བཞིན་མེད་ན་བལྟས་པ་ཡང་མི་རུང་བའི་ཕྱིར་གཏན་ཚིགས་མ་ངེས་པ་ཉིད་མ་ཡིན་ནོ།

if it has no intrinsic nature, it would be inappropriate to look at it. this is not the definitive meaning of the logical proof.

།དེའི་ཕྱིར་ཡང་དག་པར་ན་བསྐོར་ཏེ་གནས་པ་མེད་པས་རྡུལ་ཕྲ་རབ་རྣམས་གྲུབ་པར་མི་འགྱུར་རོ།

therefore, since they do not truly circle and abide, the smallest particles will not be encompassed.

།ཕྱོགས་གཉིས་པ་ལྟར་ན་ཡང་ཡན་ལག་དང་བཅས་པ་ཉིད་དུ་ཐལ་བར་འགྱུར་བར་གསལ་བར་རབ་ཏུ་བདག་གིས་རྣམ་པར་མ་ཕྱེའོ།

i have not clearly discerned this in order to make the second position fall into disagreement with the remaining parts.

།རྡུལ་ཕྲ་མོ་རྣམས་རང་བཞིན་མེད་པ་ཉིད་དུ་གྲུབ་པ་ཁོ་ནས་རྡུལ་ཕྲ་མོ་ལ་ལྟོས་ནས་རབ་ཏུ་བརྟགས་པའི་བདག་ཉིད་དུ་གནས་པའི་ཆོས་ཐམས་ཅད་རང་བཞིན་མེད་པ་ཉིད་དུ་འབད་མི་དགོས་པར་གྲུབ་པ་ཉིད་དོ་ཞེ

it is only when the smallest particles are essentially without intrinsic nature that, dependent on a smallest particle, all the phenomena present in the utter essence of non-existence are effortlessly attained.

རྡུལ་ཕྲན་རང་བཞིན་མེད་གྲུབ་པ། །ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

the subtle is said to be without intrinsic nature, and so forth.

།འདིར་འཐད་པ།

the reason for this is as follows:

དེ་ཡི་རང་བཞིན་དེས་བརྩམས་དང་། །ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

the nature of such endeavors is described as follows:

དེ་ལ་རེ་ཞིག་རང་གི་སྡེ་པ་རྣམས་ནི་གཟུགས་ཅན་གྱི་ཁམས་རྣམས་སུ་རྣམ་པར་གཞག་པ་གང་དག་ཡིན་པ་དེ་དག་ནི་རྡུལ་ཕྲ་རབ་ཀྱི་རང་བཞིན་ཁོ་ན་ཡིན་པར་འདོད་དོ།

the extremist philosophers hold that whatever is present in the realms of the form realm has nothing to do with the nature of the smallest particles.

།ཁམས་གཞན་གང་དག་ཡིན་པ་དེ་དག་ཀྱང་དངོས་སུའམ་བརྒྱུད་པས་རྡུལ་ཕྲ་རབ་ལ་བརྟེན་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་རྡུལ་ཕྲ་རབ་ཀྱིས་བརྩམས་པ་ཡིན་པ་ཁོ་ནར་བརྗོད་དོ།

since all the other elements are dependent on the smallest particles at first or in succession, they are said to be merged by means of a smallest particle.

།བྱེ་བྲག་ལ་སོགས་པ་ནི་རྡུལ་ཕྲ་མོ་གཉིས་པོ་ལ་སོགས་པའི་བར་འབྲས་བུའི་རྫས་ནི་རྡུལ་ཕྲ་རབ་རྣམས་ཀྱིས་དངོས་དང་བརྒྱུད་དེ་བརྩམས་པ་ཁོ་ནར་འདོད་དོ།

the essence of the fruits, starting from the two smallest particles and continuing upwards, is precisely what is claimed to have been accomplished by the primary and secondary particles.

།གྲངས་ལ་སོགས་པ་ཡོན་ཏན་རྣམས་ཀྱང་ཕལ་ཆེར་མངོན་སུམ་མམ་བརྒྱུད་པས་རྫས་རྣམས་ཁོ་ན་ཡིན་པར་ཁས་ལེན་ཏེ།

moreover, the qualities of enumeration and so forth are asserted exclusively as material objects by means of direct perception or continuity.

དེའི་ཕྱིར་དེ་དག་གི་ཡོན་ཏན་ཡིན་པས་དེའི་ཡོན་ཏན་ཞེས་བྱའོ།

therefore, since they are their own qualities, they are said to be their qualities.

།འདེགས་པ་ལ་སོགས་པ་ལས་ཀྱི་བྱེ་བྲག་རྣམས་ཀྱང་ཕལ་ཆེར་མངོན་སུམ་མམ་བརྒྱུད་པས་དེའི་ལས་ཀྱི་རང་བཞིན་དག་ཡིན་ཏེ།

the different types of activity, such as walking, are also naturally occurring due to their direct perception or succession.

ལས་ནི་ལུས་ཅན་གྱི་རྫས་ལ་བརྟེན་པའི་ཕྱིར་རོ།

karma is because it relies on material things belonging to the body.

།དེ་དག་གི་ལས་ནི་དེའི་ལས་ཏེ་ལས་ཀྱི་བྱེ་བྲག་གང་དག་ལ་དེའི་རང་བཞིན་དེ་ཉིད་ཡོད་པ་དེ་དག་ལ་དེ་སྐད་ཅེས་བྱའོ།

their activity is their activity, and the different types of activity that they engage in are said to have that very nature.

།སྤྱི་ཡང་རྣམ་པ་གཉིས་ཡིན་ལ། ཁྱད་པར་རྣམས་ཀྱང་རྫས་ཐ་མ་ལ་ཡོད་པ་དག་ཡིན་པས་སྤྱི་དང་ཁྱད་པར་ཏེ།

it is distinguished and distinguished by its two aspects, as well as the distinctive features that are present on the last part of the substance.

རྫས་རྣམས་ཀྱི་སྤྱི་དང་ཁྱད་པར་ཞེས་བྱ་བར་ཚིག་རྣམ་པར་སྦྱར་རོ།

this refers to the primary and secondary characteristics of the substances.

།དེ་འདི་ལྟར་སྤྱི་ཡོད་པ་ཉིད་དང་བ་ལང་ཉིད་ལ་སོགས་པ་ནི་རྫས་དང་ཡོན་ཏན་དང་ལས་གསུམ་དང་ལྡན་པའི་ཕྱིར་ཕལ་ཆེར་དངོས་སུའམ་བརྒྱུད་པས་དེ་དག་ལ་བརྟེན་པ་ཉིད་དོ།

in this way, since the cows and other hermaphrodites are endowed with the three types of property, qualities, and karma, they rely on them individually or in succession.

།ཁྱད་པར་རྣམས་ཀྱང་ཕལ་ཆེར་དངོས་སུ་དེ་དག་ལ་བརྟེན་པ་དག་ཁོ་ན་ཡིན་ནོ།

moreover, their particularities are exclusively dependent on them in the first instance.

།འབྲས་བུའི་རྫས་ལ་སོགས་པ་ཇི་སྐད་བཤད་པ་དེ་དག་ཀྱང་གང་གི་ཕྱིར་འདུ་བ་ཞེས་བྱ་བའི་འབྲེལ་པའི་སྟོབས་ཀྱིས་དེ་དང་འདུ་བ་ཅན་དུ་འདོད་པ་དེའི་ཕྱིར་འབྲེལ་པ་ཅན་རྣམས་མེད་པས་འབྲེལ་པ་ཅན་དང་འབྲེལ

since all the objects of the fruit and so forth, just as they have been explained before, are devoid of an essence that is connected to a connection on account of the force of association, such connections do not exist.

།དེའི་ཕྱིར་འདི་དག་ཐམས་ཅད་ནི་རྡུལ་ཕྲ་རབ་ཀྱི་རྩ་བ་ཅན་ཡིན་པའི་ཕྱིར་རྡུལ་ཕྲ་རབ་ཀུན་ཏུ་རྟུད་ན་ཇི་ལྟར་གནས་ཐོབ་པར་འགྱུར།

therefore, since all of these constitute the root of the smallest particles, if they are comprehended, how could they come to rest?

རང་གི་སྡེ་པ་དག་ནི་གཟུགས་ཅན་གྱི་ཁམས་བཅུ་པོ་དག་རྡུལ་ཕྲ་རབ་བསགས་པ་ཡིན་པར་བརྗོད་དེ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་ནི་ཚིག་ལེའུར་བྱས་པའི་དོན་རྣམ་པར་འགྲེལ་པར་བྱེད་དོ།

the pratyekabuddhas claim that the ten formless elements are composed of particles and so forth, since they elucidate the meaning of the text in verse.

།འོན་འདུས་མ་བྱས་ལ་ཐབས་ཅི་ཡོད་སྙམ་པ་ལ།

well then, what method is there for the unconditioned?

ནམ་མཁའ་ལ་སོགས་པ་འདུས་མ་བྱས་མཐའ་དག་ཀྱང་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

it also applies to all the unconditioned phenomena, such as space and so forth.

།ཡོན་ཏན་རྣམས་ཀྱང་ཕལ་ཆེར་ཞེས་བྱ་བ་ནི་སྒྲ་ལ་སོགས་པ་རྡུལ་ཕྲ་རབ་ཀྱི་ཡོན་ཏན་མ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་རོ།

moreover, there are many qualities that do not constitute the subtle qualities of sound and so forth.

།བརྟེན་པ་རྣམས་ནི་དངོས་སུ་འབྲས་བུའི་རྫས་ལ་སོགས་པའོ།

the supporting factors are the primary factor conducive to the substance of the fruit, and so on.

།ཉེ་བར་བརྟེན་པ་རྣམས་ནི་བརྟེན་པ་ལ་བརྟེན་པ་ལ་སོགས་པའོ།

those that are supported are those that rely on support, and so on.

།ནམ་མཁའ་ལ་སོགས་པ་རྡུལ་ཕྲ་རབ་ལ་མི་བརྟེན་པ་ཇི་ལྟར་དགག་སྙམ་པ་ལ།

how could space and so forth be prevented from adhering to the smallest particles?

རྟག་པའི་དངོས་པོ་ནམ་མཁའ་དང་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

the so-called eternal phenomenon is space, and so forth.

ལྷག་མ་ནི་གོ་སླའོ།

the rest will be easy to understand.

།གཉིས་དང་གཉིས་མ་ཡིན་པའི་ཚུལ་དུ་བརྗོད་པ་དངོས་སུ་བསྟན་པར་བྱའོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་རྣམ་པར་ཤེས་པའི་ཕུང་པོ་མཚུངས་པར་ལྡན་པ་དང་བཅས་པ་རང་བཞིན་མེད་པ་ཉིད་ཅེས་བྱ་བ་རྣལ་མ་དང་སྦྱར་རོ།

this concludes the statement about duality and nonduality: the aggregate of consciousness, along with its inherent existence, is devoid of a nature.

།དེ་ལ་ཤེས་པ་དང་ཤེས་བྱ་ཡོད་པ་ཉིད་ཀྱི་ཚུལ་ནི་གཉིས་ཀྱི་ཚུལ་ལོ།

the way in which there are cognitions and knowable objects is a mode of duality.

།ཤེས་པ་ཙམ་ཡོད་པ་ཉིད་ཀྱི་ཚུལ་ནི་གཉིས་མ་ཡིན་པའོ།

the way of merely knowing is not dualistic.

།དེ་ལ་གཉིས་ཀྱི་ཚུལ་ལ་ཡང་རྣམ་པ་གཉིས་ཏེ་ཁ་ཅིག་ན་རེ་ཤེས་པ་རྣམ་པ་མེད་པ་ཁོ་ནས་ཡུལ་རྟོགས་པར་འགྱུར་རོ་ཞེས་ཟེར་རོ།

there are also two types of duality: that is to say, they understand objects exclusively by means of a nonphysical cognition.

།གཞན་དག་ན་རེ་རྣམ་པ་དང་བཅས་པ་ཁོ་ནའོ་ཞེས་ཟེར་རོ།

the others replied, it is only an aspect.

།དེ་ལ་རྣམ་པ་མེད་པའི་ཕྱོགས་ལྟར་ན། ཤེས་པས་ཕྱི་རོལ་གྱི་དོན་འཛིན་པར་རིགས་པ་མ་ཡིན་ཏེ།

in the view of the absence of attributes, it is not logical for a knower to apprehend an external object.

འབྲེལ་པའི་རྒྱུ་མེད་པའི་ཕྱིར་རོ།

because it is devoid of any cause for interdependence.

།རང་རིག་པ་ལ་གང་གིས་ན་རང་རིག་པ་ཁོ་ནར་འདོད་ཀྱི། ཕྱི་རོལ་མ་ཡིན་པ་འབྲེལ་པ་ཅི་ཞིག་ཡོད་པར་མ་ཡིན་ནམ།

since it is only self-awareness that is claimed to be self-aware, is there no connection whatsoever outside?

ཇི་སྟེ་དེ་ནི་རང་རིག་པའི་རང་བཞིན་ཡིན་པའི་ཕྱིར་རང་རིག་པར་རྣམ་པར་གཞག་གོ་ཞེ་ན།

if you ask why i consider it to be a self-awareness because it is of the nature of personal awareness,

གལ་ཏེ་དེ་ལྟ་ན་ནི་ཡུལ་འཛིན་པའི་རང་བཞིན་ཡིན་པའི་ཕྱིར་ཡང་ཡུལ་རིག་པར་ཅིའི་ཕྱིར་མི་གཞག །གལ་ཏེ་ཤེས་པའི་ཡུལ་འཛིན་པའི་ལས་ནི་ཅི་འདྲ་བ་ཞིག་ཡིན།

if that were the case, then what would be the action of apprehending objects of knowledge, since its nature is to apprehend objects?

གང་གིས་ན་ཡུལ་རིག་པར་གཞག་པར་བྱ་ཞེ་ན།

if you ask what constitutes knowledge of objects,

གལ་ཏེ་དེ་ལྟ་ན་ནི་རང་རིག་པ་ལ་ཡང་བཏགས་ཞིང་བརྟག་པ་མཚུངས་སོ་སྙམ་པ་འདི་སེམས་ལ་བསྒོགས་ནས་རང་རིག་པ་ལ་ཡང་རང་འཛིན་པའི་ལས་ཅི་འདྲ་བ་དེ་ཉེ་བར་སྟོན་ཅིང་བཏགས་ཞིང་བརྟག་པ་མི་མཚུངས

if that were the case, it would be the same for a self-realized person to repudiate and imput such an erroneous idea.

རྣམ་ཤེས་སེམས་པོའི་རང་བཞིན་ལས་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

the tathagata said, consciousness arises from the nature of insubstantiality.

།མདོར་བསྡུས་པའི་དོན་ནི་རང་རིག་པའི་ལས་ནི་ཤིང་རྟ་དང་རྒྱིག་པ་ལ་སོགས་པ་སེམས་པོའི་རང་བཞིན་དག་ལས་ལོག་པ་ཁོ་ན་ཡིན་ཏེ།

in brief, the meaning is that actions made by oneself are entirely irreversible from the nature of things such as chariots, walls, and so on.

གསལ་བ་གཞན་ལ་མི་ལྟོས་པ་ཉིད་དུ་ཐ་སྙད་ཀྱི་ལམ་ལ་འཇུག་པ་ཡིན་ནོ།

they engage in the conventional path without relying on anything else.

།ལྷག་མ་ནི་གོ་སླའོ།

the rest will be easy to understand.

།ཇི་སྟེ་བྱ་བ་དང་བྱེད་པའི་དངོས་པོར་ཅིའི་ཕྱིར་རྣམ་པར་མི་གཞག་སྙམ་པ་ལ།

if you ask why i do not rely on anything that can be done and what should be done,

བྱ་དང་བྱེད་པའི་དངོས་པོར་མིན། །ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

it is not a matter of action or action, and so forth.

།འདི་ནི་ཉེ་བར་མཚོན་པར་ཟད་ཀྱི་དེ་བཞིན་དུ་གཟུང་བ་དང་འཛིན་པའི་དངོས་པོར་ཡང་མི་འདོད་པ་ཉིད་དོ།

this is an indication, for in the same way, i do not hold that there are any apprehending or grasping entities.

རྣམ་པར་འགྲེལ་པ་ལས་ཀྱང་དེ་བཞིན་ཉིད་དུ་སྟོན་ཏོ།

and then, based on their explanations, they taught the dharma in a way that accords with reality.

།གསུམ་གྱི་རང་བཞིན་མི་འཐད་ཕྱིར། །ཞེས་བྱ་བ་ནི་བསྐྱེད་པར་བྱ་བ་དང་སྐྱེད་པ་པོ་དང་བསྐྱེད་པར་བྱ་བའི་ངོ་བོའམ། རིག་པར་བྱ་བ་དང་རིག་པ་པོ་དང་རིག་པའི་ངོ་བོར་རོ།

since the nature of the three is indistinguishable from generating, producing, or engendering, it is the essence of what is to be cognized, knowledgeable, and knowable.

།ཅིའི་ཕྱིར་མི་རིགས་སྙམ་པ་ལ།

why is it inappropriate?

འདི་ལྟར་སྐྱེ་བའི་སྔ་ལོགས་ན་ནི་མེད་པས་ནུས་པ་མེད་ཅེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

in this way, since birth does not exist at first, it is said to be powerless and so forth.

དངོས་པོ་བདག་ཉིད་བསྐྱེད་པ་ན་མ་སྐྱེས་པའམ། སྐྱེས་ཟིན་པ་ཞིག་སྐྱེད་པར་འགྱུར་གྲང་ན།

if i were to think that when an entity is produced, it could be something that arises or something that has already arisen.

རེ་ཞིག་མ་སྐྱེས་པ་ནི་མ་ཡིན་ཏེ། སྐྱེ་བའི་སྔ་ལོགས་ན་དེ་མེད་པའི་ཕྱིར་རོ།

it is not the case that things are unborn, because they do not exist at the beginning of birth.

།མེད་ན་ནུས་པ་ཐམས་ཅད་དང་བྲལ་བའི་ཕྱིར་ཏེ།

it is because when it does not exist, all forms of power disappear.

མེད་པའི་མཚན་ཉིད་ནི་དེ་ཙམ་དུ་ཟད་པའི་ཕྱིར་རོ།

it is because the characteristic of nonexistence is so far removed.

།ཇི་སྟེ་སྐྱེས་ཟིན་པ་ཞེས་བྱ་བའི་ཕྱོགས་ཡིན་ན་ནི་དེའི་ཚེ་སྐྱེས་ཟིན་ཏེ་ནུས་པའི་ཚེ་བསྐྱེད་པར་བྱ་བ་ཡང་བདག་ཉིད་དུ་གྲུབ་པའི་ཕྱིར་བསྐྱེད་པར་བྱ་བ་ཉིད་དུ་མི་འཐད་དོ།

if it were a case of having already been born, then that would not be an indication of the fact that even what is produced at the time of being born does not really exist as something to be produced.

།དེ་ལྟ་མ་ཡིན་ན་འཚོལ་པ་དང་ཐུག་པ་མེད་པར་ཡང་འགྱུར་རོ།

if that were not the case, they would be slanderous and indefatigable.

།གང་ཞིག་གང་དང་གྲུབ་པ་དང་བདེ་བ་གཅིག་པ་མ་ཡིན་པ་དེ་ནི་དེའི་རང་བཞིན་ཡིན་པར་མི་རིགས་ཏེ།

it is inappropriate for anything that is not the same as accomplishment and bliss to be their very nature.

ཏུ་ཅང་ཐལ་བར་འགྱུར་བའི་ཕྱིར་རོ།

because it would be too much to bear.

།དེ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་རིག་པར་བྱ་བ་དང་རིག་པ་པོའི་དངོས་པོ་ཡང་བསལ་བ་ཡིན་ཏེ།

it is for this reason that the objects of knowledge and knowers are also eliminated.

རིག་པར་བྱ་བ་དང་རིག་པ་པོའི་དངོས་པོ་ནི་བསྐྱེད་པར་བྱ་བ་ལ་སོགས་པའི་ངོ་བོས་རབ་ཏུ་ཕྱེ་བའི་ཕྱིར་རོ།

because the objects of cognition and knowers are distinguished by the essential nature of what is to be produced and so on.

།དེ་ལྟ་བས་ན་ཞེས་བྱ་བ་ནི་མཇུག་སྡུད་དོ།

so it is that the following concludes:

།ཕྱི་རོལ་རིག་པའི་བྱ་བ་མི་རུང་བར་བསྟན་པའི་ཕྱིར།

in order to demonstrate that the inner workings of knowledge are inappropriate,

དེའི་ཕྱིར་འདི་ནི་ཤེས་པ་ཡི། །ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

it is for this reason that the following appellations have been given:

།ཇི་སྟེ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཕ་རོལ་གྱི་ལུགས་ཀྱི་དོགས་པ་བསུ་བའོ།

if that is so, the answer is to dispel the skepticism of the extremist philosophical schools.

།ཡུལ་སོ་སོར་རྣམ་པར་རིག་པ་ཡིན་པས་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཡུལ་ལ་དམིགས་པའི་རང་བཞིན་ཡིན་པའི་ཕྱིར་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

that is to say, because objects are perceived individually means that objects have the nature of apprehending objects.

།རྣམ་པར་ཤེས་པས་ཇི་ལྟར་བདག་ཉིད་རིག་པ་ལྟར་ཡུལ་ལ་དམིགས་པའི་རང་བཞིན་དེ་ཉིད་མ་གྲུབ་པར། དེའི་རང་བཞིན་གཞན་ལ་མེད།

just as consciousness cognizes oneself, the nature of apprehending objects does not exist in any other nature.

།ཅེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་སྟོན་ཏོ།

he teaches in the following way:

གལ་ཏེ་ཤེས་པ་དང་ཤེས་བྱ་གཉིས་གཅིག་པ་ཉིད་དུ་ཁས་བླངས་པར་གྱུར་ན་ནི་དེའི་ཚེ་རང་རིག་པའི་མཚན་ཉིད་ནི་གསལ་བའི་ངོ་བོ་ཙམ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་རང་རིག་པ་བཞིན་དུ་དོན་ཡང་རིག་པར་འགྱུར་བ་ཞིག་ན་རྣམ

if you claim that both cognition and knowable objects are identical, then the logical proof characterized by self-awareness is merely the essence of luminosity. hence, since it is like a self-aware phenomenon, its meaning will also be known. this is not so because you do not believe in the degeneration of dualistic views.

།ཡོངས་སུ་གཅོད་པ་ཞེས་བྱ་བའི་ངོ་བོ་དེ་ནི་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་ནི་རྣམ་པར་འགྲེལ་པར་བྱེད་དོ།

the essence of cutting through is explained as follows:

།དེ་ནི་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

this is what it means.

།ཤེས་པ་དོན་དང་ལྡན་ཅིག་དེའི་བདག་ཉིད་དུ་གྱུར་པ་མ་ཡིན་དུ་ཟིན་ཀྱང་རྣམ་པར་ཤེས་པ་དོན་རིག་པར་བྱེད་པར་གོ་ཅིའི་ཕྱིར་མི་འགྱུར་སྙམ་པ་ལ།

if that is not the case, then why would you not let your consciousness become a knower of objects?

འབྲེལ་པ་གང་གིས་ན་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

what is the causal relation, he replied.

།འོན་ཏེ་ལས་སྐྱེས་པའི་ཕྱིར་འབྲེལ་པར་འགྱུར་རོ་སྙམ་པ་ལ།

well then, since it arises from that, how could it be related?

དེ་ལས་བྱུང་བ་ཙམ་གྱིས་ནི་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

just by emerging from it, the blessed one continued:

།དེ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་ཚོགས་པ་གཅིག་ལ་རག་ལས་པས་ཀྱང་འབྲེལ་པར་བསྟན་པར་རིགས་པ་མ་ཡིན་ཏེ།

hence, it is not logical to say that even though they are dependent on a single factor, there is no logical proof.

མིག་ལ་སོགས་པ་དུས་མཉམ་པ་དག་ལ་ཡང་ཐལ་བར་འགྱུར་བའི་ཕྱིར་རོ།

it is because the eyes and so on would go against each other at the same time.

།ཤེས་པའི་རང་བཞིན་ཉིད་དེ་འདྲ་སྟེ། དེས་ན་ཡུལ་ཁོ་ན་རིག་པར་འགྱུར་གྱི།

the nature of knowledge is such that only objects can be known.

མིག་ལ་སོགས་པ་ནི་མ་ཡིན་ནོ་ཞེ་ན།

this is not the case with the eyes and so forth.

དེ་ཡང་ལན་དུ་མི་རུང་སྟེ།

it would not be right to reply.

བརྟག་པར་བརྩམས་པའི་རང་གི་ངོ་བོ་ཉིད་མ་གྲུབ་པའི་ཕྱིར་རོ།

because the essential nature of the examination procedure is itself unestablished.

།ནམ་ཞིག་ན་དོན་རང་རིག་པར་བྱུར་རུང་སྙམ་པ་ལ།

when will i be able to make a self-conceived understanding of the meaning?

གལ་ཏེ་དོན་ཀྱང་ཡོངས་སུ་གཅོད་པའི་བདག་ཉིད་དུ་གྱུར་ལ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

if even the meaning were to be discerned, he continued:

།བདག་ཉིད་དུ་གྱུར་ཅེས་བྱ་བ་ནི་རང་བཞིན་དུ་གྱུར་ཅེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

bodhisattva mahasattva avalokitesvara is said to be naturally inclined.

།དེའི་བདག་ཉིད་ཅེས་བྱ་བ་ནི་ཡོངས་སུ་གཅོད་པའི་བདག་ཉིད་དོ།

its nature is that of discernment.

།ཤེས་པའི་དོན་ཡོངས་སུ་གཅོད་པའི་ངོ་བོ་ཡིན་པས་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཡིན་པས་ན་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

since it is the essence of eliminating the objects of knowledge, that is what it means.

།དེ་ལྟ་ཡིན་ནོ་སྙམ་པ་ལ་ཕྱི་རོལ་གྱི་དོན་ལ་མངོན་པར་ཞེན་པའི་དུག་གིས་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

to illustrate this, he said, there is the poison of clinging to outer objects.

ཕྱི་རོལ་གྱི་དོན་ལ་མངོན་པར་ཞེན་པ་ཉིད་དུག་བཞིན་དུ་གདུག་པ་ཡིན་ལ་གང་ལ་དེས་མ་རུང་བར་བྱས་པའི་བསམ་པ་ཡོད་པ་ཞེས་བྱ་བར་རྣམ་པར་སྦྱར་རོ།

it is said that the outer objects of attachment are poisonous like poison, and that they have unwholesome thoughts about them.

།གང་ཞེས་བྱ་བ་ནི་དཔྱོད་པ་ལ་སོགས་པ་སྟེ།

what does it mean? it is analysis and so on.

དེ་ནི་འདི་སྐད་དུ་རྣམ་པར་ཤེས་པ་རྣམ་པ་དང་བཅས་པ་མ་ཡིན་པ་འབའ་ཞིག་ཏུ་མ་ཟད་ཀྱི། རང་རིག་པ་ཡང་མ་ཡིན་ནོ་ཞེས་ཟེར་རོ།

that is to say, consciousness is not endowed with attributes. it is not a matter of personal experience.

།དེ་ལྟར་ན་འདི་ནི་དོན་ཡིན་ནོ།

thus, this is the meaning.

།འདི་ནི་ཤེས་པའོ།

this is knowledge.

།དོན་དང་ཤེས་པ་དེ་དག་ཀུང་བདག་ལ་གྲུབ་པོ་ཞེས་བྱ་བའི་གྲགས་པ་འདིར་ཡང་མི་འགྱུར་ཏེ།

it will not be renowned that these aims and knowledge have been accomplished for me.

ཤེས་པ་རབ་ཏུ་མ་གྲུབ་ན་དོན་ཐམས་ཅད་རབ་ཏུ་མི་འགྲུབ་པར་ཐལ་བར་འགྱུར་བའི་ཕྱིར་རོ།

it is because when knowledge is utterly unestablished, all objects of designation are no longer attained.

།གལ་ཏེ་ཤེས་པ་འདིམ་གྲུབ་ཏུ་ཟིན་ཀྱང་རེ་ཞིག་དོན་ནི་མངོན་སུམ་ཁོ་ནར་གྲུབ་བོ།

even if this knowledge were unestablished, it would only be realized directly.

།དོན་དེ་ལས་ནི་ཤེས་པ་ཡང་དོན་གྱིས་གོ་བས་འགྲུབ་པར་འགྱུར་ཏེ།

it is from that meaning that knowledge comes to be accomplished by means of an understanding of the meaning.

ཤེས་པ་མེད་པས་ཤེས་བྱ་ཉིད་མི་འཐད་པའི་ཕྱིར་རོ་སྙམ་པའི་དོགས་པ་བསུ་ནས་ཤེས་པ་ནི་གསལ་བ་ཡིན་ན་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

since there is no cognition, it is not logical that cognitive objects do not arise. having said this, he continued: if knowledge is luminous,

དོན་གྱི་གསལ་བ་ནི་ཤེས་པ་ལས་གཞན་མ་ཡིན་གྱི་ཤེས་པ་ཁོ་ན་ཡིན་ནོ།

the clear meaning is not something other than knowledge. it is only knowledge.

།གསལ་བ་ཡང་གསལ་བ་མ་ཡིན་ན་ནི་གསལ་བ་གསལ་བ་མ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་མི་གཞན་གྱི་མངོན་སུམ་བཞིན་དུ་མདུན་ན་རྣམ་པར་གནས་པའི་དོན་ཀུང་མངོན་སུམ་དུ་མི་འགྱུར་རོ།

if luminosity were not luminous, it would not be like the direct perception of what is present in front of an ordinary person.

།དེ་ལྟ་མ་ཡིན་ན་ནི་ཧ་ཅང་ཐལ་བར་འགྱུར་རོ།

if that were not the case, it would be too much.

།ཤེས་པ་གསལ་བ་ཡིན་དུ་ཆུག་ན་ཡང་ཤེས་པ་རྣམ་པ་མེད་པར་སྨྲ་བའི་ལྟར་ན། དོན་རྣམ་པ་ཐམས་ཅད་དུ་མངོན་སུམ་དུ་མི་འགྱུར་ཏེ།

if your consciousness were luminous, it would not be possible to directly perceive the entire meaning in the way that a non-buddhist philosopher speaks.

དོན་རིག་པ་འདི་ཡིན་ནོ་ཞེས་བྱ་བ་འབྲེལ་བའི་རྒྱུ་ཡང་མེད་པའི་ཕྱིར་རོ།

it is because there is no causal relation that can be inferred from the statement, this is an object of knowledge.

།འདི་ནི་སྔར་བཤད་པ་ཁོ་ན་ཡིན་ཏེ།

this is exactly what was previously taught.

དེ་ལྟར་ན་ཤེས་པ་རྣམ་པ་མེད་པའི་ཕྱོགས་ལ་དོན་དངོས་སུ་རིག་པ་མེད་དོ།

in this way, there is no real meaning to be cognized on the basis of an understanding that has no aspects.

།གཞན་ཡང་ཤེས་པ་རྣམ་པ་མེད་པའི་ཕྱོགས་འདི་ནི་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ནི་ཇི་ལྟར་ཤེས་པ་རྣམ་པ་དང་བཅས་པར་སྨྲ་བ་རྣམས་ཀྱིས་བརྗོད་པ་ལྟ་བུ་བཏགས་པ་གང་ཡིན་པ་དེ་ཡང་མེད་དོ་ཞེས་སྟོན་པར་བྱེད་པའི

furthermore, if you ask what is the opposite of the absence of an aspect of knowledge, it may be explained as follows: all that is designated does not exist.

།གཟུགས་བརྙན་ཞེས་བྱ་བ་ནི་དོན་གྱི་རྣམ་པར་ཤེས་པ་ལ་ཡོད་པའོ།

the image belongs to the object-consciousness.

།གདགས་པ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཉེ་བར་བཏགས་པའོ།

the imputation is to be imputed.

།དེས་གཞག་པ་ཤེས་པའི་བདག་ཉིད་དུ་གྱུར་པའི་གཟུགས་བརྙན་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་ནི་རྣམ་པར་འགྲེལ་པར་བྱེད་དོ།

in this way he elucidated the image that is the nature of discernment, and so forth.

།གཞག་པ་ནི་ཤེས་པའི་བདག་ཉིད་ལ་ཡོད་པ་སྟེ།

to put it into practice means to place it in the knowledge of oneself.

ཤེས་པའི་བདག་ཉིད་དུ་གྱུར་པའི་གཟུགས་བརྙན་གང་ཡིན་པ་དེ་རིག་པ་ཉིད་དོན་རིག་པ་ཡིན་ཏེ།

the reflection that is a reflection of the nature of knowledge is itself the understanding of the meaning.

རྒྱུ་ལ་འབྲས་བུའི་ཆོས་ཉེ་བར་བཏགས་པའི་ཕྱིར་རོ།

because the phenomena of the fruit are imputed to causes.

།སུ་ཞིག་མི་འདོད་པ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཤེས་པ་རྣམ་པ་མེད་པར་སྨྲ་བའོ།

those who do not wish for it are said to be without a cognition.

།འདི་ཡང་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཉེ་བར་བཏགས་པའོ།། །།བམ་པོ་གཉིས་པ།

this too is imputed as the second chapter.

རེ་ཞིག་དེ་ལྟར་ཤེས་པ་རྣམ་པ་མེད་པའི་ཕྱོགས་མི་འཐད་པར་བསྒྲུབས་ནས་ཤེས་པ་རྣམ་པ་དང་བཅས་པའི་ཕྱོགས་ཀྱང་རིགས་པ་མ་ཡིན་པ་ཉིད་དུ་བསྒྲུབ་པར་འདོད་ནས།

with this in mind, he concluded that the non-perceptual position would be untenable, and that the cognition of the aspectless position would also be inappropriate.

གལ་ཏེ་དེ་ལྟ་ན་ཤེས་པ་རྣམ་པ་དང་བཅས་པ་ཉིད་ནི་མི་རུང་ངོ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

if that were the case, it would not be right to have a cognition with its aspects.

།འདི་ལ་ཡང་རྣམ་པ་རྣམས་བདེན་པར་འགྱུར་བའམ་ཡང་ན་རྫུན་པར་འགྱུར་གྲང་ན་ཞེས་བྱ་བ་ཕྱོགས་གཉིས་ཏེ།

in this regard, it is said that the two extremes are either true or false.

དེ་ལ་ཕྱོགས་དང་པོ་ལྟར་ན་ཤེས་པ་གཅིག་དང་ཐ་མི་དད་པའི་རང་བཞིན་ཡིན་པའི་ཕྱིར་ཤེས་པ་གཅིག་གི་རང་གི་ངོ་བོ་བཞིན་དུ་རྣམ་པ་སྣ་ཚོགས་པ་ཉིད་དུ་མི་འགྱུར་རོ།

in the first instance, since the nature of a single cognition is indistinguishable from another, it does not have the diversity of its own essence.

།དེའི་ཕྱིར་རི་མོ་བརྐྱང་བ་ལ་སོགས་པ་རྣམ་པའི་སྟོབས་ཀྱིས་ཕྱི་རོལ་གྱི་དོན་མི་འགྲུབ་སྟེ།

therefore, the power of painting and so forth does not accomplish outer objects.

རི་མོའི་རྣམ་པ་དང་འདྲ་བ་ཉིད་མེད་པའི་ཕྱིར་རོ།

it is because they are not comparable to the representation of a painting.

།ཇི་སྟེ་ཉམས་སུ་མྱོང་བས་གྲུབ་པའི་ཕྱིར་རྣམ་པ་རྣམས་བརྟུལ་བ་མ་ཡིན་ནོ་ཞེ་ན།

if you ask why, since these appearances are accomplished through experience, they are not to be applied.

དེའི་ཚེ་རྣམ་པ་རྣམས་ལས་ཤེས་པ་ཐ་མི་དད་པའི་ཕྱིར་རྣམ་པ་བཞིན་དུ་དུ་མ་ཉིད་དུ་འགྱུར་རོ།

at that time, consciousness is indistinguishable from phenomena, and hence it becomes manifold like phenomena.

།དེ་ལྟ་མ་ཡིན་ན་ཆོས་འགལ་བ་གནས་པའི་ཕྱིར་ཐ་དད་པ་མ་ཡིན་པར་ཁས་མི་བླང་བར་བྱའོ།

if that is not the case, it should not be claimed to be undifferentiated because it remains in conflict with the dharma.

།འདི་ལྟར་འདོད་དེ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ནི་གང་ཞིག་དུ་མ་ཉིད་དུ་ཐལ་བར་འགྱུར་བ་མི་འདོད་པ་ཉིད་དུ་སྒྲུབ་པར་བྱེད་པ་མ་ཡིན་ཏེ་དུ་མ་ཉིད་དུ་འདོད་པའི་ཕྱིར་རོ་སྙམ་དུ་སེམས་པ་དེའི་ལུགས་ཀྱི་དོགས་པ་བསྙ

if you ask how this is true, the answer is as follows: it is not because one wishes to do so but because one does not wish for.

།མགྱོགས་པར་འབྱུང་ཕྱིར་ཞེས་བྱ་བ་ནི་མྱུར་བར་འབྱུང་བའི་ཕྱིར་རོ།

it is because they are quick to emerge, so that they will swiftly emerge.

།མེ་ཏོག་ཨུཏྤལའི་འདབ་མ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་ནི་རྣམ་པར་འགྲེལ་བར་བྱེད་དོ།

the expression utpala flower illustrates this.

།ཤིན་ཏུ་མྱུར་བའི་ཕྱིར་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཤིན་ཏུ་མྱུར་བར་འབྱུང་བའི་ཕྱིར་རོ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

it is because they are so swift that they will swiftly emerge.

།མཐོང་བ་དེ་ནི་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཅིག་ཅར་དུ་མཐོང་བའོ།

seeing it simultaneously means seeing it at the same time.

།གལ་ཏེ་དེ་ལྟ་ན། ལྷུག་མའི་སྒྲ་ལ་སོགས་པའི་བློ།

if that were the case, the mind would be like a lump of phlegm or something else.

།ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་ནི་ཧ་ཅང་ཐལ་བར་འགྱུར་བར་བྱེད་པས་མྱུར་དུ་འབྱུང་བ་ཅིག་ཅར་དུ་ཤེས་པའི་རྒྱུ་མ་ཡིན་པ་ཉིད་དུ་བསྟན་ཏེ།

and so on, in order to make things go against each other, i taught that the arising of spontaneously occurring phenomena is not a cause of instantaneous cognition.

ལྕུག་མའི་སྒྲ་ལ་སོགས་པ་དག་ལ་བློ་རྣམས་ཞེས་ཚིག་རྣམ་པར་སྦྱར་ནས་བསྡུའོ།

they attract by uttering the words mind, such as the sound of a rattling staff.

།སོགས་པ་ཞེས་བྱ་བའི་སྒྲས་ནི་ཏ་ལ་དང་མཚོ་དང་རོ་བྲོ་བ་ལ་སོགས་པའི་སྒྲ་རྣམས་བསྡུ་སྟེ།

the words such and such come to refer to the sounds of trees, lakes, salty forests, and so on.

ལྕུག་མ་ལ་སོགས་པའི་སྒྲ་ལ་ཡང་རྒྱུ་མཚུངས་པའི་ཕྱིར་ཅིག་ཅར་ཡིན་པར་འཛིན་པའི་མངོན་པའི་ང་རྒྱལ་དུ་འགྱུར་རོ།

they develop the exaggerated pride of believing that the sprouts and so forth are mutually united because their causes are identical.

།དེའི་ཕྱིར་ལྕུག་མ་ཏ་ལ་ཞེས་ཐོས་པ་ཐ་དད་པར་མི་འགྱུར་ཏེ། ཐོས་པ་ཐ་དད་པ་ནི་རིམ་གྱིས་འཛིན་པས་བྱས་པའི་ཕྱིར་རོ།

that is why it is not possible to distinguish between what has been learned and what has not been learned. this is because all the different types of learning have been accomplished through gradual comprehension.

།རྒྱུ་རྣམས་འབྲས་བུ་དང་ལྡན་པ་འདིས་ནི་གདོན་མི་ཟ་བར་འགྱུར་བ་མ་ཡིན་ནོ།

since all causes are fruitful, there is no doubt that they will come.

།དེས་ན་དངོས་པོ་ཅིག་ཅར་རྟོགས་པའི་རྒྱུ་ཡོད་པའང་འགའ་ཁོ་ན་ལ་འགྱུར་རོ་སྙམ་པ་ལ།

so, if you ask what is the cause of realizing things simultaneously, it will be the case for something at all.

རྒྱུ་འདྲ་བའི་རྒྱུ་རྐྱེན་ནི་ཐ་དད་པར་མི་རིགས་ཏེ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

causes and conditions that are analogous to causes cannot be distinguished, such as the following:

།འདི་སྙམ་དུ་སེམས་ཏེ་གང་རྒྱུའི་དངོས་པོ་ཡིན་པ་དེ་ནི་གདོན་མི་ཟ་བར་འབྲས་བུ་སྐྱེད་པར་བྱེད་པ་ཁོ་ནའོ།

it then occurred to them, whatever is a causal entity will certainly produce a result.

།རྒྱུ་རྣམས་ནི་གདོན་མི་ཟ་བར་འབྲས་བུ་དང་ལྡན་པ་མ་ཡིན་ནོ་ཞེས་གང་སྨྲས་པ་དེ་ནི་རྒྱུ་ཙམ་ལ་བསམས་ནས་དངོས་སུ་བཏགས་པར་ཟད་དོ།

the statement that causes are surely not endowed with results is merely a conventional imputation.

།ཁྱོད་རིམ་གྱིས་འཇུག་པ་རྣམས་ལ་ཅིག་ཅར་ཡིན་པར་འཛིན་པའི་མངོན་པའི་ང་རྒྱལ་བྱེད་པའི་རྒྱུ་མྱུར་དུ་འབྱུང་བ་ལས་གཞན་ཁས་མི་ལེན་ལ་རྒྱུ་དེ་ཡང་ཐམས་ཅད་དུ་མཚུངས་ཏེ་ཅིག་ཅར་གྱི་དངོས་པོར་མངོན་པ

you will not accept anything other than the swift manifestation of the pretense that is perpetually perceived by those who are gradually absorbed in the teachings. on the contrary, it is always the same for those who conceptualize things as being simultaneously spontaneously produced. this is dependent on only temporary manifestation.

འབྱུང་བར་ཟད་པས་ཐམས་ཅད་དུ་འབྱུང་བ་ཁོ་ནར་འགྱུར་ཏེ།

as they have exhausted their origination, they will certainly emerge at all times.

རྒྱུ་མ་ཚང་བ་མེད་པའི་ཕྱིར་རོ།

it is because they have no deficiency with respect to the cause.

།མྱུར་དུ་འབྱུང་བ་མ་ཚང་བ་མེད་ཀྱང་གང་མི་འབྱུང་བ་དེ་ནི་དེའི་རྒྱུར་རིགས་པ་མ་ཡིན་ཏེ།

nor is it logical for anyone who does not appear to be a cause of such an occurrence to happen swiftly.

ཧ་ཅང་ཐལ་བར་འགྱུར་བའི་ཕྱིར་རོ།

because it would be too much to bear.

།དེའི་ཕྱིར་རྒྱུ་མྱུར་དུ་འབྱུང་བའི་མཚན་ཉིད་འདྲ་ཡང་རྒྱུ་ཅན་འབྲས་བུ་ཅིག་ཅར་གྱི་དངོས་པོར་མངོན་པའི་ངརྒྱལ་བྱེད་པ་ཡོད་པ་དངམེད་པ་ཐ་དད་པར་བྱས་པ་གང་ཡིན་པ་དེ་ནི་མི་འགྱུར་ཏེ།

therefore, even if it is the same as the characteristic of swift arising of causes, there will not be any difference between what is caused and what does not exist.

འབྲས་བུ་ཐ་དད་པ་ནི་རྒྱུའི་བྱེ་བྲག་གིས་བྱས་པའི་ཕྱིར་རོ།

the result is different because it is produced by a particular type of cause.

།དེའི་ཕྱིར་དེ་རྒྱུ་ལ་ཡོད་པའི་རྗེས་སུ་འགྲོ་བ་དངལྡོག་པའི་རྗེས་སུ་མི་བྱེད་པའི་ཕྱིར་རྒྱུའི་འབྲས་བུ་ཉིད་མ་ཡིན་ནོ།

hence, since they do not conform to a cause and its reversal, it is not the result of the cause.

།རྒྱུ་གཞན་ཡངཁས་མི་ལེན་པས་རྒྱུ་མེད་པ་ཉིད་ཁོ་ནར་འགྱུར་རོ།

since they do not accept any other cause, it is simply uncaused.

།ལྷུན་དབྱུང་བ་གཞན་ཡང་། ཡིད་ཀྱི་རྟོག་པ་འབའ་ཞིག་ལའང་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

the opposite refrain is to be applied to all mental constructs, and so on.

།རྟོག་པ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་རྣམ་པར་རྟོག་པའོ།

thought construction is conceptuality.

།འབའ་ཞིག་ཅེས་བྱ་བ་ནི་ཤེས་པར་རིགས་མི་མཐུན་པ་གཞན་དངམ་འདྲེས་པའི་ཕྱིར་རོ།

it is only because they are unadulterated by other types of knowledge.

།རིང་དུ་གནས་པ་མ་ཡིན་པས་ཞེས་བྱ་བ་ནི་སྐད་ཅིག་པའི་ཕྱིར་རོ།

since it does not remain for long, it is due to the momentary moment.

།བློ་རྣམས་ཀུན་ཞེས་བྱ་བ་ནི་མིག་ལ་སོགས་པའི་བློ་རྣམས་སོ།

all mental states are present in the minds of the eyes and so forth.

།སེམས་པ་ནི་འཕྲུལ་གྱི་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་དཔྱོད་པའོ།

contemplation is examining how to perform miracles and so forth.

།དཔྱོད་པ་ནི་སྔོན་མ་བྱུང་བའི་དངོས་པོའི་རང་གི་ངོ་བོ་ལ་མངོན་པར་རྟོགས་པའོ།

scrutiny is the realization of the essential nature of an unprecedented existence.

།སོགས་པ་ཞེས་བྱ་བའི་སྒྲས་ནི་བློ་སྦྱོང་བའི་ཡིད་ལ་སེམས་པ་ལ་སོགས་པ་གཟུང་ངོ།

and so on, up to and including the bodhisattvas contemplation of purifying their minds.

།སེམས་པ་དང་དཔྱོད་པ་ལ་སོགས་པ་ཉིད་ཀྱི་དུས་དེ་གནས་སྐབས་ཡིན་ནོ།

this is the time for reflection, analysis, and so on.

།གནས་སྐབས་དེ་ནི་འབྱུང་བའི་ངང་ཚུལ་ཅན་གང་ཡིན་པ་ཞེས་ཚིག་རྣམ་པར་སྦྱར་རོ།

the expression endowed with the nature of emergence refers to that state.

།གཅིག་ཏུ་ན་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་ནི་འོག་མའི་ཕྱེད་རྣམ་པར་འགྲེལ་ཏོ།

the following outline is provided as an abridgment of everything else:

།འདིའི་ཕྱིར་ཞེས་བྱ་བས་ནི་འོག་ནས་འབྱུང་བས་སོ།

the reason for this is explained in verse:

།ཕ་རོལ་གྱི་ལུགས་ལས་ཀྱང་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་མྱུར་དུ་འཇིག་པར་ཁས་བླངས་པའི་ཕྱིར་རོ།

from the extremist point of view, it is because everyone has asserted that they will perish swiftly.

།རིམ་གྱིས་འཛིན་པ་མེད་ན་ཅིར་འགྱུར་སྙམ་པ་ལ།

what will happen if there is no gradual grasping?

རྣམ་པ་དག་ནི་ཐ་དད་ལྟར། །ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

he said, in the same way that they are different, so too are their appearances.

།དཔེ་མགལ་མེའི་འཁོར་ལོ་ཡང་མ་གྲུབ་པོ་ཞེས་བསྟན་པའི་ཕྱིར།

to demonstrate that the firebrand could not be accomplished,

མགལ་མེ་ལ་ཡང་ཅིག་ཅར་དུ། །ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

the chariot fire is said to be instantaneous, and so forth.

།རུང་བ་མ་ཡིན་ཏེ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་རིགས་པ་མ་ཡིན་པ་སྟེ།

what is unsuitable means that it is inappropriate.

མགལ་མེའི་འཁོར་ལོ་ལ་ནི་མཐོང་བ་རིམ་གྱིས་འབྱུང་བ་ཅན་རྣམས་ཅིག་ཅར་འཛིན་པར་མངོན་པའི་ང་རྒྱལ་བྱེད་པས་མགལ་མེ་ལ་འཁོར་ལོའི་རྣམ་པར་འཁྲུལ་པ་མ་ཡིན་གྱི།

the circle of fireflies does not have the deluded perception of a clockwise ring because those who see it gradually perceive it all at once.

མྱུར་བར་འཁོར་བར་ཞུགས་པའི་རྗེས་སུ་སོང་བས་མི་འཁྲུགས་པར་བསྐྱེད་པ་འཁོར་ལོའི་རྣམ་པར་འཁྲུལ་པ་སྐྱེད་དེ་གསལ་བར་སྣང་བའི་ཕྱིར་རོ།

this is because, as one proceeds swiftly into cyclic existence, one generates an undisturbed conception of the wheel-which produces lucidity and illumination.

།དེ་ལྟར་མ་ཡིན་ན་གསལ་བར་སྣང་བ་ཉིད་དུ་མི་འཐད་དེ།

if that were not the case, then clarification would be inopportune.

དྲན་པ་ཁོ་ནས་མཚམས་སྦྱོར་བའི་ཕྱིར་རོ།

because it is only through mindfulness that one enters the womb.

།མཐོང་བས་ནི་མ་ཡིན་ཏེ།

it is not due to seeing.

མཐོང་བའི་ཡུལ་འདས་པ་མ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་དང་། རྣམ་པར་རྟོག་པ་མེད་པའི་ཕྱིར་རོ།

it is because they do not transcend the scope of seeing, and because they have no concepts.

།དྲན་པ་ནི་དངོས་པོ་མྱོང་ཟིན་པའི་ཡུལ་ཡིན་པས་རྣམ་པ་མི་གསལ་བ་ཉིད་ཡིན་ཏེ།

mindfulness is an object that has already been experienced, and therefore its aspect is inconspicuous.

མྱོང་ཟིན་པ་མེད་པའི་ཕྱིར་དང་། དྲན་པའི་ཚེ་རྟོགས་པ་ཡང་མི་གསལ་བའི་ཕྱིར་རོ་ཞེས་བསྡུས་པའི་དོན་ཡིན་នོ།

it is on account of the absence of experience and the lack of clear understanding at the time of recollection.

།འགལ་ལམ་ཞེས་དྲིས་པ་དང་། ལན་དུ་འགལ་ཏེ་ཞེས་བྱ་བ་སྨྲས་སོ།

the blessed one asked him, are you going to transgress? and he replied, i have made this transgression.

།དེས་ཅིར་འགྱུར་ཞེས་དྲིས་པ་དང་། སྨྲས་པ་ཞེས་བྱ་བ་སྨྲས་སོ།

the monk asked him, what will you do? and he said,

།དེའི་ཞེས་བྱ་བ་ནི་དྲན་པའོ།

its function is to recollect it.

།དེ་ནི་གསལ་མ་ཡིན་ཞེས་བྱ་བར་སྦྱར་ཏེ།

it is not lucid.

ཅིའི་ཕྱིར་ཞེ་ན།

why is that?

ཞིག་པས་སོ།

by destroying it.

།མདུན་ན་འདུག་པ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ད་ལྟར་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་སྟེ།

it is said that the blessed one was seated in front of the bodhisattva.

དྲན་པའི་ཡུལ་ནི་འདས་པ་ཡིན་ནོ་སྙམ་དུ་བསམས་པའོ།

they think that the objects of mindfulness are a gathering.

།དེའི་བདག་ཉིད་དུ་གྱུར་པ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་དྲན་པའི་ཡུལ་གྱི་བདག་ཉིད་དུ་གྱུར་པའོ།

its nature is that of the objects of mindfulness.

།དེ་བཞིན་དུ་གྱུར་པའི་རིགས་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཡོངས་སུ་མི་གསལ་བའོ།

the family of such beings is indistinct.

།ཨུཏྤལའི་འདབ་མ་བརྒྱ་འབིགས་པ་དཔེར་བསྟན་པ་གང་ཡིན་པ་དེ་ཡང་ཆོས་མི་མཐུན་པ་ཡིན་ནོ་ཞེས་བསྟན་པའི་ཕྱིར།

the analogy of a hundred-petaled lotus is also an inauspicious phenomenon.

ཨུཏྤལའི་འདབ་མ་བརྒྱ་ཅིག་ཅར་ཕིགས་པའི་ཤེས་པ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

he said, i know how to pierce the hundred petals of the utpala once in a while.

ཨུཏྤལའི་འདབ་མ་འབིགས་པ་ལ་ནི་ཇི་ལྟར་མགལ་མེའི་འཁོར་ལོ་ལ་སོགས་པ་མཐོང་བ་ལྟར་ཅིག་ཅར་དུ་འཛིན་པར་ཤེས་པ་ཤིན་ཏུ་གསལ་བ་མ་ཡིན་ནོ།

just as one sees a circle of fireflies and so forth, the perception of grasping is not immediately apparent to a cutting edge of the utpala.

།ཨུཏྤལའི་འདབ་མ་བརྒྱ་ཕིགས་པ་ལ་ནི་རིམ་པ་ཡང་ཚད་མ་གཞན་གྱིས་གྲུབ་ཀྱི། འདི་ལ་ནི་ཚད་མ་ཡང་ཅི་ཡང་མེད་དོ།

just as a hundred-petaled lotus can be accomplished by another method, there is no measure of it at all.

།ཨུཏྤལའི་འདབ་མ་བརྒྱ་འབིགས་པ་ལ་ནི་མྱུར་དུ་འགྲོ་བ་ཙམ་གྱིས་ཅིག་ཅར་འཛིན་པ་ཤེས་པ་འབྱུང་བ་མེད་དེ།

for a hundred-petaled lotus flowers, the perception of apprehending does not arise instantaneously, simply by moving swiftly.

རྩེ་གཅིག་པ་མེད་པའི་ཕྱིར་རོ་ཞེས་བྱ་བར་ངེས་པར་བྱེད་དོ་ཞེས་བྱ་བས་སྟོན་པར་བྱེད་དོ།

it is because there is no one-pointed focus that they are ascertained.

།རྗེས་སུ་དཔོག་པ་ནི་རིམ་གྱིས་ཞེས་བྱ་བར་སྦྱར་རོ།

in this regard, the following refrain should be applied:

།འདིར་རྗེས་སུ་དཔག་པ་གང་ཡིན་སྙམ་པ་ལ་མང་པོ་དག་ལ་བྱེད་པ་གཅིག་གིས་འབིགས་པ་གང་ཡིན་པ་དེ་ནི་ཞེས་བྱ་བ་སྨོས་ཏེ།

what can be inferred here? asked the bodhisattva sarvadnivaranadviskamdbhin.

འདི་ནི་དོན་བརྗོད་པ་ཙམ་དུ་ཟད་དོ།

this is a mere expression of meaning.

།སྦྱོར་བ་ནི་འདི་ལྟ་བུ་ཡིན་ཏེ། རིམ་ཅན་བླ་འོག་རིམ་པར་གནས་པ་རྣམས་མི་གཅིག་གི་བྱེད་པས་ལུས་ཅན་གྱིས་ཕུག་པ་གང་ཡིན་པ་དེ་ནི་རིམ་གྱིས་འགྱུར་བ་ཁོ་ན་ཡིན་ཏེ།

it is like this, for example: that which is struck by the body of a single person with its stages above and below is only gradually transformed.

དཔེར་ན་ཟངས་ཀྱི་གླེགས་མ་ལ་སོགས་པ་ལྟ་བུའོ།

it is like a copper hammer and so forth.

།ཨུཏྤལའི་འདབ་མ་ལ་སོགས་པ་བླ་འོག་གི་རིམ་པར་གནས་པ་རྣམས་ཀྱང་མི་གཅིག་གི་བྱེད་པས་ལུས་ཅན་གྱིས་ཕུག་པ་ཡིན་ཞེས་བྱ་བ་ནི་རང་བཞིན་གྱི་གཏན་ཚིགས་ཡིན་ནོ།

the logical proof of the nature of things is that all the petals, such as the leaves and so forth, are held together by a single person.

།དེ་ལྟ་མ་ཡིན་ན་ནི་གལ་ཏེ་ལུས་ཅན་གཅིག་གིས་ཅིག་ཅར་དུ་ཁྱབ་པར་གྱུར་ན་ནི་རིམ་ཅན་ཉིད་དུ་མི་འགྱུར་ཏེ།

otherwise, if a single body were to pervade it all at once, it would not be connected.

ལུས་ཅན་ལ་གང་གིས་ན་དངོས་པོ་གཅིག་ལ་ཁྱབ་པར་གྱུར་པ་ནི་དེའི་ཚེ་གཞན་ལ་ཡང་ཁྱབ་པར་མི་འགྱུར་བ་རང་བཞིན་གཞན་ནི་མེད་པའི་ཕྱིར་རོ།

it is because the body pervades only one thing and does not pervade anything else at that time, since there is no other nature.

།དེའི་ཚེ་རང་བཞིན་མི་ཉེ་བས་ཀྱང་གཞན་མི་ཐེགས་མི་སྲིད་པས་མ་ངེས་པ་ཉིད་མ་ཡིན་ནོ།

at that time, since the nature of things is not close to them, they cannot be swayed by anything else. hence, they are not ascertained.

།གང་དག་ཅེས་བྱ་བ་ནི་ཕྱི་རོལ་གྱི་དོན་ཡོད་པར་སྨྲ་བ་ཁ་ཅིག་ཁོ་ན་སྟེ།

what are those who preach the nonexistence of external phenomena?

དེ་དག་གི་ལུགས་ཀྱིས་ཤེས་པ་རྣམ་པ་དང་བཅས་པ་ཡིན་ཡང་རི་མོ་བཀྲང་བ་ལ་སོགས་པ་ལ་ཅིག་ཅར་དུ་སྣང་བ་མི་འགལ་བ་ཁོ་ནའོ།

according to their tradition, although knowledge is endowed with a variety of features, it does not appear at the same time as painting and so on.

།གལ་ཏེ་དེ་ལྟ་ན་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་ནི་སྨུན་དབྱུང་བར་བཤད་དོ།

if that is so, the blessed one replied,

།རྣམ་པ་སྣ་གཅིག་ཅེས་བྱ་བ་ནི་ཁ་དོག་གི་རིགས་མི་མཐུན་པ་དང་མ་འདྲེས་པ་སྟེ།

a single aspect is said to be unadulterated by the dissimilarity of colors.

རྣམ་པ་སྣ་གཅིག་ལ་ཡང་སྔོན་པོ་དང་སེར་པོ་ལ་སོགས་པའི་རྣམ་པ་འཛིན་པས་སྣ་ཚོགས་སུ་སྣང་བའི་བློ་མི་འབྱུང་བར་ཤར་དང་བྱང་དང་དམའ་བ་ཉིད་ལ་སོགས་པའི་ཆར་སྣང་བའི་ཕྱིར་སྣ་ཚོགས་ཉིད་ཡོད་པ་ཁོ་ན

on account of the diversity of colors, such as blue and yellow, there is no diversity in the minds of those who perceive this diversity. hence, it is only a diversity that manifests in the eastern, northern, and central directions.

།དུ་མར་འདོད་དོ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་ནི་ཕ་རོལ་གྱི་གཞུང་གི་དོགས་པ་བསུ་བར་བྱེད་དོ།

the so-called practitioner of trichiliocosm assumes many views and thus dispels all doubts about the other philosophical schools.

།འོན་གཅིག་ཏུ་འགྱུར་བ་གང་ཡིན་ཞེས་དྲིས་པ་དང་ཕ་རོལ་པོས་གང་ཡན་ལག་མེད་པའི་རྡུལ་གྱི་ཡུལ་འཛིན་པ་སྟེ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

well then, asked the bodhisattva, what will become of a single nature? he replied, this is how you grasp the particles that have no limbs.

།ཆ་མེད་པ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཆ་ཤས་མེད་པ་སྟེ། རྡུལ་ཕྲ་རབ་ཙམ་འཛིན་པའི་ཤེས་པ་སྨྲོང་བ་ནི་གང་ན་ཡང་མེད་དེ།

the absence of qualities means that there are no qualities whatsoever that can be grasped at the level of a smallest particle.

དུས་ཐམས་ཅད་དུ་རགས་པའི་རྣམ་པར་སྣང་བའི་ཕྱིར་རོ།

this is because the aggregates appear at all times.

།འདིས་ནི་དམིགས་པའི་རིག་བྱར་གྱུར་པ་མི་དམིགས་པའི་ཕྱིར་མེད་པའི་ཐ་སྙད་དུ་བསྟན་ཏོ།

this teaching is a conventional expression of nonexistence because it does not apprehend objects that are objects of perception.

།དེས་ཁས་བླངས་ཤིང་ཞེས་བྱ་བ་ནི་རྡུལ་ཕྲ་མོ་ཙམ་འཛིན་པའི་ཤེས་པ་ཡོད་དོ་ཞེས་ཁས་བླངས་ཤིང་ངོ།

having assented to this, he concluded, there is knowledge that apprehends only the smallest particles.

།དེ་ལྟར་མི་དམིགས་བཞིན་དུ་འོན་ཀྱང་ཅིའི་ཕྱིར་ཁས་མི་བླང་སྙམ་པ་ལ།

still, without apprehending anything in this way, he wondered, why dont you accept it?

རྟོག་པ་དང་ལྡན་པ་རྣམས་ཀྱི་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

the conceptual minds of sentient beings are described as follows:

འདིས་ནི་ཡོད་པའི་ཐ་སྙད་དགག་པ་བསྟན་ཏོ།

this concludes the teaching on the cessation of all conventional expressions of existence.

།རྣམ་པ་རྣམས་སྣ་ཚོགས་ཉིད་ཡིན་ཡང་ལྷན་ཅིག་དམིགས་པར་ངེས་པས་ཤེས་པ་གཅིག་གི་རང་བཞིན་ཡིན་པར་རིགས་པའི་ཕྱིར་ཤེས་པ་གཅིག་གི་ཕྱོགས་ཅིའི་ཕྱིར་འགལ་སྙམ་དུ་སེམས་པར་འགྱུར་བ་འདི་སེམ

since the diversity of their appearances is certain to be perceptible, it is logical for them to have the nature of a single consciousness, so why would they dispute the principle of one consciousness?

གཞན་ཡང་བཙོས་མ་དང་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་བསྡུས་པའི་སྒོ་ནས་ཤེས་པ་གཅིག་པའི་ཕྱོགས་ཉིད་སུན་དབྱུང་བ་བསྟན་ཏེ།

furthermore, from the extensive exposition on craftsmanship and other such topics, i taught how to refute the view of a single cognition.

ཆོས་འགལ་བ་གནས་པའི་ཕྱིར་ཕྱེ་མ་ལེབ་ཁྲ་བོ་ལ་སོགས་པ་གཅིག་པུ་ཉིད་ཡིན་པ་བསལ་ཏོ།

it is because they remain in contradiction with the dharma that i have eliminated just a single lump of clay and so forth.

།རྣམ་པ་ལྷན་ཅིག་དམིགས་པ་དེ་ལ་ཡང་ཆོས་འགལ་བ་ཡོད་པ་ཁོ་ན་ཡིན་པས་སྣ་ཚོགས་གཅིག་པ་ཉིད་དུ་དོན་དམ་པར་ནི་རིགས་པ་མ་ཡིན་ནོ།

it is not logical that objects of perception should have the same essence on the ultimate level, since there are only contradictory phenomena to be perceived in combination with appearances.

།གལ་ཏེ་ཉེ་བར་བཏགས་པ་ཡིན་ན་ནི་དེའི་ཚེ་འགལ་བ་མེད་དོ།

if it were imputed, then there would be no transgression.

།འོན་སྣ་ཚོགས་མ་ཡིན་པའི་རྣམ་པར་ཤེས་པ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་ནི་ཕ་རོལ་པོ་ཕྱོགས་ཀྱི་ཕྱོགས་གཅིག་ལ་མ་གྲུབ་པ་ཉིད་དུ་རྗོད་པར་བྱེད་དེ།

well then, if one were to say that the perception of something that is not multicolored was unestablished in a single aspect of the perspective of the other,

འདི་ལྟར་ཤེས་པ་སྣ་ཚོགས་གང་ཡིན་པ་དེ་ཁོ་ན་རང་བཞིན་གཅིག་པ་འགལ་གྱི་གང་སྣ་ཚོགས་མ་ཡིན་པ་དེ་ནི་གཅིག་པ་ཉིད་དུ་མི་འགལ་བས་གཏན་ཚིགས་ཕྱོགས་ཀྱི་ཕྱོགས་གཅིག་ལ་མ་གྲུབ་པ་ཡིན་ནོ།

it is because all the various cognitions contradict one-pointed nature, while that which is not diversity does not contradict diversity. hence, the logical proof has not been established in a single aspect of the doctrine.

།དམིགས་པ་ནི་དམིགས་པ་ཁོ་ན་ཡིན་ཏེ།

the referential objects are themselves apprehensible.

དྲུག་པ་ཡིད་ཀྱི་རྣམ་པར་ཤེས་པའི་ཁམས་གང་ལ་སེམས་དང་སེམས་ལས་བྱུང་བ་ལ་དམིགས་པ་ཡོད་པ་དེ་ལ་དེ་སྐད་ཅེས་བྱའོ།

the sixth is called the mind-consciousness element where mind and mental events are apprehended.

།དེ་དང་དོན་མཐུན་ཏེ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་མིག་གི་རྣམ་པར་ཤེས་པ་ལ་སོགས་པ་དང་ཡུལ་གཅིག་པ་གང་ཡིན་པ་དེ་ཡང་བསགས་པ་ལ་དམིགས་པ་ཁོ་ན་ཡིན་པའོ།

their objects are the same as those of the eye consciousness and so forth. this is precisely the perception of what has been collected.

།འོན་ཡིད་ཀྱི་རྣམ་པར་ཤེས་པ་ཆོས་ཀྱི་ཁམས་ལ་དམིགས་པ་ནམ་མཁའ་ལ་སོགས་པ་འདུས་མ་བྱས་ལ་དམིགས་པའི་ཕྱིར་རང་བཞིན་གཅིག་པར་འགྱུར་རོ་སྙམ་པ་ལ།

then you may wonder whether the mind-consciousness that apprehends the mental-object element, such as space and so forth, has a single nature.

ཆོས་ཀྱི་ཁམས་རྣམ་པར་རིག་བྱེད་མ་ཡིན་པ་དང་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

the so-called mental-object element does not cause anything to be known, and so on.

འདུས་མ་བྱས་ནམ་མཁའ་དང་སོ་སོར་བརྟགས་པ་དང་། སོ་སོར་བརྟགས་པ་མ་ཡིན་པས་འགོག་པ་དང་། རྣམ་པར་རིག་བྱེད་མ་ཡིན་པ་ནི་ཚད་མས་གནོད་པའི་ཕྱིར་ཤུགས་ཀྱིས་ཚོར་བ་དང་འདུ་ཤེས་དང་འདུ་བྱེ

since unconditioned space, analysis, cessation through non-discretion, and the imperceptible are entirely intrinsic to the three aggregates, feelings, perceptions, formative predispositions, and consciousness are perverted by the conventions of logic.

།དེ་ལ་དམིགས་པའི་ཡིད་ཀྱི་རྣམ་པར་ཤེས་པ་ཡང་ཞེས་བྱ་བ་ནི་རྣལ་འབྱོར་པ་རྣམས་ཀྱི་ཤེས་པ་གང་ཡིན་པ་དེ་འདིར་འདོད་པ་སྟེ།

this is also the case with the mind-consciousness that takes as its referential object the knowledge of practitioners.

རྣལ་འབྱོར་པའི་ཤེས་པ་ལ་དམིགས་པར་རྟུང་བར་ཐམས་ཅད་འདྲ་བའི་ཕྱིར་རོ།

it is because all cognitive objects perceived by the practitioner are identical.

།སོ་སོའི་སྐྱེ་བོ་རྣམས་ཀྱིས་ཡིད་ཀྱི་རྣམ་པར་ཤེས་པ་རྣམ་པར་རྟོག་པ་གང་ཡིན་པ་དེ་ནི་སེམས་ལ་སོགས་པའི་ཉི་ཚེ་ཤེས་པ་ཅན་དུ་སྤྱོང་བ་ཁོ་ན་ཡིན་མོད་ཀྱི།

the mental cognition of ordinary beings is to experience only a limited knowledge of mind and so on.

འོན་ཀྱང་དོན་དམ་པར་ན་དེ་ནི་ཡུལ་མེད་པ་ཁོ་ན་ཡིན་ནོ།

nevertheless, ultimately they are devoid of any object.

།དེ་ལྟ་མོད་ཀྱི། སྒྲའི་རྣམ་པར་སྣང་བའི་ཕྱིར་ཤེས་པ་ཡང་སྣ་ཚོགས་པའི་རྣམ་པ་ཉིད་ལས་མི་འདའོ།

nevertheless, because of the manifestation of sound, consciousness does not transcend the diversity of its aspects.

།རེ་ཞིག་དེ་ལྟར་རང་གི་སྡེ་པའི་ལུགས་ཀྱི་ཤེས་པ་ཐམས་ཅད་སྣ་ཚོགས་པ་ཉིད་དུ་བསྟན་པ་ཡིན་ནོ།

in this way, for the time being, all cognitive objects are revealed to be diverse according to the philosophical schools of the psycho-physical sects.

།དེ་ནི་ཕྱི་རོལ་པའི་ལུགས་ཀྱིས་བསྟན་པའི་ཕྱིར། གང་དག་བདེ་བར་གཤེགས་པའི་གསུང་རབ་ཅེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

to illustrate this with an outsider explanation, the blessed one asked, what are the sugatas teachings?

།གཟེགས་ཟན་ནི་གཟེགས་མ་ཟ་བའོ།

a receiver of alms is someone who eats only alms rounds.

།འབྲས་བུ་རྫས་ལ་སོགས་པ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ཞེས་བྱ་བའི་སྒྲས་ནི་ཡོན་ཏན་དང་ལས་ལ་སོགས་པ་བསྡུ་སྟེ།

the so-called fruition, or the substance, refers to qualities, actions, and so on.

འདི་ལྟར་དེ་དག་གི་ལུགས་ནི་ལུས་ལ་སོགས་པ་འབྲས་བུའི་རྫས་ཀྱང་གཅིག་པ་ཁོ་ན་ཡིན་ལ། རྫས་དང་ལྡན་པ་ཡོན་ཏན་ལ་སོགས་པ་ཡང་གཅིག་པ་ཁོ་ནར་གཟུང་ངོ་ཞེས་བྱ་བ་ཡིན་ནོ།

it is in the same vein that bodily objects, such as the fruit, can only be characterized as a single thing. they are also characterized by good qualities and so on.

།མི་རུང་སྟེ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ལན་འདེབས་པ་སྟེ།

it is inappropriate to reply.

འབྲས་བུའི་རྫས་གཅིག་པ་ཁོ་ནར་འདོད་མོད་ཀྱི། འབྲས་བུའི་རྫས་ཡོན་ཏན་ལ་སོགས་པ་དང་ལྡན་ཅིག་པ་ཁོ་ན་འཛིན་པའི་ཕྱིར་དང་། ཡོན་ཏན་ལ་སོགས་པ་རྟེན་དང་བྲལ་བར་མི་འཛིན་པའི་ཕྱིར་ཡུལ་དུ་མ་ཡིན་པ

although some hold the single essence of the fruit to be the only essence, it is because they retain only what belongs to the fruit and so forth, and because they do not retain what does not belong to the folded fabric. thus, since objects are nothing but manifold, their knowledge is none other than manifold.

།འོན་ཟད་བྱེད་པ་དང་དཔྱོད་པ་པའི་ལྟ་བ་ལ་ཇི་ལྟར་སྙམ་པ་ལ།

well then, how could it be with the view of exhaustion and discernment?

རྒྱལ་བ་པ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

the winner is said to be victorious, and so forth.

ཟད་བྱེད་པ་རྣམས་ཀྱི་སྟོན་པ་རྒྱལ་བ་ཡིན་ལ་ཟད་བྱེད་པ་རྣམས་རྒྱལ་བའི་ཡིན་པས་ན་རྒྱལ་བ་པ་རྣམས་སོ།

victorious are the teachers of the inexhaustible, as well as those who destroy them.

།ཟད་བྱེད་པ་རྣམས་ཀྱི་ལུགས་ནི་དངོས་པོ་ཐམས་ཅད་ནོར་བུའི་གཟི་བཞིན་དུ་དུ་མའི་ངོ་བོ་ཅན་ཡིན་ཏེ།

the way of the extinguishers is that all things have many forms, like the splendor of a jewel.

རྟོགས་པ་པོའི་བྱེ་བྲག་གིས་དངོས་པོ་འགའ་ལ་ངོ་བོ་རྣམ་པ་སྣ་ཚོགས་སུ་དམིགས་པའི་ཕྱིར་རོ་ཞེས་བྱ་བ་ཡིན་ནོ།

this is due to the diversity of things perceived by those who are skilled in conceptualizing.

།གལ་ཏེ་དེ་ལྟ་ན་ཐམས་ཅད་ཀྱི་རྟོགས་པ་འདྲ་བར་འགྱུར་ཏེ་དམིགས་པ་གཅིག་པའི་ཕྱིར་རོ།

if that were the case, then all thoughts would be identical because of a single focal point.

།འདིར་ལེན་དུ་དུ་མའི་ངོ་བོའི་དངོས་པོ་ལ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

on this topic, replied saradvatidputra, the essence of many entities is as follows:

སུ་ཞིག་ངོ་བོ་གང་ཁོ་ན་སྨྲ་བར་འདོད་པ་དེ་ནི་ཐ་སྙད་འདོགས་པའི་དུས་ན་དེ་ཉིད་ཅིག་ཅར་རམ་རིམ་གྱིས་སྟོན་པར་བྱེད་ལ་རྟོགས་པའི་དུས་ན་ཐ་དད་པ་དང་ཐ་དད་པ་མ་ཡིན་པ་རྟོགས་པ་ནི་འདོད་པའི་དབང་གིས་ཁ

whoever wishes to speak of an essence will simultaneously and gradually demonstrate that essence in the conventional sense, while at the time of conceptualization they will realize it to be neither undifferentiated nor indistinct. this is untroubled by demonstrating the essential nature of everything as if it were a multicolored appearance on account of desire.

།གལ་ཏེ་དེ་ལྟར་ཡུལ་སྣ་ཚོགས་པ་ཡིན་དུ་ཟིན་ཀྱང་། ཡུལ་སྣ་ཚོགས་འཛིན་པའི་ཤེས་པ་སྣ་ཚོགས་སུ་འགྱུར་རོ་ཞེས་བྱ་བ་འདིལ་འབྲེལ་པ་ཅི་ཞིག་ཡོད་སྙམ་པ་ལ།

if you ask what is the logical proof of the fact that although objects are diverse, they do possess a diversity of cognitive objects.

ཡུལ་སྣ་ཚོགས་ལ་རྣམ་པར་ཤེས་པ་སྣ་ཚོགས་མ་ཡིན་པ་སྣང་བ་ནི་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

the appearance of an unpleasant cognition in a variety of objects is described as follows:

།དེ་དང་མཐུན་པར་མི་འཇུག་ཅེས་བྱ་བ་ནི་ཤེས་པ་རྣམ་པ་སྣ་ཚོགས་པ་མ་ཡིན་པས་ཡུལ་སྣ་ཚོགས་མི་འཛིན་པར་ཐལ་བར་འགྱུར་ཏེ།

that is to say, they do not perceive objects in various ways because of their diversity of perceptions.

ཇི་ལྟར་སྔར་བརྗོད་པ་བཞིན་ནོ་སྙམ་དུ་བསམས་པའོ།

he thought, it is just as i have said before.

།ལྷའི་བླ་མ་ནི་ཕུར་བུའོ།

the highest of gods is the knot.

།ཕུར་བུའི་ལྟ་བའི་རྗེས་སུ་འབྲང་བ་རྣམས་ནི་ཚུ་རོལ་མཛེས་པ་དག་གོ།

those who follow in the footsteps of the yak-tail whisks are delightful to the side.

།འདི་ལྟར་ཚུ་རོལ་མཛེས་པ་པ་རྣམས་ཀྱི་མདོ་ནི་ས་དང་ཆུ་དང་མེ་དང་རླུང་ཞེས་བྱ་བ་ནི་དེ་ཁོ་ན་བཞི་ཡིན་ལ་དེ་ཁོ་ན་འདུས་པ་ལ་ནི་ཡུལ་དང་དབང་པོ་དག་གཞག་གོ་ཞེས་བྱ་བ་ཡིན་ནོ།

it is said that the sutras of those who follow the other shore, such as earth, water, fire, and wind, are four-fold: the objects and sense faculties are placed in conjunction with them.

།འདུས་པའི་ཡུལ་ཅན་ཡིན་བཞིན་དུ། །ཇི་ལྟར་ཡུལ་དུ་མ་ཉིད་ཡིན་སྙམ་པ་ལ།

how could it be that the objects of their assembly are like a multitude of objects?

འདུས་པར་རྣམ་པར་གཞག་པའི་རྒྱུ་ནི་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

the causes for establishing a gathering are as follows:

ཚུ་རོལ་མཛེས་པ་པ་རྣམས་ཀྱི་ལྟར་ན་ཡང་འདུས་པ་ཅན་རྣམས་ལས་འདུས་པ་གཞན་མེད་དོ།

nor is there any other gathering apart from those who gather.

།སེར་སྐྱ་པ་ནི་གྲངས་ཅན་ནོ།

the city of kapilavastu is famed.

།དེ་དག་གི་གཞུང་འདི་ནི་སྒྲ་ལ་སོགས་པ་ཡུལ་ཐམས་ཅད་ནི་སྙིང་སྟོབས་དང་རྡུལ་དང་མུན་པའི་ངོ་བོ་དག་ཡིན་ནོ་ཞེས་བྱ་བ་ཡིན་ཏེ་དེ་དག་གི་གཞུང་ལ་ནི་ཡུལ་སྣ་ཚོགས་པ་ཉིད་དུ་གསལ་བ་ཁོ་ནའོ།

their philosophy is that all objects, such as sounds and so forth, have the essential nature of vitality, dust, and darkness. it is in this very philosophy that everything appears to be a diversity of objects.

།ཇི་སྟེ་གསུམ་གྱི་བདག་ཉིད་ཅེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་ནི་ཕ་རོལ་པོའི་ལན་ལ་དོགས་པ་བསུ་བ་སྟེ།

the blessed one replied, if you have a threefold nature you will dispel the doubts of others.

ཡུལ་ནི་སྙིང་སྟོབས་ལ་སོགས་པའི་ངོ་བོར་གསུམ་གྱི་བདག་ཉིད་ཡིན་ཡང་དེ་ནི་གསུམ་གྱི་བདག་ཉིད་དུ་མི་སྣང་གི །སྙིང་སྟོབས་ལ་སོགས་པའི་ངོ་བོ་ཤས་ཆེ་བ་ཁོ་ན་སྣང་བའི་ཕྱིར་རྣམ་པ་སྣ་ཚོགས་ཉིད་དུ་མི་འགྱུ

although objects have three identities, namely, the essence of compassion and so forth, they do not appear to be of a threefold nature, but are entirely manifest due to the greatness of their essence. such objects do not have all sorts of attributes.

།དེ་ཡང་དེ་ལྟར་མི་རུང་སྟེ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་ནི་ཤས་ཆེ་བ་ཡང་འཁྲུལ་པ་ཡོད་པར་སྟོན་པར་བྱེད་དོ།

it is also inappropriate to do so, and so forth, in order to demonstrate that even greater confusion exists.

།རིགས་ཀྱི་བྱེ་བྲག་ནི་རྔ་མོ་ལ་སོགས་པའི་རིགས་ཀྱི་བྱེ་བྲག་ལས་ནི་འདི་ལྟར་ཚེར་མ་ལ་སོགས་པ་ལ་རྔ་མོ་ལ་སོགས་པ་ནི་དད་ལ་གཞན་དག་ནི་ཡིད་འབྱུང་ངོ་།

among the families of camels and so forth, there are some who believe in drumsticks and so on. still others feel disenchanted.

།བསྒོམས་པའི་བྱེ་བྲག་ནི་བུད་མེད་ལ་སོགས་པ་ལ་གཡེམ་པ་དང་ཀུན་ཏུ་རྒྱུ་ལ་སོགས་པ་ལྟ་བུའོ།

the distinction between meditation and sexual misconduct is like that of a mendicant or a woman.

།གདུང་བ་ལ་སོགས་པ་དང་། ཉམས་པ་དང་དགའ་བ་ནི་སོ་རིམ་བཞིན་དུ་རྡུལ་དང་མུན་པ་དང་སྙིང་རྗེ་ཤས་ཆེ་བ་རྣམས་ཀྱི་འབྲས་བུ་དག་ཡིན་ནོ།

the fruitions of torment, discomfort, and sorrow are as follows: dust, darkness, and great compassion.

།ངོ་བོ་གཅིག་ཁོ་ན་ཤས་ཆེན་གཉིས་ཀྱི་འབྲས་བུ་གང་ཡིན་པ་དེར་ཡང་མི་འགྱུར་རོ།

if there were only one essence, the result would not be the same as the result of duality.

།མི་སྣང་བ་ལ་སོགས་པའི་དབང་གིས་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཕ་རོལ་གྱི་ལན་ལ་དོགས་པ་བསུ་བ་སྟེ།

it is through the power of being invisible and so on that you dispel the inquiry of others.

ཤས་ཆེ་བ་ཁོ་ན་འཛིན་པ་མ་ཡིན་གྱི་མི་སྣང་བ་ཆོས་དང་ཆོས་མ་ཡིན་པའི་མཐུས་ཀྱང་འཛིན་པ་ཡིན་ནོ།

they do not cling exclusively to great disturbance, nor do they cling due to the power of phenomena and non-phenomena.

།སོགས་པ་ཞེས་བྱ་བའི་སྒྲས་ནི་དབང་ཕྱུག་དང་བཅས་པའི་གྲངས་ཅན་གྱི་ལུགས་ཀྱིས་དབང་ཕྱུག་གི་མཐུས་ཀྱང་འཛིན་པ་བསྟན་ཏོ།

and so on, up until… according to the practitioners of the caturdmahadrajad-kayika tradition, they are controlled by the power of isvara.

།ཕ་རོལ་པོ་དག་ན་རེ་དངོས་པོ་འགའ་ཞིག་འཛིན་པའི་ཕྱིར་ཤེས་པ་འགའ་ཞིག་རྣམ་པ་གཅིག་པ་ཁོ་ནར་འགྱུར་རོ་ཞེས་ཟེར་རོ།

the other respondents replied, since some entities are apprehended, only a single aspect of an object is perceived.

།འདིར་ལན་དུ་དངོས་པོའི་ངོ་བོ་རྣམ་གསུམ་ལ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

to this he replied, the three essential attributes of an entity are said to be three-fold.

།དེ་དང་མི་མཐུན་པ་སྣང་ཞེས་བྱ་བ་ནི་རྣམ་པ་གསུམ་གྱི་དངོས་པོ་དང་མི་མཐུན་པར་སྣང་བ་སྟེ།

the appearance of disagreement with them means that they appear to be in disharmony with the three kinds of phenomena.

དངོས་པོ་གཅིག་པ་ཁོ་ན་ལ་རྣམ་པ་གསུམ་དུ་འདོད་དོ།

it is only the single thing that holds the threefold position.

།རྣམ་པ་གསུམ་གྱི་དངོས་པོ་ཡང་རྣམ་པ་གསུམ་གྱི་ངོ་བོར་མི་འཛིན་ན།

if you do not apprehend the three types of phenomena as having the three kinds of essence,

ཇི་ལྟར་ན་དངོས་པོ་གཟུང་བར་འགྱུར།

how can things be grasped?

ཡང་དག་པར་ན་རྣམ་པ་གཞན་གྱིས་ནི་གཞན་འཛིན་པ་མ་ཡིན་ཏེ།

on the contrary, they do not apprehend anything else by means of any other aspect.

ཏུ་ཅང་ཐལ་བར་འགྱུར་བའི་ཕྱིར་རོ།

because it would be too much to bear.

།དེ་ནི་དུ་མའི་བདག་ཉིད་དངོས་པོ་དེ། །བདག་ཉིད་གཅིག་ཏུ་སྟོན་བྱེད་ན།

when one teaches oneself to be of a single nature in terms of manifold natures,

།མི་སྣང་དེ་ནི་ཇི་ལྟ་བུར། །དོན་སྟོན་བྱེད་པ་ཡིན་པར་འགྱུར།

how does that which is invisible contemplate its meaning?

།ཞེས་བཤད་དོ། །རེ་ཞིག་དེ་ལྟར་ཕ་རོལ་པོས་བརྗོད་པ་གཉིས་ཀྱི་ཚུལ་ལ་ཤེས་པ་རང་བཞིན་གཅིག་པ་ཉིད་མེད་དོ་ཞེས་བསྟན་པ་ཡིན་ནོ།

this is explained by saying, on the other hand, that cognition does not have the same nature as two expressions.

།ཕ་རོལ་དང་ཕ་རོལ་མ་ཡིན་པས་བརྗོད་པ་གཉིས་མ་ཡིན་པའི་ཚུལ་ལ་ཡང་བསྟན་པའི་ཕྱིར།

it also teaches the characteristic of nonduality in terms of what is said to be beyond and what is not beyond. therefore,

གསང་བ་གང་དག་ཅེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

the secret is described as follows:

།གསང་བ་བརྗོད་པའམ་རིག་པས་ན་གསང་བ་པ་དག་སྟེ།

they speak secretly or are aware of it, and that is why they are secret holders.

རིག་བྱེད་ཀྱི་མཐའ་སྨྲ་བ་རྣམས་ཞེས་བྱའོ། །དེ་དག་ན་རེ་རྣམ་པར་ཤེས་པ་ནི་རྟག་པ་གཅིག་པུ་གཉིས་སུ་མེད་པ་ཡིན་ཡང་ཅིག་ཅར་དང་རིམ་གྱིས་འདི་ཐམས་ཅད་སྣ་ཚོགས་ཀྱི་ངོ་བོར་རྣམ་པར་ཤེས་པ་ཉིད་སྣང་ངོ

the practitioner of vedic knowledge says, although consciousness is eternal and nondual, it simultaneously and gradually manifests as a manifold essence.

དེ་དག་གི་ཕྱོགས་ལྟར་ན་སྣ་ཚོགས་པ་ཉིད་འབད་མི་དགོས་པར་གྲུབ་པ་ཁོ་ནའོ།

on the other hand, it is only according to their perspective that a variety of things can be accomplished without any effort.

།སྣ་ཚོགས་པ་ཉིད་ཡིན་ཡང་ཇི་ལྟར་ན་གཅིག་པ་ཉིད་དུ་རུང་བར་ཤིན་ཏུ་དཀའ་སྙམ་པ་ལ།

even though they are diverse, how difficult it is for them to be single?

འདི་ལྟར་སྔོན་པོ་དང་སེར་པོའི་རྣམ་པ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

so it is with the expression blue and yellow.

།རིམ་གྱིས་སྣང་བ་ཉིད་ལ་ཇི་ལྟར་རིགས་པ་མ་ཡིན་སྙམ་པ་ལ།

how could it not be right to have a gradual appearance?

རིམ་ཡང་གཟུགས་དང་སྒྲ་ལ་སོགས་པར་སྣང་བ་ནི་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

the sequence refers to appearances of form, sound, and so on.

།འདི་དག་ཉིད་ཀྱིས་ཞེས་བྱ་བ་ནི་རྣམ་པ་དུ་མ་དག་དང་ཐ་དད་པ་མ་ཡིན་པ་དང་རྣམ་པ་དེའི་རང་གི་ངོ་བོ་བཞིན་ཞེས་བྱ་བ་དག་གིས་སོ།

these are called the manifold, the undifferentiated, and their intrinsic natures.

།འདིར་བཟློག་ན་གནོད་པ་ཅན་གྱི་ཚད་མ་ཅི་ཡོད་སྙམ་པ་ལ།

if this were to be reversed, what could be misinterpreted?

དེ་ལྟ་མ་ཡིན་ན་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

if that is not the case, he continued:

།གལ་ཏེ་གྲུབ་པ་དང་བདེ་བ་གཅིག་པ་ཉིད་དུ་ཁས་མི་ལེན་ན། དེའི་ཚེ་རྣམ་པ་དང་རྣམ་པར་ཤེས་པ་འདི་གཉིས་གཅིག་པ་ཉིད་དུ་བརྗོད་པར་མི་བྱའོ།

if you do not believe in the uniqueness of accomplishment and bliss, then you should not say that the two aspects and consciousness are identical.

།དེའི་ཕྱིར་དུ་མ་ཉིད་ཡིན་ན་ཕྱོགས་སྔ་མའི་ཉེས་པ་སྟེ།

therefore, if it were manifold, it would be the fault of the former.

རྣམ་པ་གཉིས་ཀྱི་ཕྱོགས་ལ་དུ་མའི་ཉེས་པ་བཤད་པ་ཐམས་ཅད་དུ་ཐལ་བར་འགྱུར་རོ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

it is said to be the same as all the flaws related to the two types of hermaphrodite.

།རིམ་གྱིས་ཕྱོགས་ལ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་རིམ་གྱིས་སྣང་བའི་ཕྱོགས་ལའོ།

the position that is gradual refers to the position appearing gradually.

།སྦྱོར་བ་ནི་གང་ཞིག་གང་གི་བདག་ཉིད་དུ་གྱུར་པ་དེ་ནི་དེ་རིག་པ་ན་རིག་པ་ཁོ་ནར་འགྱུར་རོ།

in this regard, the analogy is as follows: anything that has an essence will only be known when it is understood.

དཔེར་ན་མངོན་པར་འདོད་པ་སྔོན་པོ་ལ་སོགས་པའི་རྣམ་པའི་རྣམ་པ་ཤེས་པའི་བདག་ཉིད་དམ། སྔོན་པོ་ལ་སོགས་པའི་རྣམ་པ་ལྟ་བུའོ།

it is like the essential cognition of the aspects of blue as well as blue, or the aspect of blue and so forth that one desires.

།སེར་པོ་ལ་སོགས་པའི་རྣམ་པ་རིམ་གྱིས་སྣང་བ་ཅན་ཐམས་ཅད་ཀྱང་མངོན་པར་འདོད་པ་སྔོན་པོ་ལ་སོགས་པའི་རྣམ་པ་མྱོང་བའི་བདག་ཉིད་ཅན་དུ་གྱུར་པ་ཡིན་ཏེ།

all appearances of yellow and so on are gradually transformed into experiences of blue and so forth.

རང་བཞིན་གྱི་གཏན་ཚིགས་ཡིན་នོ།

this is the natural conclusion.

།འདི་སྙམ་དུ་དེའི་ཚེ་རྣམ་པ་སྔ་མ་དང་ཕྱི་མ་དག་མི་ཉེ་བའི་ཕྱིར་དེའི་བདག་ཉིད་དུ་གྱུར་པ་ཡིན་ཡང་མྱོང་བར་མི་འགྱུར་རོ་སྙམ་དུ་སེམས་པར་གྱུར་ན།

when bodhisattvas think, since the features of the former and the latter are not close to me, i do not experience them, even though they may be their own.

དེ་ཡང་རིགས་པ་མ་ཡིན་ཏེ།

this is not a worthy place for the bodhisattva to take birth.

དེའི་བདག་ཉིད་དུ་གྱུར་པའི་ཕྱིར་མངོན་པར་འདོད་པའི་རྣམ་པ་བཞིན་དུ་དེའི་ཚེ་རྣམ་པ་སྔ་མ་དང་ཕྱི་མ་དེ་གཉིས་ཀྱང་ཉེ་བའི་ཕྱིར་རོ།

because their essence is like that of a person who wishes for something, and at that time they are close to both the former and the latter.

།དེ་ལྟ་བས་ན་མངོན་པར་འདོད་པ་སྔོན་པོ་ལ་སོགས་པའི་རྣམ་པ་གཅིག་རིག་ན་རྣམ་པ་སྔ་མ་དང་ཕྱི་མའི་རིག་པར་ཐལ་བར་འགྱུར་བ་བཟློག་དཀའོ།

therefore, if one were to cognize a single aspect of wish-fulfilling blue and so forth, it would be hard to reverse the earlier and later aspect of cognitive representation.

།ཇི་སྟེ་རིམ་གྱིས་སྣང་བ་ལ་སོགས་པ་རྫུན་པའི་ཕྱིར་རིམ་ལ་སོགས་པའི་དོན་མི་འཐད་པས། འདི་ནི་ཀླན་ཀར་མི་རུང་ངོ་སྙམ་ན།

if you ask why, since things that appear in sequence and so on are false, the meaning of stages and so forth is untenable, it would not be right to criticize this.

དེ་ནི་རིགས་པ་མ་ཡིན་ཏེ།

that is not right.

གལ་ཏེ་ཐམས་ཅད་རྫུན་པ་ཡིན་ན་འོན་བདེན་པ་དེ་གང་ཞིག་ཡིན་པ་བརྗོད་པར་བྱ་དགོས་སོ།

if all are false, then what is true?

།གལ་ཏེ་ཚངས་པའི་ངོ་བོ་གཉིས་སུ་མེད་པ་ཁོ་ན་བདེན་ནོ་ཞེ་ན།

if you say that the essence of brahma is nondual,

གལ་ཏེ་དེ་ལྟ་ན་གཉིས་སུ་མེད་པའི་ཤེས་པ་རྫུན་པ་དང་ལྷན་ཅིག་ཏུ་འབྲེལ་པ་ཅི་ཞིག་ཡོད།

if that were the case, how could it be related to nonduality?

གང་གིས་ན་དེ་ལྟར་བདེན་པ་དེ་ལྟར་རྫུན་པའི་ངོ་བོར་བདག་ཉིད་སྣང་བར་འགྱུར།

it is precisely in this way that one sees oneself as the essence of falsity.

རེ་ཞིག་བདེན་པའི་ངོ་བོ་ཉིད་ནི་མ་ཡིན་ཏེ། བདེན་པ་དང་རྫུན་པའི་ངོ་བོ་གཉིས་འགལ་བའི་ཕྱིར་རོ།

it is not the essence of truth, because both truth and falsity are contradictory.

།བདེན་པ་ལས་སྐྱེས་པ་ཡང་མ་ཡིན་ཏེ། རྫུན་པ་ནི་བྱ་བ་མ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་ལ་རྟག་པ་ཡང་དོན་བྱེད་པའི་ནུས་པ་དང་བྲལ་བའི་ཕྱིར་རོ།

it is not born from truth. it is because clay does not work, and because it is always free of the capacity to accomplish ones aims.

།བདེན་པ་ནི་བདག་ཉིད་དེ་ལྟར་མི་སྣང་ངོ་ཞེས་བརྗོད་པ་ཡང་རིགས་པ་མ་ཡིན་ཏེ།

it is inappropriate to say that truth does not appear to oneself.

གང་གི་བདེན་པ་བདག་ཉིད་དེ་ལྟར་སྣང་བར་འགྱུར་བ་ཤེས་པ་ལས་མ་གཏོགས་པ་གཞན་ཡང་མེད་པའི་ཕྱིར་རོ།

it is because there are no other truths apart from the knowledge that can be seen by oneself.

།ཅུང་ཟད་ཀྱང་མི་སྣང་ངོ་ཞེས་ཀྱང་བརྗོད་པར་ཡང་རིགས་པ་མ་ཡིན་ཏེ།

it is also inappropriate to say that even the slightest thing does not appear.

ཉམས་སུ་མྱོང་བ་དང་འགལ་བའི་ཕྱིར་རོ།

because it contradicts experience.

།དེ་ལྟ་བས་ན་ཤེས་པའི་རང་བཞིན་ཉིད་དེ་འདྲ་སྟེ།

therefore, the nature of knowledge is like that.

དེས་ན་དེ་ལྟར་རྫུན་པའི་རྣམ་པ་འཛིན་པར་སྣང་བར་འགྱུར་རོ་ཞེས་བྱ་བ་འདི་ཁོ་ན་བརྗོད་པར་བྱ་དགོས་སོ།

therefore, it is only necessary to express the statement that such an illusory appearance will appear.

།དེ་ལྟ་ཡིན་ཏེ་རྫུན་པའི་རྣམ་པར་སྣང་བ་ན་ནི་རྫུན་པ་ཉིད་དུ་མངོན་པར་རྒྱུག་གོ་ཞེས་བྱ་བར་འགྱུར་རོ།

if they appear to be false in this way, they will run toward falsity.

།དེ་ལྟ་མ་ཡིན་ན་ནི་ཤེས་པས་ཡུལ་རྫུན་པར་འཛིན་པའི་མི་ནུས་པས་དེའི་ཕྱིར་གྲོགས་པོ་ཁྱོད་ཀྱིས་ཁོ་བོ་འཕེལ་བ་ཡིན་ནོ།

if that were not the case, you would be unable with your knowledge to falsely apprehend objects. this is why, my friend, you have increased my splendor.

།རྫུན་པའི་ངོ་བོས་བདེན་པ་སྒྲུབ་པར་བྱེད་པའི་ཚད་མ་ཡང་ཅི་ཡང་མེད་པས་ཁྱོད་ཀྱི་དེ་ནི་བདག་ཏུ་འཛིན་པ་ཤིན་ཏུ་དམ་པོས་བསྐྱེད་པའི་བདག་ཆད་པས་སྐྲག་པའི་ཕྱིར་ལྷུང་བས་འཇིགས་ནས་ནམ་མཁའི་རྩྭ་ལ་འཛུ

since there is no measure that accomplishes truth on the basis of falsehood, it is like throwing grass into the expanse of space because you are frightened by excessive clinging to your self, which is produced by extreme grasping at a self. this is untrue.

།ནམ་མཁའ་དང་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་མདོ་སྡེ་པ་ལ་སོགས་པའི་གཞུང་གིས་གཏན་ཚིགས་མ་གྲུབ་པར་དོགས་པ་བསལ་བར་བྱེད་དེ།

the so-called space and other such teachings dispel the doubts that the logical proof would not be true in the case of the sutra practitioners.

དེ་དག་ལྟར་ན་ཡང་ཤེས་པ་རྣམས་སྒྲའི་རྣམ་པར་གཞག་པར་འབྱུང་བའི་ཕྱིར་སྣ་ཚོགས་པ་ཉིད་ཡོད་པ་ཁོ་ན་བས་མ་གྲུབ་པ་མ་ཡིན་ནོ།

however, since cognitive objects arise in the formation of sounds, their diversity is utterly unestablished.

།ཁས་བླངས་ཏེ་ཡང་ཞེས་བྱ་བ་ནི་སྣ་ཚོགས་སུ་སྣང་བ་མ་ཡིན་པར་རོ།

having assented to this, he said, it is not due to a diversity of appearances.

།མཚན་ཉིད་བཅས་པ་ལ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་མཚན་ཉིད་དང་བཅས་པར་འདོད་པ་མིག་གི་རྣམ་པར་ཤེས་པ་ལ་སོགས་པ་ལའོ།

what is associated with characteristics refers to those who wish for characteristics, such as the eye consciousness.

།མཚན་ཉིད་དང་ལྡན་པ་ལ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་དངོས་པོ་མཚན་ཉིད་དང་ལྡན་པ་ལའོ།

endowed with characteristics refers to an entity that has characteristics.

།འདི་སྐད་དུ་གང་གི་ཚེ་དངོས་པོ་ཉིད་དུ་འདོད་པ་མིག་གི་རྣམ་པར་ཤེས་པ་ལ་སོགས་པ་རང་བཞིན་མེད་པ་ཉིད་དུ་གྲུབ་པ་དེའི་ཚེ་མིག་གི་རྣམ་པར་ཤེས་པ་ལ་སོགས་པ་ལ་དངོས་པོའི་མཚན་ཉིད་དོན་བྱེད་པ་ཉིད་

when it occurs that the visual cognition and the like are essentially insubstantial, how could other phenomena, such as space-conceptuality and so on, become entities?

མིག་གི་རྣམ་པར་ཤེས་པ་ལ་སོགས་པ་དང་འདྲ་བ་ཁོ་ནར་ཐམས་ཅད་ཀྱང་དངོས་པོ་མེད་པར་གྱུར་ཏོ་ཞེས་བཤད་པ་ཡིན་ནོ།

they are all utterly insubstantial, just like the eye consciousness and so forth.

།རེ་ཞིག་དེ་ལྟར་བློ་ཐམས་ཅད་རང་བཞིན་གཅིག་པ་ཉིད་དང་བྲལ་བར་རབ་ཏུ་བསྒྲུབས་ནས་དེ་ལྟར་མཇུག་བསྡུ་བའི་ཚིགས་སུ་བཅད་པས་སྟོན་པར་བྱེད་དོ།

for the time being, having realized that all minds are devoid of a single nature, he then expressed this in verse:

།འདིར་ཞེས་བྱ་བ་ནི་གཟུགས་ལ་སོགས་པ་གཅིག་གི་རང་བཞིན་ཉིད་ལ་སོགས་པ་དགག་པར་རོ།

here it is in order to disrupt the essential nature of a single thing, such as form and so forth.

།གསུངས་པ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་འཕགས་པ་ལྷས་སོ།

the words spoken are those spoken by noble gods.

།གལ་ཏེ་ཚིགས་རྣམས་ལས་སོར་མོ་གཞན་ཡིན་པར་གྱུར་ན། དེའི་ཚེ་དམིགས་པའི་རིག་བྱར་གྱུར་པའི་ཕྱིར་བུམ་པ་དང་རས་ཡུག་བཞིན་དུ་ལོགས་ཤིག་ཏུ་དམིགས་པར་འགྱུར་རོ།

if the joints were distinct from each other, they would appear as separate objects, like cords and canopies.

།ཇི་སྟེ་ཚིགས་དང་འདྲ་བའི་ཕྱིར་ལོགས་ཤིག་ཏུ་དམིགས་པར་མི་འགྱུར་ན་དེའི་ཚེ་ཚིགས་རེ་རེ་ལ་བདག་ཉིད་ཐམས་ཅད་དུ་རྫོགས་པའི་ཕྱིར་ཚིགས་གཅིག་བསྒྲིབས་ན་ཡང་སོར་མོ་བསྒྲིབས་པར་འགྱུར་བའམ།
དམར་ན་དམར་བར་འགྱུར་ལ་སོར་མོ་མང་པོ་ཉིད་དུ་ཐལ་བར་ཡང་འགྱུར་རོ།

if you do not perceive them separately because they are in harmony with each part of the body, then every part of it will be completely transformed into a single part. if one part is obstructed, the fingers will become obscured, and if they are red, they will turn into multiple parts as well.

།ཕྱོགས་གཅིག་གིས་ཁྱབ་ན་ནི་གཅིག་པ་ཉིད་ཉམས་པར་འགྱུར་རོ།

if it is pervaded by a single point, then the singularity will decline.

།དེ་དག་ལ་ཡང་ཕྱོགས་གཅིག་གིས་ཁྱབ་ན་ནི་ཐུག་པ་མེད་པར་འགྱུར་རོ།

if it pervades them all in a single direction, they will become unconquerable.

།གཞན་མ་ཡིན་པ་ཡང་མ་ཡིན་ཏེ།

nor is it anything other than that.

སོར་མོ་གཅིག་དང་ཐ་མི་དད་པའི་ཕྱིར་སོར་མོའི་རང་གི་ངོ་བོ་བཞིན་དུ་རྩེ་མོ་དང་དབུང་པ་གཉིས་ཀྱང་གཅིག་པ་ཉིད་དུ་ཐལ་བར་འགྱུར་ལ་སོར་མོ་ཡང་ཚིགས་དུ་མ་དང་ཐ་མི་དད་པའི་ཕྱིར་དུ་མ་ཉིད་དུ་ཐལ་བར་འགྱུ

because the fingers are indistinguishable from one another, the index fingers have the same essence as the tip and ring fingers, and the fingertips do not differ in any way.

།དེ་ལྟར་ན་རྣམ་པར་དཔྱད་པ་འདིས་ཚིགས་ལ་སོགས་པ་ཡང་རང་གི་ཡན་ལག་རྣམས་ལས་གཞན་དང་གཞན་མ་ཡིན་པ་ཉིད་དུ་བརྗོད་དུ་མེད་པའི་ཕྱིར་མ་གྲུབ་པས་མེད་དོ་ཞེས་བརྗོད་པར་བྱའོ།

thus, since the pores and so forth are not distinct or indistinct from their own limbs, it is said that they do not exist because they are unestablished.

།སོར་མོ་ལ་སོགས་པ་མ་གཏོགས་པར་ཡང་འདུས་པ་མེད་པའི་ཕྱིར་དང་། རྡུལ་ཕྲ་རབ་རྣམས་ཀྱང་ཕྱོགས་ཐ་དད་པ་ཉིད་ཀྱིས་མ་གྲུབ་པའི་ཕྱིར་དོན་དམ་པར་འདུས་པ་ཙམ་ཡང་མེད་དོ།

since, apart from the fingers and so forth, there is no gathering, and because even the smallest particles are unestablished by differentiating them, ultimately there is nothing at all that can be gathered.

།འོན་གཟུགས་དང་སྒྲ་ལ་སོགས་པ་བདེན་པ་ཉིད་དུ་འགྱུར་རོ་སྙམ་པ་ལ།

well then, how could form, sound, and so forth be true?

སོར་མོ་ལ་སོགས་པ་རྣམས་ཀྱིས་ནི་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

with the fingers and so forth, he said:

།ཇི་ལྟར་སོར་མོ་ལ་སོགས་པ་དང་། སོར་མོ་འདུས་པ་མེད་པར་བཤད་པ་དེ་བཞིན་དུ་དངོས་པོ་ཐམས་ཅད་དང་གཟུགས་ལ་སོགས་པ་ཡང་མེད་པ་ཉིད་དུ་ཁོང་དུ་ཆུད་པར་བྱ་སྟེ།

just as the fingers and toes are taught to be unassembled, so too all entities and physical forms should be understood to be nonexistent.

དེ་དག་གི་རང་བཞིན་ཡང་འདུས་པ་ཙམ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་ལ་འདུས་པ་ཡང་དངོས་པོ་མེད་པ་ཉིད་དུ་བསྟན་པའི་ཕྱིར་རོ།

because their nature is merely a gathering and the gathering is revealed to be insubstantial.

།འོན་འདུས་པ་ལས་མ་གཏོགས་པར་གཟུགས་ལ་སོགས་པ་ཡོད་པར་འགྱུར་རོ་སྙམ་པ་ལ།

in that case, if one were to think that form and so on would exist apart from the coming together of things,

ཚོགས་མ་གཏོགས་པའི་དངོས་ཕྲའང་མེད།

there is nothing substantial apart from the accumulations.

།ཅེས་བྱ་བ་སྨོས་སོ།

the blessed one replied,

།ཕྲ་བའང་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཕྲ་རབ་ཀྱི་བདག་ཉིད་ཀྱང་སྟེ་རྡུལ་ཕྲ་རབ་ཀྱང་ཕྱོགས་ཀྱི་བྱེ་བྲག་གིས་ཐ་དད་པའི་ཕྱིར་རོ།

subtle is the nature of the subtle, because even the smallest particles are distinguished by their particularities.

།འོན་བློའི་ངོ་བོ་གཅིག་པར་འགྱུར་རོ་སྙམ་པ་ལ།

in that case, the mind would have a single essence.

དེ་ལྟར་དོན་གཅིག་ཤེས་བྱེད་པ། །ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

so it is that the one who understands this as having a single meaning says,

།ཡུལ་གྱི་རྣམ་པ་འཛིན་པར་སྐྱེ་བའི་ཕྱིར་ཤེས་པ་ཡང་སྣ་ཚོགས་པའི་ངོ་བོ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་རོ་སྙམ་དུ་བསམས་པ་ཡིན་ནོ།

this reflection is based on the notion that consciousness arises because it perceives objects in various ways.

།འོ་ན་ཡིད་ཀྱི་རྣམ་པར་ཤེས་པ་དང་ཡིད་ཀྱི་རྣམ་པར་ཤེས་པའི་སེམས་ལས་བྱུང་བ་རྣམས་དམིགས་པ་གཅིག་པ་ཅན་ཡིན་པར་འགྱུར་རོ་སྙམ་པ་ལ།

if you ask how mind and mental consciousness come to possess a single focal point,

སེམས་བྱུང་ཚོགས་དང་བཅས་སེམས་ཀྱི། །ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

the following outline is provided as an overview of and topical guide to the mind in conjunction with the gathering:

རེ་ཞིག་ཡིད་ཀྱི་རྣམ་པར་ཤེས་པ་དང་ཡིད་ཀྱི་རྣམ་པར་ཤེས་པའི་སེམས་ལས་བྱུང་བ་གཟུགས་ལ་སོགས་པའི་ཡུལ་ཅན་གང་དག་ཡིན་པ་དེ་དག་ནི་ཡུལ་སྣ་ཚོགས་པ་ཅན་ཡིན་པའི་ཕྱིར་སྣ་ཚོགས་པ་ཉིད་ཀོ་ན་ཡིན

since the mind consciousness and the mind-consciousness that arise from the mind have a diversity of objects, they are exclusively diverse.

།གཟུགས་ཤེས་པ་ལ་སོགས་པའི་ཡུལ་ཅན་གང་དག་ཡིན་པ་དེ་དག་ཀྱང་སྣ་ཚོགས་ཉིད་ཀོ་ན་ཡིན་ཏེ།

the objects of knowledge of form and so on are exclusively diverse.

གོང་དུ་གཟུགས་ལ་སོགས་པ་ལ་དམིགས་པར་གྱུར་པ་གཟུགས་ལ་སོགས་པ་ཤེས་པ་སྣ་ཚོགས་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་རོ་ཞེས་བཤད་ཟིན་ཏོ།

in the same vein as before, this is due to the diversity of forms and other cognitions that are apprehended in form and so forth.

།རང་གི་སྡེ་པ་སེམས་ཙམ་གྱི་ཚུལ་ལ་བརྟེན་པའི་བློ་གྲོས་དཀར་བ་གང་དག་ཅེས་བྱ་བ་ནི་རྣལ་འབྱོར་སྤྱོད་པ་པ་རྣམས་སོ།

the well-considered spiritual practitioners who rely on a mere mind are said to be of white intellect.

།ཤེས་པ་ལ་མཐུན་པའི་བག་ཆགས་ཡོངས་སུ་སྨིན་པ་ལ་རག་ལས་ནས་འབྱུང་བ་ཡོད་པ་ཞེས་ཚིག་རྣམ་པར་སྦྱར་རོ།

the expression arising is based on the maturation of habitual tendencies related to knowledge.

།བག་ཆགས་གང་ལ་ཐོགས་པ་མེད་པའི་སེམས་ཅན་གྱི་རྒྱུད་ལ་ཡོད་པ་དེ་ལ་དེ་སྐད་ཅེས་བྱའོ།

whatever karmic imprints are present in the unimpeded minds of sentient beings is said to be so.

།བག་ཆགས་དེ་སྨིན་པ་ནི་ཡོངས་སུ་སྨིན་པ་སྟེ། འཇུག་པ་ཐོབ་པ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

the maturation of karmic imprints is said to be the attainment of engagement.

།ཡོངས་སུ་སྨིན་པ་དེ་སྤྲུལ་པ་ནི་བསྐྱེད་པའོ།

ripening is emanation.

།འདིར་འཐད་པ་གཟུགས་ལ་སོགས་པའི་སྐྱེ་མཆེད་ཅེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

the logical proof of the sense source of form and so forth is as follows:

།རྫས་དང་ཡོན་ཏན་ལ་སོགས་པ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་བྱེ་བྲག་པ་ལ་སོགས་པ་ཉེ་བར་བརྟགས་པ་རྣམས་སོ།

as for material objects and their corresponding qualities, they are the so-called ordinary objects of designation.

།སོགས་པ་ཞེས་བྱ་བའི་སྒྲས་ནི་ལས་དང་སྤྱི་དང་བྱེ་བྲག་དང་འདུ་བ་རྣམས་བསྡུ་སྟེ།

and so on, with the words actions, specifics, particulars, and accumulations.

འདིས་ནི་ཕྱི་རོལ་གྱི་གཟུང་བ་མེད་པའི་ཕྱིར་ཤེས་པ་འཛིན་པ་མེད་པ་ཁོ་ནའོ་ཞེས་བསྟན་པ་ཡིན་ནོ།

in this way, since no external cognition can be apprehended, the thus-gone one taught that knowledge is utterly ungraspable.

།ཕྱི་རོལ་གྱི་དོན་ཡོད་ན་ཡང་ཤེས་པ་ནི་གཟུང་བ་དང་འཛིན་པའི་རྣམ་པས་སྟོང་པ་ཁོ་ན་ཡིན་ནོ་ཞེས་བསྟན་པའི་ཕྱིར་ཚོར་བར་བྱ་བ་དང་ཚོར་བ་པོའི་མཚན་ཉིད་དང་ཡང་བྲལ་བའི་ཕྱིར་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ

even if there were external objects, they would explain that cognition is empty of the features of grasping and clinging, such as the absence of the characteristics of experiencers and experiencing subjects.

རེ་ཞིག་རྣམ་པ་མེད་ན་ཡོད་པ་ཙམ་གྱིས་ནི་ཕྱི་རོལ་གྱི་དོན་རིག་པར་རིགས་པ་མ་ཡིན་ཏེ།

it is inappropriate to know the external objects merely when there are no features.

ཧ་ཅང་ཐལ་བར་འགྱུར་བའི་ཕྱིར་རོ།

because it would be too much to bear.

།ཡུལ་གྱི་འབྲས་བུ་ཡིན་པས་སམ། །ཚོགས་པ་གཅིག་ལ་རག་ལས་པས་ཀྱང་རིག་པར་རིགས་པ་མ་ཡིན་ཏེ།

it is not logical to know them through the fruition of objects, or because they are dependent on a single assembly.

མིག་ལ་སོགས་པ་ལ་ཡང་ཐལ་བར་འགྱུར་བའི་ཕྱིར་རོ།

it is because the eyes and so forth are at odds with reality.

།ཡུལ་གྱི་རྣམ་པ་ཅན་ཙམ་གྱིས་ཀྱང་མ་ཡིན་ཏེ།

it is not merely a representation of objects.

རྣམ་པ་མཚུངས་པའི་སེམས་གཞན་ཡང་འཛིན་པར་ཐལ་བར་འགྱུར་བའི་ཕྱིར་རོ།

it is because other minds that are identical to one another cannot be grasped.

།ཡུལ་དང་འདྲ་བ་དང་ཡུལ་ལས་བྱུང་བ་དག་གིས་ཀྱང་མ་ཡིན་ཏེ།

it is not the case that things are like objects, or that they arise from objects.

མཚུངས་པ་དེ་མ་ཐག་པའི་རྐྱེན་དོན་མཐུན་པ་ཡང་ཡུལ་ཉིད་དུ་ཐལ་བར་འགྱུར་བའི་ཕྱིར་རོ།

it is because the causal condition of the pratyekabuddha and its corresponding objects could also be attributed to a specific object.

།དེ་ལ་སོགས་པའི་རྣམ་པས་ཚོར་བར་བྱ་བ་དང་ཚོར་བ་པོ་ཉིད་ཀྱི་མཚན་ཉིད་མི་སྲིད་པའི་ཕྱིར་དངོས་པོ་འདི་དག་ནི་སྒྱུ་མ་ལ་སོགས་པའི་རང་བཞིན་ལྟར་སྣང་ངོ་།

these entities are like illusions and so on, because the characteristics of sensations and experiencers do not exist in terms of such and such.

།འདི་དག་དེ་ལྟར་སྣང་བའི་རྒྱུ་གང་ཡིན་སྙམ་པ་ལ།

what are the causes for seeing them?

ཐོག་མ་མེད་པར་སྲིད་པ་འབྱུང་བ་ཅན་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

the so-called arising of existence in the beginning is explained.

།དངོས་པོ་ལ་མངོན་པར་ཞེན་པ་འདི་ལ་ཐོག་མ་མེད་པའི་སྲིད་པར་འབྱུང་བའི་ངང་ཚུལ་ཡོད་པས་དེ་སྐད་ཅེས་བྱ་སྟེ།

since this attachment to entities arises in cyclic existence at the beginningless moment, it is said to be so.

མངོན་པར་ཞེན་པ་དེས་བསྐྱེད་པའི་བག་ཆགས་གང་ཡིན་པའོ།

it is the karmic imprints produced by clinging.

།བག་ཆགས་དེ་ཡོངས་སུ་སྨིན་པ་ནི་འཇུག་པ་ཐོབ་པ་ཉིད་དོ།

the maturation of karmic imprints is the attainment of engagement.

།བག་ཆགས་ཡོངས་སུ་སྨིན་པ་དེའི་མཐུ་ནི་ནུས་པ་སྟེ། བདག་པོ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

the power of ripening karmic imprints is that of the owner.

།མཐུ་དེ་ལས་རྣམ་པ་འདི་དག་སྣང་སྟེ།

these are the features that arise from their power:

ཕྱི་རོལ་གྱི་དོན་མེད་པར་ཡང་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

that is to say, without outer objects.

།དེ་དག་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ལུགས་ཐམས་ཅད་ཀྱི་མཆོག་ཡིན་པའི་ཕྱིར་རོ།

it is virtuous because it is supreme in all treatises.

།དངོས་པོ་དེ་ཡང་བདག་ཉིད་དམ་ཅི་ཞེས་བྱ་བ་ནི་སྔོན་པོ་ལ་སོགས་པའི་རྣམ་པའི་ངོ་བོའོ།

what is this essence? it is the essence of blue and so on.

།ལུགས་འདི་ནི་ཚད་མ་དང་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་ནི་ཚིག་ལེའུར་བྱས་པའི་དོན་རྣམ་པར་འགྲེལ་པར་བྱེད་དོ།

the following outline is provided as an overview of and topical guide:

།འདི་ནི་ཞེས་བྱ་བ་ནི་འདི་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

this is what it means.

།གང་དག་དམིགས་པ་ལ་སྤྱོད་པ་དེ་དག་ནི་དམིགས་པ་ཅན་ཏེ། དེ་དག་ནི་དམིགས་པ་ཅན་ཡང་ཡིན་ལ་མཐའ་ཡས་པ་དག་ཀྱང་ཡིན་ཞེས་ཚིག་རྣམ་པར་སྦྱར་ཏེ།

those who engage in objects of perception have reference points, and they are both object-oriented and infinite.

དམིགས་པ་ཅན་རྣམས་ཀྱི་མངོན་པར་ཞེན་པ་ངན་པའམ། དམིགས་པ་ཅན་རྣམས་ཀྱི་མངོན་པར་ཞེན་པ་ངན་པ་མཐའ་ཡས་པ་གང་ཡིན་པ་དེའི་གཉེན་པོ་ཡིན་པས་སོ།

that is to say, it is due to the remedy for the inferior fixation of those with reference points and the limitless misapprehension of those who have reference points.

།ཚོད་མ་ཤིན་ཏུ་གསལ་བ་གང་ཡིན་སྙམ་པ་ལ།

what is the lucidity of insight?

འདི་ལྟར་རྡུལ་ཕྲ་རབ་ལ་སོགས་པ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

that is to say, the smallest particles and so forth.

།སྔར་བཤད་པ་ཞེས་བྱ་བ་ནི། ཐ་དད་ཕྱོགས་དང་འདྲེ་བས་ན།

as previously described, they are mixed up with the opposite.

།ཁྱབ་རྣམས་གཅིག་ཕྱུར་ག་ལ་འགྱུར།

how could the all-pervading beings become single?

།ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་སོ།

with the words, this is how it is.

།ལུང་གིས་ཤེས་པར་བྱ་བ་ཡང་ཡིན་པར་བསྟན་པ་ལུང་དང་ལྡན་པ་ཡང་ཡིན་ཏེ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

the blessed one replied, in order that they might be known by means of the scriptures, he taught that they are endowed with a scriptural transmission.

།གཟུགས་བརྙན་ལྟ་བུ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་གཟུགས་བརྙན་བཞིན་ནོ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

the image is like a reflection.

།སྣང་ཡང་ནི་ཞེས་བྱ་བ་ནི་དོན་གྱི་རྣམ་པར་ཞེས་བྱ་བ་དང་སྦྱར་རོ།

even if he were to appear, the answer would be in the following way:

།ཐོག་མ་མེད་པའི་བློས་བསྒོས་པ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་མ་མེད་པའི་དངོས་པོར་མངོན་པར་ཞེན་པ་ཅན་གང་ཡིན་པ་དེས་བསྒོས་པ་སྟེ་སྣགས་པའོ།

obscured by the minds of beginninglessness, it is concealed by those who conceptualize ultimate existence.

།གཅིག་ཏུ་ན་འཁོར་བ་ཐོག་མ་མེད་པ་ནས་བསྒོས་པ་ཡིན་ནོ།

they are immersed in cyclic existence from beginningless time.

།གལ་ཏེ་སེམས་དོན་གྱི་རྣམ་པ་ཅན་ཡིན་ན་འོན་ནི་ཡོད་དོ།

if the mind has an objective aspect, then it does exist.

ཞེས་བྱ་བ་ཁས་བླངས་པར་འགྱུར་རོ་སྙམ་པ་ལ་དོན་མེད་ཅེས་བྱ་བ་སྨོས་སོ།

they will think, i have assented to the statement: this is meaningless.

།ཡང་དག་ཇི་བཞིན་མཐོང་ཞེས་བྱ་བ་ནི་གཅིག་དང་དུ་མའི་ངོ་བོས་དོན་དཔྱོད་པ་སྟེ།

seeing accurately means examining the meaning of a single and multiple essence.

དོན་ཡོད་པ་ཉིད་དུ་མི་སྣང་ངོ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

it is said that they do not appear to be meaningful.

།དེ་ལྟར་ན་ཆོས་ལ་བདག་མེད་པ་བཤད་པ་ཡིན་ནོ།

in this way the selflessness of phenomena is explained.

།གང་ཟག་ལ་བདག་མེད་པ་ཡང་གཙོ་ཆེར་བཤད་པའི་ཕྱིར་གང་ཟག་ཅེས་བྱ་བ་སྨོས་ཏེ།

in order to demonstrate the essencelessness of a person, people are said to be primary.

ཁ་ཅིག་ན་རེ་ཚེ་རབས་གཞན་དང་གཞན་དག་ཏུ་འཁོར་བའི་གང་ཟག་གང་ཡིན་པ་ནི་རྫས་སུ་ཡོད་པར་འདོད་དོ་ཞེས་ཟེར་རོ།

the person who circles in various lifetimes is said to have an essence.

།གཞན་དག་ན་རེ་འཁོར་བར་འགྱུར་བ་རྒྱུན་རྫས་སུ་ཡོད་པར་འདོད་དོ་ཞེས་ཟེར་རོ།

the others claimed that samsara is an eternal existence.

།ལ་ལ་ན་རེ་གཟུགས་ལ་སོགས་པ་ཕུང་པོ་རྣམས་ཁོ་ན་འཁོར་རོ་ཞེས་ཟེར་རོ།

some said, it is only the aggregates of form and so forth that circle around.

།གཞན་དག་ན་རེ་ཕྱི་རོལ་གྱི་རྒྱུ་དང་རྐྱེན་རྣམས་ཁོ་ན་འཁོར་བ་པ་ཡིན་ནོ་ཞེས་བརྗོད་དོ།

the others replied, it is only outer causes and conditions that lead to samsara.

།གཞན་དག་ན་རེ་རྡུལ་རྣམས་འཁོར་རོ་ཞེས་ཟེར་རོ། །གཞན་དག་ན་རེ་སྣ་ཚོགས་འདི་ནི་གཙོ་བོའི་ཁོངས་སུ་འགྱུར་བ་ཡིན་ནོ་ཞེས་ཟེར་རོ།
།ཁ་ཅིག་གིས་ནི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་བྱེད་པ་པོ་ནི་དབང་ཕྱུག་ཁོ་ན་ཡིན་ནོ་སྙམ་དུ་རྟོགས་ཏེ།

the others replied, these dust particles circle around us. others said, this is what belongs to the central figure. some thought, i am the lord who performs all sorts of deeds.

རབ་ཏུ་སྨྲ་བ་འདི་དག་ཐམས་ཅད་ནི་སེམས་ཙམ་པོ་ཁོ་ན་ལས་རྣམ་པར་རྟོག་པར་བྱེད་ཀྱི། དོན་དམ་པར་གང་ཟག་ལ་སོགས་པ་ཡོད་པ་ནི་མ་ཡིན་ནོ་ཞེས་བསྟན་པ་ཡིན་ནོ།

all these teachings are conceptualized on the basis of mere mind alone, and ultimately no person or thing exists.

།འདི་ཐམས་ཅད་ནི་ཇི་ལྟར་འགྲུབ་སྙམ་པ་ལ།

how can all these be accomplished?

ཕྱི་རོལ་དོན་མཐོང་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

seeing the meaning of outer objects, he continued:

དོན་ཞེས་བྱ་བའི་སྒྲ་ནི་གཟུགས་ལ་སོགས་པ་དང་གང་ཟག་ལ་སོགས་པ་གཉིས་ག་ལ་ཡང་བྱའོ།

the meaning refers to both form and person, and so on.

།ལོག་པ་ཡིན་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ལོག་པའི་དོན་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

mistaken means mistaken meaning.

།སྒྱུར་བ་ནི་སེམས་དོན་གྱི་རྣམ་པ་ཅན་གང་དང་གང་ཡིན་པ་དེ་ནི་ལོག་པའི་དོན་ཡིན་ཏེ།

to put it another way, what is the minds aspect of its meaning is a mistaken meaning.

དཔེར་ན་རྨི་ལམ་ལ་སོགས་པ་ལྟ་བུའོ།

it is like a dream and so on.

།ཕྱི་རོལ་གྱི་དོན་མཐོང་བ་ཉིད་དུ་འདོད་པ་རྩོད་པའི་གཞིར་གྱུར་པའི་སེམས་འདི་ཡང་དོན་གྱི་རྣམ་པ་ཅན་ཏེ།

this mind, which is an object of contention for those wishing to see the meaning of external phenomena, has the essence of reality.

རང་བཞིན་གྱི་གཏན་ཚིགས་འཕེལ་བ་ཡིན་នོ།

it is the arising of logical proofs.

།འདི་ལ་གནོད་པ་ཅན་གྱི་ཚད་མ་གང་ཡིན་སྙམ་པ་ལ།

what is the measure of harm to this?

དོན་ཡོད་མ་ཡིན་ཏེ་ཞེས་བྱ་བ་སྨོས་ཏེ། གང་གི་ཕྱིར་གཅིག་དང་དུ་མའི་རང་བཞིན་དག་གིས་དཔྱད་ན་དོན་མི་གནས་པའི་ཕྱིར་དོན་མེད་པར་གྲུབ་པ་ནི་གནོད་པ་ཅན་གྱི་ཚད་མ་ཡིན་ནོ།

it is not meaningful to say that when examined by means of the nature of duality and multiplicity, the meaning does not remain. therefore, the imputation of neutrality is not a measure based on injury.

།ཕྱི་རོལ་གྱི་ཡུལ་དང་འབྲེལ་བའི་དོན་མངོན་སུམ་ཁོ་ནར་གྲུབ་པ་མ་ཡིན་ནམ།

have you not directly realized the meaning of what is associated with external objects?

དེ་ཇི་ལྟར་ན་མེད་ཀྱང་དམ་བཅས་པ་ཡང་ཇི་ལྟར་འགལ་བ་ཅན་དུ་མི་འགྱུར་སྙམ་པ་ལ།

even though they do not exist, how could their commitments not be in contradiction?

སེམས་ཉིད་དེ་ཞེས་བྱ་བ་སྨོས་ཏེ།

that is the mind.

འདིས་ནི་ལུགས་འདི་སྔར་བཤད་པ་མངོན་པར་ཞེན་པ་ངན་པའི་གཉེན་པོ་ཉིད་ཡིན་པར་བསྟན་ཏོ།

accordingly, i have taught that this method is the antidote to bad attachments as previously described.

།དེ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་མཁས་པ་དག་ཚུལ་འདི་ལ་བརྟེན་ནས་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

this is why the wise said, relying on this method,

འདི་ཙམ་གྱིས་ནི་དེ་དགེ་ཞེས་བྱ་བ་རྣམ་པར་ཕྱེ་བ་ཡིན་ནོ།

this is how virtue is distinguished.

།འོན་ཀྱང་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་ནི་ཚིགས་སུ་བཅད་པའི་ཆ་ལྷག་མ་འགྲེལ་པར་བྱེད་དེ།

nevertheless, the blessed one explained the remainder of the verse in verse:

ཡང་དག་པ་ཉིད་ཡིན་ན་རྣམ་པ་དང་རྣམ་པར་ཤེས་པ་གཉིས་སྔ་མ་བཞིན་དུ་རང་བཞིན་ཕན་ཚུན་གནས་པར་ཐལ་བར་འགྱུར་ཏེ།

if it were true, then both appearances and consciousness would fall into mutual dependence in the same way as before.

ཁོང་དུ་ཆུད་པར་སླ་བ་ཉིད་དོ།

it is easy to comprehend,

།གཡོ་དང་མི་གཡོ་ལ་སོགས་ལ། །ཞེས་བྱ་བ་ནི་གཡོ་བ་དང་མི་གཡོ་བར་སྣང་བ་དག་ལ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

the expression moving, moving, and so on refers to those appearing as moving or moving.

།དེ་ལྟ་མ་ཡིན་ན་ཞེས་བྱ་བ་ནི་གཡོ་བ་ལ་སོགས་པར་སྣང་བ་ངོ་བོ་གཅིག་ལ་ཁོ་ན་མ་ཡིན་ན་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

if that is not the case, then it is also the case that the perception of movement and so forth does not have a single essence.

།ཐལ་བ་འདི་ནི་ཞེས་བྱ་བ་ནི་གཡོ་བ་ལ་སོགས་པ་རྣམ་པ་གཅིག་ཁོ་སྣང་བར་ཐལ་བར་འགྱུར་བའོ།

this ashes represents the single manifestation of movement and so forth.

།ངེས་པར་ཐ་དད་པར་འགྱུར་རོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཤེས་པ་དང་རྣམ་པ་གཉིས་ཞེས་བྱ་བ་ལྷག་མའོ།

this concludes the distinction between knowledge and appearance.

།ལ་ལ་ལས་ནི་ངེས་པར་དེ་ཁོ་ནར་འགྱུར་རོ་ཞེས་འབྱུང་སྟེ།

this is how it will certainly turn out to be, according to some.

དེར་ནི་དེ་ཁོ་ན་ཞེས་བྱ་བ་ཐ་དད་པ་ཁོ་ན་ལ་སྦྱིགས་ཏེ།

in this regard, it is only the difference between what is said to be true and what is not true.

གོང་དུ་གནོན་མི་ཟ་བར་སྣ་ཚོགས་ཉིད་དུ་འགྱུར་རོ་ཞེས་བཤད་པ་དེར་ཐ་དད་པ་ཁོ་ནའི་སྐབས་ཡིན་པའི་ཕྱིར་རོ།

this is because, in the same vein as previously described, there will certainly be a diversity of things.

།གང་དག་ཅེས་བྱ་བ་ནི་རྣལ་འབྱོར་སྤྱོད་པ་ཁ་ཅིག་ཁོ་ན་ཡིན་ཏེ།

the other practitioners are none other than those engaged in yoga.

ཇི་སྐད་བཤད་པའི་སྐྱོན་དུ་བྱུང་བར་ཐལ་བར་འགྱུར་བས་འཇིགས་ནས་རྣམ་པར་ཤེས་པ་རིགས་མཐུན་པ་མང་པོ་ཡང་ཅིག་ཅར་སྐྱེའོ་ཞེས་བརྗོད་དོ།

frightened by the disparagement of what had been taught, he said, consciousness is simultaneously produced in many different ways.

།དེ་དག་གི་ལུགས་ཀྱིས་གཅིག་ལ་སྣ་ཚོགས་ཉིད་དུ་ཁས་མི་ལེན་པའི་ཕྱིར་ཇི་སྐད་བཤད་པའི་སྐྱོན་དུ་བྱུང་བར་མི་འཇུག་མོད་ཀྱི།

on the other hand, since they do not believe in diversity with respect to one another, they still do not engage in slander according to what has been taught.

ཉེས་པ་གཞན་ཡོད་པས་སྨྲ་བ་དེ་དག་གི་ནི་གང་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

for those who are proponents of other faults, the answer is as follows:

།ལུང་གང་ཡིན་སྙམ་པ་ལ་གང་སྔ་ཕྱི་མེད་པར་སེམས་གཉིས་འབྱུང་བ་འདི་ནི་གནས་མ་ཡིན་ཏེ་ཞེས་བྱ་བ་སྨོས་སོ།

what is the prophecy? it is impossible for two minds to arise without precedent.

།གནས་མ་ཡིན་ཏེ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་མི་སྲིད་པའོ།

that which is untenable means that it does not exist.

།དེ་ཉིད་ཀྱི་བཤད་པ་ནི་གོ་སྐབས་མེད་དོ་ཞེས་བྱ་བ་ཡིན་ནོ།

his explanation is: it is impossible.

།སྔ་ཕྱི་མེད་པར་ཞེས་བྱ་བ་ནི་དུས་གཅིག་ཏུ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་སྟེ།

it is said to be without beginning or end at the same time.

འདིར་འགལ་བ་ནི་འདི་ཡིན་ནོ།

this is what contradicts it.

།དེ་བཞིན་དུ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ལུང་དང་འགལ་བ་གཉིས་པ་ཡང་སྟོན་པའོ།

similarly, he taught the second dispute with the scriptures.

།རྣམ་པར་སྨིན་པའི་རྣམ་པར་ཤེས་པའི་དབང་དུ་མཛད་དེ་དེ་སྐད་ཅེས་གསུངས་པར་འདོད་དོ་ཞེ་ན་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཕ་རོལ་པོ་ལུང་གི་གཞུང་འཛུགས་པའི་དོགས་པ་བསུ་བར་བྱེད་པའོ།

if you ask why i have said this under the sway of the ripening consciousness, it is because of a scriptural exegesis.

།རྣམ་པར་སྨིན་པའི་རྣམ་པར་ཤེས་པ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཀུན་གཞིའི་རྣམ་པར་ཤེས་པ་སྟེ། ཀུན་གཞི་རྣམ་པར་ཤེས་པ་ནི་གཅིག་པོ་ན་འབྱུང་གི
།དུ་མ་ཅིག་ཅར་ནི་མི་འབྱུང་བས་ན་དེའི་ཕྱིར་འདི་ནི་བཅོམ་ལྡན་འདས་ཀྱིས་ཀུན་གཞིའི་རྣམ་པར་ཤེས་པའི་དབང་དུ་མཛད་ནས་གསུངས་ཀྱི།

the thus-gone one has explained this for the sake of the all-ground cognition that ripens as the consciousness of the aggregate, which arises exclusively from a single, multiple, and undifferentiated consciousness.

འཇུག་པའི་རྣམ་པར་ཤེས་པ་ནི་མ་ཡིན་ནོ་ཞེས་གྲགས་ཏེ།

it is renowned as not the consciousness of engagement.

རྣམ་པར་བཤད་པ་འདི་ཡང་སྔོན་གྱི་སློབ་དཔོན་གྱིས་རྣམ་པར་བཤད་པ་དང་འགལ་བའི་ཕྱིར་དང་། རྣམ་པར་སྨིན་པའི་རྣམ་པར་ཤེས་པ་ཡང་ལུས་དང་།

this explanation contradicts what was previously taught by the preceptor, and the ripening of consciousness also contradicts the body.

ལོངས་སྤྱོད་དང་། གནས་སུ་སྣང་བས་སྣ་ཚོགས་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་དུ་མར་ཐལ་བར་འགྱུར་བ་མ་བཟློག་པས་སྐྱོན་ཆགས་པ་ཁོ་ན་ཡིན་ནོ་སྙམ་དུ་བསམས་ནས།

since it is multicolored by appearances in pleasures and dwellings, it is only faulty because it does not counteract the degeneration of many.

གལ་ཏེ་དེ་ལྟ་ན་འདི་ནི་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

if that is so, the blessed one continued:

སྔོན་གྱི་སློབ་དཔོན་ཆོས་ཀྱི་གྲགས་པ་ལ་སོགས་པས་འདི་སྐད་དུ་བཅོམ་ལྡན་འདས་ཀྱིས་གནས་མ་ཡིན་པ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་རྣམ་པར་རིག་པ་རྣམས་ངེས་པར་བཤད་པ་གང་ཡིན་པ་དེ་ནི་རྣམ་པར་རིག་

previously, according to the preceptor dharmakirti, when the blessed one taught that cognitive representations are untenable and so forth, he taught them solely in accordance with the principle of consciousness.

རིགས་མི་མཐུན་པ་ནི་མ་ཡིན་ཏེ།

it is not in any way inappropriate.

འདི་ལྟར་རྣམ་པར་རྟོག་པའི་རིགས་མཐུན་པ་རྣམས་རིམ་གྱིས་འབྱུང་བར་རྟོགས་སོ་ཞེས་རྣམ་པར་བཤད་དོ།

in this way they understand that conceptuality arises gradually.

།དེ་ལྟ་མ་ཡིན་ཏེ་གལ་ཏེ་ཁྱོད་སྔོན་གྱི་སློབ་དཔོན་གྱི་ཚུལ་བོར་ནས་རང་དགར་རྣམ་པར་འཆད་པར་བྱེད་ན་ནི་དེའི་ཚེ་ཁོ་བོ་ཡང་འདི་སྐད་དུ་འདི་ལྟ་སྟེ།
གནས་མ་ཡིན་ནོ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་འདི་ནི་མི་མཐུན་པ་དང་གཉེན་པོའི་སེམས་གཉིས་ཅིག་ཅར་འབྱུང་བ་དགག་པ་ལྷུར་མཛད་པ་ཡིན་నོ་ཞེས་རྣམ་པར་འཆད་དོ།

if, on the other hand, you were to relinquish your previous preceptor and explain it in your own way, then at that time i too would say that this is not the case. such statements are a remedy for preventing the simultaneous occurrence of both opposite and counterproductive thoughts.

།འོན་རྣམ་པར་ཤེས་པའི་རྒྱུད་གཅིག་པོའོ་ཞེས་བྱ་བ་འདི་ནི་ཇི་ལྟར་དྲན་སྙམ་པ་ལ།

how could i ever think that consciousness has a single mind?

གཅིག་ཅེས་བྱ་བའི་སྒྲ་ནི་འབའ་ཞིག་ཅེས་བྱ་བའི་རྣམ་གྲངས་སུ་གཏོགས་པ་ཡིན་གྱི་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

the term singular refers exclusively to that which is included in the statement,

དེ་ལྟ་ཡིན་ན་ཕྱི་རོལ་གྱི་དོན་དགག་པ་བསྟན་པར་བཤད་པ་ཡིན་ནོ།

this is how the teaching on the cessation of outer objects is explained.

།དེ་ལྟར་བཤད་ན་ཡོན་ཏན་ཅི་ཞིག་འཐོབ་སྙམ་པ་ལ།

if i were to teach in this way, what qualities would you attain?

དེ་བས་ན་རྣམ་པར་སྨིན་པའི་རྣམ་པར་ཤེས་པ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

so it is that i have said the following about the ripening of consciousness:

ཁྱོད་ཀྱིས་བཤད་པ་ལྟར་ན་ཐ་དད་པར་ཐལ་བར་འགྱུར་བའི་གནོད་པ་སྐྱེད་པར་འགྱུར་བ་ཁོ་ནའོ་སྙམ་དུ་བསམས་པའོ།

reflecting on this point, he thought, if i were to speak to you, it would only be counterproductive to the assertion of dissimilarity.

།གལ་ཏེ་དེ་ལྟ་ན་ཕ་རོལ་པོ་དེ་ལྟར་བཤད་པ་ཡིན་ཡང་ཁྱོད་ཀྱིས་ཁོ་བོ་ཅག་འདོད་པ་ཁོ་ན་བསྒྲུབས་པ་ཡིན་ནོ་ཞེས་སྨྲ་བར་འགྱུར་རོ་སྙམ་པ་ལ།

if the other side were to explain in this way, you would say that it is only our wishes that have been accomplished.

ཅི་ལུགས་འདི་རྨ་མེད་པ་ཡིན་ནམ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

the postulant then asked, is this pathway free from wounds? and so on.

།དཔྱད་པ་དེ་གང་ཡིན་སྙམ་པ་ལ།

what is that discernment?

འདི་ལྟར་དབུས་སུ་འདོད་པའི་རྣམ་པར་ཤེས་པ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

it is in this way that the so-called consciousness, which is desired in the center, is said to arise.

།ཤེས་པ་རྣམས་ནི་ལུས་ཅན་མ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་ཡུལ་གྱིས་བྱས་པའི་སྔ་མ་དང་ཕྱི་མ་མེད་པ་མ་ཡིན་ནམ།

since cognitions are not corporeal, are there no prior or subsequent phenomena created by objects?

དེ་ཇི་ལྟར་ན་ཤེས་པ་རྣམས་རྡུལ་ཕྲ་མོ་བཞིན་དུ་དབུས་ན་གནས་པར་འགྱུར།

how do they remain in the center, like subtle particles of consciousness?

དེ་ནི་བདེན་ན་སྨྲ་བ་འདི་ལ་སྐྱོན་གཞན་རྣམ་པ་ཡུལ་ཁེབས་པར་སྣང་བ་རྣམས་བདེན་པ་ཉིད་དུ་འདོད་པས་ཤེས་པ་མང་པོ་ཡུལ་མེད་པ་ཡིན་ཡང་དེ་བཞིན་དུ་ཡུལ་ཁེབས་པར་གནས་པར་སྐྱེ་བར་ཡོངས་སུ་རྟོགས་པ

it is true that there are other faults in this teaching, such as the false perception of objects appearing as objects of phenomenal appearance. thus, although many kinds of knowledge do not exist within objects, they can still be conceptualized as taking rebirth in places where objects are confined.

།དེ་ལྟ་མ་ཡིན་ཏེ་གལ་ཏེ་རྣམ་པར་ཤེས་པ་དུ་མ་སྐྱེ་བར་རྟོགས་པ་ལ་ཡང་དེ་ལྟར་ཡུལ་ཁེབས་པར་སྐྱེ་བར་སྣང་བ་ལོག་པ་ཡིན་པར་གྱུར་ན་དེའི་ཚེ་རྣམ་པར་ཤེས་པ་དུ་མ་སྐྱེ་བར་རྟོགས་པ་དོན་མེད་པར་འགྱུར་ཏེ།

on the contrary, if the perception of the arising of several cognitions were to turn out to be an erroneous manifestation of rebirth in a confined place in the same way, then the conception of their arising would be pointless.

སྔོན་པོ་ལ་སོགས་པར་སྣང་བ་ཡུལ་ཁེབས་པར་གནས་པ་མ་རྟོགས་པར་ནི་གང་ཞིག་བདེན་པར་འགྱུར་བ་སྔོན་པོ་ལ་སོགས་པ་གཞན་ཉམས་སུ་མྱོང་བ་ནི་མེད་དོ།

without realizing that objects appear to be blue and so forth, there is no real experience of anything else whatsoever-such as blue or so forth.

།སྔོན་པོ་ལ་སོགས་པར་སྣང་བ་ཡང་རྫུན་པ་ཉིད་ཡིན་ན་གཞན་ཅི་ཞིག་བདེན་པར་འགྱུར་ཏེ།

if the appearance of blue and so on were false, how could anything else be true?

འདི་ནི་གྱི་ནའོ། །རྡུལ་ཕྲ་རབ་རྣམས་ནི་ལུས་ཅན་ཡིན་ལ་རྣམ་པར་ཤེས་པ་ནི་ལུས་ཅན་མ་ཡིན་པ་མ་ཡིན་ནམ།

this is not true. are the smallest particles endowed with bodies and consciousness not without bodies?

དེ་ཇི་ལྟར་ན་འདིར་ཉེས་པ་འདི་ཉིད་དུ་འགྱུར་སྙམ་པ་ལ།

he wondered, how could this be the case?

བར་ཆད་མེད་པར་རིགས་གཅིག་པའི་རྡུལ་དུ་མ་འཛིན་པ་ན་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

when holding many particles that belong to a single family without impediment, he said the following:

བསྡུས་པའི་དོན་ནི་མིང་ཙམ་ཐ་དད་པ་འབའ་ཞིག་ཏུ་ཟད་ཀྱི། ཡུལ་འདབ་ཆགས་པར་གནས་པའི་མཚན་ཉིད་ཀྱི་དོན་ལ་ནི་ཐ་དད་པ་མེད་དོ།

the meaning of this condensed statement is nothing but a mere convention, and the meaning characterized by remaining in an unconnected place has no difference whatsoever.

།མིང་ཙམ་ལ་འཇུག་པའི་སྐྱོན་ཐུས་པའི་ཉེས་པ་མཚུངས་པར་བསྒྲུབ་པ་ནི་མ་ཡིན་གྱི། ཡུལ་འདབ་ཆགས་པར་གནས་པས་ཐུས་པའི་ཉེས་པ་མཚུངས་པར་བྱེད་པ་དེ་ལ་ཡང་མིང་ཐ་དད་པ་ཡོད་ཀྱང་ཇི་ལྟར་ཉེས་པ་

it is not the case that faults caused by merely entertaining an appellation are identical to faults committed by someone living in a foreign land. however, one may speak of them differently, but how could they not be?

།གང་དག་ནོར་བུའི་གཟི་བཞིན་དུ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་ནི་རྣལ་འབྱོར་སྤྱོད་པ་པ་གཞན་གྱི་ལྟ་བའི་དོགས་པ་བསལ་བར་བྱེད་དེ།

some, like the brilliance of a jewel, dispel the skepticism of other practitioners.

དེ་དག་ནི་དུས་ཐམས་ཅད་དུ་རྣམ་པར་ཤེས་པ་སྣ་ཚོགས་ཀྱི་རྣམ་པ་ཅན་གཅིག་པོ་ན་སྐྱེའོ་ཞེས་བརྗོད་དོ།

they are said to be born at all times exclusively in the form of a variety of consciousnesses.

།སྔ་མ་རྣམས་ནི་མིག་ལ་སོགས་པའི་རྣམ་པར་ཤེས་པ་སྣ་ཚོགས་ཀྱི་རྣམ་པ་ཅན་ཡིན་པར་འདོད་ཀྱང་གཅིག་པུ་ཁོ་ནར་མི་འདོད་ཀྱི། རྣམ་པར་ཤེས་པ་བརྒྱད་པར་འདོད་ཅིང་།
གསང་བ་པ་རྣམས་ནི་འགྲོ་བ་ཐམས་ཅད་ནི་རྣམ་པར་ཤེས་པ་རྟག་པ་གཅིག་པུ་ཙམ་གྱི་རང་བཞིན་ཡིན་པར་འདོད་ལ།

the guhyakas believe that there are various forms of consciousness, such as the eyes and so forth, but they do not believe there is only one or eight consciousnesses, and that all beings presume to have the nature of a single permanent consciousness.

འདི་ནི་སྲོག་ཆགས་རེ་རེ་ཞིང་སོ་སོའི་མི་རྟག་པ་རེ་རེར་འདོད་པས་ཕྱོགས་སྔ་མ་གཉིས་ལས་འདི་ལ་བྱེ་བྲག་ཡོད་དོ།

since it consists of the single impermanence of each living creature, there is no difference whatsoever between the two previously described.

།ནམ་མཁའ་ནི་གནམ་ཡིན་ཏེ།

space is the sky.

གང་དག་ལ་ནམ་མཁའ་དེ་ཉིད་ཀྱི་གོས་ཡོད་པ་དེ་ལ་དེ་སྐད་ཅེས་བྱའོ།

those who are clothed in that very space are said to be so.

།དེ་དག་གི་ལྟ་བ་ཞེས་ཚིག་རྣམ་པར་སྦྱར་ཏེ།

as for their view, they put the following words in verse:

འདིར་ཡང་ནམ་མཁའི་གོས་ཅན་གྱི་ལྟ་བ་བཞིན་དུ་ཕུན་དབྱུང་བ་བརྗོད་པར་བྱའོ་སྙམ་དུ་བསམས་པའོ།

on the other hand, just as in the case of a garland maker in the sky, you should denigrate him.

།ཕུན་དབྱུང་བ་དེ་ཉིད་བསྟན་པའི་ཕྱིར། སྣ་ཚོགས་གཅིག་པུའི་རང་བཞིན་མིན།

in order to demonstrate the destroyer, there is no nature of diversity.

།ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

the blessed one replied,

།སྤྲོར་བ་ནི་གང་ཞིག་སྣ་ཚོགས་ཡིན་པ་དེ་ནི་གཅིག་པུ་མ་ཡིན་ཏེ། དཔེར་ན་རིན་པོ་ཆེ་རིགས་སྣ་ཚོགས་པ་ལྟ་བུའམ། དཔེར་ན་སེམས་ཀྱི་རྒྱུད་སྣ་ཚོགས་ལ་ཡོད་པའི་ཤེས་པ་དག་ལྟ་བུ་ཡིན་ནོ།

what is multicolored is not the only thing. it is like a variety of jewels and gems, or like minds various types of cognition.

།རྣམ་པར་ཤེས་པ་འདི་ཡང་སྣ་ཚོགས་པ་ཡིན་ཏེ།

consciousness is also diverse.

རང་བཞིན་འགལ་བ་དམིགས་པ་ཡིན་ནོ།

this is perceived to be a contradiction of the nature of things.

།འདི་ལ་ཇི་ལྟར་འགལ་བ་འགྲུབ་སྙམ་པ་ལ།

how could the opposite be accomplished?

སྣ་ཚོགས་ཞེས་བྱ་བ་ནི་རྣམ་པ་ཐ་དད་པ་ལ་བྱ་སྟེ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

the word multicolored refers to a variety of features and so forth.

རང་བཞིན་སྣ་ཚོགས་པ་མ་གཏོགས་པ་གཞན་སྣ་ཚོགས་པའི་སྒྲར་བརྗོད་པར་བྱ་བ་ནི་མེད་དོ།

apart from the diversity of natures, there is nothing else that can be expressed in terms of diversity.

།སྣ་ཚོགས་པ་དང་གཅིག་པ་གཉིས་ཀུང་ངོ་བོ་ཕན་ཚུན་རྣམ་པར་བཅད་པ་མེད་ན་མེད་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་ཕན་ཚུན་སྤངས་ཏེ་གནས་པའི་མཚན་ཉིད་ཀྱི་འགལ་བ་ཡིན་པས་འགལ་བ་གྲུབ་བོ།

since both are mutually distinct and essentially undifferentiated, they do not exist when there is no mutual exclusion. as a consequence of the contradiction characterized by disengaging from one another, this contradiction is true.

།འགལ་བ་གཉིས་ཀུང་རང་བཞིན་གཅིག་པ་ཉིད་ཡིན་ན་ནི་འགྲོ་བ་མཐའ་དག་རྫས་གཅིག་ཏུ་འགྱུར་ཏེ།

if the two contradictions were of a single nature, then all beings would have a single substance.

དེའི་ཕྱིར་ལྷན་ཅིག་སྐྱེ་བ་དང་འཇིག་པ་ལ་སོགས་པར་ཐལ་བར་འགྱུར་བ་བཟློག་དཀའོ།

therefore, it is difficult to reverse the assertion of simultaneous arising and destruction.

།དེ་ལྟ་མ་ཡིན་ན་ནི་གཅིག་ཅེས་བྱ་བ་མིང་ཙམ་པོ་ནར་འགྱུར་ཏེ།

if that were not the case, it would be merely a convention.

མིང་ལ་ནི་བརྩད་པ་མེད་པས་གཏན་ཚིགས་མ་ངེས་པ་ཉིད་མ་ཡིན་ཏེ།

since there is no argument in terms of names, it is not a true conclusion.

དཔེར་ན་རིན་པོ་ཆེ་རིགས་སྣ་ཚོགས་ནི་ནམ་མཁའི་གོས་ཅན་གྱི་ལུགས་ཀྱིས་བལྟ་བར་བྱའི། རྣལ་འབྱོར་སྤྱོད་པའི་ལུགས་ཀྱིས་ནི་མ་ཡིན་ཏེ།

as an analogy, the various types of jewelry should be viewed through the dharma of the cloth in the sky, but not through the yogic practices.

རྣལ་འབྱོར་སྤྱོད་པ་ལ་ནི་རིན་པོ་ཆེམ་གྲུབ་པའི་ཕྱིར་རོ།

it is because the jewel cannot be found in yogic practice.

།རྣལ་འབྱོར་སྤྱོད་པའི་ལུགས་ཀྱིས་ནི་དཔེ་སེམས་རྒྱུད་སྣ་ཚོགས་ལ་ཡོད་པའི་ཤེས་པ་རྣམས་ཡིན་ཏེ། དཔེ་སེམས་རྒྱུད་སྣ་ཚོགས་ལ་ཡོད་པའི་ཤེས་པ་ནི་སོགས་པ་ཞེས་བྱ་བའི་སྒྲས་བསྟན་པ་ཁོ་ན་ཡིན་ནོ།

according to the scriptures of the yoga practitioner, there are also some analogies for the various types of mental cognition, such as the one that exists in various kinds of mental continuum.

།དེས་ན་སུན་དབྱུང་བ་འདི་ནི་གཉིས་ཀའི་ལུགས་ལ་ཡང་ཐུན་མོང་ཡིན་ནོ།

therefore, this slander is common to both sides.

།སུན་དབྱུང་བ་ཐུན་མོང་གཞན་ཡང་།

the common practice of destroying is as follows:

།སྣ་ཚོགས་གཅིག་པུའི་རང་བཞིན་ནི། །ཞེས་བྱ་བ་སྨོས་སོ།

the one-pointed nature of all things is described as follows:

།སྣ་ཚོགས་ངོ་བོར་སྣང་བར་ཡང་མི་འགྱུར་ཞེས་བྱ་བ་སྟེ།

it is said that they do not appear in various natures.

སྣ་ཚོགས་ཀྱི་ངོ་བོར་སྣང་བ་ནི་སྣ་ཚོགས་ཀྱི་ངོ་བོས་ཁྱབ་པ་ཡིན་נོ།

appearances of various natures are pervaded by manifold natures.

།དེ་ནི་ཐ་དད་པའི་བདག་ཉིད་དུ་འཁྲུལ་པ་མེད་དེ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ནི་ཁྱབ་པ་དེ་ཉིད་སྟོན་པར་བྱེད་པའོ།

he does not have the deluded nature of difference, and so forth, since he teaches that which is all-pervasive.

།དེ་བཞིན་དུ་གཅིག་རྟོགས་པས་ཞེས་བྱ་བ་ནི་རྣམ་པ་སྣ་གཅིག་སྣང་ན་རྣམ་པ་ཐམས་ཅད་སྣང་བར་འགྱུར་བའོ།

similarly, the one-pointed realization signifies that when a single aspect appears, all aspects will appear.

།སོགས་པ་ཞེས་བྱ་བའི་སྒྲས་ནི་གཅིག་དམར་རམ་ཚིག་ན་ཐམས་ཅད་དམར་བ་ལ་སོགས་པར་ཐལ་བར་འགྱུར་རོ་ཞེས་སྟོན་ཏོ།

the expression so-and-so is used to say that when something is red or rough, everything turns into red and so on.

།ཇི་སྟེ་ངོ་བོ་ཉིད་དུ་དེའི་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་ནི་འདི་ལ་ཕ་རོལ་པོའི་ལན་གྱིས་དོགས་པ་བསུ་བར་བྱེད་དོ།

if its essence were to be explained in verse, it would dispel the other person s doubts about this.

།དེའི་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཤེས་པའིའོ།

that is what is meant by knowledge.

།འོན་ཇི་ལྟར་སྣང་སྙམ་པ་ལ།

well then, how can it be seen?

ནོར་པས་ཞེས་བྱ་བ་སྨོས་སོ།

this is what is meant by wealth.

།བསྡུས་པའི་དོན་ནི་གལ་ཏེ་རྣམ་པ་འདི་དག་བདེན་པའི་ངོ་བོ་ཡོ་ན་ཞིག་ཏུ་གྱུར་ན་དེའི་ཚེ་འགལ་བ་འདི་དག་ཐམས་ཅད་དུ་འགྱུར་རོ།

the meaning is summarized as follows: if all these aspects were of a true nature, then all these contradictions would arise.

།རྫུན་པ་ཉིད་གཅིག་ཡིན་ན་ནི་འགལ་བ་མེད་དེ།

if it were the same trickster, there would be no contradiction.

དོན་དམ་པར་ཤེས་པའི་ངོ་བོ་གཅིག་པ་ཁོ་ན་ཁས་བླངས་པའི་ཕྱིར་རོ་ཞེས་བྱ་བ་ཡིན་ནོ།

that is to say, it is because ultimately only the single essential nature of consciousness is asserted.

།སྔོན་པོ་ལ་སོགས་པ་རྣམ་པའི་བྱེ་བྲག་ཏུ་གྱུར་པ་མ་ཡིན་པ་ནི་ཤེས་པ་ལ་ཐུད་པ་མེད་པའོ།

not distinguishing between the aspects of blue and so forth means that knowledge does not come together.

།གཞན་ཞིག་གཞན་གྱི་ངོ་བོར་སྣང་བར་ཇི་ལྟར་འགྲུབ་སྙམ་པ་ལ།

how could something else appear to be the essence of something else?

འཇིམ་པའི་དུམ་བུ་ལ་སོགས་པ་ཞེས་བྱ་བ་སྨོས་སོ།

clay pots and so on.

།སྔགས་ལ་སོགས་པས་དཀྲུགས་པའི་མིག་ཅན་གྱི་མི་རྣམས་ལ་ཞེས་བྱ་བར་སྦྱར་ཏེ།

this applies to people whose eyes are disturbed by mantras and so forth.

སོགས་པའི་སྒྲས་ནི་སྨན་ལ་སོགས་པ་ཡོངས་སུ་བསྡུའོ།

the so-called herbs and so on are all included in the label.

།གལ་ཏེ་མེད་ན་ཇི་ལྟ་བུར། །ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་ནི་སུན་དབྱུང་བར་བཤད་དེ།

if there were none, what would be the case? and so forth, i have explained how to refute it.

དེ་དག་ཅེས་བྱ་བ་ནི་རྣམ་པ་རྣམས་སོ།

these are their attributes.

།འདི་ལྟར་ཞེས་བྱ་བ་ནི་བྱིས་པ་ཡན་ཆད་ལ་ཤིན་ཏུ་གྲགས་པ་ལྟར་རོ།

it is like this: it is renowned for the immature.

།དེ་ཡི་དངོས་ལས་ཐ་དད་པའི། །ཞེས་བྱ་བ་ནི་རྣམ་པ་གསལ་བ་སྣང་བ་ལས་ཐ་དད་པ་གཉིས་སུ་མེད་པའི་སྟེ། འདི་ནི་འཇིག་རྟེན་ལས་འདས་པ་ཡིན་ནོ་ཞེས་སྟོན་པར་བྱེད་དེ།

that which is distinct from phenomena is said to be undifferentiated from luminous appearances. this is transcendence of the world.

འདི་ལྟར་ཤིན་ཏུ་གསལ་བར་ཉམས་སུ་མྱོང་བ་གང་ཡིན་པ་དེ་ནི་རྫུན་ལ་ཉམས་སུ་མྱོང་བ་མེད་པ་གང་ཡིན་པ་དེ་ནི་བདེན་ནོ་ཞེས་བྱ་བ་འདི་ལས་ལེགས་པར་སྨྲས་པ་འདི་ན་གཞན་ཅི་ཞིག་ཡོད།

since all that is experienced in a clear and lucid way is false and what is not experienced is true, what else could be said about this well-spoken teaching?

འདི་ལྟར་གང་ལ་དངོས་གང་མེད། །ཅེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་ནི་ཚད་མ་སྟོན་ཏེ།

in this way, by saying, no entity whatsoever exists, and so forth, the blessed one taught the principle of reason.

དངོས་པོ་གང་ཞིག་གང་ལ་མེད་པ་དེ་ནི་དེ་ལ་ཤེས་པ་མ་ཡིན་ཏེ།

anything that does not exist is not cognizant of anything.

དཔེར་ན་སྡུག་བསྔལ་ལ་བདེ་བ་ལ་སོགས་པའི་དངོས་པོའམ་དཀར་པོའི་རྣམ་པ་ལ་སྔོན་པོའི་རྣམ་པ་ལྟ་བུའོ།

as an analogy, suffering has the essence of bliss and so forth, or something that is white has the appearance of blue.

།ཤེས་པ་ལ་ཡང་སྔོན་པོ་ལ་སོགས་པའི་རྣམ་པ་མེད་དོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཁྱབ་པར་བྱེད་པ་འགལ་བ་དམིགས་པ་ཡིན་ནོ།

to know that there are no aspects of blue and so forth is an indication of the opposite.

།གལ་ཏེ་ཚད་མ་འདི་ལ་དོན་དམ་པར་ཤེས་པ་མེད་པར་ཐལ་བར་འགྱུར་བར་རབ་ཏུ་བསྒྲུབས་ན་ནི་དེའི་ཚེ་སྒྲུབ་པ་ལ་གྲུབ་པ་ཉིད་དོ།

if one were to conclude that this logic is ultimately unknowable, then accomplishment would be attained on the basis of practice.

།ཇི་སྟེ་སྤྱིར་སྒྲུབ་ན་ནི་དེའི་ཚེ་བཟློག་ན་གནོད་པ་ཅན་གྱི་ཚད་མ་མེད་པའི་ཕྱིར་མ་ངེས་པ་ཉིད་ཡིན་ནོ་ཞེས་ཕ་རོལ་པོའི་ལན་གྱི་སྐབས་སྨྲང་བའི་ཕྱིར་འདི་ལ་བསྒྲུབ་པར་བྱ་བའི་ཆོས་ལས་བཟློག་པ་དང་ཞེས་བྱ་བ་ལ་

if the objects of designation were to be objected to in some way, there would be no certainty whatsoever. this was explained in order to refute the topic of designated objects.

།འདིར་ནི་སྤྱི་ཁོ་ནར་བསྒྲུབས་ལ། འདིམ་ངེས་པ་ཉིད་ཀྱང་མ་ཡིན་ཏེ།

in this regard, it has only been shown to be the case that there is no certainty whatsoever.

འདི་ལྟར་ཤེས་པ་ནི་རྣམ་པ་གཉིས་ཏེ། དངོས་དང་བཏགས་པའོ།

thus, knowledge has two aspects: its substance and imputation.

།དེ་ལ་དངོས་ནི་བེམས་པོའི་ངོ་བོ་མ་ཡིན་པ་ཡིན་ལ། བེམས་པོའི་ངོ་བོ་མ་ཡིན་པ་ཡང་ཤེས་པ་ཁོ་ནའི་ཐུན་མོང་མ་ཡིན་པ་རང་གི་བདག་ཉིད་དུ་གྱུར་པའི་ཆོས་ཅན་ཡིན་ན་ཇི་ལྟར་རྣམ་པ་མེད་པའི་ཡིན་པར་འགྱུར།

in this regard, if entities are not the essence of an inanimate being, and if non-entities are exclusively their own essence, how could they be without attributes?

སྦྱོར་བ་ནི་གང་ཞིག་ཤེས་པའི་ངོ་བོ་མ་ཡིན་པ་དེ་ལ་ནི་ཤེས་པའི་དངོས་པོ་ཡོད་པ་མ་ཡིན་ཏེ།

to put it another way, anything that is not of the nature of knowledge has no substance whatsoever.

དཔེར་ན་ནམ་མཁའི་པདྨ་ལྟ་བུའོ།

it is like a lotus in the sky.

།མེད་པར་ཁས་བླངས་པ་སྔོན་པོ་ལ་སོགས་པའི་རྣམ་པ་རྣམས་ཀྱང་ཤེས་པའི་ངོ་བོ་མ་ཡིན་པས་ཁྱབ་པར་བྱེད་པ་འགལ་བ་དམིགས་པ་ཡིན་ནོ།

the aspects of blue and so forth, which do not have the essential nature of consciousness, are also indifferent to what contradicts them.

།བཏགས་པ་ཡང་མི་སྲིད་དེ།

nor can it be imputed.

འདི་ལྟར་རང་གི་རྣམ་པར་སྣང་བའི་ཤེས་པ་བསྐྱེད་པ་ཉིད་བཏགས་པའི་ཤེས་པ་ཞེས་བྱ་ན།

in this way, it is said that generating knowledge of ones own appearance is known as the knowledge of imputation.

བཏགས་པའི་ཤེས་པ་ཡང་ནུས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་སྟོང་པ་རྟ་རྭ་ལྟ་བུར་མེད་པ་ལ་ནི་རིགས་པ་མ་ཡིན་ཏེ།

it is not logical that the cognition of imputation is empty of all forms of power, and that it does not resemble cartwheels.

མེད་པའི་མཚན་ཉིད་ནི་ནུས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་དབེན་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་རོ།

the defining characteristic of nonexistence is that it is insubstantial.

།རྟ་རྭ་མེད་པ་ནི་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ནི་དེ་ཉིད་སྟོན་པ་ཡིན་ཏེ།

the following outline is provided as an illustration of nonexistent horse-drawn carriages:

རྟ་རྭ་ནི་བཏགས་པའི་ཤེས་པ་ཉིད་ཉམས་སུ་མྱོང་བ་མེད་དོ་ཞེས་བྱ་བར་སྦྱར་རོ།

in the case of horses, there is no experience of any imputed cognition.

།ཅིའི་ཕྱིར་སླམ་པ་ལ།

why is that?

རང་སྣང་བའི་ཤེས་པ་བསྐྱེད་པར་མི་འགྱུར་ཏེ།

it is not the case that self-awareness does not arise.

རིགས་པ་གདགས་པའི་རྒྱུར་མི་འགྱུར་རོ་ཞེས་བྱ་བ་སློས་སོ།

it will not be the cause of rational imputation.

།སྦྱོར་བ་ནི་གང་ཞིག་ནུས་པ་མེད་པ་དེ་ནི་བཏགས་པའི་ཤེས་པ་མ་ཡིན་ཏེ།

as for what is powerless, it is not the knowledge of imputation.

དཔེར་ན་རྟ་རྭ་ལྟ་བུའོ།

it is like a horse.

།མེད་པར་འདོད་པའི་རྣམ་པ་རྣམས་ཀྱང་ནུས་པ་མེད་པ་ཡིན་པས་ཁྱབ་པར་བྱེད་པ་འགལ་བ་དམིགས་པ་ཡིན་នོ།

the features of what is desired to be nonexistent are powerless, and so it is that the opposite effect is perceived.

།དེ་ལྟར་དངོས་དང་ཉེ་བར་བཏགས་པ་ཕན་ཚུན་སྤྱངས་ཏེ་གནས་པའི་མཚན་ཉིད་དག་གིས་ཤེས་པ་ལ་ཁྱབ་པའི་ཕྱིར་ཁྱབ་པར་བྱེད་པ་དེ་མེད་དེ་ལོག་པས་དེས་ཁྱབ་པ་ཤེས་པ་ཡང་ལྡོག་པ་ཁོ་ན་ཡིན་པས་ཤེས་པར

in this way, since cognition is permeated by the phenomenal appearance of mutually interdependent objects and their corresponding defining characteristics, causing the non-existence of that omniscient object to be discontinued, it is precisely due to the fact that there is no opportunity for comprehension to arise. hence, the logical proof cannot be annihilated.

།ཚད་མ་གཞན་རྣམ་པ་དེ། ཤེས་དང་འབྲེལ་པ་ཅི་ཞིག་ཡོད།

there is no connection whatsoever with the cognition of other logical proofs.

།ཅེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

the blessed one replied,

།སྤྱོར་བ་ནི་གང་ཞིག་དང་ལྷན་ཅིག་འབྲེལ་པ་མེད་པ་དེ་ནི་དེ་ཚོར་བ་ན་ངེས་པར་ཚོར་བ་མེད་དེ།

that which has no connection with anything is insubstantial when experiencing it.

།དཔེར་ན་ཤེས་པའི་བདག་ཉིད་ཚོར་ན་སོ་གཤམ་གྱི་བུ་ཚོར་བ་མེད་པ་ལྟ་བུའོ།

it is like the insubstantial feeling of a clay child when sensing the nature of knowledge.

།མེད་པར་འདོད་པའི་རྣམ་པ་རྣམས་ཀྱང་ཤེས་པ་དང་ལྷན་ཅིག་དེའི་བདག་ཉིད་དང་དེ་ལས་བྱུང་བའི་མཚན་ཉིད་ཀྱི་འབྲེལ་པ་གཉིག་ཡང་མེད་པས་ཁྱབ་པར་བྱེད་པ་མི་དམིགས་པ་ཡིན་ནོ།

even the features that are thought to be nonexistent do not exist in either of these two types of mutual dependence, namely, the nature of consciousness and the characteristic of self-origination. this is a non-apprehension of the act of causing harm.

།ཤེས་པ་ལས་བྱུང་བ་ཡིན་ན་ཡང་རྒྱུ་དང་འབྲས་བུ་ནི་དུས་ཐ་དད་པའི་ཕྱིར་ཚོར་བ་མེད་པ་ཁོ་ན་མ་ཡིན་ནམ།

if it were a cognition, the cause and effect would be different at different times. are you not without sensation?

དེས་འདིར་ཅིའི་ཕྱིར་ཀླན་ཀ་མི་བཙལ་སྙམ་པ་ལ།

he wondered, why do i not seek rebirth here?

དེ་ལས་བྱུང་བ་ཡིན་ན་ཡང་སྔ་ཕྱི་ཡོད་པས་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

if this were the case, the answer is as follows: since there are both past and future existences,

འདི་ཡང་འདིར་ཉེས་པ་ཙམ་ཡིན་མོད་ཀྱི། འོན་ཀྱང་འདི་ཁས་བླངས་ནས་ཉེས་པ་གཞན་དུ་བརྗོད་དོ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

this, however, is only a transgression here. nevertheless, when it is claimed to be an infraction, it is said to be another.

།རྣམ་པ་རྣམས་མེད་ཀྱང་ཚོར་བ་མེད་པར་ཐལ་བར་འགྱུར་བ་འབའ་ཞིག་ཏུ་མ་ཟད་ཀྱི། རྒྱུ་མེད་པ་ཉིད་དུ་ཡང་ཐལ་བར་འགྱུར་རོ།

even if there were no features, it would be nothing but the absence of sensation, and it would also be devoid of any cause.

།དེའི་ཕྱིར་རེས་འགའ་བ་ཉིད་དུ་མི་འཐད་པའི་ཉེས་པ་ཡོད་དོ་ཞེས་བསྟན་པའི་ཕྱིར།

therefore, there are faults that do not appear from time to time.

ཤེས་པ་དང་དུས་མཉམ་དུ་དམིགས་པའི་རྣམ་པ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

the expression aspects of perception in the same vein as cognition also occurs.

།འོན་རྒྱུ་དང་ལྡན་པར་འགྱུར་རོ་སྙམ་པ་ལ། རྒྱུ་དང་ལྡན་ནའང་འགའ་ཞིག་གིས།

well then, if that were the case, it would be a cause.

།ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

the blessed one replied,

།གཞན་གྱི་དབང་ཞེས་བྱ་བ་ནི་རྟེན་ཅིང་འབྲེལ་པར་འབྱུང་བ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་གཞན་གྱི་དབང་གི་རང་བཞིན་དུ་འགྱུར་གྱི། ཀུན་བརྟགས་པ་ནི་མ་ཡིན་ནོ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

the other-dependent element is said to have the nature of something other than an imaginary one, because it is dependently originated.

།ཡོད་པར་ཁས་བླངས་མ་ཐག་པ་ནི་རྟེན་ཅིང་འབྲེལ་པར་འབྱུང་བ་ཡིན་པའི་མཚན་ཉིད་དེ།

the defining characteristic of dependent arising is that as soon as one assumes existence.

རྟེན་ཅིང་འབྲེལ་པར་འབྱུང་བའི་མཚན་ཉིད་དང་ལྡན་ཅིག་དེའི་བདག་ཉིད་ཀྱིས་འབྲེལ་པར་ངེས་པའི་ཕྱིར་མེད་ན་མི་འབྱུང་བ་ཡིན་ནོ།

because the uniqueness of dependent origination is ascertained in terms of its nature, it does not arise unless it is non-existent.

།དེའི་བདག་ཉིད་ཀྱིས་འབྲེལ་པ་དེ་ཉིད་བསྟན་པའི་ཕྱིར། རྟེན་ཅིང་འབྲེལ་པར་འབྱུང་བ་ལས་གཞན་གྱི་དབང་ནི་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

in order to explain the nature of the relation, he said, dependent arising is other-dependent.

།གལ་ཏེ་དེ་ལྟ་ཡིན་དུ་ཆུག་ཀྱང་ཡོད་པ་གོ་རྟེན་ཅིང་འབྲེལ་པར་འབྱུང་བ་མེད་ན་མི་འབྱུང་བར་ཇི་ལྟར་འགྱུབ་སྙམ་པ་ལ།

if that were the case, it would be true. if there were no dependent arising, how could something not arise?

རྐྱེན་ལས་བྱུང་བའི་རང་བཞིན་ལས་ཀྱང་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

from the nature of things that arise from conditions, he continued:

།དེ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་རྣམ་པའོ།

that is their aspect.

།རྣམ་པ་མེད་པ་ཉིད་ཀྱིས་འགྱུར།

they are transformed by means of the absence of attributes.

།ཞེས་བྱ་བ་ནི་རྟག་ཏུ་རྣམ་པ་མེད་པ་ཁོ་ནར་མྱོང་བར་འགྱུར་བའོ།

the answer is that they experience everything without attributes at all times.

།གལ་ཏེ་ཤེས་པ་ཉིད་དམིགས་པའི་རིག་བྱར་གྱུར་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་མྱོང་བར་འགྱུར་བ་ཁོ་ནའོ་སྙམ་ན།

if you ask whether the awareness itself is an object of perception, it will only be experienced.

ཤེལ་སྒོང་དག་པ་འདྲ་བ་ཡིན།

they are like pure crystal.

།ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

the following outline is provided as an overview of and topical guide:

།ཤེལ་སྒོང་དག་པ་ཉིད་ནི་ཉེ་བར་བཞག་པས་ཁ་སྒྱུར་བ་དང་བྲལ་བའི་གནས་སྐབས་སོ།

the quality of stainless crystal is an absence of leadership due to being well positioned.

།ཚུ་རོལ་མཐོང་བ་རྣམས་ཀྱི་དམིགས་པའི་རིག་བྱར་གྱུར་པ་མ་ཡིན་ཏེ།

it is not a point of reference for those who see in the other direction.

དེའི་ཕྱིར་ཤེས་པ་དམིགས་པར་མི་འགྱུར་རོ་སྙམ་པ་ལ།

therefore, you will not perceive this knowledge.

ནང་དང་ཕྱི་རོལ་དུ་གྱུར་པའི་རྣམ་པ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

the aspect that is inner and outer has been described as follows:

གལ་ཏེ་ནང་དང་ཕྱི་རོལ་གྱི་རྣམ་པ་དག་ཅིག་སྲིད་པར་གྱུར་ན་ནི་དེའི་ཚེ་རྣམ་པ་རྣམས་མྱོང་བས་འཁྲུལ་པ་བསྐྱེད་པ་རྣམས་མྱོང་ཡང་ངེས་པར་མི་འགྱུར་རོ་ཞེས་བྱ་བ་འགྱུར་ན་གང་གི་ཚེ་དེ་དག་ནང་ན་ཡང་མེད་ཕྱི

if there were some inside or outside appearances, then what would be the cause of deceiving those who are experiencing confusion, even if they could not be ascertained?

གང་གིས་ན་གཉིས་སུ་མེད་པ་མྱོང་བཞིན་དུ་ཡང་ངེས་པར་མི་འགྱུར། སྨིག་རྒྱུ་ལ་སོགས་པ་ལ་ཆུ་ལ་སོགས་པའི་རྣམ་པ་མེད་བཞིན་དུ་ཡང་མྱོང་བའི་ཕྱིར་གང་ལ་གང་དངོས་པོ་མེད་ཅེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པའི་གཏ

why is it that the experience of nonduality cannot be ascertained, and why does it not happen when there is no mirage or likewise no water? in this case, what could be said to be insubstantial and so forth are uncertain.

སྨིག་རྒྱུ་ལ་སོགས་པས་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

by means of mirage and so forth, the blessed one continued:

།བཀྲལ་ཞིང་བརྟག་པ་མཐུན་པའི་ཕྱིར་རོ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་ནི་སྨིག་རྒྱུ་ལ་སོགས་པ་ཡང་ཕྱོགས་སུ་བྱས་པའི་ཕྱིར་རོ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་སྟེ།

that is to say, it is in the same vein as an optical illusion or a mirage.

འདི་ལྟར་སྨིག་རྒྱུ་ལ་སོགས་པ་ལ་ཡང་ཆུལ་སོགས་པའི་རྣམ་པ་གལ་ཏེ་ནང་ན་ཡང་མེད་ཕྱི་རོལ་ན་ཡང་མེད་ན་དེའི་ཚེ་ཤིན་ཏུ་མེད་པ་དེ་ཇི་ལྟར་མྱོང་བར་འགྱུར་ཏེ།

if the appearance of a mirage and so forth does not exist internally, nor does it exist externally, then how could this utterly insubstantial existence be experienced?

བརྒལ་ཞིང་བརྟག་པ་མཚུངས་པ་ན་ཁོ་ནའོ།

it is the same as crossing over and examining.

།འདི་སྙམ་དུ་རྫུན་པའི་རྣམ་པ་ཀུན་ཏུ་སྣང་བ་གང་ཡིན་པ་འདི་ཉིད་འཁྲུལ་པའི་རང་གི་ངོ་བོ་ཡིན་ཏེ།

they think, this illusory appearance is the very essence of delusion.

དེས་ན་རྣམ་པ་མེད་པ་ཡང་འཁྲུལ་པའི་དབང་གིས་མྱོང་བར་འགྱུར་རོ་སྙམ་དུ་སེམས་པར་གྱུར་ན་དེ་ནི་ཡང་དག་པ་མ་ཡིན་ཏེ།

therefore, even though they are without features, they will experience them through the power of delusion. this is not true.

འདི་ལྟར་འཁྲུལ་པ་ཡིན་ཞེས་བྱ་བའི་སྐབས་ནི་འཁྲུལ་པ་སྐྱེ་བའི་བག་ཆགས་བརྗོད་པར་འགྱུར་བའམ་ཡང་ན་བག་ཆགས་དེ་ལྟ་བུ་ལ་སྐྱེས་པ་འཁྲུལ་པ་ཅན་གྱི་ཤེས་པ་ཁོ་ན་བརྗོད་པར་འགྱུར་གྲང་ན་དེ་ལ་ཕྱོགས་དང

in the case of the first instance, it is not logical that by means of the power of habitual tendencies and attributes the appearance of deluded cognition arising from such an instinct would cause confusion to arise.

ཧ་ཅང་ཐལ་བར་འགྱུར་བའི་ཕྱིར་རོ།

because it would be too much to bear.

།དེ་ལས་བྱུང་བའི་མཚན་ཉིད་ཀྱིས་འབྲེལ་བ་ཡོད་པ་ཁོ་ནའོ་ཞེས་བྱ་བར་ཡང་རིགས་པ་མ་ཡིན་ཏེ།

it is also inappropriate to say that a connection exists only because of the characteristic of origination.

སྔ་མ་བཞིན་དུ་གཞན་གྱི་དབང་ཉིད་དུ་ཐལ་བར་འགྱུར་བའི་ཕྱིར་རོ།

this is because, in the same vein as before, it would fall into the other-dependent essence.

།ཇི་དེ་ཡང་ཕྱོགས་གཉིས་པ་ཡིན་ནོ་ཞེ་ན། འཁྲུལ་པ་ཅན་གྱི་ཤེས་པ་དང་རྣམ་པ་རྣམས་འབྲེལ་པ་ཞིག་ཡིན་ན་ཡང་དེའི་བདག་ཉིད་ཀྱི་མཚན་ཉིད་ཁོ་ནར་འགྱུར་གྱི།

if you ask whether this is a dualistic view, if it is the case that deluded cognition and mental appearances are mutually interdependent, then their specific defining characteristic will be none other than that.

ཤེས་པ་དང་དུས་མཉམ་དུ་མྱོང་བའི་ཕྱིར་དེ་ལས་བྱུང་བའི་མཚན་ཉིད་ནི་མ་ཡིན་ནོ།

the defining characteristic of consciousness does not arise from that, because it is experienced at the same time as consciousness.

།དུས་མཉམ་པ་གཉིས་ཀྱང་རྒྱུ་དང་འབྲས་བུའི་མཚན་ཉིད་དུ་མི་རུང་སྟེ།

the two natures do not have the characteristics of cause and effect.

དེའི་ཕྱིར་བག་ཆགས་ཀྱི་འབྲས་བུའི་བདག་ཉིད་ཅེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་འཁྲུལ་པ་བཞིན་དུ་ཤེས་པ་ལས་ཐ་མི་དད་པའི་ཕྱིར་གཞན་གྱི་དབང་ཉིད་དུ་ཐལ་བར་འགྱུར་བར་བཟློག་དཀའོ་ཞེས་སྟོན་པར་བྱེད་དོ།

hence, since the nature of karmic imprints is indistinguishable from consciousness, it is difficult to repudiate the other-dependent essence.

།འཁྲུལ་པ་ལ་ཇི་སྐད་བཤད་པའི་བག་ཆགས་ཀྱི་འབྲས་བུར་གྱུར་པ་ཤེས་པ་གང་ཡིན་པ་དེ་ཁོ་ནའི་བདག་ཉིད་རང་གི་ངོ་བོ་ཡོད་པ་ཞེས་ཚིག་རྣམ་པར་སྦྱར་རོ།

the cognition that is the result of the habitual tendencies imputed to delusion, as they have been explained previously, can be expressed in terms of its intrinsic nature.

།འདིས་ནི་ཞེས་བྱ་བ་ནི་འབྲེལ་པ་མ་གྲུབ་པའི་ཕྱིར་མེད་པ་མྱོང་བར་མི་རུང་བར་བསྒྲུབ་པས་སོ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པའི་སྒྲས་ནི།
སྔགས་དཀྲུགས་ལ་སོགས་མིག་ཅན་ལ།

this is why it is said that, because the dispute has not yet occurred, there is no way to experience non-existence. if one were to use words such as these and other such, ones eyes would be blinded by disturbing mantras and so on.

།དཔེར་ན་འཇིམ་དུམ་ལ་སོགས་པ། །དེ་ཡི་ངོ་བོ་བྲལ་བཞིན་དུ། །གཞན་ཉིད་དུ་ནི་སྣང་བ་ལྟར། །ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་ཡོངས་སུ་བསྡུའོ།

just as a lump of clay, or the like, is devoid of its essence and appears to be something else, so too should we attract them with the following words.

།གང་ལ་ཕྱི་རོལ་གྱི་དོན་ལ་མངོན་པར་ཞེན་པས་དབང་མེད་པར་གྱུར་པའི་བློ་ཡོད་པ་ཞེས་ཚིག་རྣམ་པར་སྦྱར་ཏེ།

it then came to be expressed in the following way: whoever has a mind that is powerless due to attachment to outer objects,

ཕྱི་རོལ་གྱི་དོན་ཡོད་པར་སྨྲ་བའི་དབང་དུ་བྱས་ནས་བཤད་ཀྱི་བདག་ཅག་གི་དབང་དུ་བྱས་ནས་ནི་མ་ཡིན་ནོ་ཞེས་བཤད་པ་ཡིན་ནོ།

it was taught for the sake of the outsiders proponents of the nonexistent doctrine, but not on behalf of us.

།འདིས་ནི་སློབ་དཔོན་གྱི་ཚིག་སྐྱོན་ཆགས་པ་མ་ཡིན་པ་ཉིད་དུ་སྒྲུབ་པར་བྱེད་དོ།། །།བམ་པོ་གསུམ་པ།

this concludes that the words of the master are flawless.

དེ་བས་ན་དངོས་དང་ཅིག་ཤོས་ཀྱིས་རིག་པའི་དོན་མ་གྲུབ་པ་དང་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་ནི།

therefore, the expression unestablished objects of cognition by means of an objective and a secondary referential object occurs in the following way:

སློབ་དཔོན་དགེ་བསྲུངས་ན་རེ། སོ་སོའི་སྐྱེ་བོའི་ཤེས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱང་སྔོན་པོ་ལ་སོགས་པའི་རྣམ་པས་ཉེ་བར་བསྒྱུར་བར་གྱུར་པ་མ་ཡིན་པར་འདུག་སྟེ།

the scriptural exegete said, all ordinary beings minds are not transformed by colors such as blue and so on.

ཤེས་པ་དེ་ལ་ནི་གཅིག་པ་ཉིད་ཉམས་པར་ཐལ་བར་མི་འགྱུར་ཏེ།

in that understanding, there is no deterioration of a single thing.

བློ་སྣ་ཚོགས་ཀྱི་ངོ་བོ་ཉིད་མ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་རོ།

because it is not the essence of diverse minds.

།ཤེས་པ་དེ་ལ་སྔོན་པོ་ལ་སོགས་པ་མྱོང་བའི་ངོ་བོ་ཉིད་དུ་རྣམ་པར་གཞག་པ་གང་ཡིན་པ་དེ་ནི་སྔོན་པོ་ལ་སོགས་པ་མྱོང་བའི་ངོ་བོ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་ཡིན་གྱི། སྔོན་པོ་ལ་སོགས་པའི་ངོ་བོར་གྱུར་པའི་ཕྱིར་ནི་མ་ཡིན་ཏེ།

that which is the nature of experience, such as blue and so forth, is present because it is the essence of experience. this is not the case because it has an essence like blue or so forth.

འདི་ལྟར་རྣམ་པ་ནི་དམིགས་པ་འཛིན་པའི་རྣམ་པ་ཁོ་ན་ཡིན་པར་བརྗོད་ཀྱི། དམིགས་པའི་ངོ་བོ་ནི་མ་ཡིན་ནོ།

in this way it is said that only the aspect of apprehending objects is their aspect, not their essence.

།སྔོན་པོ་ལ་སོགས་པ་ཕྱི་རོལ་གྱི་ལྟ་བུར་སྣང་བར་ཤེས་པ་གང་ཡིན་པ་དེ་ནི་ཤེས་པའི་རྣམ་པ་མ་ཡིན་གྱི།

knowing that blue and so forth appear to be like outer objects is not the aspect of knowledge.

སྔོན་པོ་ལ་སོགས་པར་རིག་པའི་ཤེས་པ་ཉམས་སུ་མྱོང་ན་སྒྲུབ་པ་པོས་སྔོན་པོ་ལ་སོགས་པ་དེ་ལྟ་བུའི་ངོ་བོར་རྟོགས་སོ་ཞེས་ཟེར་བ་དེ་འདི་ཉིད་ཀྱིས་ལན་བཏབ་པ་ཡིན་ནོ་ཞེས་སྟོན་པར་བྱེད་དོ།

when one experiences the perception of blue and so forth, the practitioner claims to have realized the essence of blue as such. this is what he replied.

།སྔོན་པོ་ལ་སོགས་པ་ཉམས་སུ་མྱོང་བའི་ཤེས་པ་དེའི་འཇུག་པ་ནི་ཉམས་སུ་བྱང་བ་སྟེ།

engaging in the knowledge of experiences such as blue and so forth is to be refined.

གང་ལ་དེས་ཡོངས་སུ་རྨོངས་པའི་བདག་ཉིད་ཡོད་པ་ཞེས་ཚིག་རྣམ་པར་སྦྱར་རོ།

that which has the nature of delusion is included in the statement.

།འདི་སྐད་དུ་གལ་ཏེ་སྔོན་པོ་ལ་སོགས་པ་དང་ཤེས་པ་ལྷན་ཅིག་འབྲེལ་པ་འགའ་ཡང་མེད་ན་དེའི་ཚེ་ཇི་ལྟར་སྔོན་པོ་ལ་སོགས་པ་དེ་མྱོང་བར་འགྱུར།

if there were no distinction between blue and other cognitions, how could one experience blue and so forth?

སྔོན་པོ་ལ་སོགས་པའི་ངོ་བོ་མ་གཏོགས་པར་གང་གིས་ན་སློབ་དཔོན་གྱིས་སྔོན་པོ་ལ་སོགས་པའི་ངོ་བོ་ལས་མ་གཏོགས་པའི་རྣམ་པ་རྣམ་པར་གཞག་པས་ཁུངས་སུ་འགྱུར་བ་ཤེས་པ་གཡོ་བ་མེད་པ་དམིགས་

aside from the essence of blue and so forth, there is nothing at all that can be comprehended apart from the essential nature of blue or so forth.

ཤེས་པ་སྔོན་པོ་ལ་སོགས་པའི་ངོ་བོར་སྐྱེས་པ་ཉིད་བྱ་བ་དང་བཅས་པ་ཡིན་པར་ཤེས་ལ། ཤེས་པས་དམིགས་པ་འཛིན་པའི་རྣམ་པ་ཞེས་བྱའོ།

the appearance of a blue cognition arising in the nature of blue and so forth is known as the aspect of apprehending objects.

།གཞན་ཡང་གལ་ཏེ་སྔོན་པོ་ལ་སོགས་པ་ནང་ན་ཡང་མེད། ཕྱི་རོལ་ན་ཡང་མེད་ན་ཇི་ལྟར་སེམས་རྣམ་པར་རྟོག་པ་མེད་པ་ལ་སྔོན་པོ་ལ་སོགས་པ་ཤིན་ཏུ་གསལ་བར་སྣང་བ་བརྗོད་དགོས་སོ།

furthermore, if blue and so forth do not exist internally or externally, how could the mind that lacks conceptualization be characterized by a clear perception of blue and such?

།མི་སྣང་བ་ཁོ་ནའོ་ཞེས་དེ་སྐད་བརྗོད་པར་ཡང་མི་ནུས་ཏེ།

it is not possible to pronounce the word nonexperience.

སྔོན་པོ་ལ་སོགས་པར་སྣང་བ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཉམས་སུ་མྱོང་བ་གྲུབ་པའི་ཕྱིར་རོ།

because the experience of all appearances, such as blue and so forth, is accomplished.

།གསལ་བར་སྣང་བ་ནི་གང་གིས་ན་རྨོངས་པའི་བདག་ཉིད་ལ་དེ་ལྟར་སྣང་བར་རྣམ་པར་རྟོག་པའི་ཡུལ་ཡིན་པར་ཡང་རིགས་པ་མ་ཡིན་ནོ།

since it is clear and lucid, it is not logical for one to conceptualize that deluded person in this way.

།གལ་ཏེ་ཡང་ཤེས་པ་ཐམས་ཅད་རྣམ་པ་མེད་པ་ཁོ་ནར་ཉམས་སུ་མྱོང་ན་ནི་དེའི་ཚེ་ཤེས་པ་རྣམ་པ་མེད་པའི་རྗེས་ལ་འབྱུང་བའི་ཚུལ་ཅན་རྣམ་པར་རྟོག་པས་ཀྱང་སྔོན་པོ་ལ་སོགས་པའི་རྣམ་པ་སོ་སོར་ངེས་པ་ཤེས

if all cognitions were inconceivable, then it would be inappropriate for a conceptual mind to know the distinctive features of blue and so on, since they have no connection.

།གལ་ཏེ་སྔོན་པོ་ལ་སོགས་པར་ཤེས་པ་ཉིད་ནོར་པའི་རང་བཞིན་ཡིན་ནོ་ཞེ་ན་འདིར།

if you think that understanding of blue and so forth is the nature of falsehood,

འདི་ནི་འཁྲུལ་པས་ཤེས་ཤེ་ན། །དེ་ཅི་འཁྲུལ་ལ་རག་ལས་སམ།

if you say that this is cognizant of delusion, does it depend on delusion?

།ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་བཤད་ཟིན་ཏོ།

the blessed one replied, this is how it was.

།དེ་ལྟ་བས་ན་འབྲེལ་པ་མེད་པས་རྣམ་པར་རྟོག་པའི་ཡུལ་མ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་ཡང་སྔོན་པོ་ལ་སོགས་པ་མྱོང་བར་མི་འཐད་པས་འདི་ནི་རིགས་པ་མ་ཡིན་ནོ།

that is to say, because there is no connection, it is not an object of conceptualization. hence, since the experience of blue and so on is also untenable, this is not logical.

།འོན་ཡོངས་སུ་མ་དག་པའི་གནས་སྐབས་ན་ཤེས་པ་སྣ་ཚོགས་སུ་སྣང་བ་རྫུན་པ་ཁོ་ན་ཡིན་དུ་ཆུག་ཀྱང་ཡོངས་སུ་དག་པའི་གནས་སྐབས་ན་ནི་རང་བཞིན་གཅིག་པ་གཉིས་སུ་མེད་པའི་ངོ་བོ་ཁོ་ནར་འགྱུར་ཏེ།

well then, even though in an impure state the appearance of a diversity of cognitions appears to be spontaneously illusory, in a pure state its very essence is that of nonduality.

དེའི་ཕྱིར་གཏན་ཚིགས་ཐེ་ཚོམ་ཟ་བའི་མ་གྲུབ་པ་ཉིད་ཡིན་ནོ་སྙམ་པ་འདི་སེམས་ལ་བསྒོགས་ནས་དེ་བས་ན་སྔོན་པོ་ལ་སོགས་པའི་རྣམ་པ་ནི་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

this concludes the statement on the lack of certainty with regard to the true meaning of the logical proof. thus, it is said that the aspects of blue and so forth are as follows:

གལ་ཏེ་དག་པའི་གནས་སྐབས་ན་རྣམ་པ་ཐམས་ཅད་ལྡོག་པར་སྲིད་པར་གྱུར་ན་ནི་དེའི་ཚེ་འདི་ཡང་སྲིད་པ་ཞིག་ན་འདི་ལྟ་སྟེ། འཁྲུལ་པ་ལོག་ཀྱང་རྣམ་པ་རྣམས་ལྡོག་པར་མི་སྲིད་དེ།

if all aspects were reversed in the pure state, then that would be the case. it is like this: even if one were to relinquish delusion, there would not be any reversal of its aspects.

འཁྲུལ་པ་དང་རྣམ་པ་རྣམས་འབྲེལ་པ་མེད་པའི་ཕྱིར་རོ།

because delusion and appearances are unconnected.

།དེ་ལྟ་མ་ཡིན་ན་ནི་ཧ་ཅང་ཐལ་བར་འགྱུར་རོ།

if that were not the case, it would be too much.

།གཞན་ཡང་གལ་ཏེ་མ་དག་པའི་གནས་སྐབས་ན་ཤེས་པ་རྫུན་པ་ཁོ་ན་ཡིན་ན་དེའི་ཚེ་དག་པའི་གནས་སྐབས་ན་བདེན་པའི་ངོ་བོ་དེ་དག་ལས་སྐྱེ་བ་བརྗོད་པར་བྱ་དགོས་སོ།

furthermore, if knowledge occurs spontaneously in an impure state, then it is necessary to speak of the arising of these truths in the pure state.

།རྫུན་པ་ལས་ནི་བདེན་པའི་ངོ་བོ་སྐྱེ་བར་ཡང་རིགས་པ་མ་ཡིན་ཏེ།

it is not logical that the essence of truth arises from a trickster.

རྫུན་པ་ལ་ནུས་པ་མེད་པའི་ཕྱིར་རོ།

it is because craving does not have any power.

།ནུས་ན་ནི་དེ་ཇི་ལྟར་རྫུན་པར་འགྱུར།

how could it be false?

དེ་ལྟ་བུ་ཡང་རྫུན་པ་ཉིད་ཡིན་ན་ནི་གཞན་ཡང་བདེན་པ་ཉིད་དུ་ཇི་ལྟར་འགྱུར་ཏེ།

if this were false, how could anything else be true?

།དེའི་ཕྱིར་བདེན་པ་རྒྱུ་མེད་པ་ཅན་ཁོ་ནར་འགྱུར་རོ།

therefore, the truth has nothing to do with causes.

།དེ་ཡང་རིགས་པ་མ་ཡིན་ཏེ། རྟག་ཏུ་ཡོད་པ་ལ་སོགས་པར་ཐལ་བར་འགྱུར་བའི་ཕྱིར་རོ།

this is not logical, for it ensures that things always exist and so on.

།ཇི་སྟེ་འགའ་ཞིག་གི་ཤེས་པ་རང་བཞིན་གྱིས་གཉིས་སུ་མེད་པར་གྲུབ་པ་ཁོ་ནར་འགྱུར་ཏེ། །དཔེར་ན་དབང་ཕྱུག་གི་ཤེས་པ་དབང་ཕྱུག་ཏུ་སྨྲ་བ་རྣམས་ཀྱིས་རྟོགས་པ་ལྟ་བུའོ་སྙམ་པ་ན།

if you think that the cognition of a self is only intrinsically realized by means of nonduality, it is like what is understood by those who preach about the state of a lord.

དེ་ལྟ་ན་ཡང་ཐེ་ཚོམ་ཟ་བར་མ་གྲུབ་པ་ཉིད་ཁོ་ན་ཡིན་ནོ་ཞེ་ན།

if you ask why, i do not have any doubts at all, it will certainly be unsuccessful.

དེ་ནི་རིགས་པ་མ་ཡིན་ནོ།

that is not right.

།རང་བཞིན་གྱིས་གྲུབ་པ་ཉིད་ཡིན་ན་ཡང་དེ་ལྟར་ཡོད་པ་དེ་དང་འགའ་ཡང་འབྲལ་བར་མི་འགྱུར་ཏེ།

if it were natural, there would be nothing to be separated from what appears in this way.

སྔ་མ་བཞིན་དུ་རག་ལུས་པ་མེད་པའི་ཕྱིར་རོ།

it is because in the same vein as before, there is no dependence.

།དབང་ཕྱུག་ལ་སོགས་པའི་དངོས་པོ་དེ་ལྟ་བུ་ཡང་བཀག་ཟིན་པའི་ཕྱིར་རོ།

because even the features of isvara and so forth have been eliminated.

།ཇི་སྟེ་སྐད་ཅིག་མ་སྔ་མའི་མཐུའི་སྟོབས་ཀྱིས་སྐྱེ་བའི་ཕྱིར་རྒྱུ་སོ་སོར་ངེས་པ་ལ་རག་ལུས་པའི་རང་གི་ངོ་བོས་འགག་འགོ་ན་ལ་ཡོད་དོ་ཞེས་བྱ་བར་ཁས་ལེན་ན། དེ་ཡང་རིགས་པ་མ་ཡིན་ཏེ།

if you say that it is only dependent on a specific specific cause that arises due to the power of the previous moment, this is not logical.

དོན་དམ་པར་རྒྱུ་དང་འབྲས་བུ་འབྲེལ་པའི་དངོས་པོ་ཁོ་ན་མི་འཐད་པའི་ཕྱིར་རོ།

because ultimately nothing at all is connected with causes and effects.

།འདི་ལྟར་རེ་ཞིག་རྒྱུ་དང་འབྲས་བུའི་དངོས་པོ་དུས་མཉམ་པ་ནི་མ་ཡིན་ཏེ།

in this way, the essence of cause and effect is not the same as the sameness of time.

འབྲས་བུ་སྐྱེ་བའི་སྔ་རོལ་ན་ནི་རྒྱུ་མེད་པས་ནུས་པ་མེད་པའི་ཕྱིར་རོ།

because when the fruit arises, it has no cause and is powerless.

།ནུས་པའི་ཚེ་ནི་འབྲས་བུ་ཡང་གྲུབ་ཟིན་པའི་ཕྱིར་དེའི་ཚེ་རྒྱུའི་ཉེ་བར་སྦྱོར་བ་མེད་པ་ཁོ་ན་ཡིན་ནོ།

as the fruition has been achieved at the time of their maturation, they are entirely devoid of any connection with causes.

།འདི་ནི་འབྲས་བུའོ།

this is the fruition.

།འདི་ནི་རྒྱུར་ཞེས་བྱ་བའི་བྱེ་བྲག་ཀྱང་མེད་པའི་ཕྱིར་རྣམ་པར་གཞག་པ་ངེས་པར་ཡང་མི་འགྱུར་རོ།

since there is no distinction between what is a cause and what is an object, their presentation cannot be ascertained.

།རྒྱུ་དང་འབྲས་བུ་དུས་ཐ་དད་པ་དག་ཀྱང་མ་ཡིན་ཏེ།

it is not the case that the cause and effect are different at different times.

དུས་གཞན་གྱིས་མཆོད་པའི་རྒྱུ་ལས་སྐྱེས་ན་ནི་ཞིག་པ་ཁོ་ན་ལས་སྐྱེ་བར་ཁས་བླངས་པར་འགྱུར་རོ།

if it had arisen from the cause of veneration at another time, it would have arisen exclusively from destruction.

།ཞིག་པ་ནི་རྒྱུའི་དངོས་པོར་ཡང་རིགས་པ་མ་ཡིན་ཏེ།

it is not logical for disintegration to be an entity of cause.

ཞིག་པ་ནི་མེད་པའི་ཕྱིར་དང་། མེད་པ་ཡང་ནུས་པ་ཐམས་ཅད་དང་བྲལ་བའི་མཚན་ཉིད་ཡིན་པའི་ཕྱིར་རོ།

it is because destruction does not exist, and because nonexistence also has the characteristic of being devoid of all forms of vitality.

།དེ་ལྟ་མ་ཡིན་ན་རྒྱུ་ཇི་ལྟར་ཞིག་པར་འགྱུར།

if that were not the case, how could the cause be destroyed?

མ་ཆོད་པ་ལས་ཀྱང་མ་ཡིན་ཏེ། དུས་མཉམ་པར་ཐལ་བར་འགྱུར་བའི་ཕྱིར་རོ།

it does not come from what is uninterrupted, because there is no difference.

།སྐད་ཅིག་པ་ཡན་ལག་མེད་པ་གཉིས་མཆོད་ན་ནི་དུས་མཉམ་པ་མ་གཏོགས་པ་རྣམ་པ་གཞན་མེད་དེ།

if one were to make offerings to the two undifferentiated particles, there would be no other aspect apart from that of the equality of time.

འདི་ལྟར་རྒྱུ་དང་འབྲས་བུ་གཉིས་ཀྱི་བར་ན་དུས་གཞན་དང་བྲལ་བ་གང་ཡིན་པ་དེ་ཉིད་མ་ཆོད་པ་ཡིན་ནོ།

that which is free from any other time between causes and effects is uninterrupted.

།དེའི་ཕྱིར་སྐད་ཅིག་མ་སྔ་ཕྱི་བར་མ་ཆོད་པ་གཉིས་ནི་ཇི་ལྟར་ན་དུས་ཕན་ཚུན་འདུས་ཏེ་རེག་པར་མི་འགྱུར་ཏེ།

it is for this reason that the two intermediate and intermediate moments do not come together at the same time.

དཔེར་ན་རྡུལ་ཕྲ་རབ་གཉིས་པར་མེད་པ་ཡིན་ན་གདོན་མི་ཟ་བར་རང་བཞིན་ཕན་ཚུན་འདུས་ཏེ་ཕྲད་པར་ཐལ་བར་འགྱུར་བས་བདག་ཉིད་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་ཕྲད་ན་གོང་དུ་རྡུལ་ཕྲ་མོ་ཙམ་དུ་གྱུར་པར་བྱ་བ་དེ་བཞིན་དུ་

as another analogy, if the smallest particles do not exist in duality, then it is certain that they will come into contact with one another without causing a mutual disagreement. this being the case, it is impossible to conclude doubts about the timeliness of the eon according to the logical proof.

།འདི་སྙམ་དུ་ཀུན་རྫོབ་ཏུ་དང་རྒྱུ་དང་འབྲས་བུ་ཡོད་པ་ལ་ཡང་རྣམ་པར་དཔྱད་པ་འདི་ཅིའི་ཕྱིར་ཡང་དག་པར་མི་འཇུག་སྙམ་དུ་སེམས་པ་ལྟར་ན་དེ་ཡང་ཡང་དག་པ་མ་ཡིན་ཏེ།

if you think that this analysis of the relative and the resulting in terms of cause and effect is unreal, it is also false.

གང་གི་ཕྱིར་ཁོ་བོ་ཅག་རྒྱུ་དང་འབྲས་བུའི་དངོས་པོ་འདི་གྲགས་པ་བཞིན་དུ་ཡང་རྣམ་པར་དཔྱད་པའི་བརྟག་པ་མི་བཟོད་པའི་ཕྱིར་ཀུན་རྫོབ་ཅེས་སྨྲའི།

it is because we are renowned as having this essence of cause and effect that even though we do not have the patience to examine it, we speak of the relative.

དེ་ལྟ་མ་ཡིན་ན་ནི་དོན་དམ་པ་ཁོ་ནར་འགྱུར་གྱི་ཀུན་རྫོབ་ཏུ་ནི་མ་ཡིན་ནོ།

if that were not the case, it would only be the ultimate and not in relative terms.

།དེ་ལྟ་བས་ན་ཀུན་རྫོབ་ལ་ནི་བརྒྱལ་ཞིང་བརྟག་པ་མཚུངས་པ་མ་ཡིན་ནོ།

therefore, on the relative level, analysis is not the same.

།དེ་ལྟར་དངོས་པོ་རྣམས་ཀྱི་གཅིག་པ་ཉིད་བཀག་ནས་ཤུགས་ཀྱིས་དུ་མ་ཉིད་དགག་པ་ཡང་དངོས་སུ་དགག་པར་འདོད་ནས།

in this way, when the cessation of the single nature of all things was brought to an end by the force of intentional strife,

དེ་ལྟ་ན། དངོས་པོ་གང་དག་རྣམ་དཔྱད་ན།

if that is so, what are the things that are examined?

།ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

the blessed one replied,

།ཕྲ་རབ་ཙམ་ཡང་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཆུང་ངུ་ཙམ་ཡང་ངོ་།

as small as the smallest particle,

།ཅིའི་ཕྱིར་རིགས་པ་མ་ཡིན་པ་ཉིད་ཡིན་སྙམ་པ་ལ།

why is it inappropriate?

འདི་ལྟར། དུ་མ་ནི་གཅིག་པ་བསྡུགས་པ།

it is like this: they have accumulated a single thing.

།ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

the following outline is provided as an overview of and topical guide:

འདི་སྐད་དུ་གང་གི་ཚེ་རྣམ་པར་དཔྱད་ན་དངོས་པོ་རྣམས་ཀྱི་ཆ་ཤས་ཀྱི་ངོ་བོ་འགའ་ཡང་རང་བཞིན་གཅིག་པ་ཆ་ཤས་དང་བྲལ་བ་ཉིད་དུ་མ་གྲུབ་པ་དེའི་ཚེ་དུ་མར་ཇི་ལྟར་འགྲུབ་པར་འགྱུར་ཏེ།

if, when examined, one does not realize that the primary and secondary natures of all things have the same or undifferentiated nature, how could they possibly be accomplished in many ways?

དུ་མ་ནི་གཅིག་འདུས་པའི་བདག་ཉིད་ཡིན་པས་གཏན་ཚིགས་མ་གྲུབ་པ་ཡིན་ནོ་ཞེས་བསྟན་པར་འགྱུར་རོ།

since twins are of the nature of a single coming together, it is said that the conclusion has not been reached.

།བསགས་པ་ནི་ཚོགས་པའོ།

accumulating is the accumulation.

།དེ་ལ་དུ་མ་ཡང་མེད་པ་ཡིན་ཞེས་བྱ་བ་གསུངས་སོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་སྔོན་གྱི་སློབ་དཔོན་རྣམས་ཀྱིས་སོ།

he has been taught by the preceptors of the past to be utterly nonexistent.

།མདོ་དེ་ཉིད་ལས་ཡང་ཞེས་བྱ་བ་ནི་འཕགས་པ་ལང་ཀར་གཤེགས་པའི་མདོ་ལས་སོ།

this is also the case with reference to the sutra of the noble candadma-hadrosana.

།ངོ་བོ་ཉིད་ནི་གཟུང་དུ་མེད་ཅེས་བྱ་བ་ནི་གཅིག་པ་དང་དུ་མའི་ངོ་བོ་སྟེ། ཇི་ལྟར་སྔར་དཔྱད་པ་བཞིན་ནོ།

the essence of sameness and difference cannot be grasped in any way, just as it was described previously.

།དེའི་ཕྱིར་ཞེས་བྱ་བ་ནི་གཅིག་དང་དུ་མའི་རང་བཞིན་དང་བྲལ་བའི་ཕྱིར་ངོ་བོ་ཉིད་མེད་པ་ཡིན་པ་དང་། གཅིག་དང་དུ་མར་བརྗོད་དུ་མེད་པར་ཡང་དས་བཤད་དོ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

therefore, i have explained that since they are free of the nature of duality and multiplicity, their essence is nonexistent, and their designation as singular and plural is ineffable.

།དེ་ལྟར་བཅོམ་ལྡན་འདས་ཀྱིས་ཕྱི་རོལ་གྱི་དོན་ཡོད་པར་ལྟ་བ་ལ་དངོས་པོ་རྣམས་རང་བཞིན་མེད་པ་ཉིད་དུ་བསྟན་ནས།

in this way the blessed one taught the view having an external object to be devoid of inherent existence with respect to all things.

ཤེས་བྱ་ནང་གི་ཡིན་པར་ལྟ་བ་ལ་ཡང་བསྟན་པའི་ཕྱིར།

in order to teach the view that consciousness is internal,

བློ་ཡིས་རྣམ་པར་གཞིགས་ན་ནི། །ཞེས་བྱ་བ་གསུངས་སོ།

when concealed by the mind, that is said to be the case.

།གཞན་དབང་མེད་ཅེས་བྱ་བ་ནི་གཞན་གྱི་དབང་པོ་ངོ་བོ་ཉིད་མེད་ཅེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་སྟེ།

the absence of power refers to the essencelessness of other entities.

གཞན་གྱི་དབང་ཡང་གཅིག་དང་དུ་མའི་རང་བཞིན་གྱིས་སྟོང་པའི་ཕྱིར་རོ་སྙམ་དུ་དགོངས་པའོ།

it is because extraneous entities are empty of the nature of duality and multi-
plicity.

།བརྟགས་པའང་མེད་ཅེས་བྱ་བ་ནི་ཀུན་ཏུ་བརྟགས་པའི་ངོ་བོ་ཉིད་དོ།

the absence of such imputations is the very essence of imputation.

།ཀུན་ཏུ་བརྟགས་པ་ནི་མཚན་ཉིད་སྟོང་པ་ཁོ་ནས་ངོ་བོ་ཉིད་མེད་པའི་ཕྱིར་རོ།

because the imaginary is empty of characteristics and has no essential nature.

།གྲུབ་པ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཡོངས་སུ་གྲུབ་པའི་ངོ་བོ་ཉིད་དེ།

what is accomplished means the essential nature of accomplishment.

ཡོངས་སུ་གྲུབ་པ་ནི་ཆོས་ཉིད་ཀྱི་ངོ་བོ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་ལ་རྟོག་པའི་ཡུལ་ནི་ངོ་བོ་མེད་པ་ཉིད་དུ་གྲུབ་པའི་ཕྱིར་རོ།

because actuality is essentially the intrinsic nature of reality, and the object of
conceptualization is realized to be insubstantial.

།གལ་ཏེ་འདི་དག་མེད་པ་ཁོ་ན་ཡིན་ན་ནི་འཇིག་རྟེན་ལ་ཇི་ལྟར་གྲགས་པ་ཡིན་སྙམ་པ་ལ།

if these were nonexistent, how could it be renowned in the world?

རང་བཞིན་མེད་ཅིང་རྣམ་རིག་མེད། །ཅེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

there is no intrinsic nature or cognitive representation, and so forth.

རང་བཞིན་ནི་གཞན་གྱི་དབང་གི་ངོ་བོ་ལ་སོགས་པ་རྣམ་པ་གསུམ་ཡིན་པར་དགོངས་སོ།

the nature is threefold, such as the other-dependent essence.

།རྣམ་རིག་ཅེས་བྱ་བ་ནི་ཕྱི་རོལ་གྱི་ཡུལ་རྣམ་པར་རིག་པ་རྣམ་པ་དྲུག་གཟུང་ངོ།

knowable objects refers to the six types of knowledge of external objects.

།རྣམ་པར་རིག་པའི་དམིགས་པ་གང་ཡིན་པ་དེ་ནི་དངོས་པོའི་སྒྲར་དགོངས་སོ།

the referential objects of cognitive representation are designated as entities.

།ཕ་རོལ་པོ་དག་གིས་མིག་ལ་སོགས་པའམ། བདག་ལ་སོགས་པ་གང་དག་རྣམ་པར་རིག་པ་དེའི་རྟེན་ཉིད་དུ་བརྟགས་པ་དེ་དག་ནི་རྣམ་པར་རིག་པའི་རྟེན་ཡིན་པའི་ཕྱིར་ཀུན་གཞི་ཡིན་ནོ།

whatever is presumed to be the basis of that cognitive representation, whether it be the eye or the self, and so forth, is the foundation of all that is prescribed by the other philosophers.

།ཡང་ན་འཇིག་པའི་ཚེ་དངོས་པོ་ཐམས་ཅད་རང་བཞིན་ལ་སོགས་པའི་བག་ལ་ཞ་བར་འགྱུར་བས་གྲངས་ཅན་གྱིས་ཡོངས་སུ་བརྟགས་པའི་རང་བཞིན་ལ་སོགས་པ་ཀུན་གཞིའི་སྒྲར་བཞེད་པ་ཡིན་ནོ།

alternatively, when all things are destroyed, they become subject to the latent tendencies of inherent existence and so forth. hence, the intrinsic nature imputed by the rationalists is said to be the basis for all things.

།རོ་མཚུངས་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཆོས་ཡང་དག་པ་ཇི་ལྟ་བ་བཞིན་རྣམ་པར་འབྱེད་པའི་གཡོ་བ་དང་བྲལ་བའི་ཕྱིར་ཤི་བ་དང་འདྲ་བ་རྣམས་ཀྱིས་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་སྟེ།

since they are free from the distortion of discerning phenomena exactly as they are, it is said to resemble death.

འདི་སྐད་དུ་འདི་དག་དོན་དམ་པར་ན་མེད་པ་ཁོ་ན་ཡིན་མོད་ཀྱི། བྱིས་པས་ཀུན་ཏུ་བརྟགས་པའི་དབང་གིས་གྲགས་ཏེ་ཡང་དག་པར་ནི་མ་ཡིན་ནོ་ཞེས་བསྟན་པ་ཡིན་ནོ།

although these are ultimately nonexistent, they are renowned because of the imagination of childish beings, and not because of reality.

།འོན་ཇི་ལྟར་ཆོས་ཀྱི་ཚུལ་ཡང་དག་པ་ལ་མཁས་པ་གནས་པར་འགྱུར་སྙམ་པ་ལ།

how could one become skilled in the genuine way of the dharma?

མཚན་མ་དངོས་པོ་རྣམ་རིག་དང་། །ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་གསུངས་ཏེ།

the following outline is provided as an overview of and topical guide to phenomenal appearances:

།མཚན་མ་ནི་སྔོན་པོ་དང་སེར་པོ་དང་སྐྱེས་པ་དང་བུད་མེད་ལ་སོགས་པའོ།

the signs are blue, yellow, men, women, and so forth.

།དངོས་པོ་ནི་ཕྱི་དང་ནང་གི་སྐྱེ་མཆེད་དོ།

entities are the outer and inner sense sources.

།རྣམ་རིག་ནི་མིག་གི་རྣམ་པར་ཤེས་པ་ལ་སོགས་པ་རྣམ་པར་ཤེས་པའི་ཚོགས་ལྔའོ།

cognition consists of the five collections of consciousness-the eye consciousness and so forth.

།ཡིད་ཀྱི་གཡོ་བ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་གཞན་གྱི་དབང་ལ་སོགས་པ་རྣམ་པར་རྟོག་པའོ།

the movement of the mind is conceptualized as other-dependent, and so on.

།རབ་འདས་ཏེ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་མཚན་མ་ལ་སོགས་པ་སྤྲོས་པ་ཐམས་ཅད་ལས་རྣམ་པར་འདས་ཏེ།

transcending all conceptual elaborations such as phenomenal appearances and so on.

འདི་སྐད་དུ་སྔོན་པོ་ལ་སོགས་པའི་མཚན་མ་ལ་སོགས་པ་ལ་ཀུན་ཏུ་སྤྱོད་པའི་གནས་སྐབས་ཇི་སྙེད་པ་དེ་དག་ཐམས་ཅད་ནི་སྤྲོས་པའི་གནས་སྐབས་ཡིན་པས་སྤྲོས་པའི་གནས་སྐབས་དག་ལས་འདས་ན་རྣམ་པ

this is how the absorption of nonconceptuality is taught when all the aspects of conceptual elaboration, such as the characteristics of blue and so forth, are part of the state of conceptualization.

།དེ་བས་ན་ཞེས་བྱ་བ་ནི་གང་གི་ཕྱིར་རིགས་པ་དང་ལུང་དག་གིས་གྲུབ་པའོ།

the reason for this is that it is accomplished through logic and scripture.

།བློ་གྲོས་དཀར་པོ་རྣམས་ཀྱིས་ཞེས་བྱ་བ་ནི་སློབ་དཔོན་ཆོས་ཀྱི་གྲགས་པ་ལ་སོགས་པས་སོ།

white intellect was taught by the teacher dharma renown, and so forth.

།དེ་དང་དེར་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཚད་མ་རྣམ་འགྲེལ་ལ་སོགས་པར་རོ།

wherever that is the case, it is said to be in the scriptural exegesis and so forth.

།སྨྲས་ཏེ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་དངོས་སུ་བཤད་པ་མ་ཡིན་པ་སྟེ།

what you have said is not a practical explanation.

ཚད་མ་རྣམ་པར་འགྲེལ་པ་ལ་སོགས་པར་ནི་རྣལ་འབྱོར་སྤྱོད་པའི་ཚུལ་བཤད་པའི་གནས་སྐབས་ཡིན་པའི་ཕྱིར་རོ།

this is because, in the context of the discourse on logic and so forth, it occurs when the practice of yoga is explained.

།སློབ་དཔོན་གྱིས་ཀུན་ཏུ་བརྟགས་པའི་ངོ་བོ་ཉིད་ཀྱི་དབང་དུ་བྱས་ཏེ་དེ་སྐད་དུ་བཤད་མོད་ཀྱི། ཡོངས་སུ་གྲུབ་པ་ཉིད་མ་གྲུབ་པའི་ཕྱིར་ཏེ།

although the teacher taught this on the basis of the imaginary nature, it is because the actual nature was unestablished.

རིགས་པ་ཐུན་མོང་བའི་ཕྱིར་སློབ་དཔོན་གྱི་ཚིག་འདི་ཐམས་ཅད་དུ་རུང་བ་ཉིད་དོ་སྙམ་དུ་བསམས་པའོ།

since it is common to all, the words of the preceptor are always appropriate.

།དེ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་སྨྲས་ཏེ་ཞེས་བྱ་བ་སྨྲས་སོ།

that is why he said,

།དེ་བས་མཚན་ཉིད་སྟོང་པའི་ཕྱིར། །ཞེས་བྱ་བ་སྨྲས་པ་འདི་ནི་ཕྱེད་འོག་མའོ།

the remaining half is said to be due to the emptiness of characteristics.

།ཕྱེད་གོང་མ་ནི། གཟུང་འཛིན་རྣམ་པར་མ་གཏོགས་པར།

the upper half is the absence of conceptuality.

།མཚན་ཉིད་ཡོད་པ་མ་ཡིན་ནོ།

it has no characteristics whatsoever.

།ཞེས་བྱ་བ་སྟེ། དེ་བས་མཚན་ཉིད་སྟོང་པའི་ཕྱིར་ཞེས་བྱའོ།

that is to say, it is because of the emptiness of phenomenal appearances.

།དེ་ལྟར་མ་གྲུབ་པ་ཉིད་ཡོངས་སུ་སྤངས་ནས་མ་ངེས་པ་ཉིད་དགག་པའི་ཕྱིར་གཏན་ཚིགས་གྲུབ་ཏུ་ཟིན་ཀྱང་ཞེས་བྱ་བ་སྨྲས་སོ།

having thus relinquished its unestablishment, he said, even if the logical proof had been established, it would not have been true.

།ཆོས་གཉིས་ཀ་དང་ལྡན་པ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་བསྒྲུབ་པར་བྱ་བ་དང་སྒྲུབ་པའི་ཆོས་དང་ལྡན་པའོ།

they are endowed with two qualities: what is to be established and what can be accomplished.

།རྒྱལ་དཔོག་པ་ལ་སོགས་པ་ན་རེ་གདོང་ལ་སོགས་པ་ཉིད་དེ་དེ་ལྟར་དམིགས་པ་གཟུགས་བརྙན་གྱི་ཐ་སྙད་སྟོན་ཏོ་ཞེས་ཟེར་རོ།

the story of rajagrha and the others replied, this image conveys an image that is like a head and so on.

།བྱེ་བྲག་ཏུ་སྨྲ་བ་ལ་སོགས་པ་ན་རེ་མེ་ལོང་ལ་སོགས་པར་གཟུགས་གཞན་ཁོ་ན་ཞིག་འབྱུང་ངོ་ཞེས་ཟེར་རོ།

the so-called pratyekadbuddhist philosophers replied, there is only one form that appears in a mirror or elsewhere.

།མདོ་སྡེ་པ་ལ་སོགས་པ་ན་རེ་ཤེས་པ་ཁོ་ན་དེ་ལྟར་འཁྲུལ་པར་སྣང་ངོ་ཞེས་ཟེར་ཏེ། དེ་དག་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ལུགས་ཀྱིས་གདོང་ལ་སོགས་པ་དང་དངོས་པོ་ཡོད་པའི་ཕྱིར་དཔེ་མ་གྲུབ་བོ།

the pratyekabuddhas and other philosophical practitioners said, it is only consciousness that appears to be confused. since all of them have faces and entities, they do not have any such analogy.

།ཡང་དབྱུང་བའི་མི་རིགས་སོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཡང་གྱེན་དུ་དབྱུང་བ་མི་རིགས་སོ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

it is inappropriate to pull them upward, he replied.

།གང་གིས་ནི་གདོང་ལ་སོགས་པ་ཚད་མས་གནོད་པར་བྱས་པ་གྲུབ་པའི་ཕྱིར་དཔེ་མ་གྲུབ་པར་འགྱུར་བ། རང་དགའི་སྟོབས་ཀྱིས་དངོས་པོ་རྣམས་དེ་ལྟ་བུའི་ངོ་བོར་དམིགས་པ་ནི་མ་ཡིན་གྱི།

it is not because of ones own power that phenomena are perceived to be such-and-such, for example, by someone whose head and so forth have been harmed by the grains of wisdom who has not succeeded in accomplishing this analogy.

ཇི་ལྟར་ན་དཔེ་མ་གྲུབ་པར་འགྱུར།

how could it not be illustrated?

འདི་ལ་ཁྱད་པར་དུ་གནོད་པ་ཅན་གྱི་ཚད་མ་ཡོད་པས་དེའི་ཕྱིར་དཔེ་བྱེད་དོ་སྙམ་དུ་བསམས་ནས།

since he has the slightest disturbance, i shall provide an illustration for him.

གཞན་ཡང་ཞེས་བྱ་བ་སྨོས་ཏེ།

furthermore, the blessed one continued:

དེ་ལ་རེ་ཞིག་གཟུགས་ལ་སོགས་པ་ནི་གཟུགས་བརྙན་ཤེས་པའི་ཡུལ་མ་ཡིན་ཏེ།

in this regard, form and so forth are not an object for the perception of reflections.

གཟུགས་དང་མཚན་ཉིད་མི་མཐུན་པར་སྣང་བའི་ཕྱིར་རོ།

because forms appear to have dissimilar characteristics.

།སྦྱོར་བ་ནི་རྣམ་པར་ཤེས་པ་གང་ཞིག་གང་དང་མཚན་ཉིད་མི་མཐུན་པར་སྣང་བ་དེ་ནི་དེའི་དམིགས་པ་མ་ཡིན་ཏེ།

to put it another way, any consciousness that appears to be in conflict with anything is not a referential object.

དཔེར་ན་སྔྲར་ཤེས་པ་གཟུགས་དང་མཚན་ཉིད་མི་མཐུན་པར་སྣང་བ་བཞིན་ནོ།

it is like the perception of sound manifesting in conformity with the characteristics of form.

།གཟུགས་བརྙན་གྱི་ཤེས་པ་ཡང་གདོང་ལ་སོགས་པ་ཡུལ་ཇི་ལྟ་བ་བཞིན་གནས་པ་དང་མཚན་ཉིད་མི་མཐུན་པར་སྣང་བ་ཡིན་པས་ཁྱབ་པར་བྱེད་པ་འགལ་བ་དམིགས་པ་མ་ཡིན་ནོ།

likewise, the reflection-consciousness reflected in a reflection does not perceive contradictory conventions because it manifests in conformity with the features of the face and the corresponding objects.

།གལ་ཏེ་མེ་ལོང་གི་ངོས་ལ་སོགས་པ་ལ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་ནི་གཏན་ཚིགས་འདིམ་གྲུབ་པ་ཉིད་ཡོངས་སུ་སྤོང་བར་བྱེད་དོ།

if, for example, on the surface of a mirror or the like, this analogy is rejected as unsubstantial,

།ཤིང་དང་རི་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཤིང་རྣམས་དང་རི་རྣམས་སོ། །ཡལ་ག་ནི་ཤིང་རྣམས་ཀྱི་ཡལ་གའོ། །རྩེ་མོ་ནི་རི་རབ་རྣམས་ཀྱི་རྩེ་མོ་སྟེ། རྩེ་མོ་དག་ལོ་ན་མེ་ཏོག་གི་ཐོད་བཞིན་དུ་རྩེ་མོ་དག་ཡིན་ནོ།

the trees and mountains are the branches of trees, the trunks of trees are the summits of mount meru, and the peaks are the same as the crests of flowers.

།ཧ་ཅང་ཐལ་བར་འགྱུར་བའི་གནོད་པ་ཅན་གྱི་ཚད་མ་ཡིན་པས་ན་གཏན་ཚིགས་མ་ངེས་པ་ཉིད་མ་ཡིན་ནོ།

since no measure can counteract even the tiniest assertion, it is not a true conclusion.

།ཕྱོགས་གཉིས་པ་ཡང་བསལ་བའི་ཕྱིར། གཞན་འབྱུང་བའི་ཕྱིར་རིགས་པ་མ་ཡིན་པ་ཉིད་དེ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

to rule out the second position, he also said that things are inappropriate because they arise from something else.

།ལྷན་ཅིག་མི་གནས་པའི་ཕྱིར་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཡུལ་གཅིག་ན་མི་གནས་པའི་ཕྱིར་རོ།

it is because they do not remain in a single place.

།རང་གི་ཡུལ་དུ་གཞན་འབྱུང་བའི་བགེགས་བྱེད་པ་གང་ཡིན་པ་འདི་ནི་ལུས་ཅན་རྣམས་ཀྱི་ཆོས་ཡིན་ལ།

obstructing others in ones own lands is the dharma of all embodied beings.

འདི་ལ་ཡང་ཡུལ་ཐ་དད་པ་མེད་པས་གཟུགས་གཞན་འབྱུང་བར་རིགས་པ་མ་ཡིན་ནོ།

on account of the absence of distinct objects, it is inappropriate for other forms to arise.

།སྦྱོར་བ་ནི་དངོས་པོ་ལུས་ཅན་གང་དག་ཡིན་པ་དེ་དག་ནི་ཡུལ་ཕན་ཚུན་སྤངས་ཏེ། གནས་པའི་རང་བཞིན་དག་ཡིན་ཏེ།

as for entities with bodies, they have the nature of being separate from objects and remaining in mutual dependence.

དཔེར་ན་བུམ་པ་ལ་སོགས་པ་ལྟ་བུ་དག་ཡིན་ནོ།

they are like vases and so forth.

།རྫོད་པའི་གཞིར་གྱུར་པའི་དངོས་པོ་འདི་དག་ཀྱང་ལུས་ཅན་ཡིན་པས་རང་བཞིན་གྱི་གཏན་ཚིགས་ཡིན་ནོ།

the logical proof of the nature of phenomena is that these entities, which constitute the basis for argumentation, are all embodied.

།རླུང་དང་ཉི་མ་ལ་སོགས་པས་མ་ངེས་པ་ཡང་མ་ཡིན་ཏེ།

nor is it ascertained by the wind, the sun, and so forth.

དེ་ལ་ཡང་རླུང་དང་ཉི་མ་ལ་སོགས་པའི་རྡུལ་ཕྲ་མོ་རྣམས་འདྲེས་པ་ཡིན་མོད་ཀྱི། ཡུལ་ཕན་ཚུན་སྤྱངས་ཏེ་གནས་པ་ཁོ་ནའི་ཕྱིར་རོ།

even though the particles of the wind, the sun, and so forth are mixed, they do not remain in mutual dependence.

།གལ་ཏེ་ཡུལ་གཅིག་པ་ཉིད་དུ་གྱུར་ན་ནི་དེའི་ཚེ་ཡུལ་གཅིག་རང་བཞིན་ཕན་ཚུན་ཞུགས་པས་ངོ་བོ་གཅིག་པ་ཁོ་ནར་འགྱུར་བས་འདི་ནི་བཟློག་ན་གནོད་པ་ཅན་གྱི་ཚད་མ་ཡིན་ནོ།

if it were a single object, then the essential nature of the same object would be one-sided, and that would not amount to any measure of harm when it is reversed.

།དེ་ལྟ་ཡང་མ་ཡིན་ཏེ་དེ་ལྟ་བས་ན་བཟློག་སྟེ་བརྗོད་པར་བྱའོ།

since that is not the case, i will put it to a halt.

།དེར་སྣང་བའི་ཤེས་པ་ཙམ་འབྱུང་བར་ཟད་དོ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ནི་ཕྱོགས་གསུམ་པ་ཡང་སེལ་བར་བྱེད་པ་ཡིན་ཏེ།

the so-called trichiliocosm is characterized by a mere perception of appearances.

གལ་ཏེ་ཡུལ་གནོད་པར་བྱས་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་དེ་ལ་དེར་སྣང་བའི་རྣམ་པར་ཤེས་པ་ཙམ་དུ་དམ་འཆའ་ན་དེའི་ཚེ་བདེན་པའི་གཟུགས་ལ་སོགས་པའི་རྣམ་པར་ཤེས་པ་གཞན་ཡང་གནོད་པར་བྱས་པའི་ཡུལ་ཅན་དེ་ཉི

if you make a declaration that the objects are harmful, then why do you not consider other objects of consciousness, such as those resulting from harmful actions, to be likewise dissimilar to what is harmful?

འདི་ལྟར་རྡུལ་ཕྲ་རབ་རྣམས་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་ནི་གནོད་པར་བྱས་པའི་ཡུལ་ཅན་དེ་ཉིད་དྲན་པར་བྱེད་དོ།

in this way, the so-called smallest particles are brought to mind by those objects that harmed them.

།ཕ་རོལ་པོས་གཟུགས་བརྙན་ལ་སོགས་པ་འདི་དག་རྣམ་པར་ཤེས་པའི་ངོ་བོར་རྫས་སུ་ཡོད་པར་ཁས་བླངས་མོད་ཀྱི། གཟུགས་བརྙན་ལ་སོགས་པ་དེ་དག་ནི་དཔེ་ཉིད་དུ་འདོད་པ་མ་ཡིན་ནོ།

although others claim that reflections and other such phenomena have the essential nature of consciousness, they do not hold these reflections to be analogies.

།འོ་ན་ཅི་ཞེ་ན། གཟུགས་བརྙན་ལ་སོགས་པར་ཤེས་པའི་སྣང་བ་ཅན་གྱི་ངོ་བོ་གང་ཡིན་པའོ།

if you ask what it is, it is the essence of the perception of reflections and so on.

།དེ་ཡང་རྫུན་པའི་ཕྱིར་དཔེ་གྲུབ་པ་ཁོ་ནའོ་སྙམ་དུ་བསམས་པའོ།

it is because they are false that all such analogies have been established.

།དེ་བཞིན་དུ་སྒྱུ་མ་ལ་སོགས་པ་དཔེར་བྱེད་པ་ལྔ་ཡང་གང་དག་ཅི་འཇིམ་པའི་དུམ་བུ་ལ་སོགས་པ་སྒྱུ་མ་ལ་སོགས་པའི་སྒྲར་བརྗོད་དམ།
ཇི་སྟེ་དེ་ལྟར་སྣང་བ་ཅན་གྱི་ཤེས་པ་ཡིན།

similarly, the five analogies for illusion and other illusions are as follows: what does an illusion refer to, such as a lump of clay or something else that appears in this way?

ཕྱོགས་གཉིག་ལྟར་ན་ཡང་དཔེ་བསྒྲུབ་པར་བྱ་བ་དང་སྒྲུབ་པ་མེད་པ་ཡིན་ནོ་སྙམ་དུ་རྟོགས་པར་བྱེད་པ་དེ་དག་ཀྱང་འདི་ལོ་ནས་ལན་བཏབ་པ་ཡིན་ནོ་ཞེས་བསྟན་པའི་ཕྱིར།

it is in this way alone that i answered the question of whether or not a simile can be ascertained or not to be accomplished based on either of the two extremes.

འདིས་སྒྱུ་མ་དང་རྨི་ལམ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

this is how it was spoken: illusion, dream, and so on.

།བརྒྱ་ལ་འདིལ་ཡང་རྒྱལ་དཔོག་པ་ལ་སོགས་པ་དག་འཛིམ་པའི་རྡུམ་བུ་ལ་སོགས་པ་དེ་དག་ཉིད་དེ་ལྟར་དམིགས་ཏེ།

if, for some time, the king and his entourage were to apprehend clay pots and so on in this way,

དེའི་ཕྱིར་སྒྱུ་མ་ལ་སོགས་པར་ཤེས་པ་ལ་སྣང་བ་ཅན་གྱི་ངོ་བོ་རྫུན་པ་ཉིད་དུ་མ་གྲུབ་པོ་ཞེས་སྨྲ་བར་འགྱུར་བས།

therefore, the essence of what appears to be an illusion and so forth is unestablished as falsehood.

འཛིམ་པའི་རྡུམ་བུ་ལ་སོགས་པ་ནི་དེ་ལྟར་དམིགས་པ་མ་ཡིན་ནོ་ཞེས་བྱ་བ་སྨོས་སོ།

clay pots and so on are not perceived in this way.

།རྣམ་པ་དང་བཅས་པའི་ཕྱོགས་ལ་ནི་སྣང་བ་ཡིན་ནོ།

on the aspect-oriented side, they appear.

།རྣམ་པ་མེད་པའི་ཕྱོགས་ལ་ནི་རིགས་པ་ཡིན་ནོ།

that which is without attributes is rational.

།དེ་གནས་མེད་དོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་གཞོན་ནུ་མ་ལེན་གྱིས་སྨྲས་པ་གོང་དུ་སྨོས་པའོ།

this is said to be nonabiding, as prophesied previously by the princely maudgalyadyana.

།འོན་རྨི་ལམ་གྱི་ཤེས་པ་ལ་དམིགས་པ་གང་ཡིན་སྙམ་པ་ལ།

in that case, what is perceived as a dream-knowledge?

ཡུལ་དེ་དང་ནི་ཡུལ་གཞན་ནོ།

those objects and other objects.

།ཞེས་བྱ་བ་སྨོས་སོ།

the blessed one replied,

།ལྷག་མ་ནི་གོ་སླའོ།

the rest will be easy to understand.

།བཤད་མ་ཐག་པ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་གང་རང་གི་ངོ་བོར་སྣང་བའམ་རིག་པའོ།

the expression as soon as it is spoken means that it appears or is cognizant of its own essence.

།མི་མཐུན་པའི་ཕྱོགས་ལས་ལྡོག་པ་ལ་ཐེ་ཚོམ་ཟ་བ་བསལ་བའི་ཕྱིར། འདི་ནི་ཕྱོགས་དང་མཐུན་པའི་ཕྱོགས་ལ་ཡོད་པར་འགྱུར་དུ་ཟིན་ཀྱང་ཞེས་བྱ་བ་སྨོས་ཏེ།

to relieve those who doubt that they have turned away from the opposite position, he said, this is how it is.

འདི་ནི་བདག་གིས་སྔར་བཤད་པ་ཁོ་ན་ཡིན་ནོ།

this is precisely what i have previously explained.

།འདི་ལ་ལྡོག་པ་མི་ལྡོག་པ་མེད་དོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་བསྒྲུབ་པར་བྱ་བ་ལས་བཟློག་ན་གཏན་ཚིགས་ལས་ལྡོག་པ་ཡོད་པ་ཁོ་ན་སྟེ་མེད་ཅེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

there is no such thing as an irreversible reversal of the principle of reason based on logical proof.

།འདིར་དམ་བཅའ་བའི་དོན་གྱི་ཕྱོགས་གཅིག་ཡིན་པའི་ཕྱིར་གཏན་ཚིགས་མ་གྲུབ་པ་མ་ཡིན་ནམ། གཅིག་དང་དུ་མའི་ངོ་བོ་གཉིས་ནི་དངོས་པོའི་རྣམ་གྲངས་ཡིན་པའི་ཕྱིར་དེ་ལས་བཟློག་པའི་ངོ་བོ་བསྒྲུབ་པར་བྱ་

since the meaning of this discourse is a partial statement, is it not true that the principle of logical proof has not been attained? are the two essentially singular and undifferentiated entities classed as entities because their opposite essence is to be established?

སྒྲུབ་པ་གཉིས་ཐ་མི་དད་པའི་ངོ་བོ་ཁོ་ན་ཡིན་ནོ།

the essential nature of accomplishment is that both are undifferentiated.

།དེའི་ཕྱིར་གལ་ཏེ་བསྒྲུབ་པར་བྱ་བ་མ་གྲུབ་ན། བསྒྲུབ་པར་བྱ་བ་དང་ཐ་མི་དད་པའི་ངོ་བོ་གཏན་ཚིགས་ཀྱང་མ་གྲུབ་པ་ཡིན་ནོ།

therefore, if the objects of designation were unestablished, the essential nature of the object to designate would also not be established.

།ཇི་སྟེ་གཏན་ཚིགས་གྲུབ་ན་ནི་དེའི་ཚེ་དངོས་པོ་རྣམས་ཀྱི་རང་བཞིན་མེད་པ་ཉིད་ཀྱང་གྲུབ་པ་ཡིན་ཏེ།

if the logical proof were true, then the essencelessness of all things would also be true.

གཅིག་དང་དུ་མ་དང་བྲལ་བ་རི་བོང་གི་རྭ་ལ་སོགས་པ་ལ་ནི་དངོས་པོའི་ངོ་བོ་ཉིད་འགའ་ཡང་ཁས་མི་ལེན་ཏོ་སྙམ་དུ་དགོངས་པ་ལ།

we do not hold the essence of an entity to be anything whatsoever, regardless of whether it is a single or multiple.

གཏན་ཚིགས་འདི་ལ་ནི་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

the blessed one replied,

རེ་ཞིག་གཏན་ཚིགས་ཇི་ལྟར་གྲུབ་པ་དེ་ལྟར་ནི་རྒྱས་པར་བསྒྲུབས་ཟིན་ཏོ།

as was the case with the logical proof, it has now been extensively established.

།གཏན་ཚིགས་གྲུབ་ཀྱང་འདི་ཡིན་ནོ་ཞེས་བྱ་བའི་ངོ་བོས་རང་བཞིན་མེད་པར་སྒྲུབ་མོད་ཀྱི།

although the meaning of the logical proof is as follows, it can still be said to have no intrinsic nature.

འོན་ཀྱང་རྨོངས་པ་ལ་དངོས་པོ་ཐམས་ཅད་ལ་རང་བཞིན་མེད་པ་ཉིད་དུ་ཐ་སྙད་གདགས་པའི་འོས་ཉིད་དུ་རབ་ཏུ་བསྒྲུབ་པའི་ཕྱིར་གཏན་ཚིགས་དམ་བཅས་པའི་དོན་གྱིས་ཕྱོགས་གཅིག་ཉིད་མ་ཡིན་ཏེ།

however, on account of the fact that all phenomena are devoid of intrinsic nature and fit to be conventionally designated as nonexistent, this logical proof does not constitute a partial truth.

དཔེར་ན་ལྐོག་ཤལ་ལ་སོགས་པ་དང་ལྡན་པས་བ་ལང་ཉིད་ལྟ་བུ་དང་།

it is like a cow because of its tail and so on.

དཔེར་ན་དམིགས་པའི་རིག་བྱར་གྱུར་པ་མི་དམིགས་པས་མེད་པ་ལྟ་བུ་ཡིན་པས་ཀླན་ཀར་མི་རུང་ངོ་།

it is like not perceiving objects as objects of perception, and hence it cannot be challenged.

།འཁོར་བ་གང་ཞིག་ཐོག་མ་དང་བྲལ་བ་དེ་ནི་ཐོག་མ་མེད་པ་སྟེ། ཐོག་མ་ཡོད་པ་མ་ཡིན་ནོ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

the fact that cyclic existence is primordial does not mean that it has no beginning.

།ལྷག་མ་ནི་གོ་སླའོ།

the rest will be easy to understand.

།གང་གི་ཚེ་རང་བཞིན་ལ་ཁྱབ་པར་བྱེད་པ་གཅིག་དང་དུ་མ་ཉིད་དག་ལོག་པས་ཤིང་ལོག་པས་ཤ་པ་ལྡོག་པ་བཞིན་དུ་དངོས་པོའི་རང་བཞིན་ལྡོག་པར་སྒྲུབ་པ་དེའི་ཚེ་དམ་བཅས་པའི་དོན་གྱི་ཕྱོགས་གཅིག་པ་ཉིད

when the nature of phenomena is at odds with one-pointedness and manifoldness, how could it possibly be a single aspect of the meaning of the pledge?

ཁྱབ་པར་བྱ་བ་དང་ཁྱབ་པར་བྱེད་པ་ལྡོག་པའི་ཚིག་རྣམ་པར་ཆད་པ་ཐ་དད་པའི་ངོ་བོ་གཉིས་རྣམ་གྲངས་ཉིད་ནི་མ་ཡིན་ནོ།

the distinction between the objects of designation and the words that refrain from causing them to reappear is not a conventional expression.

།རྣམ་གྲངས་ཀྱི་ངོ་བོ་མ་ཡིན་པ་ནི་དམ་བཅས་པའི་དོན་གྱི་ཕྱོགས་གཅིག་ཉིད་ནི་མ་ཡིན་ཏེ།

that which does not have the essence of enumeration is not a partial account of the true meaning of the promise.

དཔེར་ན་བྱས་པ་ཉིད་མི་རྟག་པ་ཉིད་དུ་བསྒྲུབ་པར་བྱ་བ་ལ་དོན་དམ་པར་གཅིག་ཀྱང་གང་བྱས་པ་ཉིད་ནི་མི་རྟག་པ་སྒྲུབ་པར་བྱེད་པ་ལྟ་བུ་ཡིན་པས་ཀྱི་ནའོ།

as an analogy, when something has been fabricated to demonstrate impermanence, on the ultimate level, nothing whatsoever is actually fabricated. hence, it is useless.

།དེ་ལྟར་རིགས་པས་ཆོས་ཐམས་ཅད་རང་བཞིན་མེད་པ་ཉིད་དུ་བསྒྲུབས་ནས་ལུང་གིས་ཀྱང་བསྒྲུབ་པར་བྱ་བའི་ཕྱིར། འདི་ཐམས་ཅད་ནི་བཅོམ་ལྡན་འདས་ཀྱིས་ཀྱང་གསུངས་ཏེ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

in order to establish that all phenomena are without intrinsic nature through reasoning, the blessed one also said,

།ཡོངས་དག་ཅེས་བྱ་བ་ནི་གསལ་བར་སྣང་བ་ཉིད་ཀྱི་རྒྱུ་བསྟན་ཏོ།

purity is explained as the cause of luminosity.

།དེ་བཞིན་དུ་ཞེས་བྱ་བ་འདི་རང་བཞིན་མེད་པར་ཏེ།

that which is said to be like this is devoid of any intrinsic nature.

འདི་ནི་དངོས་ཀྱི་དོན་དང་སྦྱར་བ་ཡིན་នོ།

this is how the meaning of essence is applied.

།གཏན་ཚིགས་ནི་གཅིག་དང་དུ་མའི་རང་བཞིན་སྟོང་པའི་ཕྱིར་ཞེས་བྱ་བ་ལ་ལྟོས་པར་བྱའོ།

consider the analogy of what is said to be empty of the nature of duality and multiplicity.

།ལྗོན་པ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཝོད་པའོ།

the trees are herbs.

།ཤེས་པར་གྱིས་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཤེས་པར་གྱིས་ཤིག་ཅེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

you should know this to be the case.

།གལ་ཏེ་ཉན་པ་པོའི་སྐྱེ་བོ་འདིར་གཟུགས་བརྙན་གྱི་དཔེས་ནི་བཅོམ་ལྡན་འདས་ཀྱིས་ཀུན་བཏགས་པའི་ངོ་བོ་ཉིད་ཀྱིས་ངོ་བོའི་ཆོས་ཡོ་ན་རང་བཞིན་སྟོང་པར་བསྟན་ཏོ་སྙམ་དུ་གོ་བར་འགྱུར་བས།
ང་ཡིས་རང་བཞིན་སྟོང་པ་ཞེས།

if people who listen to me think that the blessed one has taught that all phenomena, which are essentially empty of an imaginary essence, are empty by means of the analogy of a reflection in this way,

།ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

the blessed one replied,

།བཏགས་པའི་ངོ་བོ་ཉིད་ཀྱིས་སྟོང་པ་ཡོངས་སུ་གྲུབ་པའི་ངོ་བོ་ཉིད་ཅེས་བྱ་བའི་དངོས་པོ་གང་ཡིན་པ་དེ་བཅོམ་ལྡན་འདས་ཀྱིས་བདག་ལ་ཀུན་བཏགས་པའི་ངོ་བོ་ཉིད་ཀྱིས་སྟོང་པར་བསྟན་ཏོ་སྙམ་དུ་སེམས་ན་དེ་ཡ

imagine that the blessed one has taught to me that the essence of fabrication is empty of an imaginary essence. knowing this to be empty of a natural essence,

དེ་ཡང་རིགས་པས་དཔྱད་ན་མི་གནས་པའི་ཕྱིར་རོ།

it is because, when investigated in accordance with logic, they do not remain.

།འདི་ནི་འདིར་ཁུངས་ཡིན་ནོ།

this is the basket.

།གལ་ཏེ་ཐམས་ཅད་སྟོང་པ་ཁོ་ན་ཡིན་ན། འོན་སུ་ལ་ནི་བསྟན་པར་བྱ།

if all were empty, then to whom would i give this teaching?

སུ་ཞིག་ནི་སྟོན་པར་བྱེད།

who teaches?

ཅིའི་ཕྱིར་ནི་བསྟན་སྙམ་པ་ལ།

why do i teach it?

བྱིས་པ་ལོག་པའི་བློ་ཅན་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

childish beings with misguided minds said,

དོན་དམ་པར་འགྲོ་བ་རང་བཞིན་མེད་མོད་ཀྱི།

on the ultimate level, movement is without intrinsic nature.

འོན་ཀྱང་སྟོན་པ་པོ་ལ་སོགས་པ་ཡང་དག་པ་དང་ཡང་དག་པ་མ་ཡིན་པའི་ཀུན་རྫོབ་ཀྱི་ངོ་བོར་ཡོད་པ་ཁོ་ནའོ།

nevertheless, the teacher and so forth are entirely of the essence of falsity and falsity.

།དེའི་ཕྱིར་དེའི་བྱིན་གྱི་རླབས་ཀྱིས་རྨོངས་པ་བཟློག་པའི་ཕྱིར་བཤད་པ་ལ་འཇུག་པ་ཉིད་དོ་ཞེས་བསྡུས་པའི་དོན་ཏོ།

that is why, through his blessing, one enters the exposition in order to counteract delusion.

།དེ་ལ་དེ་དག་གི་བློ་གྲོས་ཕྱིན་ཅི་ལོག་པའི་ཕྱིར་ལོག་པ་ཡང་ཡིན་ལ། བློ་མ་བྱང་བའི་ཕྱིར་བྱིས་པའི་བློ་ཅན་དག་ཀྱང་ཡིན་པས་བྱིས་པ་ལོག་པའི་བློ་ཅན་དག་གོ།

since their minds are mistaken due to their mistaken perception, and because they are unskilled, they are childish beings with misguided minds.

།ཡང་ན་འབྲུ་མང་པོ་པར་སྦྱར་རོ།

or, alternatively, using a large amount of grain.

།བློ་ནི་ཆོས་ཀྱི་དེ་ཁོ་ན་ལ་མ་བྱང་བའི་ཕྱིར་བྱིས་པ་ཉིད་ཡིན་ནོ།

their minds are childish because they are unskilled in the reality of phenomena.

།དེ་དག་རྣམས་ལ་བསྟན་པའི་ཕྱིར་ཞེས་བྱ་བ་ནི་མ་རིག་པ་བཟློག་ནས་རིག་པ་བསྐྱེད་པའི་ཕྱིར་རོ།

it is in order to teach them that, having eradicated ignorance, they gain knowledge.

།གལ་ཏེ་ཐམས་ཅད་རང་བཞིན་གྱིས་སྟོང་པ་ཁོ་ན་ཡིན་ནོ། །འོ་ན་ཇི་ལྟར་ཀུན་ནས་ཉོན་མོངས་པ་དང་རྣམ་པར་བྱང་བར་རྣམ་པར་གནས་སྙམ་པ་ལ།

if all were empty of inherent existence, how could they abide in affliction and purification?

ཀུན་ཏུ་རྟོག་པའི་རྟོག་པས་བསྐྱེད། །ཅེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

it is produced by conceptual thought, and so forth.

འདི་ལྟ་བུ་དང་འདི་ལྟ་བུ་བྱའོ་སྙམ་པའི་སེམས་པ་ནི་ཀུན་ཏུ་རྟོག་པའོ།

to think such and such should be done is to entertain a conceptual thought.

།དེ་ཉིད་རྟོག་པ་ཡིན་ཏེ། རྣམ་པར་རྟོག་པ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

that alone is thought and conceptualization.

།འདིས་ནི་ལས་ཀྱི་ཀུན་ནས་ཉོན་མོངས་པ་རྒྱུ་ཉིད་དུ་བསྟན་པ་ཡིན་ནོ།

this shows that the affliction of karma is a cause.

།ཡང་དག་མ་ཡིན་རྟོག་པ་ནི་མ་རིག་པ་ལ་སོགས་པ་སྟེ་ཉོན་མོངས་པ་ཐམས་ཅད་ནི་ཡང་དག་པ་མ་ཡིན་པ་ཀུན་ཏུ་རྟོག་པ་ཡིན་ནོ།

false conceptuality is ignorance and so forth. all afflictive emotions are false imagination.

།དེ་དག་གིས་བཅིངས་པ་ནི་དེ་དག་གི་དབང་གིས་འཇུག་པའི་ཕྱིར་ཏེ།

they are bound by them in order to be influenced by them.

འདིས་ནི་ཉོན་མོངས་པའི་ཀུན་ནས་ཉོན་མོངས་པ་བདག་པོ་ཡང་ཡིན་པར་བསྟན་ཏོ།

this shows that the affliction of the afflicted mental states is the owner.

།འདི་ལྟར་དུ་དོན་དམ་པར་སྟོང་མོད་ཀྱི། འོན་ཀྱང་རྒྱུ་དང་འབྲས་བུའི་དངོས་པོ་ཀུན་རྫོབ་པ་ཡོད་པའི་ཕྱིར་ཀུན་ནས་ཉོན་མོངས་པ་ལ་སོགས་པ་རྣམ་པར་གནས་པར་འགྱུར་རོ་ཞེས་བཤད་པར་འགྱུར་རོ།

it is as follows: although ultimately empty, phenomena are still relatively existent in terms of causes and effects, they come to abide in affliction and so on.

།ཉོན་མོངས་པ་དང་ལས་ཀྱི་རྒྱུ་རྐྱེན་གྱི་ཀུན་ནས་ཉོན་མོངས་པ་བསྟན་པས་རྣམ་པར་བྱང་བ་ཡང་ཤུགས་ཀྱིས་བསྟན་པ་ཁོ་ན་ཡིན་ཏེ།

as the afflicted mental states are explained through the causes and conditions of affliction and karma, purification has also been demonstrated in detail.

ཉོན་མོངས་པ་དང་ལས་ལོག་ན་ཀུན་ནས་ཉོན་མོངས་པ་ལོག་པར་འགྱུབ་པའི་ཕྱིར་རོ།

because when disturbing emotions and actions are mistaken, affliction is made to be mistaken.

།གཞན་པ་ཉིད་དང་གཅིག་པ་ཉིད་ནི་ལྟོས་པར་ལྟ་བར་བྱེད་པ་ཡིན་པས་གཅིག་པ་ཉིད་དང་དུ་མ་ཉིད་དག་གིས་སྤངས་པ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

considering them to be different or one-sided, this is what is meant by abandoning them both in terms of sameness and diversity.

།དངོས་པོའི་ཞེས་བྱ་བ་ནི་སྤྱིར་བརྗོད་པའི་ཕྱིར་རང་དང་གཞན་གྱི་མངོན་པར་འདོད་པ་གཟུགས་ལ་སོགས་པ་དངོས་པོ་ཐམས་ཅད་ཀྱིའོ།

the term entities refers to all objects that are desired by oneself and others in order to express them individually.

།གལ་ཏེ་དངོས་པོ་འདི་དག་དོན་དམ་པར་རང་བཞིན་མེད་ན། འོན་ཤུགས་ཀྱིས་འདི་དག་གི་མཚན་ཉིད་ཅི་ཞིག་ཡིན་པར་འགྱུར་སྙམ་པ་ལ།

if, on the ultimate level, all these entities were without intrinsic nature, then what would be their defining characteristic?

དེའི་ཕྱིར་དངོས་པོ་འདི་དག་ནི་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

this is why the blessed one said,

འཁྲུལ་པའི་བློས་དངོས་པོའི་དེ་ཁོ་ན་ཉིད་བསྒྲིབས་པས་བློ་འཁྲུལ་པ་ཐམས་ཅད་ནི་ཀུན་རྫོབ་ཡིན་ནོ།

all deluded minds are on the relative level because they are obscured by delusion.

།འཁྲུལ་པའི་བློའི་བསམ་པའི་དབང་གིས་བརྟགས་པའི་བདག་ཉིད་དུ་གནས་པའི་ཕྱིར་དེ་ལ་ཡོད་པ་ནི་ཀུན་རྫོབ་པ་ཡིན་ནོ།

because it is based on the imaginary minds of delusion that conceptuality exists, existence is relative.

།འདི་ཇི་ལྟ་སྙམ་པ་ལ།

what is this?

གལ་ཏེ་འདི་དག་དོན་འདོད་ན། །ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

if you wish to benefit them, they will be addressed as follows:

འདི་སྐད་དུ་ཡང་དག་པ་དང་ཡང་དག་པ་མ་ཡིན་པ་དག་གིས་ནི་ཕུང་པོ་ཐམས་ཅད་ལ་ཁྱབ་སྟེ།

that is to say, all the aggregates are pervaded by falsity and falsity.

དེ་གཉིས་ནི་ཕན་ཚུན་སྤངས་ཏེ་གནས་པའི་མཚན་ཉིད་ཡིན་པའི་ཕྱིར་རོ།

because both of them have the characteristic of being mutually exclusive.

།ཡང་དག་པའི་ངོ་བོ་བཀག་ན་ཤུགས་ཀྱིས་འདི་དག་ཅིག་ཤོས་སུ་གནས་པར་རང་བཞིན་གྱིས་འགྱུར་རོ་ཞེས་བཤད་པར་འགྱུར་རོ།

if it destroys the essence of reality, they will be naturally present at the same time.

།ལྕུགས་ཀྱུ་མེད་པ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་རང་དགའ་སྟེ་དེ་ནི་རེས་འགའ་འདི་དག་གི་ངོ་བོ་རྫུན་པར་ཡང་འཇོག་པར་འགྱུར་རོ་སྙམ་དུ་བསམས་པའོ།

the one without hooks is self-satisfied, and for some time he will let their essence be false.

།ལྷག་མ་ནི་གོ་སླའོ།

the rest will be easy to understand.

།ལུང་གཞན་ཡང་ཇི་ལྟར་གནས་པའི་དངོས་པོའི་དེ་ཁོ་ན་ལ་མཁས་པས་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

furthermore, the following prophecy was spoken by those who are skilled in the reality of things as they abide:

།མདོ་འདི་ལས་ནི་གཟུགས་ལ་སོགས་པའི་དངོས་པོ་ཐམས་ཅད་སྤྱིར་མདུག་བསྡུས་ཏེ།

in this discourse, all the entities of form and so forth are summarized as follows:

ཀུན་རྫོབ་ཙམ་གྱི་རང་བཞིན་ཡིན་པར་བསྟན་ཏོ་ཞེས་སྟོན་པར་བྱེད་དོ།

he teaches the nature of mere relative appearances.

།ཐ་སྙད་དུ་སྟོན་པ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཕུང་པོ་ལ་སོགས་པ་ཐ་སྙད་ཙམ་ཁོ་ནར་སྟོན་པ་ཡིན་གྱི་དོན་དམ་པར་ནི་མ་ཡིན་ནོ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

the term conventional instruction pertains exclusively to the aggregates and so forth. this is not the case with regard to the ultimate.

།དོན་དམ་པའི་རང་བཞིན་བསྟན་པར་མི་ནུས་སུ་ཟིན་ཀྱང་བརྗོད་པའི་ཀུན་རྫོབ་ཀྱིས་རེས་འགའ་ཞིག་ན་བསྟན་པར་བྱ་བ་ཉིད་དོ་སྙམ་པ་དེའི་ཕྱིར་དེ་བཟློག་པའི་ཆེད་དུ་ཐ་སྙད་ཅེས་བྱ་བ་སྨོས་སོ།

for the sake of reversing this misinterpretation, conventions have been taught in order to refute the view that although one cannot teach the nature of the ultimate on the relative level, it must be taught at some point based on the conventional expression.

།དེ་བཞིན་དུ་ཚོར་བ་དང་། འདུ་ཤེས་དང་། འདུ་བྱེད་རྣམས་དང་། རྣམ་པར་ཤེས་པ་རྣམས་སོ།

similarly, feelings, perceptions, formative predispositions, and consciousness.

།ཅི་ཞེ་ན་འདོགས་ལ་དོན་དམ་པར་ཡང་མི་དམིགས་སོ་ཞེས་བྱ་བར་སྦྱར་ཏེ།

that is to say, they do not apprehend anything at all on the ultimate level.

འདི་ནི་འདིར་ཁུངས་ཡིན་ནོ།

this is how things are here.

།ཚུལ་བཞིན་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཚད་མ་དང་ལྡན་པའོ།

what is proper means that it is commendable.

།བདག་མེད་པ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་བདག་གི་རང་བཞིན་མ་ཡིན་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

the absence of self means that it does not have the nature of self.

།དེ་བཞིན་དུ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་བདག་མེད་པར་རོ།

so it is with the absence of self.

།སེམས་ཅན་བདག་མེད་པར་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཇི་ལྟར་གང་ཟག་ལ་བདག་མེད་པར་བཤད་པ་ཁོ་ན་ལྟར་རོ།

the statement that sentient beings are devoid of self is just like the teaching on the absence of self in a person.

།དེ་བཞིན་དུ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་གང་ཟག་བཞིན་དུ་རང་བཞིན་ཁོ་ནས་ངོ་བོ་ཉིད་མེད་པར་མཐོང་ངོ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་སྟེ།

this is how it is: like a person, one sees essencelessness by nature.

འདི་ནི་འདིར་ཁུངས་ཡིན་ནོ།

this is how things are here.

།རྒྱལ་བ་སྐྱེད་མ་ལས་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཤེས་རབ་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པ་ལས་སོ།

the victorious ones are born from the perfection of insight.

།བར་དུ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་མཐའ་བསྟན་པ་སྟེ། རང་གི་མཚན་ཉིད་སྟོང་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་གཟུགས་ནི་གཟུགས་ཀྱི་རང་གི་ངོ་བོ་ཉིད་ཀྱིས་སྟོང་ལ།

the so-called intermediate range denotes the extreme, since physical forms are empty of their own essential nature due to the emptiness of intrinsic defining characteristics.

རྣམ་པར་ཤེས་པའི་བར་དུ་ཡང་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

that is to say, up to and including consciousness.

།འདིར་ཁུངས་ནི་རང་གི་མཚན་ཉིད་སྟོང་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་ཞེས་བྱ་བ་ཡིན་ནོ།

here, the basis is explained as the emptiness of all intrinsic defining characteristics.

།འདི་ནི་ཞེས་བྱ་བ་ནི་སྟོང་པར་བཤད་པ་འདི་ཐམས་ཅད་དུ་སྟོང་པ་ཉིད་དུ་བཤད་པ་གང་ཡིན་པའོ།

this is what is meant by teaching emptiness everywhere.

།གང་གི་རང་བཞིན་ཡོད་པ་ཡིན་ཏེ། མེད་པ་མ་ཡིན་པ་དེ་ལ་དེ་སྐད་ཅེས་བྱའོ།

that which has a nature and does not have nonexistence is said to be so.

།འདི་ཡང་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཇི་སྐད་བཤད་པའི་ཚིག་གིས་བསྟན་པར་བྱ་བའི་དོན་ཏོ།

this too is the meaning of teaching in accordance with what has been taught.

།བརྟགས་པའི་ངོ་བོ་ཉིད་ཁོ་ནའོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་རིགས་པ་དང་བྲལ་བའི་ཕྱིར་དང་ཚད་མས་གནོད་པའི་ཕྱིར་རོ།

it is exclusively an imaginary essence in the sense of being devoid of reason and being mistaken by means of logic.

།གཉིས་ལ་སོགས་པ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ནི་ཚད་མས་གནོད་པ་དེ་ཉིད་སྟོན་པར་བྱེད་དོ།

the teachings on duality and so forth demonstrate that which is misinterpreted by the sacred doctrine.

།ལུང་གཞན་ཡང་གླང་པོའི་རྩལ་ཞེས་བྱ་བ་སྨོས་སོ།

furthermore, the story of elephant strength is told in other narratives.

།མ་མཆིས་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཡུལ་མེད་པའི་ཕྱིར་དེ་ཡང་མེད་ཅེས་བྱའོ།

since it is devoid of objects, it is said to be nonexistent.

།དེ་ཅིའི་སླད་དུ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་འདི་དག་སྒྱུ་མ་ལྟ་བུ་ཉིད་དུ་གང་ལས་གྲུབ།

why is that? asked the bodhisattva. how did they come to be like illusions?

གང་གིས་ན་དཔེ་དེས་རང་བཞིན་མེད་པ་ཉིད་དུ་འགྲུབ་པར་འགྱུར་ཞེས་བྱ་བའི་གཏན་ཚིགས་འདྲི་བའོ།

the reason for this analogy is explained as being devoid of any intrinsic nature.

།འདི་ལ་ཡང་དག་པའི་ཆོས་གང་ཡང་མི་དམིགས་པའི་སླད་དུའོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་གཅིག་པ་ཉིད་དང་དུ་མ་ཉིད་ལ་སོགས་པས་དཔྱད་ན་སྙམ་དུ་དགོངས་པའོ།

this is because no phenomenon whatsoever truly exists can be observed when examined in terms of sameness, multiplicity, and so on.

།ཇི་སྟེ་དོན་དམ་པའི་རང་བཞིན་བཀག་པས་དངོས་པོ་རྣམས་ཀུན་རྫོབ་པའི་ངོ་བོར་བཞག་པ་གང་ཡིན་པ་དེ་ཅི་སྒྲའི་ཐ་སྙད་ཀྱི་བདག་ཉིད་ཀྱི་ཀུན་རྫོབ་ལ་ཡོད་པའི་ཕྱིར་ཀུན་རྫོབ་པར་འདོད་དམ།

if, through the cessation of the essential nature of the ultimate, that which establishes phenomena as the essence of the relative is still considered to be the relative because it has the nature of a conventional expression.

འོན་ཏེ་རྟེན་ཅིང་འབྲེལ་པར་འབྱུང་བ་དོན་བྱ་བ་བྱེད་པ་གནག་རྫི་ཡན་ཆད་ལ་ཤིན་ཏུ་གྲགས་པ་དེ་ཉིད་བརྡའི་དབང་གིས་ཀུན་རྫོབ་ཀྱི་སྒྲར་བརྗོད་ཅེས་བྱ་བ་རྟོག་པ་གཉིས་སོ།

or is it because of the conventional expression of relative appearances that this dependent arising is renowned to be the case for cattle herders?

།དེ་ལ་གལ་ཏེ་ཕྱོགས་དང་པོ་ལྟ་བུ་ཡིན་ན་ནི་དེའི་ཚེ་མངོན་སུམ་ལ་སོགས་པས་གནོད་པ་ཡིན་ཏེ།

if this were the case, it would be counterproductive of direct perception and so on.

འདི་ལྟར་སྒྲའི་ཐ་སྙད་ནི་སྤྱི་ཙམ་གྱི་སྤྱོད་ཡུལ་ཅན་ཡིན་པའི་ཕྱིར་རྟེན་ཅིང་འབྲེལ་པར་འབྱུང་བའི་དངོས་པོའི་མཚན་ཉིད་ཀྱི་ཡུལ་ཅན་མ་ཡིན་ནོ།

because the conventional expression of sound is confined to mere reference points, it is not within the domain of the defining characteristic of dependent arising.

།སྒྲི་དེ་ཡང་ཀུན་ཏུ་བརྟགས་པའི་ངོ་བོ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་དངོས་པོ་མེད་པ་ཡིན་ན་དེའི་ངོ་བོ་ཉིད་དུ་ཁས་ལེན་པས་དངོས་པོ་རྣམས་ཀྱི་དོན་བྱ་བ་བྱེད་པ་ཤིན་ཏུ་གྲགས་པ་ལ་སྐུར་པར་འགྱུར་ཏེ།

since the topics are of an imaginary essence, if you hold them to be nonexistent, they will denigrate what is so renowned and meaningful about the objects of designation.

སྒྲི་ནི་དོན་བྱེད་མི་བཟོད་པའི་ཕྱིར་རོ།

it is because the primary objective is not to be tolerated.

།ཇི་སྟེ་ཕྱོགས་གཉིས་པ་ལྟ་བུ་ཡིན་ན་ནི་དེའི་ཚེ་མིང་ལ་བརྩད་པ་ཡོད་དོ་སྙམ་པའི་བསམ་པས་ཕ་རོལ་པོས་ཇི་སྟེ་ཞེས་བྱ་བ་སྨོས་ཏེ།

if it were like the second position, then there would be an argument about name-calling, replied the bodhisattva.

གལ་ཏེ་ཚད་མས་དཔྱད་ན་རྟེན་ཅིང་འབྲེལ་བར་འབྱུང་བ་ཡིན་པ་འདི་དག་ཀྱང་རང་གི་ངོ་བོ་གྲུབ་པར་གྱུར་ན་ནི་དེའི་ཚེ་དེ་ལ་ཀུན་རྫོབ་ཀྱི་སྒྲར་རྗོད་པར་བྱེད་ན་མིང་ལ་བརྩད་པར་འགྱུར་རོ།

if all these dependent originations were realized by means of logic, then when word is spoken in relative terms, the name would be disputed.

།གང་གི་ཚེ་གཅིག་པ་ཉིད་དང་དུ་མ་ཉིད་ལ་སོགས་པས་དཔྱད་ན་འདི་དག་གི་རང་བཞིན་མི་གནས་པ་དེའི་ཚེ་དེ་ལྟ་བུ་ལ་ཀུན་རྫོབ་ཀྱི་སྒྲར་བརྗོད་ན་ནི་གནས་ལོ་ན་ཡིན་པས་ཇི་ལྟར་མིང་ལ་སོགས་པར་འགྱུར།

if one examines them in terms of singularity, multiplicity, and so on, but does not abide in the nature of these phenomena, then what is meant by conventional expression is to be a mere location. how could it be an appellation?

མཐོང་བ་ནི་མིག་གི་རྣམ་པར་ཤེས་པ་ལ་སོགས་པས་ཉམས་སུ་མྱོང་བའི་ཕྱིར་རོ།

it is because vision is experienced by the eye consciousness and so forth.

།འདོད་པ་ནི་ཇི་ལྟར་ཉམས་སུ་མྱོང་བ་བཞིན་ངེས་པའི་ཕྱིར་རོ།

because desire is as certain as what one experiences.

།གང་དག་ལ་མ་བརྟགས་གཅིག་པུ་ན་དགའ་བ་ཡོད་པ་དེ་དག་ལ་དེ་སྐད་ཅེས་བྱ་སྟེ།

those who delight in solitude without knowing it are said to be so.

མ་བརྟགས་པ་ཉིད་ཅེ་ན་དགའོ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

if you ask what is uncreated, it is delightful.

།ཡང་དག་པའི་ཀུན་རྫོབ་ཅེས་བྱ་བ་ནི་ཇི་ལྟར་གྲགས་པ་བཞིན་ཉེ་བར་བརྟགས་པའི་ཕྱིར་རོ།

the relative truth is to be understood in accordance with what has been proclaimed.

།གྲགས་པ་ལས་འདས་ཏེ་རྟོགས་པ་དཔེར་ན་དབང་ཕྱུག་ལ་སོགས་པར་རྟོགས་པ་གང་ཡིན་པ་དེ་ནི་ལོག་པའི་ཀུན་རྫོབ་ཡིན་ནོ།

an erroneous conveyance is a conception that transcends renown, as exemplified by visnu and so forth.

།ཇི་སྐད་དུ་རྟེན་ཅིང་འབྲེལ་བར་གང་འབྱུང་བ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་འདི་ལ་སྔོན་གྱི་སློབ་དཔོན་རྣམས་འདྲ་བར་བྱེད་པ་སྟེ།

what is meant by dependent arising is to be like the teachers of the past.

འདི་ནི་འཕགས་པ་ཀླུ་སྒྲུབ་ཀྱི་ཞལ་སྔ་ནས་ཀྱིས་དབུ་མའི་བསྟན་བཅོས་ལས་གསུངས་སོ།

this has been taught in the middle text by the noble embodiment of speech.

།རྟེན་ཅིང་འབྲེལ་བར་འབྱུང་བའི་དངོས་པོ་རྣམས་ཁོ་ན་དོན་དམ་པའི་རང་བཞིན་དང་བྲལ་བའི་ཕྱིར་སྟོང་པ་ཞེས་བྱའི་རི་བོང་གི་རྭ་དང་འདྲ་བའི་བདག་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་ནི་མ་ཡིན་ནོ།

it is because the phenomena of dependent origination are essentially devoid of the ultimate nature that emptiness is said to be empty, not because it is like the tip of an antelope.

།དེས་ན་མཐོང་བ་ལ་སོགས་པ་དང་མི་འགལ་ལོ།

thus, they do not go against seeing and so forth.

།དེ་ནི་རྒྱུར་བྱས་གདགས་པ་སྟེ། །ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཀུན་རྫོབ་དེ་ཉིད་ཅེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་སྟེ།

that is what is designated based on cause and effect. this is the essence of the relative.

རྒྱུར་བྱས་པ་དང་གདགས་པའི་སྒྲ་ནི་ཀུན་རྫོབ་ཀྱི་རྣམ་གྲངས་ཡིན་པའི་ཕྱིར་རོ།

because conventions and designations are conceptualized in terms of relative appearances.

།འདི་ནི་འདིར་ཁུངས་ཡིན་ནོ།

this is the basket.

།དེ་ཉིད་དབུ་མའི་ལམ་ཡིན་ནོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་སྒྲོ་འདོགས་པ་དང་སྐུར་པ་འདེབས་པའི་མཐའ་གཉིས་སྤངས་པའི་ཕྱིར།

that is the middle way in order to abandon the two extremes of superimpositions and negations.

དེ་ཉིད་དེ་དང་དེ་ལས་དབུ་མའི་ལམ་དུ་གསུངས་སོ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

it is said to be the middle way from that very nature.

།འོན་གལ་ཏེ་རྟེན་ཅིང་འབྲེལ་བར་འབྱུང་བའི་དངོས་པོ་དག་ཁོ་ན་བརྟག་མི་བཟོད་པའི་ཕྱིར་ཀུན་རྫོབ་ཀྱི་སྒྲར་བརྗོད་ན། འཕགས་པ་བློ་གྲོས་མི་ཟད་པའི་མདོ་ལས།

if, on the other hand, you speak of the relative in the noble dharma teaching of the inexhaustible intelligence, since it is impossible to conceptualize dependently arisen phenomena alone,

ཀུན་རྫོབ་སྒྲའི་ཐ་སྙད་ཀྱི་བདག་ཉིད་ཡིན་པར་ཇི་ལྟར་གསུངས་སྙམ་དུ་སེམས་པ་ལ།

how was it taught to be the conventional expression of relative appearances?

འཕགས་པ་བློ་གྲོས་མི་ཟད་པས་བསྟན་པའི་མདོ་ལས་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

from the noble discourse on teaching the inexhaustible dharma, he continued:

།འདིས་ནི་མདོ་དེ་དང་དེ་དག་ལས་སྒྲའི་ཐ་སྙད་ཀྱི་བདག་ཉིད་ཁྱང་ཀུན་རྫོབ་ཡིན་པར་བསྟན་དུ་ཟིན་ཀྱང་། ཁོ་བོ་ཅག་གིས་ཡང་དག་པའི་ཀུན་རྫོབ་ཏུ་བརྗོད་པ་གང་ཡིན་པ་དེ་ཡང་དེར་འཇིག་རྟེན་གྱི་ཐ་སྙད་ཇི་སྙེད་པ་

even though we have taught in these discourses that even the conventional expression of a word is an actualization, what we have said on the relative truth has only been taught according to worldly conventions.

ཚོ་བོ་ཅག་སྒྲའི་ཐ་སྙད་ཀྱི་བདག་ཉིད་ཀྱང་མི་འདོད་པ་ནི་མ་ཡིན་ཏེ།

we do not believe in the nature of conventional language.

དེ་ཡང་ལོག་པའི་ཀུན་རྫོབ་ཡིན་ནོ་ཞེས་དེ་སྟོན་པར་བྱེད་དོ།

this too is an erroneous conventional expression.

།མྱོང་བར་བྱ་བ་དང་མྱོང་བའི་ངོ་བོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཤེས་བྱ་དང་ཤེས་པའི་བདག་ཉིད་དོ།

what is meant by experiencing and experiencing is the nature of what is to be known and understood.

།དེ་ཅི་ལྟར་ཐ་སྙད་ཀྱི་སྒྲས་བརྗོད་པར་ནུས་སྙམ་པ་ལ།

how could it be expressed through conventional terms?

བྱེད་པའི་སྒྲུབ་པ་ཡོངས་སུ་གཟུང་བའི་ཕྱིར་རོ་ཞེས་བྱ་བ་སྨོས་ཏེ།

that is to say, in order to embrace the practice of action.

ཤེས་བྱ་དང་ཤེས་བྱའི་བདག་ཉིད་ཀྱིས་སྒྲོ་འདོགས་པར་བྱེད་པ་ཐ་སྙད་དོ།

it is a conventional expression that conceptualizes consciousness and the nature of cognitive objects.

།འདི་ནི་ཤེས་པའོ།

this is knowledge.

།འདི་ནི་ཤེས་བྱའོ་ཞེས་བྱ་བ་སྒྲའི་ཐ་སྙད་ཀྱི་གཞི་ཡིན་པའི་ཕྱིར་བྱེད་པ་ཉིད་ཡིན་នོ།

it is because the conventional expression, this is something i know, that its function is.

།དེའི་རྗེས་སུ་འབྲེལ་པའི་ཕྱིར་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཇི་སྙེད་པ་ཞེས་བྱ་བ་དེའོ། །འདིར་ཀྱང་གི་དོན་ཡང་བལྟ་བར་བྱའོ།

in order to be in harmony with it, this refers to everything that is possible. you should also consider the meanings here.

།དེས་ན་དོན་ནི་ཡི་གེའི་སྒྲ་དང་བརྡ་བསྟན་པ་ཇི་སྙེད་པ་ཡོད་པ་དེ་ཐམས་ཅད་ཀྱང་ཀུན་རྫོབ་ཀྱི་བདེན་པ་ཡིན་ནོ་ཞེས་བྱ་བ་འདིས་ཡིན་ནོ།

that is to say, all the meanings and symbols contained in the sound of a syllable are also the truth of the relative.

།དེའི་ཕྱིར། ལུང་ལས་འབྱུང་བ་དང་འཇིག་རྟེན་པའི་ཡི་གེ་བསྟན་པ་ཡང་བསྟུའོ།

therefore, i will summarize the worldly teachings that emerge from the scriptures.

།དེ་ལྟ་མ་ཡིན་ན་འགའ་ཞིག་འཕགས་པ་མ་ཡིན་པས་བསྟན་པ་ལོ་ན་ཀུན་རྫོབ་ཡིན་གྱི། འཕགས་པ་རྣམས་ཀྱིས་བསྟན་པ་ནི་མ་ཡིན་ནོ།

if that is not the case, it is only a conventional teaching taught by someone who is not a noble one. it is not an instruction taught by noble ones.

།དེ་དག་ནི་ཕྱིན་ཅི་མ་ལོག་པ་དེ་བཞིན་དུ་གསུངས་པའི་ཕྱིར་རོ་སྙམ་དུ་འཁྲུལ་པར་འགྱུར་རོ།

they will be confused, thinking, this is because it is unmistaken.

།དེ་ནི་ཞེས་བྱ་བ་ནི་རྣམ་པ་གཉིས་ཀ་ཡང་ངག་གི་དང་ཡིད་ཀྱི་བྱེ་བྲག་གིས་རྣམ་པ་གཉིས་སུ་དབྱེ་སྟེ།

these two aspects are also divided into two categories, namely, speech and mind.

ནང་གི་བརྗོད་པའི་རྣམ་པ་ནི་ཡིད་ཀྱིའོ།

mental activity is the aspect of inner expressions.

།ཕྱི་རོལ་གྱི་བརྗོད་པའི་ངོ་བོ་ནི་ངག་གིའོ།

speech is the essence of outer expressions.

།ཇི་ལྟར་ན་ཡིད་ཀྱི་བཤད་པ་ཡིན་སྙམ་པ་ལ།

how does it constitute the explanation of the mind?

དཔེར་ན་བརྒྱ་བྱིན་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

to illustrate this, he said, it is like sakra.

།ཡང་ཅིའི་ཕྱིར་འཇིག་རྟེན་གྱི་ཐ་སྙད་ཡི་གེ་དང་སྐད་བསྟུན་པ་ཇི་སྙེད་པའི་བདག་ཉིད་ཅེས་བྱ་བ་ཁོ་ནར་ཚིག་གཅིག་ཏུ་མི་ཤེས་སྙམ་པ་ལ།

why do you not think that all worldly conventions, such as language and language, have the same meaning?

དེ་བས་ན་སྤྲོས་པའི་ཚོགས་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

so it is that i have said the following about the accumulation of concepts:

སྤྲོས་པ་ཕྱིན་ཅི་ལོག་གི་བདག་ཉིད་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཚོགས་ནི་ཕུང་པོའོ།

the aggregates are the accumulations of all false conceptual elaborations.

།དེ་དང་བྲལ་བ་ནི་དོན་དམ་པའི་བདེན་པ་གང་ཡིན་པ་སྟེ་དེ་བསྟན་པའོ།

the absence of that is the ultimate truth. that is what i have taught.

།སེམས་རྒྱུ་བ་ཡང་མེད་ཅེས་བྱ་བ་ནི་ཉམས་སུ་མྱོང་བའི་རྒྱུ་བ་ཡང་མེད་པར་སྟོན་པའོ།

no movement of mind is explained as the absence of any movement of experience.

།གལ་ཏེ་མངོན་པར་བརྗོད་པའི་མཚན་ཉིད་ཁོ་ན་ཀུན་རྫོབ་ཀྱི་བདེན་པ་ཡིན་ན་དེའི་ཚེ་གང་ལ་ཡི་གེའི་རྒྱུ་བ་ཡང་མེད་པ་ཞེས་བརྗོད་པར་བྱ་བར་འགྱུར་རོ།

if, on the other hand, the conventional expression itself were the relative truth, it could then be expressed as the absence of any movement of syllables.

།དེ་ལྟ་ན་ནི་ཇི་སྐད་དུ་བཤད་པའི་རིམ་པ་དང་མི་འགལ་བ་དོན་དམ་པའི་བདེན་པ་ཀུན་རྫོབ་ལས་བཟློག་པ་ཡིན་པར་བསྟན་པར་འགྱུར་རོ།

if that is so, the truth of the ultimate will be turned away from the relative according to the stages described previously.

།གལ་ཏེ་རྣམ་པར་རྟོག་པའི་རྒྱུ་བ་བཟློག་པའི་ཕྱིར་སེམས་ཀྱི་ཞེས་བྱ་བ་བཤད་དོ་ཞེ་ན།

if you ask why the word mind is spoken in order to relieve the movement of conceptualization,

མ་ཡིན་ཏེ་རྣམ་པར་རྟོག་པའི་རྒྱུ་བ་ཡང་མེད་པ་ཞེས་དེ་སྐད་ཀོ་ན་མངོན་པར་བརྗོད་པར་བྱ་བར་འགྱུར་ཏེ།

it is not so, and the cause of conceptuality does not exist.

དེ་ལྟ་ན་ནི་ཇི་ལྟར་བརྗོད་པར་བཞེད་པའི་དོན་བསྟན་པར་མཛད་པར་འགྱུར་རོ།

if that is so, he will teach the meaning of what he wishes to say.

།རྣམ་པར་རྟོག་པ་དང་མངོན་པར་བརྗོད་པ་གཉིས་ཀྱང་ཡུལ་གཅིག་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་ཡི་གེ་རྣམས་ལྟ་ཅི་སྨོས་ཞེས་བྱ་བ་ལ་དོར་བའི་ཚིག་ཅིའི་ཕྱིར་མཛད་པར་འགྱུར།

if both conceptualization and expression are a single object, what need is there to mention the scripts? why do you give up these words?

།དེ་ལྟ་བས་ན་ཉམས་སུ་མྱོང་བའི་མཚན་ཉིད་སེམས་རྒྱུ་བ་ཡང་མེད་པ་ཡིན་པ་དང་། མངོན་པར་བརྗོད་པ་ཕྱི་མ་འབྲེལ་བར་འགྱུར་རོ།

so it is that the characteristic of experience does not involve any movement of mind, and that subsequent expressions come to be part of it.

།ཀུན་རྫོབ་འདི་ནི་རྒྱུ་མེད་པར་མི་རུང་སྟེ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་ནི་དམ་བཅས་པ་ལ་རྗེས་སུ་དཔག་པའི་གནོད་པ་ཡོད་པར་དོགས་པ་སྟེ།

this conventional expression is unreliable in terms of cause and effect.

འདི་ལྟར་གང་དང་གང་དུ་ཀུན་རྫོབ་ཡིན་པ་དེ་དང་དེ་ནི་རྒྱུ་དང་བཅས་པ་ཡིན་ཏེ། དཔེར་ན་ཤིང་རྟ་དང་སེམས་ཅན་ལ་སོགས་པ་བཏགས་པ་ལྟ་བུ་ཡིན་នོ།

wherever this is a conventional expression, it is causal, as exemplified by the designation of chariots, sentient beings, and so on.

།འདི་ནི་ཀུན་རྫོབ་ཡིན་པས་རང་བཞིན་གྱི་གཏན་ཚིགས་ཡིན་ནོ།

this is a logical proof because it is relative.

།རྒྱུ་མེད་པ་ཉིད་གཅིག་ཡིན་ན་ནི་རྟག་ཏུ་ཡོད་པ་ལ་སོགས་པར་ཐལ་བར་འགྱུར་ཏེ།

if it were the single factor of causation, it would be tantamount to eternal existence and so on.

གནོད་པ་ཅན་གྱི་ཚད་མ་ཡིན་ནོ།

it is not even a fraction of harmful action.

།དེས་ན་རྒྱུ་གང་ཡིན་པ་དེ་ནི་དོན་དམ་པའི་དངོས་པོ་གྲུབ་པ་ཡིན་ནོ་སྙམ་དུ་བསམས་པའོ།

therefore, i think that the cause is the accomplishment of the ultimate essence.

།གང་དག་ལ་ཡན་ལག་འཁོར་ལོ་ལ་སོགས་པའི་ཚོགས་ཡོད་པ་དེ་ལ་དེ་སྐད་ཅེས་བྱའོ།

those who have the assembly of limbs, wheels, and so forth are said to possess these qualities.

།གང་ལས་ཡན་ལག་གི་ཚོགས་ལས་ཞེས་འབྱུང་བ་དེར་ནི་བརྟེན་ནས་ཞེས་བྱ་བ་དེ་ལ་ལྟོས་པའི་ཕྱིར་ཏེ།

that which arises from the assembly of limbs is said to be based on dependence.

ནས་བྱ་བ་མི་མངོན་པར་བྱས་ན་རྣམ་པར་དབྱེ་བ་ལྔ་པ་ཡིན་ནོ།

the fifth aspect of purification occurs when actions do not manifest.

།གང་གི་ཚེ་ཡན་ལག་གི་ཚོགས་རྣམས་ལ་ཞེས་འབྱུང་བ་དེའི་ཚེ་ཡང་འོག་ནས་འབྱུང་བ་རྒྱུར་བྱས་ཞེས་བྱ་བ་དེ་ལ་ལྟོས་ན་ལས་ཀྱི་རྣམ་པར་དབྱེ་བ་ཡིན་ནོ།

the analysis of karma occurs when the objects of the branches of the tathagatas are in the process of arising.

།དེ་ལ་གལ་ཏེ་སྒྲིར་རྒྱུ་དང་བཅས་པ་ཙམ་དུ་སྒྲུབ་པར་བྱེད་ན་ནི་དེའི་ཚེ་གྲུབ་པ་སྒྲུབ་པ་ཡིན་ཏེ།

if one does so exclusively for the sake of a cause, then accomplishment will be attained.

ཀུན་རྫོབ་པའི་རྒྱུ་སྔ་མ་སྔ་མ་ཐོག་མ་མེད་པར་འདོད་པའི་ཕྱིར་རོ།

because the earliest causes of conventional appearances are thought to be primordial.

།ཇི་སྟེ་དོན་དམ་པའི་རྒྱུ་ཞིག་སྒྲུབ་པར་བྱེད་ན་ནི་དེའི་ཚེ་དཔེ་བསྒྲུབ་པར་བྱ་བའི་ཆོས་མ་ཚང་བའི་ཕྱིར་རྗེས་སུ་འགྲོ་བ་མ་གྲུབ་པས་མ་ངེས་པ་ཉིད་ཡིན་ནོ་ཞེས་སྟོན་པར་བྱེད་དོ།

if one were to accomplish the cause of the ultimate, they would reply that it is a faultless consequence of not having acted in conformity with the principle of logical proof.

།བརྟགས་པ་མ་བྱས་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ལ་དེ་འདྲ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཀུན་རྫོབ་པ་ཁོ་ནའོ།

the term unconceptualized refers exclusively to the relative.

།འདི་ཡི་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཀུན་རྫོབ་པའིའོ།

this is what is meant by the relative.

།བརྗོད་པའི་ཚུལ་གྱིས་ཞེས་བྱ་བ་ནི་གཅིག་དང་དུ་མའི་རང་བཞིན་སྟོང་པ་ཉིད་དུ་བསྟན་པས་སོ།

speaking in such a way that reveals the emptiness of the nature of duality and sameness.

།བློ་གྲོས་དང་ལྡན་པ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་བོད་པའོ།

intelligent people call out,

།ཤིང་རྟ་ལ་སོགས་པ་ཡང་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་ནི་དཔེ་བསྒྲུབ་པར་བྱ་བས་སྟོང་པ་ཉིད་དུ་སྟོན་པར་བྱེད་དོ།

the so-called chariot and so on demonstrate the empty nature of the object to be won.

།ཆོས་ཉིད་འདི་ལས་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཀུན་རྫོབ་ཀྱི་མཚན་ཉིད་ཀྱི་རྒྱུའི་ཆོས་ཉིད་ལས་ཏེ།

from this intrinsic nature arises the phenomenal appearance of the conventional defining characteristic.

དེའི་རྒྱུ་རྟུལ་ཕྲ་རབ་ལ་སོགས་པ་སྤྱར་དཔྱད་ཟིན་པའི་ཕྱིར་རོ།

because its cause is the smallest particles and so forth that have previously been examined.

།རྟེན་ཅིང་འབྲེལ་པར་འབྱུང་བ་ནི་མ་བརྟགས་ན་ཉམས་དགའ་བར་འདོད་པ་ཁོ་ན་ཡིན་གྱི། དོན་དམ་པར་ནི་མ་ཡིན་ཏེ།

dependent arising alone is considered to be delightful when examined, but not on the ultimate level.

དོན་དམ་པར་ནི་དེ་བཞིན་ཉིད་ཡོད་པ་དང་མེད་པ་ལས་རྣམ་པར་འདས་པ་ཁོ་ན་ཡིན་ནོ་ཞེས་སློབ་དཔོན་གྱི་ཚིག་གིས་བསྟན་པའི་ཕྱིར་འདིར་ཡང་གསུངས་པ་ཞེས་བྱ་བ་སྨོས་ཏེ།

on the ultimate level, suchness transcends existence and nonexistence. in order to explain this with the words of the teacher, he said,

འདི་ནི་འཕགས་པ་ཀླུ་སྒྲུབ་ཀྱི་ཞལ་སྔ་ནས་ཀྱིས་ཐ་སྙད་གྲུབ་པ་ལས་བསྟན་ཏོ།

this has been proclaimed by the noble embodiment of speech in the context of the conventional teaching of the bodhisattva nagaradpratyekadbuddhadyana.

།དེ་ལས་ནི་སྔགས་དང་སྨན་དང་སྒྱུ་མའི་དཔེས་ཆོས་ཐམས་ཅད་རྟེན་ཅིང་འབྲེལ་བར་འབྱུང་བ་ཉིད་ཀྱི་གཏན་ཚིགས་ཀྱིས་དོན་དམ་པར་ཡོད་པ་དང་མེད་པ་ཉིད་ལས་ཡང་དག་པར་འདས་པར་སྒྲུབ་པར་བྱེད་དོ།

this concludes the ultimate transcendence of existence and nonexistence, based on the principle that all phenomena are dependently originated by means of mantras, medicinal herbs, and magical illusions.

།འདི་ལྟར་སྔགས་ནི་ཡི་གེ་རེ་རེའམ་འདུས་པ་ཞིག་ཡིན་པར་འགྱུར་གྲང་ན།

how could mantras consist of a single syllable or a combination of them?

རེ་ཞིག་རེ་རེ་ནི་མ་ཡིན་ཏེ། ཡི་གེ་གཅིག་བརྗོད་པ་ཁོ་ནས་འབྲས་བུ་འབྱུང་བར་ཐལ་བར་འགྱུར་རོ།

it is not the case, however, for each of them to produce results simply by reciting a single syllable.

།གང་ཡང་ཨ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ཡི་གེ་གཅིག་པའི་སྔགས་འབྱུང་བ་དེ་ཡང་ཡི་གེ་རྣམས་ནི་ཆ་ཤས་དང་བཅས་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་ཡང་དག་པར་ན་གཅིག་པར་མི་རུང་བ་ཉིད་དེ་དེ་ལྟ་བས་ན།

moreover, the one-syllable mantra that emerges from the syllable a and so forth is indeed indistinct, since all syllables are partitioned.

ཡི་གེ་གཅིག་སྔགས་གང་ཡང་མེད་དེ། ཡི་གེ་རེ་རེའི་སྔགས་མེད་དོ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

there are no mantras of a single syllable, nor are there any mantras that contain the same syllables.

།ཡི་གེ་མང་པོ་གཞན་ཡང་མེད་ཅེས་བྱ་བ་ནི་ཡི་གེ་འདུས་པ་རྣམས་ཀྱང་སྔགས་མ་ཡིན་པ་སྟེ། ཡི་གེ་རྣམས་ནི་རིམ་གྱིས་འབྱུང་བ་ཅན་ཡིན་པས་ཚོགས་པ་མེད་པའི་ཕྱིར་རོ།

there are no more than many syllables. the gathering of letters is also not a mantra, because they arise gradually and lack any accumulation.

།འོ་ན་འགགས་པ་རྣམས་ཚོགས་པར་འགྱུར་རོ་སྙམ་པ་ལ། ཡི་གེ་འགགས་པ་རྣམས་མིན་ལ་ཞེས་བྱ་བ་སྨོས་ཏེ།

well then, replied the bodhisattva, this is not a collection of syllables.

འགགས་པ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་རང་གི་ངོ་བོ་ལས་ཉམས་པ་ཞེས་བྱའོ།

cessation refers to the departure from ones own essence.

།གང་དག་རང་གི་ངོ་བོ་ལས་ཉམས་པ་དེ་དག་ནི་བདག་ཉིད་མེད་པ་ཡིན་ན་གང་དག་རང་གི་བདག་ཉིད་མེད་པ་དེ་དག་ཇི་ལྟར་བསགས་པར་འགྱུར།

if those who have strayed from their own identity are without a self, how could they lack a self?

དེ་ལྟ་བས་ན་རེ་ཞིག་སྔགས་ཡོད་པ་ཉིད་བསྐུལ་བ་ཡིན་ནོ།

therefore, it is only the presence of mantras that is to be discarded for the time being.

།འོན་ནི་ཤུགས་ཀྱིས་མེད་པ་ཉིད་དུ་འགྱུར་ཏེ། དེའི་ཕྱིར་རྟོག་པ་དང་ལྡན་པ་རྣམས་སྔགས་གྲུབ་པར་བྱ་བའི་ཕྱིར་འབད་པ་དོན་མེད་པ་ཁོ་ནའོ་སྙམ་པ་ལ་བརྟེན་ནས་དེ་ནི་མེད་པའང་མིན་ཞེས་བྱ་བ་སྨོས་ཏེ།

if that were the case, it would simply be due to the power of non-existence. for this reason, those who engage in conceptualization feel that their efforts are futile in order to accomplish the mantras do not really exist.

ཀྐན་ལ་སོགས་པའི་བྱེད་པ་ལས་ཡི་གེ་རྣམས་འབྱུང་བ་ཡང་མཐོང་ས་དེ་ལས་ཀྱང་དུག་སེལ་བ་ལ་སོགས་པའི་འབྲས་བུ་འབྱུང་བ་ཡང་མཐོང་ན།

when one sees how syllables arise from the act of breastfeeding and so on, as well as the result of removing poison from it,

ཇི་ལྟར་གཅིག་ཏུ་མེད་པ་ཉིད་དུ་འགྱུར།

how could it be nothing at all?

འདིས་ནི་སྔགས་ཀྱི་དཔེ་བསྒྲུབ་པར་བྱ་བ་མ་ཚང་བ་ཉིད་ཡོངས་སུ་སྤངས་སོ།

this concludes the complete absence of a mantra analogy.

།སྨན་གྱི་དཔེའི་ཡང་ཡོངས་སུ་སྤང་བའི་ཕྱིར། དེ་བཞིན་རང་གི་ཡན་ལག་ལས།

for the sake of eliminating medicinal analogies, from your own limbs,

།ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

the blessed one replied,

།གལ་ཏེ་ནྲ་རྒོད་དང་གླ་སྒང་ལ་སོགས་པ་རང་གི་ཡན་ལག་རྣམས་ལས་སྨན་ཐ་དད་པ་ཞིག་ཡིན་ན་ནི་དེའི་ཚེ་དམིགས་པའི་རིག་བྱར་གྱུར་པའི་ཕྱིར། ལོགས་ཤིག་ན་དམིགས་པར་འགྱུར་རོ།

if the medicinal plants, such as the vulture and the buffalo, were distinct from their own limbs, they would be perceived in a separate place because they are objects of perception.

།ཇི་སྟེ་དམིགས་པའི་རིག་བྱར་གྱུར་པ་མ་ཡིན་ན་ནི་དེའི་ཚེ་ཡན་ལག་རྒྱུར་བྱེད་པ་དོན་མེད་པ་ཁོ་ནར་འགྱུར་རོ།

if it were not an object of perception, then the functioning of the limbs would be futile.

།ཇི་སྟེ་ཡན་ལག་འདུས་པ་ཙམ་སྨན་ཡིན་ནོ་སྙམ་ན་དེ་ཡང་རིགས་པ་མ་ཡིན་ཏེ།

if you think that medicinal herbs are merely compounded, it is inappropriate.

དེའི་ཡན་ལག་རྣམས་ཀྱང་འདུས་པ་ཙམ་གྱི་རང་བཞིན་ཡིན་པས་རང་གི་ངོ་བོ་མ་གྲུབ་པའི་ཕྱིར་རོ།

since their limbs are of the nature of mere compilation, their very essence is unestablished.

།རང་གི་ངོ་བོ་མ་གྲུབ་པ་རྣམས་ཀྱང་ཇི་ལྟར་འདུས་པར་འགྲུབ་པར་འགྱུར།

how could things that are essentially unestablished come to be compounded?

སྒྱུ་མའི་དཔེ་ལས་ཡང་བསྒྲུབ་པར་བྱ་བའི་ཕྱིར། སྒྱུ་མའི་གླང་པོ་དེ་ཡང་སྣང་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

the elephant of a magical creation appears from the analogy of an illusion, and so forth.

།འདི་ལྟར་སྒྱུ་མའི་གླང་པོ་ཆེ་དེ་ནི་འཇིམ་པའི་དུམ་བུ་ལ་སོགས་པ་ལས་ཐ་དད་པའམ་ཐ་དད་པ་མ་ཡིན་པ་ཞིག་ཏུ་འགྱུར་གྲང་ན།

how could an illusory elephant possibly come to be distinct or indistinct from clay pots and so on?

རེ་ཞིག་ཐ་དད་པར་ནི་མ་ཡིན་ཏེ། འདི་ལྟར་སྒྱུ་མ་མཁན་དང་སྒྱུ་མའི་རྒྱུ་དེ་དག་ལས་གུད་ན་མི་སྣང་བའི་ཕྱིར་རོ་ཞེས་ཁོང་ནས་འབྱུང་ངོ།

it is not distinct from those illusionists and illusionistic creations, for they do not exist anywhere else.

།ཡང་ན་དེ་དག་ལས་ཞེས་བྱ་བ་ནི་སྔགས་དང་སྨན་དག་ལས་ཏེ། གང་གིས་ནི་དེ་དག་ལས་ཐ་དད་པར་འགྱུར་བ་འཇིམ་པའི་དུམ་བུ་ལ་སོགས་པ་དག་ལས་ལོགས་ཤིག་ཏུ་ནི་སྒྱུ་མའི་གླང་པོ་ཆེ་ཡང་དག་པར་མི་ད

moreover, the elephant in the form of an illusion cannot be observed apart from that which is distinct from mantras and medicines.

།ཐ་དད་པ་མ་ཡིན་པ་ཡང་མ་ཡིན་ནོ་སྙམ་པ་ལ།

it is neither undifferentiated nor indistinct.

གཞན་མིན་མིན་ཞེས་བྱ་བ་སྨོས་ཏེ།

there is no other way, he said.

རིགས་པ་ཞེས་བྱ་བ་ལྷག་མ་ཡིན་ནོ།

the sadhana is the residue.

།གཞན་ནི་ཐ་དད་པ་ཞེས་བྱའོ།

others are said to be different.

།གཞན་མ་ཡིན་པ་ནི་ཐ་དད་པ་མ་ཡིན་པ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་སྟེ།

non-differentiation refers to the absence of difference.

དེ་ལྟ་བུ་ཁོ་ནར་མིག་མ་འཁྲུལ་པ་ཅན་རྣམས་ཀྱིས་མི་མཐོང་བའི་ཕྱིར་ཐ་དད་པ་མ་ཡིན་པའང་མ་ཡིན་ནོ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

it is precisely in this way that those with confused eyes do not see them, and hence they are also indistinct.

།འོན་ཏེ་དེ་མེད་པ་ཁོ་ན་ཡིན་ནོ་སྙམ་པ་ལ།

if that were the case, it would be nonexistent.

རྟེན་ཅིང་འབྲེལ་པར་འབྱུང་བ་དེ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

this dependent arising is described as follows:

།དེ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་སྒྱུ་མའི་གླང་པོ་ཆེ་སྟེ། རྟེན་ཅིང་འབྲེལ་པར་འབྱུང་བ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་མེད་དོ་ཞེས་བརྗོད་པར་ཡང་མི་ནུས་ལ།

that is to say, an illusory elephant cannot be described as nonexistent because it is dependently originated.

དེ་ཉིད་དང་གཞན་དུ་བརྗོད་པར་བྱ་བ་མ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་ཡོད་དོ་ཞེས་བརྗོད་པར་ཡང་མི་ནུས་པས་དེའི་ཕྱིར་དཔེ་གྲུབ་པ་ཡིན་នོ།

since they are indescribable and indistinct, they cannot even be described as existent. this is why the logical proof has been established.

།ཕྱོགས་ཀྱི་ཆོས་བསྡུ་བའི་ཕྱིར་དེ་ལ་དམིགས་པར་བྱེད་པ་ཡིན་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

to summarize the phenomena of the cardinal directions, he said, there are referential objects such as apprehending them.

གང་ལ་གཟུགས་ཀྱི་སྐྱེ་མཆེད་དེ་ལ་དམིགས་པའི་ངང་ཚུལ་ཡོད་པ་དེ་ལ་དེ་སྐད་ཅེས་བྱའོ།

that which has the nature of apprehending the sense source of form is called so.

།མིག་གི་ཞེས་བྱ་བ་ནི་མདུག་ལྔ་པ་ཅན་ཡིན་ཏེ། མིག་ནས་འབྱུང་ངོ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

the eye is endowed with the five corners, which means that it emerges from the eyes.

།ཡང་ན་འདི་ནི་མདུག་དྲུག་པ་ཅན་ཡིན་ཏེ།

or perhaps it is the six-pointed lance.

མིག་དང་འབྲེལ་པ་ཅན་གྱི་མིག་གི་རྣམ་པར་ཤེས་པ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་སྟེ།

that is to say, eye consciousness depends on the eyes.

སྲིད་པ་ལས་འབྱུང་ངོ་ཞེས་འོག་ནས་འབྱུང་བ་དང་སྦྱར་བར་བྱའོ།

this refrain should be applied in the same vein as before.

།ལས་ཀྱི་བག་ཆགས་འབྲས་བུ་འབྱིན་པ་ལ་མངོན་དུ་ཕྱོགས་པར་གྱུར་པ་ནི་སྲིད་པའོ།

becoming is being inclined toward the production of karmic imprints.

།ལས་དང་ཉོན་མོངས་དབང་འཕངས་པ། །ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཆོད་པའི་ལས་ཀྱི་དབང་གིས་འཇུག་པའི་ཕྱིར་རོ།

those who are caught up in karma and afflictive emotions are driven by the power of destroying karma.

།ལེན་བཅས་པ་ནི་ཟག་པ་དང་བཅས་པ་སྟེ། སྲིད་པ་ལས་དེ་ལྟ་བུའི་ངོ་བོ་བྱུང་བ་ཞེས་བྱ་བར་སྦྱར་རོ།

clinging refers to the emergence of such an essence from existence.

།དེ་བཞིན་དུ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ལས་དང་ཉོན་མོངས་པའི་དབང་གིས་འཕངས་པ་ཉེ་བར་ལེན་པ་དང་བཅས་པ་བཞིན་དུའོ།

so it is with the appropriation of karma and afflictive emotions.

།སྲིད་པའི་ཡན་ལག་ཀུན་ཞེས་བྱ་བ་ནི་མ་རིག་པ་ལ་སོགས་པ་རྣམས་སོ།

all the limbs of existence are ignorance and so on.

།དེ་ལ་སྦྱོར་བ་ནི་འདི་ལྟར་བྱ་སྟེ། གང་དང་གང་དག་རྟེན་ཅིང་འབྲེལ་བར་འབྱུང་བ་དེ་དག་ནི་དོན་དམ་པར་ཡོད་པ་དང་མེད་པ་ཉིད་ཀྱི་ཐ་སྙད་ཀྱི་ལམ་ལས་འདས་པའི་ཡུལ་ཡིན་ཏེ།

it should be applied in this way: whatever is dependently originated is the domain that transcends the conventions of existence and nonexistence on the ultimate level.

དཔེར་ན་སྔགས་ལ་སོགས་པ་ལྟ་བུའོ།

it is like the mantra and so forth.

།རྣམ་པར་ཤེས་པ་ལ་སོགས་པ་འདི་དག་ཀྱང་དེ་དང་འདྲ་བས་ན་རང་བཞིན་གྱི་གཏན་ཚིགས་སོ།

the logical proof of the nature of phenomena is that consciousness and so forth are like that.

།གལ་ཏེ་དེ་ལྟ་ན་ཇི་ལྟར་བཅོམ་ལྡན་འདས་ཀྱིས་འདུ་བྱེད་རྣམས་ནི་རྟག་པ་མེད་ཅེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་དངོས་པོ་རྣམས་སྐྱེ་བ་ལ་སོགས་པར་བསྟན་སྙམ་པ་ལ།

if so, how could the blessed one explain that all things arise and so on, up until conditioned things are impermanent?

འདི་ལྟར་འགོག་པ་ལ་སོགས་པའི་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

the so-called cessation and so forth are explained as follows:

གང་གི་ཕྱིར་དགོངས་ནས་བསྟན་པ་དེའི་ཕྱིར་འགལ་བ་མེད་དོ་ཞེས་བྱ་བ་ལྷག་མ་ཡིན་ནོ།

the remainder says, since it is intended to teach, there is no transgression.

།དགོངས་པ་ནི་སྐྱེ་བ་ལ་སོགས་པ་ཇི་ལྟར་སྣང་བ་ལོ་ན་བཞིན་ཡོད་པའི་ཕྱིར་དེ་ལས་དགོངས་ནས།

since arising and so forth are just as they appear, with this in mind,

བདག་མེད་པ་ལ་འཇུག་པར་བྱ་བའི་ཕྱིར་སྐྱེ་བ་ལ་སོགས་པ་བསྟན་ཏོ་སྙམ་པ་ཡིན་ནོ།

they think, i shall teach arising and so on in order to enter into selflessness.

།ཇི་ལྟར་སྨན་ཡང་སྨན་མིན་པ། །ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་ནི་ཇི་སྐད་བཤད་པའི་དོན་གྱི་མཇུག་སྡུད་དོ།

the analogy of how medicines are not medicines illustrates the meaning of what has been taught.

།གཉིས་ཀ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་རྒྱུ་དང་འབྲས་བུའོ།

these two are the cause and effect.

།ཆོས་ཐམས་ཅད་རང་བཞིན་མེད་པ་ཉིད་དུ་ཟིན་ན་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་ནི་སྦྱོར་བའི་གཞི་ཉིད་ལ་དམ་བཅས་པ་དང་ལུང་དང་འགལ་བར་སྟོན་པར་བྱེད་དེ།

if you grasp all phenomena as having no intrinsic nature, and so forth, you will declare that the basis of practice is in contradiction with the scriptures.

འདི་ལྟར་གྲུབ་པའི་མཐའ་ལས་ནི་མཐོང་བ་དང་ཐོས་པ་དང་། བྱེ་བྲག་ཕྱེད་པ་དང་། རྣམ་པར་ཤེས་པའི་དོན་རྣམས་ལ་དེ་བཞིན་དུ་སྨྲ་བ་གང་ཡིན་པ་འདི་ནི་འཕགས་པ་རྣམས་ཀྱི་ཐ་སྙད་ཡིན་ལ། བཟློག་སྟེ་སྨྲ་བ་ནི་འཕགས་པ་མ་ཡིན་པ་རྣམས་ཀྱི་ཐ་སྙད་ཡིན་ནོ་ཞེས་བསྟན་ན་དེ་ཡང་མཐོང་བ་ལ་སོགས་པའི་དོན་མེད་པའི་ཕྱིར་རིགས་པ་མ་ཡིན་ནོ།

it is because, in the context of the scriptural exegesis, one speaks accordingly to what one sees, hears, distinguishes, and understands. this is the conventional expression of noble beings, and that which is spoken on the other hand is an erroneous expression of ignoble beings. thus, being devoid of the true meaning of seeing and so forth, it is not logical.

།ནམ་མཁའི་མེ་ཏོག་ནི་ནམ་མཁའི་པདྨོའོ།

the flower of space is the lotus of space.

།དེ་དང་མཚུངས་པ་ནི་འདྲ་བའོ།

similar to them is their appearance.

།ཀླུན་ཀ་འདི་ནི་སྙིང་པོ་ཡོད་པ་མ་ཡིན་ཏེ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་ནི་ལན་འདེབས་སོ།

this argument is insubstantial, and so forth.

།དེ་ལ་བསྡུས་པའི་དོན་ནི་ཕ་རོལ་པོ་དག་གིས་ཇི་ལྟར་སྣང་བ་ལས་འདས་པར་རིགས་པ་ཁོ་ནས་དངོས་པོ་རྣམས་ཀྱི་རང་བཞིན་ཡོད་དོ་ཞེས་སྒྲོ་འདོགས་པར་བྱེད་པ་དེ་ཁོ་ན་འགོག་པར་བྱེད་ཀྱི།
སྔོན་པོ་ལ་སོགས་པ་སྣང་བ་མ་བརྟགས་གཅིག་པུ་ན་ཉམས་དགའ་བ་ལ་སོགས་པ་འགོག་པ་ནི་མ་ཡིན་ནོ།

. the meaning is as follows: in order to transcend what is perceived by others, one must relinquish the notion that the nature of phenomena exists exclusively by means of an erroneous conventional teaching. this is not the cessation of pure blue appearances, which are unobservable, delightful, and so on.

།དོན་དམ་པར་ནི་དཔྱད་ན་ཡོད་པ་འགའ་ཡང་མ་གྲུབ་པའི་ཕྱིར་ཡོད་པར་ཡང་ཁས་མི་ལེན་ལ་མེད་པར་ཡང་ཁས་མི་ལེན་ཏེ།

on the ultimate level, when examined, there is nothing at all that could not be accomplished. hence, they do not accept existence or nonexistence.

མེད་པ་ནི་དངོས་པོ་ལྡོག་པའི་མཚན་ཉིད་ཡིན་པའི་ཕྱིར་ཡོད་པ་མ་གྲུབ་ན་ཡོད་པ་སྔོན་དུ་འགྲོ་བ་ཅན་གྱི་མེད་པ་ཡང་མ་གྲུབ་པའི་ཕྱིར་རོ།

since non-existence is characterized by the cessation of entities, if it does not occur, the nonexistence that precedes existence will also not occur.

།དེའི་ཕྱིར་གཅིག་ཏུ་ཡོད་པ་དང་མེད་པའི་ཕྱོགས་ལ་ཡོད་པའི་ཉེས་པས་ཁོ་བོ་ཅག་ལ་མི་དགོས་སོ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

therefore, it is said that we do not need to rely solely on faults related to existence and nonexistence.

།མྱོང་བ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་སྔོན་པོ་ལ་སོགས་པ་མྱོང་བའོ།

experiencing it means experiencing blue and so on.

།འོ་ན་གང་ཞིག་འགོག་པར་བྱེད་སྙམ་པ་ལ།

well then, what must be prevented?

འབྲས་བུ་ཡང་དག་པར་ཡོད་པ་དང་མེད་པ་དང་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

the result is genuine and non-existent, and so forth.

འབྲས་བུ་ཡོད་པར་སྨྲ་བ་ནི་སེར་སྐྱ་བ་རྣམས་སོ།

the proponents of karmic results are kasyapas.

།འབྲས་བུ་མེད་པར་སྨྲ་བ་ནི་བྱེ་བྲག་པ་ལ་སོགས་པའོ།

those who teach that there is no result are the soothsayers and so forth.

།གཉིས་སུ་སྨྲ་བ་ནི་འཚོ་བ་པ་ལ་སོགས་པའོ།

what is said to be dualistic refers to those who maintain their livelihood and so on.

།ཡོད་པ་དང་མེད་པ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་རྣམ་པར་འབྱེད་པ་ནི་འཕགས་པ་ལྷའི་ཚིགས་སུ་བཅད་པ་འདི་དང་སྦྱར་བ་དེའི་ཕྱིར་ཞེས་བྱ་བ་སྨོས་ཏེ།

as for the distinction between existence and nonexistence, it is said to be in accord with this noble verse:

འདི་ནི་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཕྱོགས་དང་སྦྱར་རོ།

this is what we are referring to.

།དེའི་ཕྱིར་ཡང་དག་ཉིད་དུ་ན་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ཚིགས་སུ་བཅད་པ་འདི་ནི་སློབ་དཔོན་བདག་ཉིད་ཀྱི་ཡིན་ནོ།

this concludes the teacher himself by reciting the following verse:

།འདིས་ནི་ཚད་མའི་འབྲས་བུ་ལུང་གི་དོན་དང་སྦྱར་བའམ། ལུང་གི་དོན་ཚད་མའི་འབྲས་བུ་དང་སྦྱོར་བར་བྱེད་དོ།

it is in this way that the fruition of the scriptural exegesis can be applied to the meaning of the treatise, as well as to the fulfillment of the significance of the treatises.

།འདིར་ཡང་གང་གི་ཕྱིར་ཞེས་བྱ་བ་ལ་ལྟོས་པར་བྱ་སྟེ།

the reason for this is that it should be considered as follows:

དེས་ན་དོན་ནི་གང་གི་ཕྱིར་དངོས་པོ་འགའ་ཡང་ཡང་དག་པར་བསྒྲུབ་པ། མེད་པ་དེའི་ཕྱིར་ཆོས་ཐམས་ཅད་མ་སྐྱེས་པའོ་ཞེས་བྱ།

that is why it is said that all phenomena are unborn because there is no actual accomplishment of anything at all.

སངས་རྒྱས་བཅོམ་ལྡན་འདས་ཀྱིས་གསུངས་སོ་ཞེས་བྱ་བ་འདི་ཡིན་ནོ།

it was taught by the blessed buddhas.

།གཞན་ཡང་ཞེས་བྱ་བ་ནི་རྒ་བ་ལ་སོགས་པའོ། །དེ་ལ་བརྟེན་པ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་སྐྱེ་བ་ལ་བརྟེན་པའོ། །འབྱུང་བ་མེད་པ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་གང་དག་ལ་འབྱུང་བ་མེད་པ་ཡོད་པ་དེ་དག་ལ་དེ་སྐད་ཅེས་བྱ་བའོ།

furthermore, it is said that those who rely on old age and so on are based on birth, as well as those who have no origin.

།རང་བཞིན་ཡོད་པ་མ་ཡིན་ཏེ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་གཅིག་པ་ཉིད་ལ་སོགས་པས་དཔྱད་ན་དོན་དམ་པར་གང་ལ་རང་བཞིན་ཡོད་པ་མ་ཡིན་ནོ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

the essence does not exist at all when examined in terms of sameness and so forth. on the ultimate level, there is no essence whatsoever.

།རང་བཞིན་མེད་པས་གཞན་རྐྱེན་ཇི་ལྟར་འགྱུར་ཞེས་བྱ་བ་ནི་རི་བོང་གི་རྭ་ལ་སོགས་པ་བཞིན་དུ་རྟག་ཏུ་རང་བཞིན་མེད་པའི་ཕྱིར་གཞན་གྱི་རྐྱེན་དུ་རིགས་པ་མ་ཡིན་ནོ།

if one were to ask, how could something else have a causal condition when its nature is nonexistent, since it is always without an essence like that of a donkey, and so on? this would not be logical.

།རང་བཞིན་མེད་པས་གཞན་གྱིས་ཇི་ལྟར་བསྐྱེད་ཅེས་བྱ་བ་ནི་རྐྱེན་གཞན་ཡང་དེའི་འབྲས་བུ་རྟག་ཏུ་མེད་པའི་ཕྱིར་རི་བོང་གི་རྭ་ལ་སོགས་པ་ལྟ་བུ་ཀོ་ན་ཡིན་ན་རང་བཞིན་ཡོད་པ་མ་ཡིན་པ་ཇི་ལྟར་བསྐྱེད་ཅེས་བྱ་བའི

why would someone else give rise to something that has no intrinsic nature? this is because other conditions are always devoid of any result, such as the hoofprints of a donkey, and so on.

།འདི་ཞེས་བྱ་བ་ནི་དོན་དམ་པར་སྐྱེད་པ་པོ་མ་ཡིན་པ་ཉིད་དོ།

this is the absence of a creator on the ultimate level.

།ཡང་ན་རྒྱུ་ཞེས་བྱ་བའི་སྒྲས་ནི་རྟེན་ཅིང་འབྲེལ་པར་འབྱུང་བ་མཚོན་པར་བྱེད་དོ།

moreover, the term causal refers to dependent arising.

།དེས་ན་རྟེན་ཅིང་འབྲེལ་པར་འབྱུང་བ་དོན་དམ་པར་སྐྱེ་བ་མེད་པའི་མཚན་ཉིད་ཅན་འདི་བདེ་བར་གཤེགས་པས་བསྟན་ཏོ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

therefore, the sugata teaches this dependent arising that has the defining characteristic of ultimate non-arising.

།རྟེན་ཅིང་འབྲེལ་པར་འབྱུང་བ་ལ་འཇུག་པས་ཞེས་བྱ་བ་ནི་མ་རིག་པ་ལ་སོགས་པའི་རང་བཞིན་དཔྱད་པས་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

entering dependent arising means examining the nature of ignorance and so on.

།ཆོས་ཀྱི་དབྱིངས་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཆོས་ཐམས་ཅད་ཀྱི་རང་བཞིན་སྐྱེ་བ་མེད་པའི་མཚན་ཉིད་དོ།

the realm of phenomena is characterized by the non-arising nature of all phenomena.

།མིང་མ་མཆིས་པ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་སྒྲའི་སྤྱོད་ཡུལ་མ་ཡིན་པའོ།

the absence of a name is not an object of speech.

།མཚན་ཉིད་མ་མཆིས་པ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་སྐྱེ་བ་ལ་སོགས་པའི་མཚན་ཉིད་དང་བྲལ་བའོ།

the absence of characteristics refers to freedom from the characteristics of arising and so on.

།མཚན་མ་མ་མཆིས་པ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་འདུ་ཤེས་ཀྱི་ཡུལ་སྔོན་པོ་ལ་སོགས་པའི་མཚན་མ་མེད་པའི་ཕྱིར་རོ།

the absence of marks means that the objects of perception are devoid of marks such as blue.

།གདགས་སུ་མ་མཆིས་པ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་རྣམ་པར་རྟོག་པའི་ཡུལ་མ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་རོ།

the absence of designation is because it is not a domain of conceptualization.

།འོ་ན་ཇི་ལྟར་དེ་དག་བསྟན་སླམ་པ་ལ། གཞན་དུ་མ་ལགས་ཀྱི་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

how could it be so? asked the bodhisattva, not otherwise, and so forth.

སེམས་ཅན་རྣམས་གཟུང་བའི་དོན་དུ་མིང་ལ་སོགས་པ་ཙམ་གྱིས་སྟོན་པར་ཟད་ཀྱི་གཞན་དུ་ནི་མ་ཡིན་នོ་ཞེས་བྱ་བར་སྦྱར་ཏེ།

in order to embrace sentient beings, one can teach them merely by means of name-and-so forth, and not otherwise.

འདིར་ཡང་བསྟན་པ་ཞེས་བྱ་བ་ཁོང་ནས་འབྱུང་ངོ་།

here, too, the teaching comes from within.

།མིང་ཙམ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པའི་ཚིག་རྣམས་ནི་ཚིག་གཉིས་གཉིས་ཤིང་ཚིག་སྔ་མ་སྔ་མའི་བཤད་པ་ཕྱི་མ་ཕྱི་མ་ཡིན་ནོ།

the words merely a name and so forth are two-and-a-half words, as well as an afterlife story from the previous story.

།ཀུན་རྫོབ་ནི་འདིར་ཀུན་རྫོབ་ཀྱི་ཤེས་པ་ལ་སྣང་བའི་ངང་ཅན་གྱི་ངོ་བོ་ཡིན་པར་དགོངས་སོ།

relative refers to the essence of the appearance of relative cognition in this context.

།འདིས་མངོན་པར་རྗོད་པར་བྱེད་པས་ན་བརྗོད་པ་སྟེ་རྣམ་པར་རྟོག་པ་ཞེས་བྱའོ།

that is why it is called expression and conceptualization.

།ཡང་ན་འདི་དག་ཐམས་ཅད་ནི་རྣམ་གྲངས་ཡིན་ནོ།

alternatively, all of these can be counted.

།ཡང་ན་དང་པོའི་བཤད་པ་ལྷག་མ་ཡིན་ནོ།

or, alternatively, the first exposition is the remainder.

།མ་རིག་པ་དུས་གསུམ་དུ་མེད་དུ་ཟིན་ཀྱང་ཅིའི་ཕྱིར་གདགས་པའི་ཡུལ་མ་ཡིན་སྙམ་པ་ལ།

even though ignorance does not exist in the three times, it is not an object of designation.

མ་རིག་པ་དེ་ནི་ཞེས་བྱ་བ་སྨོས་སོ།

ignorance means ignorance.

།འོན་ནི་ཐམས་ཅད་མིང་ཙམ་དུ་ཡོད་པར་ཁས་བླངས་པའི་ཕྱིར་མིང་ཙམ་བདེན་པར་ཡོད་དོ་སྙམ་པ་ལ།

on the contrary, since all things are merely conceptualized as mere names, they are truly existent.

བཅོམ་ལྡན་འདས་གང་མིང་ཙམ་ཞེས་བྱ་བ་སྨོས་སོ།

blessed one, what is merely a name?

།དེ་ལྟར་བྱས་ན་ཞེས་བྱ་བ་ནི་མ་རིག་པ་ལ་སོགས་པ་དུས་གསུམ་དུ་ཡང་མེད་པའི་ཕྱིར་རོ།

if you do so, it is because ignorance and so on are nonexistent in the three times.

།ཡང་དེ་ཉིད་ལས་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཡབ་དང་སྲས་མཇལ་བའི་མདོ་ལས་སོ།

moreover, it is from the discourse on encountering his father and son.

།གལ་ཏེ་སྐྱེ་བ་ལ་སོགས་པ་ཀུན་ཏུ་བརྟགས་པའི་ངོ་བོ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་དངོས་པོ་རྣམས་ཀྱི་སྐྱེ་བ་ལ་སོགས་པ་ཁས་མི་ལེན་ན། འོན་ཇི་ལྟར་བཅོམ་ལྡན་འདས་ཀྱིས་སྐྱེ་བ་མེད་པ་ནི་བདེན་ནོ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ

if, since arising and so forth are of an imaginary nature, you do not accept that things arise and so on, then how could the blessed one declare that something that does not arise is true, such as the absence of arising?

སྐྱེ་བ་མེད་པ་ལ་སོགས་པ་ཡང་ཞེས་བྱ་བ་སྨོས་སོ།

the meaning of non-arising and so forth is as follows:

།དེ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་དོན་དམ་པའོ།

that is the ultimate.

།སྐྱེ་བ་མེད་པ་ལ་སོགས་པར་རྣམ་པར་རྟོག་པ་དང་། རྣམ་པར་རྟོག་པས་དངོས་པོ་རྣམས་ཀྱི་ངོ་བོ་རྣམ་པར་གཞག་པ་ནི་སྐྱེ་བ་མེད་པ་ལ་སོགས་པའོ།

conceptualizing non-arising and so on means establishing the essential nature of all things by means of conceptualization. this is the absence of arising and so forth.

།སོགས་པའི་སྒྲས་ནི་འགོག་པ་དང་ཞི་བ་ལ་སོགས་པ་བསྡུའོ།

the following are examples: cessation, peace, and so on.

།ཡང་དེ་མེད་པར་དོན་དམ་པ་ལ་འཛེག་མི་ནུས་སམ་ཞེ་ན།

again, are you unable to climb the ultimate without that?

གང་གི་ཕྱིར་དེ་ལྟ་བུའི་ངོ་བོ་བསྟན་པའི་ཕྱིར་དེ་སྐད་ཅེས་བྱ་སྟམ་པ་ལ།

why is that so called because it teaches the essence of suchness?

ཡང་དག་ཀུན་རྫོབ་རྣམས་ཀྱི་སྐས། །ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

it is a portent of the relative conventions, and so forth.

།ཡང་དག་པ་ཉིད་ཁང་པ་ཡིན་ནོ།

the truth is itself a home.

།དེའི་སྟེང་ནི་རབ་ཀྱི་མཐའ་སྟེ་དེར་འགྲོ་བར་ཞེས་བསྡུའོ།

the uppermost part of it is called going there.

།ཡང་དག་ཀུན་རྫོབ་ཉིད་ཐེམ་སྐས་བཞིན་དུ་སྐས་ཡིན་ཏེ།

the relative truth is like a staircase.

གོམ་པའི་རྟེན་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

it is said to be the support for moving.

།འདི་ནི་སློབ་དཔོན་སྣང་བྲལ་གྱིས་དབུ་མའི་སྙིང་པོ་ལས་གསུངས་པ་ཡིན་ནོ།

this was taught by the master candadmahadrosana from the central essence.

།དེས་ན་གང་ལ་ལ་གལ་ཏེ་ཚུལ་གསུམ་པའི་རྟགས་ཀྱིས་བསྐྱེད་པའི་བློ་དོན་དམ་པའི་སྒྲར་བརྗོད་ན་ནི་དེའི་ཚེ་དེ་ཡང་ཀུན་རྫོབ་ཀྱི་ངོ་བོ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་ཇི་ལྟར་ན་དོན་དམ་པ་ཉིད་ཡིན།

if, for some reason, the mind produced by the characteristic of the threefold principle were to be expressed in terms of the ultimate, then, since that is also the essence of the conventional, how could it be an ultimate?

གལ་ཏེ་ཡང་དེའི་དབང་གིས་དངོས་པོ་རྣམས་རང་བཞིན་མེད་པ་ཉིད་དུ་རྣམ་པར་འཇོག་ན་དེ་ཡང་གང་གིས་གཞག་པར་བྱ།

if, on that basis, one were to determine that all things have no intrinsic nature, what would set them apart?

དེ་ཉིད་ཀྱིས་གཞན་དུ་ནི་རིགས་པ་མ་ཡིན་ཏེ།

it would not be right for him to do otherwise.

རང་གིས་བདག་ཉིད་ལ་བྱེད་པ་འགལ་བའི་ཕྱིར་རོ།

because it is contradictory to oneself.

།ཚད་མ་གཞན་གྱིས་ཀྱང་མ་ཡིན་ཏེ།

it is not done through any other method.

ཐུག་པ་མེད་པར་ཐལ་བར་འགྱུར་བའི་ཕྱིར་རོ།

because there is no end to it.

།ཇི་སྟེ་བློ་དེ་གཅིག་པུ་མ་གཏོགས་པར་འཇོག་གོ་ཞེ་ན། འོ་ན་ནི་ཡུལ་ཐམས་ཅད་བདག་མེད་པར་མ་བསྐྱབས་པར་འགྱུར་རོ་ཞེས་རྒོལ་བ་གང་ཡིན་པ་དེ་ཡང་འདི་ཉིད་ཀྱིས་ལན་བཏབ་པ་ཡིན་ཏེ།

if you say that the mind does not belong to a single thing, then all objects are uncreated and devoid of a self. this is why he replied:

དེ་ཡང་དོན་དམ་པ་དང་མཐུན་པའི་ཕྱིར་དོན་དམ་པ་ཉིད་ཡིན་ལ་རང་བཞིན་མེད་པ་ཡང་དེ་ཉིད་ཀྱིས་རྣམ་པར་འཇོག་གོ།

moreover, since they are in harmony with the ultimate, their ultimate reality is that which has no intrinsic nature.

།རང་གིས་བདག་ཉིད་ལ་བྱེད་པ་འགལ་བ་ཡང་མེད་དེ།

there is no transgression for doing so for oneself.

སྤྱིའི་ངོ་བོར་ཆོས་ཐམས་ཅད་རང་བཞིན་མེད་པ་ཉིད་དུ་རྣམ་པར་འཇོག་པའི་ཕྱིར་ལ།

it is because they consider all phenomena to be essentially undifferentiated.

བློའི་རང་གི་ངོ་བོ་ཡང་སྤྱིའི་མཚན་ཉིད་དེར་འདུས་པའི་ཕྱིར་རོ།

because the essence of the mind is also subsumed within the distinguishing characteristic of the object.

།དཔེར་ན་ཆོས་ཐམས་ཅད་ལ་ཡོད་པ་ལ་སོགས་པའི་གཏན་ཚིགས་རྣམས་ཀྱིས་འཇིག་པ་ཉིད་ཀྱི་རྗེན་དུ་འགྱུར་བ་ན་བདག་ཉིད་སྤངས་ནས་མ་ཡིན་པ་ལྟར་འདིར་ཡང་དེ་དང་འདྲ་བར་ཀླན་ཀར་མི་རུང་ངོ།

just as when all phenomena are subject to destruction by means of the reasons for their existence and non-existence, it is not like leaving oneself behind, so it cannot be repudiated here.

།སྐྱེ་བ་མེད་ལ་སོགས་མི་སྲིད། །ཅེས་བྱ་བ་ནི་དོན་དམ་པར་སྐྱེ་བ་མེད་པ་ལ་སོགས་པའི་ཤེས་པ་དང་། མངོན་པར་བརྗོད་པ་རྣམས་འཇུག་པ་མི་སྲིད་དོ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

the absence of birth and so on cannot be ascertained. that is to say, ultimately, the knowledge of non-arising and so forth cannot enter into expressions.

།ཅིའི་ཕྱིར་སྙམ་པ་ལ།

why is that?

དེའི་ངོ་བོ་དགག་པའི་ཕྱིར་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ཐ་མ་སྨོས་ཏེ།

the last is said to be in order to disrupt its essence.

གང་གི་ཕྱིར་ཕྱིས་བརྗོད་པར་བྱ་བའི་ངོ་བོ་དགག་པར་བྱ་བ་ལ་དོན་དམ་པར་དེ་བརྗོད་པའི་སྒྲའི་སྦྱོར་བ་མི་སྲིད་པ་དེའི་ཕྱིར་སྐྱེ་བ་མེད་པ་ལ་སོགས་པ་མི་སྲིད་དོ།

later, when the inexpressible essence is obstructed, it will not be possible to speak of it on the ultimate level. hence, there is no such thing as non-arising and so on.

།འོན་མེད་པ་འབའ་ཞིག་སྦྱོར་བར་འགྱུར་རོ་སྙམ་པ་ལ།

well then, i will apply myself to nothing at all.

ཡུལ་མེད་པ་ལ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

the blessed one replied,

།འདི་སྙམ་དུ་དོན་དམ་པར་སྐྱེ་བ་ལ་སོགས་པ་མེད་དུ་ཟིན་ཀྱང་གཞན་གྱི་རྗེས་སུ་སྨྲ་བས་བློས་སྐྱེ་བ་ལ་སོགས་པ་གཞག་སྟེ།

this is how it is: although ultimately there is no arising and so on, still, as one speaks according to someone else, one puts the mind at birth and so forth.

དེ་དག་བཀག་པས་སྐྱེ་བ་མེད་པ་ལ་སོགས་པ་རྣམ་པར་འཛོག་པར་འགྱུར་རོ་སྙམ་པ་ལ།

it is through the cessation of these that one conceptualizes non-arising and so on.

རྣམ་པར་རྟོག་པ་ལ་བརྟེན་ན་ཡང་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

if it is based on a conceptual thought, the answer is as follows:

སྐྱེ་བ་མེད་པ་ལ་སོགས་པ་རྣམ་པར་རྟོག་པ་ལ་བརྟེན་པ་ཉིད་དུ་ཁས་ལེན་ན་སྐྱེ་བ་མེད་པ་ལ་སོགས་པ་དེ་ཀུན་རྫོབ་ཡིན་གྱི་དོན་དམ་པ་ནི་མ་ཡིན་ཏེ།

if you hold that non-arising and so on are dependent on conceptualization, then the absence of arising and so forth is the relative but not the ultimate.

རྣམ་པར་རྟོག་པ་ལ་ཀུན་རྫོབ་ཀྱི་ངོ་བོ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་དང་། རྣམ་པར་རྟོག་པའི་སྤྱོད་ཡུལ་ཡང་སྒྲོ་བཏགས་པའི་ངོ་བོ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་ཇི་ལྟར་དོན་དམ་པར་འགྱུར།།
།།བམ་པོ་བཞི་པ་སྟེ་ཐ་མའོ།

since conceptuality is of the relative essence, and because the object of conceptualization is also the essence of superimpositions, how could this be the ultimate?

།ཇི་སྟེ་རང་གི་མཚན་ཉིད་ནི་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་ནི། རྣམ་པར་རྟོག་པ་ལ་བརྟེན་ན་ཡང་།

if, on the other hand, you say that the intrinsic defining characteristic is based on a conceptual notion,

།ཀུན་རྫོབ་པར་འགྱུར་ཡང་དག་མིན།

it is the relative and unreal.

།ཞེས་བྱ་བ་ཕྱོགས་སྔ་མ་དང་བཅས་ཏེ་རྣམ་པར་འགྲེལ་པར་བྱེད་དོ།

he explains it in the same vein as before.

།བག་ཆགས་གང་ལ་ཐོག་མ་མེད་པའི་དུས་ཡོད་པ་དེ་ལས་བྱུང་བ་རྣམ་པར་རྟོག་པ་གང་ཡིན་པ་དེ་ལ་སྣང་བའི་ངང་ཚུལ་ཅན་གྱི་དོན་གང་ཡིན་པ་ཞེས་ཚིག་རྣམ་པར་སྦྱར་རོ།

the logical proof characterized by appearance refers to the cognitive construct that arises from whichever karmic imprints are present at the time of beginninglessness.

།དེ་ཉིད་བསྟན་པར་བྱ་བའི་ཕྱིར་ཆོས་ཅན་འདི་ཉིད་ལ་གནས་ནས་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

in order to demonstrate this, he said, abiding in this very phenomenon,

།རྣམ་པར་རྟོག་པ་ལ་སྣང་བའི་ངང་ཅན་གྱི་དོན་བཀག་ན་ཐ་སྙད་ཐམས་ཅད་ཆད་པར་ཐལ་བར་འགྱུར་བའི་ཕྱིར་རོ།

it is because when the phenomenal appearance of a conceptual mind is obstructed, all conventions come to an end.

།རྣམ་པར་རྟོག་པ་ཡང་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་ནི་ལན་བཏབ་བོ།

the following outline is provided as an answer:

།བསམ་པ་ནི་འདི་ཡིན་ཏེ།

this is what the blessed one thought:

གལ་ཏེ་རྣམ་པར་རྟོག་པའི་བློ་ལ་སྣང་བའི་ངང་ཅན་ཉིད་སྐྱེ་བ་མེད་པ་ལ་སོགས་པ་ཡིན་ན་དེའི་ཚེ་སྣང་བ་དང་བློ་ཐ་མི་དད་པའི་ཕྱིར་དེ་ཡང་གོང་དུ་རྣམ་པར་ཤེས་པའི་རང་གི་ངོ་བོ་དཔྱད་པས་རྫུན་པ་ཉིད་དུ་བསྟན་པའི

if the mind of conceptualization were characterized by a perception of non-arising, and so forth, then, since its appearance and consciousness are undifferentiated, it would be revealed to be the ultimate on account of an analysis of the nature of consciousness as previously described.

།བློ་བདེན་པ་ཉིད་དུ་རྒྱུད་ཀྱང་དེ་ལ་སྣང་བའི་ངང་ཅན་གྱི་ངོ་བོ་ཐམས་ཅད་རྫུན་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་སྐྱེ་བ་མེད་པ་ལ་སོགས་པ་རྫུན་པ་ཉིད་དོ་ཞེས་བསྟན་པའི་ཕྱིར།

although their minds are intrinsically truthful, they are all deluded in terms of their appearance. hence, the absence of arising and so forth can be shown to be untrue.

གཞན་ཡང་དེ་ལྟ་ན་ཡང་ཞེས་བྱ་བ་སྨོས་སོ།

furthermore, the blessed one continued:

།གཞན་ཡང་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ལན་གཞན་བརྗོད་པའོ།

moreover, the blessed one continued:

།འདི་སྐད་གསུངས་ཏེ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་འཕགས་པ་ཀླུ་སྒྲུབ་ཀྱི་ཞལ་སྔ་ནས་སོ།

this was proclaimed by the candadmahadrosana.

།རྒྱལ་དཔོག་པ་ལ་སོགས་པ་མེད་པ་ནི་དངོས་པོ་གཞན་དུ་གྱུར་པ་ཡིན་ནོ་ཞེས་ཟེར་བ་དེ་བསྟན་པའི་ཕྱིར་དེ་སྐད་དུ་ཞེས་བྱ་བ་སྨོས་ཏེ།

in order to refute the claim that the absence of a king and so forth is another thing, he said,

འདི་ནི་གཞོན་ནུ་མ་ལེན་གྱིས་བཤད་དོ།

this was explained by the princely maudgalyadyana.

།དེས་ན་མེད་པ་རྣམ་པ་བཞི་དངོས་པོ་གཞན་དུ་གྱུར་པ་ཁོ་ན་ཡིན་པར་བརྗོད་དོ།

it is for this reason that the four types of nonexistence are exclusively designated as other entities.

།དེ་ལ་འོ་མ་ལ་སོགས་པའི་མཚན་ཉིད་ཡོད་པ་ཉིད་ཞོ་ལ་སོགས་པ་འབྲས་བུའི་མཚན་ཉིད་སྔ་ན་མེད་པ་ཞེས་བྱ་ལ། ཞོ་ལ་སོགས་པ་འབྲས་བུ་ཡོད་པ་ཉིད་ཀྱང་འོ་མ་ལ་སོགས་པ་རྒྱུ་ཞིག་ནས་མེད་པ་ཡིན་នོ།

in this regard, the defining characteristic of milk and so on is referred to as the unwholesome nature of the fruit-and so on, as well as the absence of its causes.

།རི་བོང་གི་མགོ་བོའི་ཡན་ལག་ཁྱད་པར་ཅན་ཉིད་རི་བོང་གི་རྭ་གཏན་མེད་པ་ཡིན་ནོ།

it is the distinction between the limbs of an antelope and the tip of a rabbit.

།བ་ལང་ལ་སོགས་པ་ལ་རྟ་ལ་སོགས་པ་ངོ་བོ་མེད་པ་ནི་གཅིག་ལ་གཅིག་མེད་པ་ཞེས་ཟེར་རོ།

the non-essence of horses and so on with regard to cattle and so forth is said to be mutually inseparable.

།དེ་བས་ན་ཞེས་བྱ་བ་ནི་མེད་པ་ནི་ཡོད་པ་སྔོན་དུ་འགྲོ་བ་ཅན་ཡིན་པའི་ཕྱིར་ཡོད་པ་མེད་ན་མེད་པ་ཡང་མེད་པ་ལེགས་པར་བཤད་པ་ཡིན་ནོ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

therefore, since non-existence is preceded by existence, the absence of existence is well explained when there is no existence.

།དེའི་ཕྱིར་དེ་གཉིས་ནི་ཕན་ཚུན་ལྟོས་པར་རབ་ཏུ་བརྟགས་པའི་བདག་ཉིད་དུ་གནས་པའི་ཕྱིར་མེད་དོ་ཞེས་བརྗོད་པར་མི་བྱའོ།

therefore, it should not be said that they are nonexistent because they depend on one another.

།འདི་སྙམ་དུ་སྐྱེ་བའི་སྔོན་རོལ་ན་ཡོད་པ་ཉིད་དང་མེད་པ་ཉིད་དག་མེད་དུ་ཟིན་ཀྱང་སྐྱེ་བ་དང་འགག་པ་དག་གི་འོག་ཏུ་དངོས་པོ་ཡོད་པ་ཉིད་དང་མེད་པ་ཉིད་རྣམ་པར་གཞག་པར་འགྱུར་རོ་སྙམ་པ་ལ། གང་ལ་ཅི་ཡང་མི་སྐྱེ་བ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

they will think, although in the past there was neither existence nor non-existence, after arising and ceasing there would be no existence or nonexistence with respect to anything whatsoever that does not arise.

འགྲོ་བ་གང་ལ་སྔར་དཔྱད་པ་བཞིན་ངོ་བོ་ཅི་ཡང་སྐྱེ་བ་མེད་ཅིང་འགག་པ་ཡང་མེད་པ་དེ་ལ་ཡོད་པ་ཉིད་དང་མེད་པ་ཉིད་མེད་དོ་ཞེས་བྱ་བར་མཐོང་བའི་རྣལ་འབྱོར་པ་ལ་སྟེ།

he is a practitioner who sees that where there is no arising or ceasing of any essential nature as previously described, there is neither existence nor nonexistence.

ངེས་པ་ཡིན་នོ་ཞེས་བྱ་བ་ལྷག་མའོ།

the remainder is ascertained.

།འདི་ལ་དོན་ནི་འདི་ཡིན་ཏེ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་མདོ་གཉིས་ཀའི་འོ།

this is the meaning of both sutras.

།དེ་ལྟ་བས་ན་བློ་གྲོས་བཟང་པོས་གང་གསུངས་པ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་འཕགས་པ་ཀླུ་སྒྲུབ་ཀྱི་ཞལ་སྔ་ནས་སོ།

therefore, what has been taught by sumati is from the perspective of noble enlightenment.

།གང་དག་བདག་དངོས་གཞན་དངོས་དང་། །ཞེས་བྱ་བ་འདིས་ནི་བདག་ཏུ་རྟོག་པ་སྟོན་པར་བྱེད་དེ།

the so-called conceptual notions of self and other are explained as follows:

བདག་དང་གཞན་དུ་འབྱེད་པ་ནི་བདག་ཏུ་འཛིན་པས་བྱས་པའི་ཕྱིར་རོ།

it is because the discernment of self and other is created by grasping at self.

།དངོས་དང་དངོས་པོ་མེད་ཅེས་བྱ་བ་ནི་ཆོས་སུ་རྣམ་པར་རྟོག་པ་སྟོན་པར་བྱེད་པ་ཡིན་នོ།

entities and non-entities are explained as conceptualizing phenomena.

།ཡང་དག་མཐོང་བ་མ་ཡིན་ནོ།

it is not true to see.

།ཞེས་བྱ་བ་ནི་ལྟ་བའི་གནས་སུ་གྱུར་པའི་ཕྱིར་རོ།

this is because it constitutes the basis for a view.

།གང་གི་ཚེ་ཡང་དག་པ་མཐོང་བ་དག་ཡིན་སྙམ་པ་ལ། གང་དག་བརྟེན་ནས་དངོས་པོ་རྣམས།

when do bodhisattvas see things accurately?

།ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

the blessed one replied,

།དེ་དག་ལྟས་མི་འཕྲོགས་ཞེས་བྱ་བ་ནི་སྒྲོ་འདོགས་པ་དང་། སྐུར་པ་འདེབས་པའི་མཐའ་གཉིས་སྤངས་ནས་དབུ་མའི་ལམ་དུ་ཞུགས་པའི་ཕྱིར་རོ།

they cannot be swayed by omens because they have abandoned the two extremes of superimpositions and negations and entered the middle path.

།དེ་ནི་ཞེས་བྱ་བ་ནི་དངོས་པོའོ། །ག་ལ་ཡོད་ཅེས་བྱ་བ་མེད་པ་ཉིད་དོ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

that is to say, the essence does not exist anywhere.

།སྟོང་ཞེས་བྱ་བ་དེ་ཡང་སྟོང་། །ཞེས་བྱ་བ་ནི་སྟོང་པ་ཞེས་མངོན་པར་བརྗོད་པ་གང་ཡིན་པ་དེ་ཡང་སྟོང་ངོ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

the so-called empty is empty, and that which is called empty is also empty.

།འབྱུང་བ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཀུན་དུ་སྤྱོད་པའོ།

emerging means experiencing.

།འདི་ཞེས་བྱ་བ་ནི་དངོས་པོ་ཐམས་ཅད་ལ་ཁྱབ་པ་ཡིན་གྱི་ཉི་ཚེ་བ་ནི་མ་ཡིན་ནོ།

it pervades all entities and is not temporary.

།དེ་ལ་དོན་རྣམས་ཐམས་ཅད་འབྱུང་། །ཞེས་བྱ་བ་ནི་འཇིག་རྟེན་དང་འཇིག་རྟེན་ལས་འདས་པའི་ཕུན་སུམ་ཚོགས་པ་ཐམས་ཅད་འབྱོར་པར་འགྱུར་རོ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

they will obtain all the benefits of mundane and supramundane excellence.

།དེ་ལ་ཚིགས་སུ་བཅད་པ་དང་པོ་ནི་སློབ་དཔོན་གྱིས་དབུ་མའི་བསྟན་བཅོས་ཀྱི་རྩ་བ་ལས་གསུངས་སོ།

the first stanza was taught by the teacher from the root text of the middle text.

།གཉིས་པ་ནི་རིགས་པ་དྲུག་ཅུ་པ་ལས་གསུངས་སོ།

the second was taught from the sixty-first.

།གསུམ་པ་དང་བཞི་པ་ནི་སྟོང་པ་ཉིད་བདུན་ཅུ་པ་ལས་གསུངས་སོ།

the third and fourth are taught from the seventy-second emptiness.

།ལྔ་པ་ནི་རྩོད་པ་བཟློག་པ་ལས་གསུངས་སོ།

the fifth was taught from the reconciliation of disputes.

།དེ་བས་ན་ཞེས་བྱ་བ་ནི་གང་གི་ཕྱིར་དངོས་པོའི་ཡུལ་ཐམས་ཅད་སྟོང་པ་ཉིད་དུ་ཚད་མས་གྲུབ་པའོ།

so it is that all objects of existence are realized by means of the principle of emptiness.

།སྔོན་མཐའ་སྟོང་ཞེས་བྱ་བ་ནི་འདས་པའི་དུས་སུ་སྟོང་པ་སྟེ། སྔོན་ཡང་དོན་དམ་པར་མ་སྐྱེས་པ་ཀོ་ནའོ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

the empty past refers to the empty time of the past, which is also ultimately unborn in the past.

།ཕྱི་མའི་མཐའ་ཡང་སྟོང་ཞེས་བྱ་བ་ནི་མ་འོངས་པའི་དུས་སུ་སྟོང་པ་སྟེ།

the bodhisattva emptiness of future time means that it is empty in the future.

དེར་ཡང་སྐྱེ་བར་མི་འགྱུར་རོ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

it is said that they will not be reborn there either.

།སྐྱེ་དང་འཇིག་དང་གནས་པའི་དངོས་པོ་སྟོང་།

arising, ceasing, and remaining empty.

།ཞེས་བྱ་བ་འདིས་ནི་ད་ལྟར་བྱུང་བའི་དུས་སུ་ཡང་མཚན་ཉིད་སྟོང་པ་ཉིད་ཀྱིས་སྟོང་པ་ཉིད་དུ་སྟོན་པར་བྱེད་དོ།

he also taught that the present is empty of the emptiness of defining characteristics.

།ཅིའི་ཕྱིར་དུས་གསུམ་ཆར་དུ་ཡང་སྟོང་སྙམ་པ་ལ།

why is it that even the three times are empty?

འདི་ནི་དངོས་པོ་ཡོད་མིན་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

the blessed one replied, this is not an entity.

།གང་གི་ཕྱིར་ཞེས་བྱ་བའི་སྒྲས་ནི་རིམ་པ་གཞན་དུ་སྦྱར་བ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་གོང་མ་དང་སྦྱར་རོ།

what does this mean? because it relates to other stages, the same goes for the previous stages.

།དེས་ན་དོན་ནི་གང་གི་ཕྱིར་དོན་དམ་པར་དངོས་པོ་ཡོད་པ་ཡང་མ་ཡིན་ལ་མེད་པ་ཡང་མ་ཡིན་པ་དེའི་ཕྱིར་ཆོས་ཐམས་ཅད་རྟག་ཏུ་ངོ་བོ་ཉིད་ཀྱིས་སྟོང་ཞེས་བྱ་བ་འདི་ཡིན་ནོ།

therefore, the meaning is that all phenomena are always empty of essential nature because ultimately they have neither existence nor nonexistence.

།འོན་དེ་ནི་རྟོག་གྲུར་པས། །ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་ནི་དམ་བཅས་པ་ལ་མངོན་སུམ་ལ་སོགས་པས་གནོད་པ་རྗོད་པར་བྱེད་དེ།

if that were so, and so forth, they would object to the pledge by means of direct perception and so on.

འདི་ལྟར་དངོས་པོའི་རང་བཞིན་ཉིད་སྒྲོ་བཏགས་པའི་རྣམ་པ་དང་བྲལ་བའི་ཕྱིར་སྟོང་པ་ཉིད་ཀྱི་སྒྲ་བརྗོད་ལ།

it is because the nature of things is free from conceptual imputations that emptiness is so designated.

དངོས་པོའི་རང་བཞིན་དེ་ཡང་མངོན་སུམ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་དེའི་རང་བཞིན་དུ་གྱུར་པ་སྟོང་པ་ཉིད་ཀྱང་མངོན་སུམ་ཁོ་ནར་ཁས་བླངས་པ་ལ།

since the nature of things is perceptible, emptiness is also actualized in its very nature.

སྟོང་པ་ཉིད་ནི་བྱིས་པ་རྣམས་ཀྱིས་མངོན་སུམ་དུ་མི་རྟོགས་པས་མངོན་སུམ་གྱིས་གནོད་པ་ཡིན་ནོ།

since childish beings do not directly perceive emptiness, its direct perception is harmful.

།དམིགས་པའི་རིག་བྱར་གྱུར་པ་མི་དམིགས་པས་མེད་པར་ཐལ་བར་ཐ་སྙད་གདགས་སུ་རུང་བའི་ཕྱིར་རྗེས་སུ་དཔག་པས་གནོད་པ་ཡང་ཡིན་ནོ།

since no object that can be apprehended can be conventionally designated as nonexistent, it is also misapprehended by reference points.

།མི་མཁས་རྣམས་ཞེས་བྱ་བ་ནི་བྱིས་པ་རྣམས་སོ།

the unwise are childish beings.

།གལ་ཏེ་མངོན་སུམ་མ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་མི་རྟོགས་སོ་སྙམ་པ་ལ།

if you ask why they do not realize it because it is not perceptible,

མངོན་སུམ་ཕྱིར་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

for the sake of direct perception, he continued:

གང་གི་ཕྱིར་སྟོང་པའི་རང་གི་ངོ་བོ་ཉིད་དངོས་པོའི་རང་བཞིན་རྟོགས་པ་ཡིན་ན་ཐ་མི་དད་པའི་ཕྱིར་མངོན་སུམ་ཁོ་ན་ཡིན་གྱི། མངོན་སུམ་མ་ཡིན་པ་ནི་མ་ཡིན་པ་དེའི་ཕྱིར་ཅིའི་ཕྱིར་མི་རྟོགས།

if you realize the essential nature of things to be empty, then why do you not realize them? since they are undifferentiated, they are only perceptible and not perceptible.

དེ་རྟོགས་ན་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་ནི་ལྡོག་པའི་སྒོ་ནས་རྣམ་པར་འགྲེལ་ཏེ།

when this is realized, the following outline is given:

དེ་ལྟ་ན་ནི་གྲུབ་པ་དང་བདེ་བ་ཐ་དད་པའི་ཕྱིར་ཐ་མི་དད་པ་ཉིད་ཉམས་པར་འགྱུར་རོ།

if that were the case, it would diminish non-differentiation in terms of its diversity of accomplishment and bliss.

།དེའི་ཕྱིར་དངོས་པོ་སྟོང་པ་ཉིད་དུ་མི་འགྱུར་ཏེ།

therefore, they will not be emptiness of entities.

འབྲེལ་པ་མེད་པའི་ཕྱིར་རོ།

because they have no connection.

།སྟོང་པ་ཉིད་དང་དེ་ལས་བྱུང་བའི་མཚན་ཉིད་ཀྱི་འབྲེལ་པ་ཡང་མེད་དེ།

there is no connection between emptiness and the characteristic of its arising.

དེ་ནི་རྟག་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་རོ།

this is because it is permanent.

།དངོས་པོ་རྣམས་ཀྱི་སྟོང་པ་ནི་སུས་ཀྱང་མི་བྱེད་དེ།

the emptiness of all things is not created by anyone.

དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་རྣམས་བྱུང་ཡང་རུང་མ་བྱུང་ཡང་རུང་ཆོས་ཉིད་ནི་གནས་པའི་ཕྱིར་དང་། དངོས་པོ་མེད་པའི་ཕྱིར་དེ་ནི་འབྲས་བུ་མ་ཡིན་པས་འབྲེལ་པ་ག་ལ་ཞིག་ཡོད།

whether tathagatas have appeared or not, since the intrinsic nature is present and insubstantial, it is not a result. so how could there be any connection?

དེ་ནི་སྒྲོ་བཏགས་པ་ཡང་ཡིན་ལ།

that is to say, they are conceptualized.

ཇི་སྐད་སྨོས་པ་ཡང་ཡིན་པས་ཞེས་ཚིག་རྣམ་པར་སྦྱར་ཏེ།

that is to say, in the same vein as before.

དེས་ན་སྒྲོ་བཏགས་པ་དངོས་པོ་ལ་སོགས་པའི་རྣམ་པ་ཡང་དག་པ་གང་ཡིན་པ་དེ་དག་དང་བྲལ་བ་ཞེས་བསྟུས་པའི་དོན་ཡིན་ནོ།

that is why it is said to be free from superimpositions, such as the falsity of things and so forth.

།སོ་སོའི་སྐྱེ་བོ་བྱ་ཤལ་ནི་གནག་རྫི་ལ་སོགས་པ་བསྟན་བཅོས་ཀྱིས་བློ་མ་སྦྱངས་པ་གང་དག་ཡིན་པའོ།

ordinary beings are ignorant of the treatises and so forth.

།མ་ཡིན་ཐོག་མེད་རྒྱུད་ལྡི་བར། །ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་ནི་ལན་འདེབས་ཏེ།

he replied, this is not the case. it is a rocky continuum of beginningless time.

འདིས་ནི་དངོས་པོ་རྣམས་ཀྱི་སྒྲོ་བཏགས་པའི་རྣམ་པས་དབེན་པ་ཉིད་སྟོང་པ་ཉིད་ཅེས་བྱ་ན།

it is because of this that emptiness, which is free from conceptual superimpositions on account of all things, is so designated.

སྟོང་པ་ཉིད་སྒྲོ་བཏགས་པའི་རྣམ་པས་བསྒྲིབས་པའི་ངོ་བོ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་དངོས་པོའི་རང་བཞིན་བཟུང་བཞིན་དུ་ཡང་བྱིས་པ་རྣམས་ཀྱིས་ངེས་པར་མི་འགྱུར་ཏེ།

since emptiness is essentially obscured by conceptual imputations, even though childish beings grasp the nature of things, they cannot be ascertained.

དེའི་ཕྱིར་བཟུང་མོད་ཀྱི། ཐ་སྙད་གདགས་སུ་མི་རུང་བའི་ཕྱིར་མ་བཟུང་བ་དང་འདྲ་བ་ཉིད་པས་འདི་ནི་དམིགས་པའི་རིག་བྱར་གྱུར་པ་མ་ཡིན་ནོ།

since it is still apprehended because it cannot be conventionally designated, it is ungraspable, and therefore it is not an object of perception.

།དེ་ལྟ་བས་ན་མངོན་སུམ་ལ་སོགས་པས་གནོད་པ་མ་ཡིན་ནོ་ཞེས་བྱ་བ་འདི་སྟོན་ཏོ།

therefore, this teaching is not harmed by direct perception or the like.

།དངོས་པོ་ལ་སོགས་པར་སྒྲོ་བཏགས་པ་གང་ལ་ཐོག་མ་མེད་པའི་རྒྱུད་ཡོད་པ་དེ་ལ་དེ་སྐད་ཅེས་བྱའོ།

that which involves conceptual imputations such as entities and so forth is called the continuum of the beginningless.

།དེ་ནི་སྤང་བར་དཀའ་བའི་ཕྱིར་ལྷི་བ་ཡང་ཡིན་ལ། དངོས་པོར་སྒྲོ་འདོགས་པ་ཐོག་མ་མེད་པ་ཡང་ཡིན་པས་ཞེས་ཚིག་རྣམ་པར་སྦྱར་རོ།

because it is hard to abandon, and because it has no prior presumption of a thing.

།དེས་དབང་དུ་བྱས་ཞེས་ཚིག་རྣམ་པར་སྦྱར་རོ།

he is enthralled by it, and his words remain in the same vein.

།མངོན་སུམ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་མངོན་སུམ་དུའོ།

what is directly perceptible means that it is directly perceived.

།དབང་པོ་ལས་བྱུང་བའི་ཕྱིར་ན་མངོན་སུམ་སྟེ་ཤེས་པ་ལ་བྱའོ།

this is what is meant by direct perception because it arises from the sense faculties.

།དངོས་པོ་ལ་མངོན་པར་ཞེན་པ་གང་ལ་ཐོག་མ་མེད་པའི་སྲིད་པ་འཁོར་བར་འབྱུང་བ་སྐྱེ་བའི་དང་རྩལ་ཡོད་པ་དེ་ཉིད་ཡང་དག་པའི་དོན་མཐོང་བ་ལ་མྱོས་པའི་རྒྱུ་ཡིན་པ་ཉིད་ཀྱིས་དུག་བཞིན་དུ་དུག་ཡིན་ཏེ།

attachment to an entity that has arisen in cyclic existence since beginningless time, which is itself a cause of becoming intoxicated by the perception of the true meaning, is poisonous like poison.

གང་དག་ལ་དེས་དཀྲུགས་པའི་བློ་ཡོད་པ་ཞེས་ཚིག་རྣམ་པར་སྦྱར་རོ།

they will speak of those who have disturbed minds.

།གཞན་ཡང་འདི་ནི་ངོ་མཚར་མི་ཆེ་སྟེ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་ནི་ཉེས་པར་བཤད་པའི་གྲུབ་པའི་མཐའ་ལ་མངོན་པར་ཞེན་པས་ཀུང་བློ་གྲོས་ཕྱིན་ཅི་ལོག་པ་རྣམས་ངེས་པར་མི་བྱེད་དོ་ཞེས་དཔེས་སྟོན་པར་བྱེད་དེ།

moreover, the following analogy illustrates how even those who are fixated on the erroneous doctrine of the teachings given by the bodhisattva great beings are not astonished.

འདི་ལྟར་སེར་སྐྱ་བ་ལ་སོགས་པ་བ་ལང་ཉིད་ལ་སོགས་པ་སྤྱི་མི་སྣང་བ་བཞིན་དུ་རྟོགས་པར་བྱེད་དེ།

in this way, one realizes that the cowherds and so forth do not appear as objects of designation.

དངོས་པོ་སྣང་བ་ལ་ལྟ་ཅིའི་ཕྱིར་རྟོགས་པར་མི་འགྱུར་ཏེ།

why would you not realize the appearance of an object?

འདི་ནི་ངོ་མཚར་མི་ཆེའོ།

this is not a marvel.

།དངོས་པོ་ལ་སོགས་པར་སྒྲོ་འདོགས་པ་དེ་གཅོད་པ་ནི་མེད་པའོ།

cutting through the presumption of an entity and so forth is nonexistent.

།དེ་ཤེས་པར་བྱེད་པའི་གཏན་ཚིགས་ནི་གཅིག་པ་ཉིད་དང་དུ་མ་ཉིད་ལ་སོགས་པའི་མཚན་ཉིད་དོ།

its cause is the causal proof characterized by singularity, multiplicity, and so forth.

།འདིས་ནི་ལེགས་པར་ཉན་པ་དང༌། བསམས་པ་དང༌། བསྒོམས་པ་ལས་བྱུང་བའི་ཤེས་རབ་སྐྱེས་པས་དེ་ངེས་པར་འགྱུར་གྱི། གཞན་དུ་ནི་མ་ཡིན་ནོ་ཞེས་བཤད་པར་འགྱུར་རོ།

this is how insight arises from listening to, contemplating, and meditating on well-received teachings is said to be ascertained. it will not be otherwise.

།སྤྲོས་པ་དང་བྲལ་བ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་སྤྲོས་པ་ཐམས་ཅད་མེད་པའི་མཚན་ཉིད་སྟོང་པ་ཉིད་ཅེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

freedom from conceptual elaboration refers to the emptiness of the characteristic of nonconceptuality.

།གང་དག་ལ་བསམས་པ་ལས་བྱུང་བའི་ཆོས་རབ་ཏུ་རྣམ་པར་འབྱེད་པ་ཤེས་རབ་བསགས་པ་ཡོད་པ་ཞེས་ཚིག་རྣམ་པར་སྦྱར་རོ།

they are endowed with the accumulation of insight that discerns the phenomena arising from contemplation.

།ཡང་མི་སྐྱེ་བ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་མི་འབྱུང་བ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

that which is unborn means that it does not arise.

།སྙིང་པོ་མེད་པ་ཉིད་དུ་སྟོན་པར་བྱེད་པའི་ལུང༌། སྙིང་རྗེ་ཆེན་པོ་ལ་འཇུག་པའི་མདོ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

the following outline is provided as an explanation of essencelessness: the sutra entering great compassion.

དེ་ལས་ནི། དཔེར་ན་ཆུ་ཤིང་སྙོན་པའི་སྡོང་པོ་ལ།

this is how it is with the trunk of a tall plantain tree.

།སྙིང་པོ་འདོད་མིས་རིམ་པར་བཤིགས་བྱས་ཀྱང༌། །ཕྱི་དང་ནང་ན་སྙིང་པོ་མེད་པ་ལྟར། །ཆོས་རྣམས་ཐམས་ཅད་དེ་ལྟར་ཤེས་པར་གྱིས།

know that all phenomena are like the outer and inner essencelessness of a man who wants an essence.

།ཞེས་འབྱུང་ངོ༌།

he said,

མ་རྟོགས་པ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་རྟོགས་པར་མ་གྱུར་པ་སྟེ།

not realized means not realized.

ཇི་ལྟར་ཨུ་དུམ་ཝཱ་ར་ལ་མེ་ཏོག་དཔྱད་ན་མེད་པ་ཁོ་ནའི་ཕྱིར་རྟོགས་པར་མ་གྱུར་གྱི་ཕྲ་བ་ཉིད་ལ་སོགས་པའི་ཕྱིར་ནི་མ་ཡིན་ནོ།

just as a fig tree cannot be realized because its flowers do not exist when they are examined, but only because it is subtle and so on.

།དེ་བཞིན་དུ་སྲིད་པ་དག་ལ་སྙིང་པོ་འདི་ཡང་རྟོགས་པར་མ་གྱུར་པ་ཞེས་བྱ་བ་ཡིན་ནོ།

in the same way, this essence is not realized in existence.

།ཕ་རོལ་མིན་པའི་ཕ་རོལ་སོན། །ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཕ་རོལ་མ་ཡིན་པ་ད་ལྟར་བྱུང་བའི་སྐྱེ་བ་ནས་ཕ་རོལ་མ་འོངས་པའི་སྐྱེ་བའོ།

the one who has reached the other shore is said to have attained the next, the future, and the present.

།ཆོས་ཐམས་ཅད་རང་བཞིན་མེད་པ་ཉིད་དུ་ཁས་བླངས་ན་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ནི་དམ་བཅས་པ་འགལ་བར་རྗོད་པར་བྱེད་དེ།

if you say that all phenomena have no intrinsic nature, they contradict your promise.

འདི་ལྟར་ཆོས་ཐམས་ཅད་རང་བཞིན་མེད་པ་ཉིད་དུ་རབ་ཏུ་བསྒྲུབས་པའི་ཕྱིར་གཏན་ཚིགས་ལ་སོགས་པ་ཡོངས་སུ་གཟུང་བ་བྱས་པ་དེ་དག་ཡོད་པར་ཁས་བླངས་ལ་ཆོས་ཐམས་ཅད་རང་བཞིན་མེད་པ་ཉིད་དུ་དམ

in this way, because all phenomena are realized to have no intrinsic nature, one assumes that the teachings and the rest of what has been comprehended to be existent. on the other hand, by committing oneself to the nonexistence of all things, you assert that they do not exist. thus, they contradict each other.

།འདི་སྙམ་དུ་ཁོ་བོ་ཅག་སྨྲ་བ་མི་བརྗོད་པ་ཉིད་དོ་སྙམ་ན།

they will think, our practice is itself indescribable.

གལ་ཏེ་ཡང་ཞེས་བྱ་བ་སྨོས་ཏེ། དམ་བཅས་པ་ཙམ་ཁོ་ནས་ནི་འདོད་པའི་དོན་འགྲུབ་པ་མ་ཡིན་ཏེ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཐམས་ཅད་འགྲུབ་པར་ཐལ་བར་འགྱུར་བའི་ཕྱིར་རོ།

if, however, merely by committing ones vow, one does not succeed in accomplishing the desired aims, for it is certain that all of them will succeed.

།འདི་ཡང་གྱི་ན་སྟེ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་ནི་ལན་འདེབས་སོ།

the answer is yes, and so forth.

།གཞུང་ནི་གྲུབ་པའི་མཐའོ།

the scriptures are the foundation of success.

།དེས་བསྐྱེད་པའི་བྱེ་བྲག་བསྒྲུབ་པར་བྱ་བ་དང་། དཔེའི་ཆོས་ཅན་རྣམ་པ་གཉིས་ལ་ཡང་ཡོད་པ་དེ་ལ་དེ་སྐད་ཅེས་བྱའོ།

it is said that there are two types of phenomenal appearances, namely, the primary and secondary, which can be inferred through this analogy.

།མཁས་པ་དང་བུད་མེད་དང་བྱིས་པ་ཞེས་བྱ་བ་བསྡུ་སྟེ།

the wise, the women, and the children should be included.

མཇུག་ཏུ་བར་གྱི་སྒྲས་མི་འགྱུར་བའི་དངོས་པོ་ཡིན་ནོ།

in the end, the word intermediate means that things do not change.

།དེ་ལ་གྲགས་པར་གྱུར་པ་རྣམ་ཤེས་དྲུག་པར་བསྟོད།

they are renowned for their six consciousnesses.

།མ་ལུས་པ་ནི་རྒོལ་བ་ཐམས་ཅད་ཀྱིའོ།

the entirety belongs to all opponents.

།གལ་ཏེ་གྲུབ་པའི་མཐའ་ལ་བརྟེན་པའི་གཏན་ཚིགས་སམ་ཆོས་ཅན་བྱས་ན་ཉེས་པ་ཅི་ཡོད་སྙམ་པ་ལ།

if one were to use the logical proof based on a scriptural proof, what would be wrong with that?

དེ་ལྟ་མིན་ན་གཞི་མ་གྲུབ་ཅེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

if that were not the case, the ground would be unestablished.

དེ་ལྟ་ཡིན་ན་ནི་ཆོས་ཅན་དེ་རྩོད་པའི་གཞིར་གྱུར་པའི་ཕྱིར་མ་གྲུབ་པས་གཞི་མ་གྲུབ་པའི་གཏན་ཚིགས་སུ་འགྱུར་རོ།

if that were the case, then the doctrine would be grounded in argument because it was unestablished and its basis would be ineffable.

།སོགས་པ་སྨོས་པས་ནི་རང་གི་ངོ་བོ་མ་གྲུབ་ན། དཔེའི་ཆོས་ཅན་ཡང་མི་འགྲུབ་པོ་ཞེས་བྱ་བ་ཡིན་ནོ།

the logical proof is that if one does not have an essence, even a phenomenal attribute cannot be attained.

།དེ་སྐད་དུ་སུན་དབྱུང་བ་བརྗོད་ན། ལན་ཅི་ཞིག་བརྗོད་པར་བྱ།

if you were to denigrate me in that way, what answer could i give you?

དེའི་ཕྱིར་བསྒྲུབ་པར་བྱ་བ་དང་། སྒྲུབ་པའི་ཐ་སྙད་ཐམས་ཅད་ཆད་པར་འགྱུར་རོ།

therefore, all conventions of practice and accomplishment come to an end.

།འདི་སྙམ་དུ་གང་ཞིག་ཆོས་ཅན་སྣང་བ་ལ་བརྟེན་ནས་སྒྲོ་བཏགས་པའི་རྣམ་པ་དགག་པའི་ཕྱིར་སྒྲུབ་པ་སྦྱོར་བར་བྱེད་པ་དེ་ལ་ནི་གཞི་མ་གྲུབ་པ་ལ་སོགས་པ་ཉེས་པའི་གླགས་མི་ཐོད་ན།

if someone were to engage in the practice of eliminating presumptions based on a phenomenal appearance, they would not be vulnerable to faults related to the unestablished and so forth.

ཁྱོད་ནི་ཆོས་ཅན་སྣང་བ་འགོག་པར་བྱེད་དེ།

you put an end to the appearance of phenomena.

དེ་ལྟ་བས་ན་ཁྱོད་ལ་ཅིའི་ཕྱིར་གཞི་མ་གྲུབ་པ་ལ་སོགས་པའི་གླགས་མི་ཐོད་སྙམ་པ་ལ།

therefore, why would you not be able to prevent such unestablished things and so on from occurring?

བདག་ནི་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

the blessed one replied,

ཆོས་ཅན་སྣང་བ་འདི་ལ་ཡང་རང་བཞིན་ཡང་དག་པར་སྒྲོ་བཏགས་པ་དགག་པ་སྒྲུབ་པར་བྱེད་ཀྱི། ཆོས་ཅན་གྱི་རང་གི་ངོ་བོ་འགོག་པར་ནི་མ་ཡིན་པས་མཚུངས་སོ།

this aspect of phenomena is identical because it accomplishes the cessation of conceptualization by means of its essential nature and does not destroy the essence of any phenomenon.

།འདི་སྙམ་དུ་གལ་ཏེ་དོན་དམ་པ་པའི་རང་བཞིན་བཀག་ན་ཆོས་ཅན་དེའི་ངོ་བོ་གང་སྣང་བར་འགྱུར་བ་གཞན་ཅི་ཞིག་ལུས་པར་འགྱུར་སྙམ་དུ་སེམས་ན། དེ་ཡང་ཡང་དག་པ་མ་ཡིན་ཏེ།

if they think, if the nature of the ultimate were to cease, what would be the essence of that phenomenon? it is false.

གང་གིས་ན་དོན་དམ་པ་པའི་རང་བཞིན་ལོག་ན་ལྡོག་པར་འགྱུར་བ། དོན་དམ་པ་པའི་རང་བཞིན་ཉིད་ཀྱིས་སྣང་བ་ལ་ཁྱབ་པ་ནི་མེད་དེ།

when the essential nature of the ultimate is reversed, there is nothing pervasive about its essential nature.

ཟླ་བ་གཉིས་དང་སྐྲ་ཤད་ལ་སོགས་པ་རྫུན་པ་ཡང་སྣང་བའི་ཕྱིར་རོ།

it is due to the fact that two months and a clockwise sweeper appears.

།འདི་སྐད་དུ་ཟླ་བ་གཉིས་ལ་སོགས་པ་ཕྱི་རོལ་གྱི་གཟུགས་སུ་རྫུན་མོད་ཀྱི། དེ་དག་ཤེས་པའི་ངོ་བོར་ནི་དོན་དམ་པ་པ་ཁོ་ན་ཡིན་པས་སྣང་བར་རིགས་སོ་ཞེས་བྱ་བར་བརྗོད་པར་ཡང་མི་ནུས་ཏེ།

it is not possible to express the fact that two months and so on can be mistaken in terms of an outer form, since they are nothing but ultimate cognition.

དེ་དག་སྣ་ཚོགས་ཀྱི་ངོ་བོ་དང་ཡུལ་ན་གནས་པར་སྣང་བའི་ཕྱིར་རོ།

because they are of various natures and dependent on objects.

།ཤེས་པ་ནི་སྣ་ཚོགས་སུ་རིགས་པ་མ་ཡིན་ཏེ།

knowledge is not conducive to diversity.

གཅིག་པུ་ཉིད་ཉམས་པར་ཐལ་བར་འགྱུར་བའི་ཕྱིར་དང་། ཤེས་པ་དུ་མ་སྐྱེ་བ་ཡང་སྔར་བཀག་ཟིན་པའི་ཕྱིར་རོ།

this is because the emergence of many cognitions has already been forbidden.

།ཡུལ་ན་གནས་པ་ཡང་མ་ཡིན་ཏེ་ལུས་མེད་པའི་ཕྱིར་རོ།

it does not abide in any place, because it is devoid of a body.

།དེ་ལྟ་བས་ན་ཟླ་བ་གཉིས་ལ་སོགས་པ་དོན་དམ་པ་མ་ཡིན་བཞིན་དུ་འོན་ཀྱང་སྣང་བས་དོན་དམ་པའི་རང་བཞིན་ལོག་ཀྱང་སྣང་བ་འགལ་བ་མེད་པས་ཆོས་ཅན་ལ་སོགས་པ་གྲུབ་པ་ཉིད་དོ།

thus, even though two months and so forth are not the ultimate, they appear to be on the same level. however, when the essential nature of phenomena is discontinued, there is no difference between what is true and what is false. hence, phenomena and so on are attained.

།དེའི་ཕྱིར་བསྒྲུབ་པར་བྱ་བ་དང་། སྒྲུབ་པ་འཇུག་པ་འགལ་བ་མེད་པ་ཁོ་ན་ཡིན་པས་མང་དུ་ནི་མི་དགོས་སོ།

therefore, since there is no contradiction regarding the practice of what should be practiced and accomplished, there is nothing much more to be accomplished.

།བྱེ་བྲག་པ་ལ་སོགས་པ་ནི་ཕྱོགས་ལ་སོགས་པ་ཆོས་ཅན་ཡན་ལག་ཅན་ཡིན་པ་དང་། སྒྲ་ཡང་ནམ་མཁའི་ཡོན་ཏན་ཡིན་ནོ་ཞེས་བྱ་བར་འདོད་དེ།

the earliest philosophers claim that the phenomena of the directions and so forth are subsidiary to the dharma, and that the sound is also the qualities of space.

ཆོས་ཅན་དེ་དག་ནི་སངས་རྒྱས་པ་ལ་སོགས་པ་ལ་མ་གྲུབ་པོ།

these qualities have not been attained by the buddhas and so forth.

།བརྒལ་བའི་གྲགས་པ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་བརྒལ་བས་གྲགས་པ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

the fame of being challenged means that it is renowned to be challenged.

།བདག་ནི་སྣང་བའི་ངང་ཅན་གྱི། །དངོས་པོ་དགག་པར་མི་བྱེད་དེ།

since the self has the nature of appearance, it does not destroy anything.

།ཞེས་བྱ་བ་ནི་འདིའི་འགྲེལ་པ་ནི། ཁོ་བོ་ཡང་མིག་ལ་སོགས་པའི་ཤེས་པ་ལ་སྣང་བའི་དངོས་པོ་ནི་མི་སེལ་ཏོ་ཞེས་བྱ་བ་ཡིན་ནོ།

the illustration is as follows: i also do not dispel objects that appear to the eye and so forth.

།དགག་པ་འདི་ནི་དོན་དམ་པར་མི་འདོད་དོ་ཞེས་འོག་ནས་འབྱུང་བ་དང་སྦྱར་རོ།

this cessation cannot be claimed to be ultimate, in the same vein as before.

།ཆུ་ཤིང་གི་སྡོང་པོ་བཞིན་དུ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཆུ་ཤིང་གི་སྡོང་བུ་ལྟ་བུར་རོ།

like the trunk of a plantain tree, it is like the wish-fulfilling tree.

།མངོན་པར་ཞེན་པ་མེད་པ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་རང་གི་གྲུབ་པའི་མཐའི་སྒོ་ནས་ཆོས་ཅན་ལ་སོགས་པ་ལ་བརྟེན་པ་མེད་པ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

the absence of clinging refers to not relying on material things, and so on, based on ones own tradition.

།ཇི་སྐད་དུ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་སྔོན་གྱི་སློབ་དཔོན་རྣམས་ཀྱིས་སོ།

this is how it was taught by the preceptors of the past.

།འཛིན་པ་སྟུག་པོ་ནི་གྲུབ་པའི་མཐའ་ལ་གྲགས་པ་པའི་ཆོས་ཅན་ལ་སོགས་པ་ཡོངས་སུ་འཛིན་པའོ།

solid grasping refers to upholding the dharma and other teachings that are renowned in the scriptures.

།ཐ་སྙད་རྣམས་ལ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་བསྒྲུབ་པར་བྱ་བ་དང་སྒྲུབ་པའི་ཐ་སྙད་རྣམས་ལའོ།

conventions refers to the conventions of what is to be established and what can be accomplished.

།དོན་དམ་པའི་ཚུལ་ལ་སྡང་བས་དབང་བསྒྱུར་བ་གང་དག་ཅེས་བྱ་བ་ནི་བྱེ་བྲག་ཏུ་སྨྲ་བ་ལ་སོགས་པ་སྟེ། དེ་དག་ནི་རང་བཞིན་མེད་པ་ཉིད་དུ་སྨྲ་བ་ན།

those who are overpowered by aversion to the way of ultimate reality refers to the practitioner of extreme views, such as those who teach that phenomena have no intrinsic nature.

འཇིག་རྟེན་ཕ་རོལ་ལ་སོགས་པ་ཁས་བླངས་པ་ཉམས་པར་ཐལ་བར་འགྱུར་བས་དམ་བཅས་པ་ལ་ཁས་བླངས་པས་གནོད་དོ་སྙམ་དུ་སེམས་ཤིང་གླེང་བར་བྱེད་དོ་ཞེས་གྲག་གོ།

as a consequence of the transgression of the promises made in the afterlife and so forth, they will be criticized and blamed for their commitments.

།ཕྱི་བོ་ནས་དབང་བསྐུར་བ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་དངོས་པོ་ཐམས་ཅད་འགོག་པའི་ཕྱིར་མཆོག་ཏུ་གྱུར་པ་ཡིན་ནོ།

the empowerment at the crown of the head is supreme because it brings all things to cessation.

།རྒྱུ་དང་འབྲས་བུ་ལ་སྐུར་པ་འདེབས་པ་ཉིད་ལོག་ལྟ་ཡིན་ཏེ།

that which denigrates the cause and effect is a wrong view.

གང་དག་གིས་ངེས་དཀར་ཕྱོགས་ལས། དགེ་བ་རྩ་བས་འཕྲིན་པ་དེ་དག་ལ་དེ་སྐད་ཅེས་བྱའོ།

it is said that those who put an end to virtue from the positive side of virtue are able to do so.

།དམ་ཆོས་ཀྱི་ལོ་ཏོག་སེར་བ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་དེའི་དོན་ལ་སྐུར་པ་འདེབས་པ་ཉིད་ཀྱིས་དེ་རྣག་པར་བྱེད་པའི་རྒྱུ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་རོ།

the burning harvest of the sacred dharma is a cause of destroying it by denigrating its meaning.

།ནམ་མཁའི་མེ་ཏོག་ཅེས་བྱ་བ་ནི་ཆོས་ཐམས་ཅད་ལ་སྐུར་པ་འདེབས་པས་བདག་ཉིད་ཀྱང་མེད་པའི་ངོ་བོ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་ནམ་མཁའི་མེ་ཏོག་དང་འདྲ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

the flower of space refers to the essence of nonexistence because it denigrates all phenomena.

།དེའི་ཕྱིར་ཞེས་བྱ་བ་ནི་གང་གི་ཕྱིར་དངོས་པོ་ལ་སོགས་པ་དོན་མེད་པ་དག་ལ་འཇུག་པ་ལ་གོམས་པ་མ་གཏོགས་པ་དེ་དག་གི་རྒྱུ་གཞན་ཡང་ཡོད་པ་མ་ཡིན་པ་དེའི་ཕྱིར་ཐོག་མ་མེད་པའི་རིགས་མཐུན་པ་པའི་ས

therefore, the seed of the welfare of beginninglessness can be inferred because it has no other cause whatsoever apart from engaging in insubstantial things and so forth.

།རིགས་མཐུན་པའི་ས་བོན་གང་ལ་ཐོག་མེད་སྲིད་རྒྱུད་ཡོད་པ་དེ་ལ་དེ་སྐད་ཅེས་བྱ་སྟེ།

the seed of the corresponding rebirth sequence is said to be the one with the continuum of cyclic existence from beginningless time.

གང་དག་ལ་ཐོག་མ་མེད་པའི་སྲིད་པའི་རྒྱུད་ཅན་རིགས་མཐུན་པ་པའི་ས་བོན་ཡོད་པ་དེ་དག་ལ་དེ་སྐད་ཅེས་བྱའོ།

those who possess the seeds that are in harmony with the lineage of cyclic existence from beginningless time are said to possess them.

།དེའི་དངོས་པོ་ནི་དེ་ཉིད་དོ།

its essence is that very nature.

།དེའི་ཕྱིར་དངོས་པོ་ལ་སོགས་པར་རྣམ་པར་རྟོག་པ་ཆོས་ཅན་ཀུན་རྫོབ་ཏུ་གྲུབ་པ་ཐོག་མ་མེད་པའི་རིགས་མཐུན་པ་པའི་ས་བོན་ལས་རབ་ཏུ་སྐྱེ་བ་ཙམ་དུ་གྲུབ་ན་འཇིག་རྟེན་ཕ་རོལ་འགྲུབ་པོ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག

therefore, it is said that on the relative level, when conceptualized in terms of entities and so forth, only arising from the seed of the primordial cycle results in the attainment of an afterlife.

།སྒྲོར་བ་ནི་གང་དང་གང་དངོས་པོ་ལ་སོགས་པའི་རྣམ་པར་རྟོག་པ་ཡིན་པ་དེ་ནི་རིགས་མཐུན་པ་པའི་ས་བོན་ལས་རབ་ཏུ་སྐྱེ་བ་ཡིན་ཏེ།

as for what is conceptualized as an entity or something else, it arises from a seed of the corresponding type.

དཔེར་ན་དུས་ཕྱིས་ཁོང་དུ་ཆུད་པ་རྣམས་ཀྱི་ལྟ་བུ་ཡིན་ནོ།

it is like that of those who have comprehended it at a later time.

།སྐྱེ་བ་དང་པོ་བྱུང་བའི་རྣམ་པར་རྟོག་པ་འདི་ཡང་དངོས་པོ་ལ་སོགས་པར་རྣམ་པར་རྟོག་པ་ཡིན་པས་འདི་ནི་རང་བཞིན་གྱི་གཏན་ཚིགས་ཡིན་ནོ།

since the conception that arises in the first birth is also a conception of an entity and so on, this is the logical proof of the nature of all things.

།འདི་འི་མ་ངེས་པ་ཉིད་ཡོངས་སུ་སྤང་བའི་ཕྱིར། འདི་ནི་དངོས་པོའི་མཐུ་སྟོབས་ཀྱིས་འབྱུང་བ་མ་ཡིན་ཞེས་བྱ་བ་སྨོས་སོ།

in order to eliminate its certainty, he said, this does not come about due to the power of things.

།དངོས་པོའི་མཐུ་སྟོབས་ཀྱིས་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཕྱི་རོལ་གྱི་དམིགས་པའི་དངོས་པོའི་མཐུ་སྟོབས་ཀྱིས་ཏེ་ཕྱི་རོལ་གྱི་དངོས་པོ་དེ་ནི་གསལ་ཟིན་པའི་ཕྱིར་རོ།

the power of material objects refers to the power that can be observed by external objects. this is because outer objects are luminous.

།ནང་གི་དངོས་པོ་རྣམ་པར་ཤེས་པའི་བདག་ཉིད་དོན་དམ་པར་བཀག་ཏུ་ཟིན་ཀྱང་། དེ་ནི་ཀུན་རྫོབ་ཏུ་གསལ་བའི་བདག་ཉིད་དུ་རང་གིས་གྲུབ་པའི་ཕྱིར་ལ།
ཕྱི་རོལ་གྱི་ནི་བེམས་པོའི་ངོ་བོ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་རང་གིས་གྲུབ་པ་ཡང་མ་ཡིན་ལ།

although the inner nature of consciousness is ultimately unestablished on the ultimate level, it is not realized by oneself on the relative level, since its external nature is the essence of inanimate matter.

རྣམ་པར་ཤེས་པས་འཛིན་པར་མི་རུང་བའི་ཕྱིར་གཞན་ལས་ཀྱང་གྲུབ་པ་ཡང་མ་ཡིན་ཏེ།

because consciousness cannot grasp it, it does not come about from anything else.

དེའི་ཕྱིར་རྟག་ཏུ་མ་གྲུབ་པ་ཉིད་པས་ཁྱེ་བྲག་ཡོད་དོ།

therefore, since it is always unestablished, there are distinctions.

།ཡང་ན་དངོས་པོ་ལ་རྣམ་པ་མེད་པ་ཁོ་ན་ལས་སྒྲོ་བཏགས་ནས་རྣམ་པར་རྟོག་པ་འཇུག་པས་དེས་ན་ཡུལ་མེད་པའི་ཕྱིར་དངོས་པོའི་མཐུ་སྟོབས་ཀྱིས་བྱུང་བ་མ་ཡིན་ནོ་སྙམ་དུ་བསམས་པའོ།

or, on the other hand, through conceptualization and conceptuality based on the absence of an aspect to an object, they think that it is not produced by the power of an object because it has no object.

།རིམ་གྱིས་སྣང་བའི་ཕྱིར་གློ་བུར་ཉིད་ལ་སོགས་པའི་ཆོས་ཡིན་པར་ཡང་མི་སྲིད་དེ།

it is not possible that things are adventitious, and so on, because they appear gradually.

ལྟོས་པ་མེད་པ་རིམ་གྱིས་འབྱུང་བ་འགལ་བའི་ཕྱིར་རོ།

because it contradicts the gradual arising of the insubstantial.

།དེ་བས་ན་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཚད་མའི་དོན་སྟོན་པར་བྱེད་དོ།

so it is that he teaches the meaning of logic.

།གོམས་འདྲ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་དཔེའོ།

like a meditator, that is illustrated by the following analogy:

།དེ་ཉིད་ཕྱིར་ཞེས་བྱ་བ་ནི་དངོས་པོ་ལ་སོགས་པ་རྣམ་པར་རྟོག་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་ཏེ།

the reason for this is that it involves conceptualization of entities and so on.

འདི་ནི་གཏན་ཚིགས་བསྟན་པ་ཡིན་ནོ།

this is the teaching on the logical proof.

།དང་པོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་བསྒྲུབ་པར་བྱ་བའི་ཆོས་ཅན་བསྟན་པའོ།

the first refers to the teaching on the doctrine that should be adopted.

།རང་གི་རིགས་ལས་ཞེས་བྱ་བ་ནི་བསྒྲུབ་པར་བྱ་བ་ཆོས་བསྟན་པའོ།

from his own family, he taught the dharma that should be practiced.

།འདི་ལྟར་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་ནི་རྣམ་པར་འགྲེལ་པར་བྱེད་དེ།

the following outline is provided as an extensive explanation:

འདི་ནི་དངོས་པོའི་མཐུ་སྟོབས་ཀྱིས་འབྱུང་བ་མ་ཡིན་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པའི་རྣམ་པར་འགྲེལ་པ་ནི་དེ་དག་ནི་དམིགས་པའི་སྟོབས་ཀྱིས་འབྱུང་བ་ཡང་མ་ཡིན་ཏེ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ཡིན་ནོ།

the illustration is as follows: they do not come about due to the power of perception, and so on.

།གློ་བུར་མིན་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པའི་རྣམ་པར་འགྲེལ་པ་ནི་སྐྱེ་བའི་རྒྱུ་མེད་པའམ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ཡིན་ནོ།

the illustration of what is not adventitious refers to the absence of a cause for birth, and so forth.

།ཤེས་པ་ཡོད་པ་རྟག་ཅེས་ཁས་ལེན་པ་ནི་རྒྱལ་དཔོག་པ་ལ་སོགས་པའོ།

assuming that there is always a knower, it is king kasyapa and so forth.

།རྒྱུ་ལ་མི་ལྟོས་པ་ནི་རྒྱུ་མེད་པར་སྨྲ་བ་རྣམས་ཀྱི་ལྟ་བའོ།

not being dependent on causes is a view held by those who teach the absence of causes.

།གང་དག་ལ་རྟག་ཏུ་ཉེ་བར་གནས་པའི་རྒྱུ་དང་རང་བཞིན་ཡོད་པ་ཞེས་བྱ་བར་ཚིག་རྣམ་པར་སྦྱར་ཏེ།

wherever they are, there will always be causes and natures for them to remain.

འདི་ནི་གོ་རིམ་བཞིན་དུ་རྒྱུ་མེད་རྟག་པ་ཉིད་དུ་སྨྲ་བ་རྣམས་དང་ཤེས་པ་ཡོད་པ་རྟག་པར་སྨྲ་བ་རྣམས་ཀྱི་ལྟ་བ་བསྟན་པ་ཡིན་ནོ།

this is the exposition of the view of those who argue that phenomena are neither permanent nor eternal in accordance with the principle of cause and effect.

།འོན་མ་འོངས་པའི་སྐྱེ་བ་ཇི་ལྟར་འགྲུབ་སྙམ་པ་ལ།

how could future rebirths be accomplished?

འདིས་ནི་མ་འོངས་པའི་སྲིད་པ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

this refers to the existence of the future, and so forth.

།འདིས་ནི་ཞེས་བྱ་བ་ནི་སེམས་གཞན་གྱི་རྒྱུ་ཉིད་ནི་ཕྱིན་ཅི་ལོག་གི་བག་ཆགས་དང་རྗེས་སུ་འབྲེལ་བའི་སེམས་ཙམ་ཡིན་པར་བསྟན་པ་སྟེ།

it is because of this that the cause of other minds is taught to be merely a mind driven by the karmic traces of mistaken perception.

མ་འོངས་པ་རྒྱུ་མ་ཚང་བ་མེད་པ་ཡང་སྐྱེ་བར་རྗེས་སུ་དཔག་གོ།

the future, which has no remaining cause, can be inferred to arise.

།འདི་ལྟར་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཚད་མ་སྟོན་པར་བྱེད་དོ།

so it is that he teaches the vedas.

།འདི་ནི་དོན་ཙམ་སྟོན་པར་ཟད་ཀྱི། སྦྱོར་བ་ནི་འདི་ལྟར་བྱ་སྟེ།

this teaching is merely meaningful, and it should be applied in the following way:

བདག་དང་བདག་གིར་ཆགས་པ་ཕྱིན་ཅི་ལོག་གི་བག་ཆགས་དང་འབྲེལ་བའི་སེམས་གང་ཡིན་པ་དེ་ནི་སེམས་གཞན་གྱིས་མཚམས་སྦྱོར་བར་ནུས་ཏེ།

the mind driven by the habitual tendencies of mistaken attachment to self and mine is capable of being reincarnated by another mind.

དཔེར་ན་སྔོན་གྱི་གནས་སྐབས་ན་ཉལ་པོ་བྱེད་པ་ལ་སོགས་པའི་སེམས་ལྟ་བུ་ཡིན་ནོ།

it is like the mind that goes about sleeping and so on in a previous life.

།མི་འདོད་ཆགས་དང་མ་བྲལ་བའི་འཆི་ཀ་མའི་སེམས་ཀྱང་དེ་དང་འདྲ་བས་རང་བཞིན་གྱི་གཏན་ཚིགས་ཡིན་ནོ།

as is the case with the minds of people who are free from desire, it is also a true attribute.

།གཏན་ཚིགས་མ་གྲུབ་པ་ཉིད་ཀྱང་མ་ཡིན་ཏེ།

nor is it the case that the logical proof has not been established.

འདོད་ཆགས་དང་བཅས་པའི་འཆི་ཀ་མའི་སེམས་གཉེན་པོ་མེད་པ་ཕྱོགས་སུ་བྱས་པའི་ཕྱིར་རོ།

it is because the minds of those who are afflicted with desire take up the absence of an antidote.

།རྒྱུ་གཞན་བཀག་པས་རྒྱུའི་རྒྱུ་མ་ཚང་བ་མེད་པ་ཉིད་འདི་ཙམ་དུ་ཟད་པར་གྲུབ་པའི་ཕྱིར་མ་ངེས་པ་ཡང་མ་ཡིན་ཏེ།

as a consequence of the cessation of another cause, it is only this faultless cause of the cause that has been attained. hence its lack of certainty.

དེ་ལྟ་བུ་ལ་ཡང་མི་སྐྱེ་ན། དེའི་རྒྱུ་མ་ཡིན་པ་ཉིད་དུ་ཐལ་བར་འགྱུར་བའི་ཕྱིར་རོ།

it is because when such things do not arise, they are no longer a cause.

།མཐུན་པའི་ཕྱོགས་ལ་ཡོད་པས་འགལ་བ་ཡང་མ་ཡིན་པས་མ་འོངས་པའི་སྐྱེ་བ་ཡང་གྲུབ་བོ།

since it is not in contradiction to what prevails on the periphery, future rebirths are also accomplished.

།དེ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་ཀུན་རྫོབ་ཏུ་ཡང་རྟག་པ་དང་། ཆད་པ་མེད་པར་ཡང་འགྲུབ་བོ་ཞེས་བསྟན་པའི་ཕྱིར།

it is for this reason that, relatively, even the absence of eternity and nihilism is established.

དེ་ཕྱིར་རྟག་ཆད་ལྟ་བ་རྣམས། །ཞེས་བྱ་བ་སྨོས་ཏེ།

so it is that the views of eternalism and nihilism are said:

དངོས་པོ་ཐམས་ཅད་སྐད་ཅིག་སྔ་མ་ལྡོག་སྟེ། དེའི་ཕྱིར་རྟག་པར་ལྟ་བ་ཡང་མ་ཡིན་ལ།

because all things turn back at the beginning of time, there is no view of permanence.

སྐད་ཅིག་གཞན་དང་གཞན་རྗེས་སུ་འགྲོ་བ་སྟེ་སྐྱེ་བའི་ཕྱིར་ཆད་པར་ལྟ་བ་ཡང་མ་ཡིན་ནོ།

the view of annihilation is not due to the arising of each and every moment.

།དེ་ཉིད་ནི་དངོས་པོ་ལ་བརྟེན་པ་ཡིན་པས་ཞེས་བྱ་བ་ནི་རྟག་པ་དང་ཆད་པ་དག་སྟེ། འདི་ལྟར་དངོས་པོ་རྟག་ཏུ་ཡོད་པར་མངོན་པར་ཞེན་པ་འདི་ནི་རྟག་པར་ལྟ་བ་ཡིན་ལ།

since this is dependent on entities, it refers to eternalism and nihilism in which the conviction that entities are always present is a view of eternalism.

དེ་ཉིད་ལྡོག་པར་མངོན་པར་ཞེན་པའི་ཕྱིར་ཆད་པར་ལྟ་བ་ཡིན་པས་དེ་གཉིས་ནི་དངོས་པོ་ལ་བརྟེན་པ་ཡིན་ནོ།

because they are fixated on their own reversal, they have the view of annihilation and thus rely on entities.

།འདི་ནི་རྣམ་པར་འགྲེལ་པ་ཙམ་དུ་ཟད་ཀྱི། སྐྱེ་བ་ལྡོག་པ་དང་རྗེས་སུ་འགྲོ་བ་དག་གིས་ཀུང་རྟག་པ་དང་ཆད་པ་དག་མི་སྲིད་པར་སྦྱར་བར་བྱའོ།

this is merely a comparison. with regard to the reversal of birth and its sequence, it should be applied equally to neither eternalism nor nihilism.

།འདིར་གསུངས་པ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་སྔོན་གྱི་སློབ་དཔོན་རྣམས་ཀྱིས་སོ།

it was taught here by the preceptors of the past.

།གཉིགར་འགྱུར་ཞེས་བྱ་བ་ནི་རྟག་པ་དང་ཆད་པའི་མཚན་ཉིད་དོ།

they are mutual in characteristic of eternalism and nihilism.

།ཡོད་ན་ཞེས་བྱ་བ་ནི་དོན་དམ་པར་ཡོད་པས་ཕྱིས་མེད་པར་འགལ་བའི་ཕྱིར་རོ།

if there were, it would be in contradiction to the absence of future existence on the ultimate level.

།འདི་ནི་འཕགས་པ་ཀླུ་སྒྲུབ་ཀྱི་ཞལ་སྔ་ནས་ཀྱིས་གསུངས་སོ།

this has been taught by the noble bodhisattva nagaras teaching.

།ཚིགས་སུ་བཅད་པ་གཉིས་པ་ནི་འཕགས་པ་ལྷའི་ཡིན་ནོ།

the second verse is the noble gods.

།ལུས་དང་ངག་དང་ཡིད་རྣམས་ཀྱིས་མེད་པ་པའི་ཆོས་སྤྱོད་ན་མེད་པ་པར་འགྱུར་རོ།

when one engages in phenomena that are devoid of body, speech, and mind, they become nonexistent.

།ཀུན་རྫོབ་ཏུ་ཡོད་པར་ལྟ་བ་བཞིན་རྒྱུ་དང་འབྲས་བུའི་དངོས་པོ་ཡང་ཁས་ལེན་ན། ལུས་ལ་སོགས་པའི་ལས་བྱེད་པ་ཡང་མི་འགལ་ན་ཇི་ལྟར་མེད་པ་པ་ཉིད་ཡིན་ཞེས་རིན་པོ་ཆེའི་ཕྲེང་བ་ལས་བསྟན་པའི་ཚིགས་སུ

if you take the view that phenomena are actually existent on the relative level and do not contradict the performance of actions involving the body and so forth, how could this verse be taught by ratnajalin to be nonexistent?

།དེ་ལ་ཁ་ཅིག་ན་རེ་འཇིག་རྟེན་ཕ་རོལ་ལ་སོགས་པ་མེད་དོ་ཞེས་ཁས་ལེན་པ་ནི་དམ་བཅའ་བ་ཡིན་ན། དེ་ཡང་ཐམས་ཅད་ཐ་སྙད་དུ་ཁས་ལེན་པ་རྣམས་ལ་མེད་དོ།

on the other hand, claiming an afterlife to be nonexistent and so forth is a commitment, whereas all that is claimed to be a conventional expression does not exist.

།ཇི་སྟེ་འཇིག་རྟེན་གྱིས་བརྙེས་ཀྱིས་འཇིགས་པས་ཁས་ལེན་པར་མི་བྱེད་དོ་ཞེ་ན། འོན་ནི་དེའི་ཚེ་ལུས་ཀྱིས་ཉེས་པར་སྤྱོད་པའི་མཚན་ཉིད་ཀྱི་སྤྱོད་པར་འགྱུར་བ་ཞིག་ན།

if you do not accept it because of fearing that the world has acquired it, then at that point your physical conduct will be characterized by misconduct.

དེ་ཡང་ཚངས་པར་སྤྱོད་པ་ལ་སོགས་པ་སྤྱོད་པ་རྣམས་ལ་མེད་དོ།

there is nothing at all for those who observe celibacy and so forth.

།གལ་ཏེ་རྙེད་པ་དང་བཀུར་སྟི་ཆད་ཀྱིས་དོགས་པས་དེ་ལྟ་བུ་མི་བྱེད་དོ་ཞེ་ན། འོན་ནི་སེམས་ཡིན་གྲང་ན་དེ་ལྟ་བུའི་སེམས་ཇི་སྙེད་པ་ཡང་མེད་དོ།

if, on the other hand, you had no hesitation about cutting off wealth and honor, then there would be no mind at all.

།ཅིའི་ཕྱིར་ཞེ་ན།

why is that?

བྱང་ཆུབ་རྟེན་པའི་ཕྱིར་ཏེ་བྱང་ཆུབ་ཀྱི་ཆེད་དུ་ཞུགས་པའི་ཕྱིར་རོ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

it is because he relies on awakening, and because he has set out for awakening.

།དེས་ན་དོན་གྱི་སྟོབས་ཀྱིས་མེད་པ་ཉིད་དུ་བསྒྲུབ་པར་བྱ་བ་ལ། ཇི་ལྟར་གཏན་ཚིགས་གང་གིས་ན་འདི་དག་མེད་པར་འདོད་ཅེས་དེ་སྐད་དུ་འཆད་དོ།

so it is that, in order to demonstrate the nonexistence through the power of the true meaning, they ask themselves, by what reason are these things said to be nonexistent?

།ཡང་ན་བྱང་ཆུབ་ཀྱི་ཕྱིར་རྣམ་པར་མི་རྟོག་པའི་ཡེ་ཤེས་ལ་གནས་པ་རྣམས་ལ་ཡོད་པར་འཛིན་པ་ལོག་ན་ཡོད་པར་འཛིན་པ་སྔོན་དུ་འགྲོ་བ་ཅན་ཡིན་པའི་ཕྱིར་མེད་དོ་ཞེས་འཛིན་པ་འདི་ཡང་ཤུགས་ཀྱིས་ལོག་པའི་

on the other hand, when those who maintain nonconceptual wisdom in order to attain awakening have turned away from conceptualizing existence, it is because they are preceded by conceptualization of existence that no existence exists. this is also due to the degeneration of the force of perception, and hence why all the faults related to commitments and so forth should be considered nonexistent.

།རྒྱུ་དེ་དང་རྐྱེན་དེ་དང་གཞི་དེས་ཆད་པར་ལྟ་བར་ཡང་མི་ལྡང་ཞེས་བྱ་བ་ནི་རྒྱུ་དང་འབྲས་བུའི་དངོས་པོ་ཀུན་རྫོབ་ཏུ་རྣམ་པར་གནས་པའི་ཕྱིར་རོ།

there is no falling into the view of annihilation due to that cause, condition, or basis. this is because they are based on the relative nature of causes and effects.

།རྒྱུ་དེ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ནི་རྣམ་གྲངས་ཡིན་ནོ།

the so-called cause is a compilation.

།གང་ལ་སྐྱེ་བ་མེད་པ་ལ་སྤྱོད་པའི་ངང་ཚུལ་ཡོད་པ་ཞེས་ཚིག་རྣམ་པར་སྦྱར་རོ།

to speak of someone who behaves in a way that is free from arising refers to the absence of arising.

།རྣམ་པར་གྲོལ་བ་ལ་ཡང་གཞུང་འདི་ལ་སླ་བ་ཉིད་དེ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་དངོས་པོ་ལ་མངོན་པར་ཞེན་པ་ཡོད་ན། རེས་འགའ་ཀུན་ནས་ཉོན་མོངས་པ་འབྱུང་བའི་ཕྱིར་དངོས་པོར་འཛིན་པ་ལོག་ན་གང་གིས་ན་གྲོལ་བར་མི

here in the context of liberation, it is easy to conclude that when there is attachment to entities, affliction will arise at times for a short period of time, so how could one not be liberated by perceiving entities as the root of grasping at entities?

།གང་ཆགས་པ་དང་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ལ།

the following outline is provided as an overview of and topical guide to attachment:

གང་ལ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་དམིགས་པ་ལའོ།

what do you mean by objects of perception?

།གང་གིས་ཞེས་བྱ་བ་ནི་སྡུག་པའི་མཚན་མས་སོ།

what does it mean to be attractive?

།འདིར་ཡང་གསུངས་ཞེས་བྱ་བ་ནི་འཕགས་པ་ཀླུ་སྒྲུབ་ཀྱིས་ཏེ་འདིའི་རིགས་པ་དྲུག་ཅུ་པ་ལས་གསུངས་སོ།

this too has been taught here by noble siddhartha. it was taught from the sixty-second edition of the dharma.

།ཅིའི་ཕྱིར་དངོས་པོར་ཁས་ལེན་པ་ཡོད་ན་འདོད་ཆགས་ལ་སོགས་པ་སྐྱོན་རྣམས་འབྱུང་བར་འགྱུར་སྙམ་པ་ལ།

why do the faults of attachment and so on arise when there is a belief in an entity?

འདི་ནི་ལྟ་བ་ཀུན་གྱི་རྒྱུ། །ཞེས་བྱ་བ་སྨོས་ཏེ།

this is the cause of all views.

དེ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་དངོས་པོར་ཁས་ལེན་པའོ།

that is what i meant by claiming to be an entity.

།དེ་ནི་ཞེས་བྱ་བ་ནི་དངོས་པོའོ། །ཡོངས་ཤེས་ན་ཞེས་བྱ་བ་ནི་རང་བཞིན་མེད་པར་རོ།

if you understand this to be an entity, it means that it has no intrinsic nature.

།དེ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་དངོས་པོའོ། །ཇི་ལྟར་ན་རྟེན་ཅིང་འབྲེལ་པར་འབྱུང་བ་བསྟན་པས་རང་བཞིན་མེད་པར་རྟོགས་པར་འགྱུར་སྙམ་པ་ལ།

why do bodhisattvas understand dependent origination to be devoid of inherent existence?

བརྟེན་ནས་སྐྱེས་པ་ཞེས་བྱ་བ་སྨོས་སོ།

this is what is meant by dependent arising.

།མ་སྐྱེས་ཞེས་བྱ་བ་ནི་དོན་དམ་པར་ཞེས་བྱ་བ་ལྷག་མ་ཡིན་ཏེ།

the remainder is unborn on the ultimate level.

དེ་ལྟ་མ་ཡིན་ན་གཏན་ཚིགས་འགལ་བར་འགྱུར་རོ།

if that were not the case, it would be a contradiction to the principle.

།འདིར་དཔེ་ནི་གཟུགས་བརྙན་ཡིན་ནོ།

the illustration here is a reflection.

།ལན་གདབ་པ་གཅིག་ཁོ་ནས་འདི་ཐམས་ཅད་གཞུང་གཟུགས་པར་འདོད་ནས་དྲི་བའི་ཕྱིར་གཞན་ཡང་ཞེས་བྱ་བ་སྨོས་སོ།

wishing that all of them would be upheld with just one response, he said, in order to clarify this, i will ask you something else.

།མ་རིག་པ་དང་འདུ་བྱེད་ཅེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་ནི་ཕ་རོལ་པོའི་བསམ་པ་སྟོན་པར་བྱེད་དོ།

the following outline is provided as an illustration of the thoughts of ignorance and other formative predispositions:

།ཀུན་ནས་ཉོན་མོངས་པ་ནི་མ་རིག་པ་ལ་སོགས་པ་རྒ་ཤི་ལ་ཐུག་པ་རྣམས་ཏེ། རྒྱུ་དང་འབྲས་བུའི་དངོས་པོ་ཡིན་ནོ།

the afflictions, starting with ignorance and ending with old age and death, constitute the essence of cause and effect.

།རྣམ་པར་བྱང་བ་ནི་ཉོན་མོངས་པ་དང་མི་མཐུན་པའི་རྟེན་སྐྱེས་པའོ།

purification is the arising of the support for disturbing emotions.

།ལས་དང་འབྲས་བུར་འབྲེལ་བ་ནི་ལས་ཀྱི་རྣམ་པར་སྨིན་པའོ།

the ripening of karma is a connection between karma and karmic results.

།དངོས་གང་ནི་སྒྲ་ལ་སོགས་པའོ།

what is an entity? it is sound and so forth.

།ཡང་དག་ཇི་བཞིན་ནི་མི་རྟག་པ་ལ་སོགས་པའི་ཆོས་དང་ལྡན་པའོ།

its true nature is to possess the qualities of impermanence and so forth.

།དེ་ལྟ་བུ་མཚོན་པར་བྱེད་པ་བྱས་པ་ཉིད་ལ་སོགས་པ་གང་ཡིན་པ་དེ་ནི་དེ་འདྲ་བའི་རྟགས་སོ།

such are the signs that indicate what has been done, and so forth.

།རྟགས་ལ་སེམས་ནི་དེར་ངེས་པ་སྟེ། དེའི་རྒྱུ་ཡིན་ནོ།

their minds are fixed on such marks, and this is their cause.

།རྟགས་ཀྱི་སེམས་དེ་ལས་སྒྲ་ལ་སོགས་པ་ལ་མི་རྟག་པ་ལ་སོགས་པའི་ཆོས་དང་ལྡན་པའི་ཆོས་ཅན་དེ་ལྟ་བུ་ལ་རྟགས་ཅན་བློ་བྱུང་བ་གང་ཡིན་པ་དེ་ནི་དངོས་པོ་ཁོ་ན་ལ་སྐྱེ་སྟེ།

the mind that is characterized by such phenomena, such as the impermanence of sound and so forth, arises exclusively from an entity.

དེ་བརྒྱུད་པས་དེ་དང་འབྲེལ་བའི་ཕྱིར་རོ།

because, due to their continuity, they are connected with it.

།གལ་ཏེ་དེ་ལྟ་ན་ཡང་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་ནི་ལན་འདེབས་པར་བྱེད་དོ།

if that is so, the blessed one replied.

།འདི་ཐམས་ཅད་ནི་རྒྱུ་དང་འབྲས་བུའི་དངོས་པོས་རབ་ཏུ་ཕྱེ་བ་ཡིན་ལ། རྒྱུ་དང་འབྲས་བུའི་དངོས་པོ་ཀུན་རྫོབ་པ་ཡང་མ་བཀག་པའི་ཕྱིར་ཐམས་ཅད་མི་འགལ་བ་ཉིད་དོ།

all of this is distinguished by the substance of cause and effect, and because causes and effects are not discontinuous, they do not contradict anything at all.

།གལ་ཏེ་འདི་སྙམ་དུ་རྒྱུ་དང་འབྲས་བུའི་དངོས་པོ་ཀུན་རྫོབ་ཏུ་ཁས་ལེན་ན་དེའི་ཚེ་ཁོ་བོ་ཅག་གི་དངོས་པོ་གྲུབ་པ་ཡིན་ཏེ།

if you think that conventional entities are based on causes and effects, then it is because we have actualized them.

དོན་བྱ་བ་བྱེད་པ་ཞེས་བྱ་བ་གང་ཡིན་པ་འདི་ཉིད་དངོས་པོའི་མཚན་ཉིད་ཡིན་ནོ།

the term acting on an objective is itself the defining characteristic of an entity.

།གལ་ཏེ་དེ་མི་འགོག་གོ་ཞེ་ན། འོན་ནི་མིང་ཀུན་རྫོབ་ཅེའམ་གཞན་ཡང་རུང་མིང་ཅི་དགར་ཐོགས་ཤིག །དངོས་པོའི་ངོ་བོ་ཉམས་པ་ནི་མེད་དོ་སྙམ་དུ་སེམས་པའི་དོགས་པ་བསུ་བར་གལ་ཏེ་རྣམ་པར་གཞག་པ་འདི

if you say that it does not cease, then either conventional or other names should be appropriated at will, so as not to diminish the essential nature of an entity, there is no need to mention the following:

།འདིས་ནི་གལ་ཏེ་ཁྱོད་འོལ་ཕྱིར་རྟེན་ཅིང་འབྲེལ་ཏེ་བྱུང་བ་མ་བརྟགས་ན་ཉམས་དགའ་བར་ཁས་བླངས་ནས་དངོས་པོར་བརྗོད་ན་ནི། དེའི་ཚེ་དེར་ཟད་དེ་ཁོ་བོ་ཅག་ཀྱང་མིང་ལ་བརྩད་པ་མེད་དོ།

if you say that the conditional arising of dependent origination is not something to be analyzed, then it is nothing at all. we have no intention whatsoever to speak of it.

།འོན་ཀྱང་གང་གི་ཚེ་གཟུགས་བརྙན་ལ་སོགས་པ་རྟེན་ཅིང་འབྲེལ་བར་འབྱུང་བ་རྣམས་ལ་བརྟག་མི་བཟོད་པས་དངོས་པོ་མེད་པ་ཉིད་དུ་ཁས་བླངས་པ་དེའི་ཚེ་གཟུགས་བརྙན་ལ་སོགས་པ་བཞིན་དུ་རྡུལ་ཕྲ་མོ་ལ

nevertheless, when the reflection and so forth cannot be analyzed by means of dependent origination, it is asserted to be nonexistent. likewise, when one does not apprehend even the smallest particles or the like, its defining characteristic is that they are free from delusion. why do you consider them distinctly?

དེ་ལྟ་བས་ན་གལ་ཏེ་རྟེན་ཅིང་འབྲེལ་བར་འབྱུང་བ་ཉིད་དོན་དམ་པར་ཁས་བླངས་ནས་དངོས་པོ་ཉིད་དུ་སྨྲ་ན་ནི་དེའི་ཚེ་རྡུལ་ཕྲ་མོ་ལ་སོགས་པ་ལ་གང་གིས་ན་མཚན་ཉིད་འགྲུབ་པར་འགྱུར་བ་དོན་དམ་པ་པའི་ངོ་བོ
།ཇི་སྐད་བཤད་པའི་ལུགས་ཀྱིས་དེ་ཇི་སྙེད་པ་དེ་ནི་ཐམས་ཅད་དུ་མ་གྲུབ་པོ།

therefore, if you hold that dependent arising is ultimate and claim that it is an entity, then accomplish the essential nature of the ultimate whose defining characteristic will be realized on the basis of the smallest particles and so forth. however, whatever has been taught in this way cannot be accomplished at all.

།ཅི་སྟེ་གྱི་ན་ཞིག་ཡིན་ན་ནི་གཟུགས་བརྙན་ལ་སོགས་པ་ཡང་དངོས་པོ་ཉིད་དུ་ཁས་བླང་བར་བྱ་སྟེ།

if that were the case, i would take the reflection and the rest as entities.

དེ་ལ་ཡང་དེའི་མཚན་ཉིད་ཡོད་པའི་ཕྱིར་རོ།

it is because they also have that characteristic.

།ཇི་ལྟར་གཟུགས་བརྙན་ལ་སོགས་པ་ནི་ཤེས་པའི་ངོ་བོར་ཡང་ཡོད་པ་མེད་དོ་ཞེས་བྱ་བ་འདི་ནི་དཔྱད་ཟིན་ཏོ།

just as reflections and the like do not have any essential cognition whatsoever, they have already been analyzed.

།བདེན་ཞིང་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ནི་རྣམ་གྲངས་ཡིན་ནོ།

the word truth is a composition, and so forth.

།འདི་སྐད་ཅེས་ཀྱང་གསུངས་ཏེ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་སྔོན་གྱི་སློབ་དཔོན་གྱི་ལུགས་དང་བསྟུན་པར་བྱེད་པ་སྟེ།

the blessed one replied, this is analogous to the preceptor of the past.

འདི་ནི་རིགས་པ་དྲུག་ཅུ་པ་ལས་གསུངས་སོ།

this was taught from the sixty-second edition of the discourse on logic.

།རྣམ་པར་དབེན་དོན་ཞེས་བྱ་བ་ནི་རྒྱུ་དང་འབྲས་བུའི་དངོས་པོ་ཀུན་རྫོབ་པ་འདོད་པའི་ཕྱིར་རོ།

the meaning of disengagement is in order to gain the relative nature of causes and effects.

།ཐོས་པ་ཙམ་ལ་འཇུག་བྱེད་ཅིང་། །ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཆོས་ཐམས་ཅད་རང་བཞིན་མེད་པ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྒྲ་ཇི་བཞིན་དུ་ཚིག་གི་དོན་ཙམ་གྱི་རྗེས་སུ་འབྲང་བའི་ཕྱིར་རོ།

bodhisattvas engage in merely listening to teachings, such as the statement that all phenomena have no intrinsic nature, and so forth, according to the literal meaning of words.

།བརླག་ཅེས་བྱ་བ་ནི་ངན་འགྲོར་འགྲོ་བས་སོ།

destroying it means going to the lower realms.

།ཅིའི་ཕྱིར་སླམ་པ་ལ་ལས་ཀྱི་འབྲས་བུ་ཡོད་པ་དང་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

why is that? the blessed buddha then asked, what are the results of actions?

ཀུན་རྫོབ་ཀྱི་ངོ་བོར་ལས་དང་འབྲས་བུ་འབྲེལ་པ་བསྟན་ལ་དོན་དམ་པར་སྐྱེ་བ་མེད་པ་ལ་སོགས་པ་བསྟན་ཏེ།

on the relative level, i taught the relation between karma and karmic results. on the other hand, ultimately i taught non-arising and so on.

དེའི་ཕྱིར་ཀུན་རྫོབ་ཀྱི་བདེན་པ་དང་དོན་དམ་པའི་བདེན་པ་གཉིག་ཡང་ཇི་སྐད་བསྟན་པ་བཞིན་བསོད་ནམས་དང་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་ཚོགས་རྣམ་པར་འཕེལ་བར་བྱ་བའི་ཕྱིར་བརྟེན་པར་བྱ་བསྒོམ་པར་བྱ་ཞེས་བསྟན་པ་ཡིན

therefore, rely on and cultivate both the relative truth and the ultimate truth in order to increase the accumulation of merit and wisdom just as it has been taught.

།རེ་ཞིག་བཅོམ་ལྡན་འདས་ཀྱིས་སེམས་ཅན་རྣམས་ལ་དོན་དམ་པའི་བདེན་པ་བསྟན་པ་ནི་དེ་དག་ལ་མི་སླུ་བའི་ཕྱིར་རིགས་གྲང་ན།

if it is for the sake of not deceiving those beings that the blessed one teaches the ultimate truth to sentient beings,

ཀུན་རྫོབ་རྫུན་པའི་ངོ་བོ་ཡིན་པ་ཅིའི་ཕྱིར་བསྟན་སྙམ་པ་ལ།

why do you say that the relative is an illusory essence?

འཇིག་རྟེན་དབང་དུ་རྒྱལ་བ་རྣམས། །ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

the victorious ones, the lords of the world, and so forth.

དཔེར་ན་བདག་མེད་བཞིན་དུ། བཅོམ་ལྡན་འདས་ཀྱིས་བདག་གི་དང་བདག་ཅེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་གསུངས་པ་དེ་བཞིན་དུ་བདག་ཏུ་འཛིན་པ་ལ་སོགས་པ་བཟློག་པའི་ཕྱིར་དགོས་པའི་དབང་གིས་ཕུང་པོ་ལ་སོ

just as the blessed one has said, without a self there is no self, so it is not logical for him to speak about the aggregates and so on in order to discourage grasping at a self.

།ཡང་དམིགས་པ་ཅན་གང་དག་ན་རེ་ཞེས་བྱ་བ་ནི། བྱེ་བྲག་ཏུ་སྨྲ་བ་ལ་སོགས་པ་ཕྱི་རོལ་གྱི་དོན་ཡོད་པར་སྨྲ་བ་རྣམས་སོ།

alternatively, the argument is made by those who rely on reference points, such as the so-called extremist philosophers and the proponents of the existence of an external object.

།ལྟ་བ་འདི་ལ་ནི་ཞེས་བྱ་བ་ནི་དབུ་མ་པ་དང་རྣལ་འབྱོར་སྤྱོད་པ་པ་དག་གི་ལྟ་བ་ལའོ།

this view is the view of the parivrajaka practitioner and the yogin.

།འཁོར་གསུམ་ནི་སྦྱིན་པར་བྱ་བ་དང་། སྦྱིན་པ་པོ་དང་། ལེན་པ་པོ་དེ་དག་ཁོ་ན་སྟེ།

the threefold retinue consists exclusively of those worthy of offerings, recipi-ents, and recipients.

དེ་མི་དམིགས་པ་ནི་འཁོར་གསུམ་ཡོངས་སུ་དག་པའོ།

not perceiving this is the purity of the three spheres.

།རང་གི་ཞེས་བྱ་བ་ནི་བདག་གིའོ།

their own is theirs.

།དེ་དག་རང་གིས་རིག་པར་བྱེད། །ཅེས་བྱ་བ་ནི་བདག་ཉིད་གསལ་བར་བྱེད་ཅེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

that is to say, they will be known by themselves and their own minds will be illuminated.

།འདི་ཉིད་ལ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་དབུ་མའི་གཞུང་ལའོ།

this is what you should know about the middle section.

།ཚུལ་ཁྲིམས་ཀྱི་ཡན་ལག་རྣམས་ནི་སྲོག་གཅོད་པ་དང་། མ་བྱིན་པར་ལེན་པ་དང་། མི་ཚངས་པར་སྤྱོད་པ་དང་། རྫུན་དུ་སྨྲ་བ་སྤོང་བ་བཞིའོ།

the aspects of discipline are killing, taking what has not been given, sexual misconduct, and lying.

།སོགས་པའི་སྒྲས་ནི་བག་ཡོད་པའི་ཡན་ལག་དང་། བརྟུལ་ཞུགས་ཀྱི་ཡན་ལག་དག་བཟུང་སྟེ།

and so on, with the words conscientiousness and asceticism.

བག་ཡོད་པའི་ཡན་ལག་ནི་སྨྱོས་པར་འགྱུར་བའི་བཏུང་བ་སྤོང་བའོ།

the aspect of conscientiousness is to give up intoxicating drinks.

།བརྟུལ་ཞུགས་ཀྱི་ཡན་ལག་ནི་གླུ་དང་གར་སྤོང་བ་ལ་སོགས་པ་གསུམ་མོ།

the aspects of yogic discipline, such as giving up song and dance, are the three.

།དེ་དག་ནི་ཡང་དག་པའི་ལྟ་བ་ལས་བྱུང་བ་ཡང་ཡིན་ལ། ཚུལ་ཁྲིམས་ཀྱི་ཡན་ལག་རྣམས་ཀྱང་ཡིན་པས་ཞེས་ཚིག་རྣམ་པར་སྦྱར་ཏེ།

these are the branches of correct conduct that arise from right view.

དེ་དག་རྣམ་པར་དག་པ་དེ་བཞིན་དུའོ།

in the same way, they are pure.

།ལོག་པར་གཡེམ་པ་སོགས་ལས་བཞིན། །ཞེས་བྱ་བ་ནི་འདོད་པས་ལོག་པར་གཡེམ་པ་ལ་སོགས་པ་བཞིན་ནོ།

he follows the ways of sexual misconduct and so forth, such as those who indulge in inappropriate desires.

།སོགས་པའི་སྒྲས་ནི་སྲོག་གཅོད་པ་ལ་སོགས་པ་བསྡུའོ།

and so on, up to and including the killing of living creatures.

།ལྷག་མ་ནི་གོ་སླའོ།

the rest will be easy to understand.

།དངོས་པོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་དམིགས་པ་ལ་ལྟོས་ནས་དྲུག་པ་ཡིན་នོ།

the term entity denotes the sixth in dependence on reference points.

།སྦྱོར་བ་ནི་གང་ཞིག་ཚད་མའི་གནོད་པ་ཡོད་པ་དེ་ནི་ཕྱིན་ཅི་ལོག་ཡིན་ཏེ།

to put it another way, whoever has the harm of logic is a mistaken perception.

དཔེར་ན་སྨིག་རྒྱུ་ལ་ཆུར་ཤེས་པ་ལྟ་བུའོ།

it is like a mirage perceiving water.

།དངོས་པོར་དམིགས་པ་ཡང་ཚད་མའི་གནོད་པ་ཡོད་པ་ཡིན་པས་རང་བཞིན་གྱི་གཏན་ཚིགས་སོ།

the logical proof of the nature of things is that apprehensions of entities are subject to the harm of logic.

།འདི་ནི་མ་ངེས་པ་ཉིད་ཡོངས་སུ་སྤང་བའི་ཕྱིར་ཡང་དག་པར་ན་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

in order to eliminate what is undetermined, he said,

སྔར་བཤད་པ་ཞེས་བྱ་བར་སྦྱར་རོ།

this is how it was explained previously.

།གནོད་པའི་ཚད་མ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་སྔར་བཤད་ཅེས་བྱ་བར་སྦྱར་རོ།

the measure of harm is said to be as previously described.

།འདི་ཡང་དག་པར་ཡོད་དོ་ཞེས་མངོན་པར་ཞེན་ཅེས་བྱ་བ་ནི་དམིགས་པའི་རང་བཞིན་སྟོན་པར་བྱེད་དོ།

to become fixated on the notion that this exists correctly means to demonstrate the nature of phenomenal appearances.

།ཕྱིན་ཅི་ལོག་གི་ཐ་སྙད་ཀྱི་རྒྱུ་ནི་འདི་ཙམ་དུ་ཟད་པའི་ཕྱིར་གཏན་ཚིགས་མ་ངེས་པ་ཡང་མ་ཡིན་ལ།

since this is the mere conventional expression of mistaken perception, it is not a true statement.

མཐུན་པའི་ཕྱོགས་ལ་ཡོད་པའི་ཕྱིར་འགལ་བ་ཉིད་ཀྱང་མ་ཡིན་ནོ།

since it is in the opposite direction, it is not a contradiction either.

།དེ་མཐུས་ཞེས་བྱ་བ་ནི་དམིགས་པའི་མཐུས་སོ།

the power refers to the power of observation.

།ནང་གི་མུ་སྟེགས་ཅན་རྣམས་ནི་གང་ཟག་ཏུ་སྨྲ་བ་འཕགས་པ་མང་པོས་བཀུར་བ་རྣམས་སོ།

the outer non-buddhists are venerated by many noble beings.

།དེ་མ་ཐག་ཏུ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་བླ་ན་མེད་པ་ཡང་དག་པར་རྫོགས་པའི་བྱང་ཆུབ་ཀྱི་ཉེ་བའི་ཡན་ལག་མ་ཡིན་ནོ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

as soon as that is the case, this is not the subsidiary factor of unexcelled and perfect awakening.

།དམིགས་པ་ཅན་རྣམས་ཀྱི་ཡང་ཞེས་བྱ་བ་ནི་སྟོབས་ཆུང་ཞེས་བྱ་བ་དང་སྦྱར་རོ།

even those who rely on reference points are said to have little strength.

།བྱེ་བྲག་མེད་པའི་ཕྱིར་རོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་འདྲ་བའི་ཕྱིར་རོ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

because there is no distinction between them. that is to say, it is because they are alike.

།ཡོད་པར་བྱ་བ་དང་རིག་པར་བྱ་བ་མི་འཐད་པའི་ཕྱིར་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཡོད་པ་ཡང་གཅིག་དང་དུ་མའི་རང་བཞིན་གྱིས་དཔྱད་ན་མི་འཐད་ལ།
དོན་རིག་པར་བྱ་བ་ཡང་དུས་མཉམ་པ་དང་མི་མཉམ་པ་ལ་སོགས་པས་དཔྱད་ན་མི་འཐད་པར་སྟོར་བསྟན་ཟིན་ཏོ།

since the objects of designation and designation are indistinguishable, it is said that if something were to be examined by means of a single or multiple nature, it would not be possible to assess its object in terms of either sameness or dissimilarity, and so on.

།སྦྱིན་པར་བྱ་བ་ལ་སོགས་མི་དམིགས་པ་ལུང་དང་ལྡན་པ་ཉིད་དུ་ཡང་བསྟན་པའི་ཕྱིར།

in order to demonstrate that the objects of generosity and so forth are unobservable,

འདི་ནི་ཆོས་ཡང་དག་པར་སྡུད་པ་ལས་གསུངས་ཏེ་ཞེས་བྱ་བ་སློས་སོ།

this was taught from the dharma collection.

།རྒྱལ་བའི་ཡུམ་ལས་ཞེས་བྱ་བ་ནི་འཕགས་པ་ཤེས་རབ་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པ་སུམ་བརྒྱ་པ་ལས་སོ།

from the mother of the victorious ones: from the noble transcendent perfection of wisdom in its three hundred sections.

།དངོས་པོར་ལྷུང་ཞེས་བྱ་བ་ནི་དངོས་པོར་མངོན་པར་ཞེན་པའོ།

falling into entities means being fixated on entities.

།བཟློག་པ་ནི་དངོས་པོར་མ་ལྷུང་བའོ།

turning them away means not falling into existence.

།མཆོད་པ་དང་ཕན་གདགས་པར་འདོད་པས་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་ནི་མཆོད་པ་དང་ཕན་གདགས་པར་འདོད་པ་ལ་སོགས་པ་དང་། མི་དམིགས་པར་ལྷན་ཅིག་འགལ་བ་མེད་པ་ཉིད་དོ་ཞེས་སྟོན་པར་བྱེད་པ་སྟེ།

by wishing to make offerings and benefit others, he taught that there is no difference whatsoever between worshiping and helping others.

མཆོད་པ་དང་ཕན་གདགས་པར་འདོད་པའི་དུས་ན་དམིགས་པས་ཡོངས་སུ་ཟིན་ཀྱང་སྒྱུ་མ་ལ་སོགས་པའི་རང་བཞིན་ཉིད་མོས་པའི་ཕྱིར་འདི་དམིགས་པ་མེད་པ་ཁོ་ན་ཡིན་ཏེ།

at the time of wishing to make offerings and benefit others, one may be grasped by reference points, but because one has conviction in the nature of illusion and so on, this absence of reference points is itself non-apprehensible.

དེས་ན་འགལ་བ་མེད་པ་ཉིད་དོ་སྙམ་དུ་བསམས་པའོ།

it is in this way that there is no contradiction.

།དེ་ཉིད་བློ་གྲོས་དང་ལྡན་པ་རྣམས་ལ་ཤིན་ཏུ་དད་པའི་གནས་སུ་མི་འགྱུར་ཏེ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཕྱིན་ཅི་མ་ལོག་པར་ཞུགས་པ་ཉིད་ཀྱིས་གཏི་མུག་མེད་པའི་དགེ་བའི་རྩ་བས་ཀུན་ནས་བསླང་བའི་ཕྱིར་རོ།

this alone will not be a source of great faith for those endowed with intelligence because he is inspired by the roots of virtue free from delusion, which are unmistaken.

།གསུམ་ཆར་ཡང་ཞེས་བྱ་བ་ནི་སྦྱིན་པར་བྱ་བ་དང་། སྦྱིན་བདག་དང་། ལེན་པ་པོའི་མཚན་ཉིད་དོ།

the threefold refers to offerings, patrons, and recipients.

།འདི་སྐད་དུ་དོན་དམ་པར་མི་དམིགས་སུ་ཟིན་ཀྱང་ཀུན་རྫོབ་ཏུ་ཐམས་ཅད་ཡོད་པའི་ཕྱིར་མི་འགལ་བ་ཉིད་པས།

even though they are ultimately non-apprehensible, as all exist on the relative level, they do not contradict one another.

དམ་བཅས་པ་ངན་པ་མ་ཡིན་པ་ཁོ་ནའོ་ཞེས་བཤད་པ་ཡིན་ནོ།

it is nothing but an unwholesome commitment.

།དེ་སྤྱད་པར་བྱའོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་འདིར་དབུ་མའི་ལམ་རྣམ་པ་གཉིས་དཔྱོད་པར་བྱེད་པ་ཡིན་ནོ།

to do so means to examine the two intermediate paths in this context.

།ཕྱོགས་ཕྱི་མ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཕྱི་མའི་བདག་ཉིད་ཀྱང་ཡིན་ཞེས་བྱའོ།

the latter is said to be the nature of the future.

།གལ་ཏེ་དེ་ལྟ་ན་ནི་ཀྱེ་རྒྱལ་བའི་སྲས་དག་འདི་ནི་སེམས་ཙམ་མོ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་དེ་དག་ཇི་ལྟར་དྲང་སྙམ་པ་ལ།

if that were the case, how could they be guided by the statement, o children of the victorious ones, this is a mere mind?

བསྟན་བཅོས་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

the following outline is provided as an overview of treatises:

འདི་ནི་སློབ་དཔོན་སྐལ་ལྡན་གྱིས་དབུ་མའི་སྙིང་པོ་ལས་གསུངས་སོ།

this has been taught from the central essence of the teacher bhaisajyaraja.

།གཞན་དག་སེམས་པ་ནི་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཕྱོགས་སྔ་མ་ཁོ་ན་རིགས་པར་མཐོང་བ་རྣམས་སོ།

what others think is appropriate for those who see correctly the same as previously described.

།ཤེས་པ་འབའ་ཞིག་ཁོ་ན་སྟེ། །ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཤེས་པ་རྣམས་ཁོ་ན་སྟེ། དོན་ནི་ཤིན་ཏུ་ལྐོག་ཏུ་གྱུར་པའི་ཕྱིར་རོ།

that is to say, knowledge is nothing but insight, because its meaning is utterly lucid.

།རང་གིས་གྲུབ་པའི་ངོ་བོ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་ནི་དོན་ཤིན་ཏུ་ལྐོག་ཏུ་གྱུར་པ་དེ་ཉིད་སྟོན་པར་བྱེད་དོ།

the essence of what has been accomplished by oneself, and so forth, reveal its utterly lucid meaning.

།འོན་ཏེ་རྗེས་སུ་དཔག་པས་འགྲུབ་པ་ཡོད་དོ་སྙམ་པ་ལ།

in that case, there is something to be accomplished by means of a simile.

དེ་ལྟ་ན་ཡང་ཞེས་བྱ་བ་སྨོས་སོ།

if that is so, the blessed one replied.

།འོན་ནི་ཐེ་ཚོམ་དུ་འགྱུར་རོ་སྙམ་པ་ལ།

if that were the case, it would be a matter of uncertainty.

རྡུལ་ཕྲ་མོ་ལ་སོགས་པ་བཀག་པའི་ཕྱིར་རོ་ཞེས་བྱ་བ་སྨོས་སོ།

this is because it destroys the smallest particles and so forth.

།དེས་ན་རྣམ་པར་ཤེས་པ་སྨྲ་བ་རྣམས་ཀྱིས་དགོངས་པ་ངེས་པར་འགྲེལ་པའི་མདོ་ལས་བསྟན་པས་ཕྱིར་འཛིན་པར་བྱེད་པ་གང་ཡིན་པ་དེ་ཡང་དག་པའི་ཀུན་རྫོབ་ཏུ་བསྟན་པའི་ཕྱིར་མི་འགལ་བ་ཉིད་དུ་ཞེས་སྟོན་

it is for this reason that the so-called knowable objects, which are explained in the discourse on the liberation of the underlying intent taught by those who teach the doctrine of consciousness, reveal themselves to be untrammeled because they have been taught according to the relative truth.

།དེ་ལྟར་བྱས་ན་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཚིག་དེ་ནི་མདོ་དེར་གསུངས་པ་ཁོ་ན་ལས་ཁོང་དུ་ཆུད་པར་བྱའོ།

those words should be understood only from the teaching of this discourse.

།གལ་ཏེ་དེ་ལྟ་ན་སེམས་ཙམ་ཁོ་ན་བདེན་པར་ཡོད་དོ་སྙམ་པ་ལ།

if that were so, the truth would be merely a mind.

བློའི་མཐུ་མི་ཆུང་བ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

the following outline is provided as an overview of and topical guide to the mind:

གང་ལ་བློའི་མཐུ་མི་ཆུང་བ་ཡོད་པ་དེ་ལ་དེ་སྐད་ཅེས་བྱའོ།

that which does not diminish the power of the mind is said to be so.

།དེ་ལ་བློའི་མཐུ་མི་ཆུང་བས་ཞེས་བྱ་བ་ནི་སངས་རྒྱས་བཅོམ་ལྡན་འདས་རྣམས་ཀྱིས་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

with his mind not weak, he said, this is what the blessed buddhas mean.

།ལྷག་པར་མངོན་དུ་བརྩོན་པ་དག་གིས་ཀྱང་ཞེས་བྱ་བ་ནི་སོ་སོའི་སྐྱེ་བོ་རྣམས་དང་། བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའ་རྣམས་ཏེ། དེ་དག་ནི་ལྷག་པར་མངོན་དུ་བརྩོན་པའི་ཕྱིར་རོ།

those who exert themselves especially means ordinary beings and bodhisattvas, since they are exerted especially.

།ལྟ་བ་དེ་ཉིད་དེ་ཁོ་ན་ལ་འཇུག་པ་དང་མཐུན་པའི་ཕྱིར་རིགས་པ་ཡིན་ནོ་ཞེས་བསྟན་པའི་ཕྱིར་དེའི་ཕྱིར་ཞེས་བྱ་བ་སྨོས་སོ།

since this view is conducive to the entry into reality, it is rational. in order to demonstrate this, he said,

།འདིར་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཆོས་ཐམས་ཅད་རང་བཞིན་མེད་པ་ཉིད་ཀྱི་ཚུལ་ལའོ།

here it is in the way of all phenomena being devoid of inherent existence.

།དེ་ལ་ཡང་ཞེས་བྱ་བ་ནི་སེམས་ཙམ་ལའོ།

moreover, this refers to the mere mind.

།སེམས་ཙམ་ཉིད་ཀྱི་ཚུལ་ལ་ཡང་འདི་རང་འབྱུང་བ་མེད་པས་ཞེས་འབྱུང་བའི་ཕྱིར་གཞན་གྱི་དབང་དེ་ཡང་རང་བཞིན་མེད་པ་ཁོ་ནར་སྣང་བ་ཡིན་ན།

the other-dependent element manifests exclusively as having no intrinsic nature, since it does not arise spontaneously in the way of mere mind.

དེ་ཇི་ལྟར་ན་ཚུལ་འདིར་བརྟེན་ནས་ཤེས་པར་བྱ་སྙམ་པ་ལ།

how can i gain knowledge by relying on this teaching?

ཚུལ་འདིས་ནི་ཞེས་བྱ་བ་སྨོས་སོ།

this is how it is said:

།ཤིན་ཏུ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་རྣམ་གྲངས་མེད་པར་རོ།

it is exceedingly extensive, being beyond enumeration.

།ལེགས་པར་བཤད་པར་འགྱུར་ཞེས་བྱ་བ་ནི་དེ་ཁོ་ན་ལ་འཇུག་པའི་རིམ་པ་ཇི་སྐད་བཤད་པར་བསྟན་པའི་ཕྱིར་རོ།

that is to say, it will be explained well in order to teach the stages of entering reality exactly as they have been taught.

།རྩ་བ་མ་མཆིས་པ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་རྩ་བ་སེམས་ཀྱི་མཚན་ཉིད་ཀྱང་དོན་དམ་པར་མི་དམིགས་པའི་ཕྱིར་རོ།

the absence of a root is explained in order that even the basic characteristic of mind cannot be observed on the ultimate level.

།སེམས་ཙམ་ལ་ནི་བརྟེན་ནས་སུ། །ཞེས་བྱ་བ་ནི་འཛིན་པའི་རྣམ་པ་ལ་གནས་ནས་སོ།

relying on the mere mind, he is said to dwell on the aspect of grasping.

།ཕྱི་རོལ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་གཟུང་བའི་རྣམ་པར་གཞིག་པར་བྱ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

outward refers to the destruction of apprehended objects.

།ཡང་དག་དམིགས་པར་ཞེས་བྱ་བ་ནི་དེ་བཞིན་ཉིད་ཀྱི་མཚན་ཉིད་ཀྱིས་དམིགས་པ་ལའོ།

correct apprehension refers to apprehending by means of the defining characteristic of suchness.

།སེམས་ཙམ་ལས་ཀྱང་ཤིན་ཏུ་བཟླ།

one should recite the mantra based on the mere mind.

།ཞེས་བྱ་བ་ནི་འཛིན་པའི་རྣམ་པ་དེས་ཀྱང་འདའ་བར་བྱ་སྟེ།

this is how to transcend grasping.

དེའི་གཟུང་བ་མེད་ན་དེ་ཡང་མི་རུང་བའི་ཕྱིར་རོ།

it is because when there is no grasping at them, they are also inappropriate.

།སྣང་བ་མེད་ལས་ཤིན་ཏུ་འདའ། །ཞེས་བྱ་བ་ནི་གཉིས་སུ་མེད་པ་ལ་མངོན་པར་ཞེན་པ་དེ་ཡང་ཚུལ་འདི་ལ་བརྟེན་ནས་དོར་བར་བྱའོ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

it is said that those who are fixated on nonduality should, by relying on this modality, transcend the absence of appearance.

།འདི་སྐད་དུ་འདི་ནི་སེམས་ཁོ་ན་ཙམ་དུ་ཟད་ཀྱི་དོན་ནི་མེད་དོ་ཞེས་དེ་ལྟར་བསྒོམ་པ་ན་དོན་ལ་མངོན་པར་ཞེན་པ་ཡོངས་སུ་དོར་བར་བྱའོ།

when they meditate in this way, they should abandon their attachment to the true meaning, thinking, it is only mind. there is no real meaning.

།དེ་ཡང་ཡོངས་སུ་བོར་ནས་གཟུང་བ་མེད་ན་དེ་ཡང་མེད་དོ་ཞེས་བསྒོམ་པ་ནི་འཛིན་པའི་རྣམ་པར་མཚན་ཉིད་སེམས་ཙམ་ཉིད་དེ་ཡང་ཡོངས་སུ་སྤང་བར་བྱ་ཞིང་སྣང་བ་མེད་པའི་ཤེས་པ་ཁོ་ན་ལ་གནས་པར་བྱའོ།

once they have discarded it, they should meditate on the notion that if there is nothing to grasp, there will be nonexistent. they should also abandon even the mere mental appearance characterized by clinging, and instead dwell on an unmanifest awareness.

།ཤེས་པ་དེ་ཡང་གཅིག་ལ་སོགས་པའི་ངོ་བོས་བསྒོམ་ཞིང་གཉིས་མེད་པ་ལས་འདས་པར་བྱས་ནས་སྣང་བ་མེད་པ་ཉིད་ལ་འཇུག་པར་བྱ་སྟེ།

having meditated on this understanding in the essence of a single being, and having transcended nonduality, one should enter the absence of appearance.

དེ་ལ་གནས་པ་ནི་ཐེག་པ་ཆེན་པོ་ལ་ཞུགས་པ་ཡིན་ནོ་ཞེས་བསྟན་པ་ཡིན་ནོ།

those who abide by it are said to have entered the great vehicle.

།གལ་ཏེ་དེ་ཡི་གནས་སྐབས་ན། །རྣལ་འབྱོར་དེ་ནི་གང་ཞིག་ཡོད།

if at that time there is a yogin, what will there be?

།གང་ཞིག་གིས་ནི་ལྟ་ཞེ་ན།

what kind of view does one have?

།དོན་དམ་པར་ནི་འགའ་ཡང་ལྟ་བ་མེད་ལ་རྣལ་འབྱོར་པར་ཡང་མེད་མོད་ཀྱི།

on the ultimate level there is no view at all, nor is there any practitioner.

ཀུན་རྫོབ་ཏུ་དཔེར་ན་ལྷས་བྱིན་ལྟའོ་ཉན་ཏོ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྟོན་པ་ལྟར་རྣལ་འབྱོར་པ་ཡང་དེ་དང་འདྲ་བས་ཉེས་པ་མེད་དོ།

on the relative level, such a practitioner is free from faults, as exemplified by saying, devadatta sees me, he listens to me, and so forth.

།ཇི་སྟེ་རྣལ་འབྱོར་པའི་ཤེས་པ་གཉིས་མེད་པའི་ཤེས་པ་སྣང་བ་མེད་པར་བྱེད་པ་གང་ཡིན་པ་དེ་ཡང་གང་ཞིག་གིས་སྣང་བ་མེད་པ་ཉིད་དུ་ཁོང་དུ་ཆུད།

how could anyone understand the non-apprehension of the yoga practitioners knowledge of nonduality?

རེ་ཞིག་དེ་ཉིད་ཀྱིས་ནི་མ་ཡིན་ཏེ། བདག་ཉིད་ལ་བྱེད་པ་འགལ་བའི་ཕྱིར་རོ།

it is not due to this alone, because it contradicts ones own actions.

།གཞན་དག་གིས་ཀྱང་མ་ཡིན་ཏེ་ཐུག་པ་མེད་པར་ཐལ་བར་འགྱུར་བའི་ཕྱིར་རོ་ཞེ་ན།

if you ask why, it is not the case for others to do so, because they would be inexhaustible.

དེ་ནི་ཉེས་པར་མི་འགྱུར་ཏེ་ཇི་ལྟར་གཉིས་མེད་པ་ཉིད་དང༌། སྣང་བ་མེད་པ་ཉིད་དུ་རང་རིག་པས་ཉམས་སུ་མྱོང་ནས་ཕྱིར་རྗེས་སུ་ཐོབ་པའི་ཤེས་པས་རྣམ་པར་འཇོག་པར་བྱེད་ལ་རང་ལ་བདག་ཉིད་མེད་པར་འགལ་

it will not be faulty for them to experience the absence of duality or illumination by means of their own inclinations, and they will do so with a knowledge that has subsequently been attained but does not contradict their lack of intrinsic nature.

རང་བཞིན་མེད་པ་ཡང་དེ་དང་འདྲའོ།

the absence of inherent existence is like that.

།རང་རིག་པ་ཡང་གནག་རྫི་ཡན་ཆད་ལ་གྲུབ་པའི་ཕྱིར་ཀླན་ཀར་ཡང་མི་རུང་ངོ།

self-awareness is not conducive to reprimand because it can be accomplished by citra mounted on an ascetic.

།ཐུག་པ་མེད་པ་ཡང་མ་ཡིན་ཏེ།

it is not inexhaustible.

ཤེས་པ་གཉིས་ཀྱིས་ཐམས་ཅད་ཡུལ་ཁོ་ནར་བྱེད་པའི་ཕྱིར་དཔེར་ན་བྱེ་བྲག་ཏུ་སྨྲ་བ་རྣམས་ཀྱི་དང་འདྲ་བས་ཐམས་ཅད་མཚུངས་སོ།

since there are only two kinds of knowledge that cause all objects to be perceived, they are all alike, as is the case with the pratyekabuddhas.

།རྣལ་འབྱོར་པ་རྣམས་ཀྱི་གནས་སྐབས་ཀྱི་མཚན་ཉིད་ཅན་གྱི་འཇུག་པ་དེ་འདྲ་བ་དེ་ནི་བལྟ་བར་བྱ་བ་གཞན་མེད་པའི་ཕྱིར་ལྷུན་གྱིས་གྲུབ་པ་ཡིན་ནོ།

such engagement, characterized by the state of a practitioner, is effortless because it does not involve anything else to be viewed.

།སྒྲིས་པ་ཐམས་ཅད་ཉེ་བར་ཞི་བའི་ཕྱིར་ཞི་བ་ཡིན་ནོ།

it is peaceful because it pacifies all conceptual elaborations.

།སྨོན་ལམ་དག་གིས་རྣམ་པར་སྦྱངས།

they have been purified through their aspirations.

།ཞེས་བྱ་བ་ནི་སྙིང་རྗེ་ཆེན་པོས་སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་ཀྱི་དོན་ལ་སྨོན་པའི་ཕྱིར་ཏེ།

it is in order to aspire for the welfare of all beings through great compassion.

རང་བཞིན་མེད་པ་ཉིད་མཁྱེན་པས་ཀྱང་འཁོར་བ་ཇི་སྲིད་པར་རྗེས་སུ་འཇུག་པའི་ཕྱིར་རོ།

it is because, knowing the nonexistence of inherent existence, one enters cyclic existence in its entirety.

།དེ་ཡང་གང་ཞིག་ཡིན་སྙམ་པ་ལ།

what is it?

ཡེ་ཤེས་དམ་པ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

the supreme wisdom is described as follows:

གནས་སྐབས་དེ་ནས་གཉིས་མེད་པའི་མཚན་ཉིད་ཀྱི་ཡེ་ཤེས་དམ་པ་ལ་སྣང་བ་མེད་པའི་ཡེ་ཤེས་གཞན་གྱི་བདག་མེད་པ་སྟེ་རང་བཞིན་མེད་པར་མཐོང་ངོ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

it is in this way that the ultimate wisdom of nonduality, which has no appearance, is seen to be devoid of any other essence.

།ཡང་ཞེས་བྱ་བ་ནི་འཕགས་པ་ལང་ཀར་གཤེགས་པའི་མདོ་དེ་ཉིད་ལས་སོ།

furthermore, this refrain was extracted from the sutra of the noble pindoladbharadgata.

།ཕྱི་རོལ་གྱི་རྒྱུ་དང་རྐྱེན་རྒྱུའི་མཚན་ཉིད་རྣམ་པ་ལྔ་དང་བདག་པོའི་མཚན་ཉིད་རྒྱུ་ལོག་པས་སེམས་ཙམ་ཉིད་དུ་གནས་པ་ནི་རྣམ་པར་རིག་པ་ཙམ་ཉིད་ཀྱི་ཚུལ་ལ་སྐྱེ་བ་མེད་པ་གཅིག་ཡིན་ནོ།

there is a single non-arising in the nature of mere representations, namely, the absence of arising from external causes and conditions, the five characteristics of causes, and the existence of an insubstantial cause due to the corruption of the defining characteristic of the self.

།དབུ་མ་པའི་ལུགས་ཀྱི་སྐྱེ་བ་མེད་པ་གང་ཡིན་པ་དེ་བསྟན་པའི་ཕྱིར་རོ།

it is in order to demonstrate the non-arising of the practice of the middle way.

།ཕྱི་དངོས་མེད་ཅེས་བྱ་བ་སྨོས་ཏེ།

the outer thing is said to be nonexistent.

དངོས་པོ་རྣམས་ཕྱི་རོལ་གྱི་ངོ་བོ་ཉིད་དུ་མེད་པར་ངས་བཤད་དོ་ཞེས་བྱ་བར་སྦྱར་རོ།

i have explained that entities are without external intrinsic defining characteristics.

།སེམས་ཀྱང་ཡོངས་སུ་གཟུང་མ་ཡིན།

the mind cannot be grasped.

།ཞེས་བྱ་བ་ནི་དངོས་པོ་རྣམས་སེམས་ཀྱི་ངོ་བོ་ཉིད་དུ་མེད་པར་ངས་བཤད་དོ་ཞེས་བྱ་བར་སྦྱར་རོ།

i have explained that all entities are devoid of any essential nature of mind.

།ཅིའི་ཕྱིར་ཞེ་ན།

why is that?

ལྟ་བ་ཐམས་ཅད་སྤངས་པའི་ཕྱིར་ཏེ་དེ་ལྟར་ན་དངོས་པོ་ལ་སོགས་པར་ལྟ་བ་ཐམས་ཅད་སྤངས་པར་འགྱུར་རོ།

it is due to the abandonment of all views, and in this way all views concerning entities and so on will be abandoned.

།དེའི་ཕྱིར་དངོས་པོ་རྣམས་ཀྱི་སྐྱེ་བ་མེད་པའི་མཚན་ཉིད་ནི་དེ་ལྟ་བུ་ཁོ་ན་ཡིན་ནོ།

therefore, it is precisely in this way that the characteristic of non-arising of all things arises.

།འདིར་ཡང་གསུངས་པ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་སེམས་ཙམ་ཀུན་རྫོབ་ཏུ་སྨྲ་བའོ།

what has been taught here means that the mind is a mere conventional teaching.

།འཕགས་པ་ལང་ཀར་གཤེགས་པ་ལས་གསུངས་པའི་ལུང་ཤེས་པ་འབའ་ཞིག་ཁོ་ནའོ་ཞེས་བྱ་བ་སྟོན་ཏེ།

it is only the knowledge of the basket that has been taught in the noble pratimoksa sutra.

རྣམ་པར་ཤེས་པ་དག་ཁོ་ནར་ཟད་དོ།

it is only consciousness.

།འོན་ཇི་ལྟར་བཅོམ་ལྡན་འདས་ཀྱིས་འབྱུང་བ་ཆེན་པོ་བཞི་དག་དང་། འབྱུང་བ་ཆེན་པོ་བཞི་དག་ལ་བརྟེན་ནས་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་གསུངས་སྙམ་པ་ལ།

well then, how could the blessed one say it is dependent on the four main elements and the four great elements?

དེའི་ཕྱིར་འཕགས་པ་ཀླུ་སྒྲུབ་ཀྱི་ཞལ་སྔ་ནས་གསུངས་པའི་ཚིགས་སུ་བཅད་པ་གཉིས་པ།

this was the second verse spoken by the noble bodhisattva nagaras teaching.

འབྱུང་བ་ཆེ་ལ་སོགས་བཤད་པ། །ཞེས་བྱ་བ་སྨོས་སོ།

the so-called great elements and so forth are explained.

།བཅོམ་ལྡན་འདས་ཀྱིས་འབྱུང་བ་ཆེན་པོ་ལ་སོགས་པ་བཤད་པ་གང་ཡིན་པ་དེ་ཐམས་ཅད་ནི་རྣམ་པར་ཤེས་པ་ཁོ་ནར་ཡང་དག་པར་འདུ་སྟེ།

all the teachings of the blessed one on the great elements and so forth are subsumed within consciousness alone.

དེའི་སོ་སོར་སྣང་བ་ཁོ་ན་ལ་དེ་དག་རྣམ་པར་གཞག་པའི་ཕྱིར་རོ།

it is because they do so exclusively on the basis of their specific appearances.

།གལ་ཏེ་དེ་ལྟ་ན་རྣམ་པར་ཤེས་པའི་བདག་ཉིད་དུ་ཡོད་ཀྱང་རུང་། ཕྱི་རོལ་གྱི་བདག་ཉིད་དུ་ཡོད་ཀྱང་རུང་སྟེ། འབྱུང་བ་ཆེན་པོ་རྣམས་ནི་རྣམ་པ་ཐམས་ཅད་དུ་དོན་དམ་པར་ཡོད་པ་ཁོ་ནའོ་སྙམ་པ་ལ། དེ་ཤེས་པས་ནི་ཞེས་བྱ་བ་སྨོས་ཏེ།

if you ask whether the primary elements are of the nature of consciousness, or whether they have an external nature, they will all be present on the ultimate level.

གང་གི་ཕྱིར་ཡང་དག་པའི་ཡེ་ཤེས་ལ་དེ་མི་སྣང་བ་དེའི་ཕྱིར་ལོག་པར་རྣམ་པར་བརྟགས་པ་ཡིན་ནོ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

it is because correct wisdom does not appear to them that they are falsely imputed.

།དེ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཤེས་པ་ཉིད་དོ།

that is what is meant by knowledge.

།མ་ཡིན་ནམ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་བོད་པའོ།

are you not? he asked.

།འདི་ནི་རིགས་པ་དྲུག་ཅུ་པ་ལས་གསུངས་པ་ཡིན་ནོ།

this was taught from the sixty-second edition of the discourse on logic.

།ཚུལ་གཉིས་ཞེས་བྱ་བ་ནི་དབུ་མ་པ་དང་རྣལ་འབྱོར་སྤྱོད་པ་ཞེས་བྱའོ།

the practice of yoga and the middle way are said to be twofold.

།རིགས་པ་ཉིད་སྲབ་སྐྱོགས་དང་འདྲ་བས་སྲབ་སྐྱོགས་ཏེ།

it is an enclosure because its designation is like a clockwise lance.

རྟ་ཁ་ལོ་སྒྱུར་བའི་ཐག་གུ་དང་འདྲ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

it is like the yak-tail whisk of a charioteer.

།གང་དག་ལ་ཚུལ་གཉིས་ཀྱིས་བསྡུས་པའི་ཐེག་པ་ཆེན་པོ་ཇི་སྐད་བཤད་པ་ཡོད་པ། དེ་དག་ནི་ཐེག་པ་ཆེན་པོ་པ་ཡིན་ཏེ།

whoever has the great vehicle included in a dualistic approach is a great vehicle follower.

དེའི་ཕྱིར་མིང་དོན་ཇི་ལྟ་བ་བཞིན་ནོ།

therefore, the meaning of the name is just as it is.

།ཅིའི་ཕྱིར་ཚུལ་གཉིས་ཀྱིས་བསྡུས་པ་ཁོ་ན་ཐེག་པ་ཆེན་པོ་ཡིན་གྱི། གཞན་ནི་མ་ཡིན་ནོ་སྙམ་པ་ལ།

why do you think that the great vehicle is only a mixture of these two? it is none other than this.

འདི་སྙེད་དེ་ཞེས་བྱ་བ་སྨོས་སོ།

that much is said to be the case.

།ཆོས་ལྔ་ནི་མིང་དང་རྒྱུ་མཚན་དང་། རྣམ་པར་རྟོག་པ་དང་། དེ་བཞིན་ཉིད་དང་། ཡང་དག་པའི་ཤེས་པ་སྟེ། དེ་ལ་མིང་ནི་སྒྲའི་སྤྱི་ནང་དུ་བརྗོད་པར་གནས་པའོ།

the five qualities are name, phenomenal appearance, conceptualization, suchness, and correct knowledge. in this regard, name is based on the inner expressions of all sounds.

།རྒྱུ་མཚན་ནི་གཟུང་བ་དང་འཛིན་པའི་རྣམ་པའོ།

their causes are the aspects of grasping and apprehending.

།རྣམ་པར་རྟོག་པ་ནི་གཞན་གྱི་དབང་གི་ངོ་བོ་ཉིད་དོ།

conceptualization is the other-dependent essence.

།དེ་བཞིན་ཉིད་ནི་གཉིས་མེད་པ་ཉིད་དེ་གཞན་གྱི་དབང་གི་ངོ་བོ་ཉིད་དེ་ཉིད་གཉིས་དང་བྲལ་བ་ཉིད་ཡིན་ནོ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

suchness is nonduality, and the other-dependent essence is itself the absence of duality.

།ཡང་དག་པའི་ཤེས་པ་ནི་འཇིག་རྟེན་ལས་འདས་པའི་རྣམ་པར་མི་རྟོག་པའི་ཡེ་ཤེས་སོ།

correct knowledge is the nonconceptual wisdom that transcends the world.

།རང་བཞིན་ནི་ངོ་བོ་ཉིད་གསུམ་པོ་ཀུན་བརྟགས་པ་དང་། གཞན་གྱི་དབང་དང་ཡོངས་སུ་གྲུབ་པ་ཞེས་བྱ་བ་རྣམས་སོ།

its nature is the threefold essence-the imaginary, the other-dependent, and the actual.

།རྣམ་པར་ཤེས་པ་བརྒྱད་ནི་མིག་གི་རྣམ་པར་ཤེས་པ་ལ་སོགས་པ་འཇུག་པའི་རྣམ་པར་ཤེས་པ་དྲུག་དང་། ཉོན་མོངས་པ་ཅན་གྱི་ཡིད་དང་། ཀུན་གཞིའི་རྣམ་པར་ཤེས་པའོ།

the eight kinds of consciousness are the six cognitive fields conducive to visual cognition, the disturbed mind, and the basis-consciousness.

།བདག་མེད་པ་གཉིས་ནི་གང་ཟག་ལ་བདག་མེད་པ་དང་། ཆོས་ལ་བདག་མེད་པའོ།

the two selflessnesses are the selflessness with respect to persons and phenomena.

།ཚུལ་རྣམ་པ་འདི་གཉིས་ནི་ཞེས་བྱ་བ་ནི་རྣམ་པར་རིག་པ་ཙམ་ཉིད་ཀྱི་ཚུལ་དང་། དབུ་མའི་ཚུལ་ལོ།

these two approaches are of the nature of mere representation and the modality of the middle way.

།རྣམ་འདོར་ནི་ཚངས་པའོ།

abandoning it is brahma.

།མིག་མི་བཟང་ནི་དབང་ཕྱུག་གོ།

virupaksa is lord,

།སོགས་པའི་སྒྲས་ནི་སེར་སྐྱ་ལ་སོགས་པ་གཟུང་ངོ་།

the so-called yellowness and so forth are taken as referential objects.

།འདི་ལྟ་སྟེ། ཞེས་བྱ་བ་ནི་རྣམ་འདོར་གྱིས་བཤད་པའི་རྣམ་པར་རིག་པ་ཙམ་ཉིད་ཀྱི་ཚུལ་སྟོན་ཏོ།

the following is an illustration of the mere representation explained by visakhamitra:

།རྣམ་རིག་ཙམ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་བདག་ཅེས་བྱ་བ་ལ་སྦྱོར་བར་བྱ་བ་སྟེ། གསང་བ་སྒྲ་བ་དེ་དག་ནི་སྲོག་ཆགས་ཐམས་ཅད་ལ་རྣམ་པར་ཤེས་པའི་རང་བཞིན་འགྲོ་བ་ཐམས་ཅད་ལ་ཁྱབ་པ་རྟག་པ་གཅིག་པུ་པོ་ནའི་བ

the mere representation implies that the self is dependent on the self. for all beings, such proponents of secrets hold the nature of consciousness to be entirely pervasive in all modes of existence.

།རྟག་ཏུ་རྣམ་པར་དག་ཅེས་བྱ་བ་ནི་དེ་དང་རང་བཞིན་གྱིས་ཡོངས་སུ་དག་པའི་ཕྱིར་རོ།

it is because they are always pure and naturally pure.

།སངས་རྒྱས་ཞེས་བྱ་བ་ནི་མ་རིག་པའི་གཉིད་དང་བྲལ་བའི་ཕྱིར་རོ།

the buddha is said to be free from the sleep of ignorance.

།གྲོལ་བ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་འདོད་ཆགས་ལ་སོགས་པའི་འཆིང་བ་མེད་པའི་ཕྱིར་རོ།

they are liberated because they are free from the bonds of desire and so on.

།འདི་ཐམས་ཅད་ནི་དོན་དམ་པ་ཡིན་ནོ།

all of this is the ultimate.

།མ་རིག་པ་དང་འདོད་ཆགས་ལ་སོགས་པ་གློ་བུར་བ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་རིག་པར་བྱའོ།

you should understand that ignorance and desire are adventitious.

།བླང་བ་དང་དོར་བ་མེད་ཅེས་བྱ་བ་ནི་འདི་ལས་མ་གཏོགས་པའི་འདོར་བའམ། དོར་བར་བྱ་བའམ། ལེན་པའམ། བླང་བར་བྱ་བ་མེད་པའི་ཕྱིར་ཏེ།

the absence of acceptance and rejection is because there is nothing that can be relinquished, discarded, appropriated, or withdrawn apart from this.

དེའི་ཕྱིར་འདི་ནི་བླང་བ་ཡང་མེད་ལ་དོར་བ་ཡང་མེད་པ་ཡིན་ནོ།

therefore, it is neither to be adopted nor to be forsaken.

།ཚངས་པ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་བདག་གི་རང་བཞིན་នོ། །མྱ་ངན་མེད་ཅེས་བྱ་བ་ནི་གྲོལ་བ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་སྟེ།

brahma is my nature. freedom from suffering means liberation.

།དེའི་ཚེ་མ་རིག་པ་མ་ལུས་པར་སྤངས་པའི་ཕྱིར་རོ།

because at that time ignorance was eliminated without remainder.

།ཞག་ལྔ་པ་ལས་བྱུང་བ་ཞེས་བྱ་བ་འདིས་ནི་ཁྱབ་འཇུག་གིས་བཤད་པ་དབུ་མའི་ལུགས་སྟོན་ཏོ་ཞེས་གྲག་གོ།

it is said that the story of the central figure taught by govinda arose from the fifth day.

།མིང་ཙམ་ལས་ནི་རབ་འདས་ཤིང་། །ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐ་སྙད་ཐམས་ཅད་ལས་འདས་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་འདིའོ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་སྙད་གདགས་པ་ཙམ་ལས་ཀྱང་འདས་པའོ།

since he transcends all conventions, he has transcended the mere imputation of what i am.

།དངོས་དང་དངོས་མེད་རྣམ་པར་སྤངས།

they are free from entities and non-entities.

།ཞེས་བྱ་བ་ནི་དེ་ལས་མ་གཏོགས་པར་གཟུགས་ལ་སོགས་པའི་དངོས་པོ་མེད་པའི་ཕྱིར་ཏེ།

this is because, apart from that, there are no entities of form and so forth.

དེ་ཐམས་ཅད་ནི་རྫུན་པའི་ཕྱིར་རོ།

because they are all false.

།དེའི་ཕྱིར་དེ་ནི་གཟུགས་ལ་སོགས་པ་དངོས་པོའི་རང་བཞིན་ཡང་མ་ཡིན་ནོ།

hence, the essential nature of physical forms and so on is not the same as that of entities.

།དངོས་པོ་མེད་པའི་རང་བཞིན་ཡང་མ་ཡིན་ཏེ།

nor is it the nature of non-entity.

དངོས་པོའི་ངོ་བོའི་བདག་ཉིད་དུ་གནས་པའི་ཕྱིར་རོ།

because it embodies the essential nature of an entity.

།དབྱུང་དང་བསྡུ་ལས་ངེས་གྲོལ་བ། །ཞེས་བྱ་བ་ནི་སྐྱེ་བ་དང་འཇིག་པ་དག་དང་བྲལ་བ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་སྟེ།

liberated from emancipation and absorption, that is to say, free from birth and destruction.

དེ་ནི་རྟག་པ་ཡིན་པས་སྐྱེ་བ་དང་འཇིག་པ་དག་མེད་པའི་ཕྱིར་རོ།

since it is permanent, it is devoid of arising and destruction.

།དེ་ནི་ཞེས་བྱ་བ་ནི་བདག་དམ་པའོ།

that is what the sacred self means.

།དེ་ཇི་ལྟར་དངོས་པོ་དང་དངོས་པོ་མེད་པ་ལས་གྲོལ་བ་ཡིན་སྙམ་པ་ལ།

how do bodhisattvas liberate themselves from entities and non-entities?

དངོས་ལ་དངོས་ཉིད་ཡོད་མ་ཡིན།

entities do not exist as entities.

།ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

the blessed one replied,

།དངོས་ལ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་གཟུགས་ལ་སོགས་པ་ལ་བྱ་སྟེ། དེ་ནི་རྫུན་པའི་ཕྱིར་རོ།

the term entity refers to form and so forth, because it is false.

།དངོས་པོ་མེད་པའང་དངོས་ཉིད་མེད།

the nonexistent is also insubstantial.

།ཅེས་བྱ་བ་ནི་དེ་དངོས་པོ་ལ་ལྟོས་པའི་ཕྱིར་དངོས་པོ་མ་གྲུབ་ན་དེ་ཡང་ག་ལ་འགྲུབ།

the answer is as follows: since entities are dependent on entities, if entities do not exist, how could they be accomplished?

དེ་རིག་བྱེད་རིག་ཅེས་བྱ་བ་ནི་དེ་ཚངས་པར་རིག་ཅེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

knowing the vedas means knowing brahma.

།ཞི་བའི་མཛེས་པ་སྦྱར་བ་ལས་འབྱུང་བ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ནི་མིག་མི་བཟང་གིས་བཤད་པ་ཡང་དབུ་མ་པའི་ལུགས་ཡིན་པར་སྟོན་ཏོ།

the story of suddhodana is told in the treatises on the esoteric schools, such as the one that emerged from the experience of tranquility and auspiciousness.

།འདི་ནི་ཞི་བའི་ཡིན་པས་ན་ཞི་བའི་ཡིན་ནོ།

since this is peace, it is peace.

།བུ་གཅིག་ཅེས་བྱ་བ་ནི་བོད་པའི་ཐ་ཚིག་གོ།

he is said to be the only son.

།ཚངས་པ་མཆོག་བྱ་བ་ནི་མཆོག་དམ་པ་སྟེ། གཞན་ཐམས་ཅད་རྫུན་པའི་ཕྱིར་རོ་སྙམ་དུ་བསམས་པའོ།

brahma is supreme and sublime, because all other beings are false.

།གང་ལ་རིག་པ་ཁོ་ན་དབང་ཕྱུག་ཡིན་པ་ཡོད་པ་དེ་ལ་དེ་སྐད་ཅེས་བྱའོ།

whoever has mastery over knowledge alone is said to be able to do so.

།མུ་མཐའ་ཡས་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཁྱབ་པའོ། །དེ་ཡང་ཞགས་པ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་སྐྱེ་བོ་ཇི་ཙམ་དུ་དེ་ལ་ཡོད་དོ་སྙམ་དུ་མངོན་པར་ཞེན་པ་དེ་ཙམ་དུ་དེ་ནི་དེའི་འཆིང་བའི་རྒྱུ་ཡིན་ནོ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ།

limitless is pervaded in the sense of a noose, for as many beings as there are attached to it. that is the cause of their bondage.

།འདི་ཡང་མཛེས་པར་སྦྱར་བ་དེའི་གང་ཙམ་ནས་བཤད་སྙམ་པ་ལ་ཕ་དང་བུའི་སྦྱར་བ་ལས་བརྗོད་པ་ཞེས་བྱ་བ་སྨོས་སོ།

if you wonder how to use this incantation with beauty, it can be expressed through the use of fathers and sons.

།ཡོན་ཏན་རྣམས་ཀྱི་ཞེས་བྱ་བ་ནི་སྙིང་སྟོབས་དང་རྡུལ་དང་མུན་པ་རྣམས་ཀྱིའོ།

qualities refers to the strengths, veils, and darkness.

།རི་དྭགས་རྣམས་ཀྱི་ཞེས་བྱ་བ་ནི་རི་དྭགས་རྣམས་སོ།

the deer herd consists of deer.

།མུ་སྟེགས་རྣམས་ཉིད་གླང་པོ་ཆེ་དང་རི་དྭགས་དང་འདྲ་བས། མུ་སྟེགས་བྱེད་ཀྱི་གླང་པོ་ཆེ་དང་རི་དྭགས་རྣམས་སོ།

the tirthikas elephants and parrots are like horses and deer.

།དེ་དག་གི་ཚོགས་ནི་ཁྱུའོ་ཞེས་ཚིག་རྣམ་པར་སྦྱར་རོ།

boys are the gathering of those bodhisattvas.

།འདི་ལྟ་སྟེ་ཞེས་བྱ་བ་འདིས་ནི་མུ་སྟེགས་ཅན་འདི་དག་གཟུགས་ལ་སོགས་པ་རྫུན་པ་ཉིད་དུ་སྟོན་དུ་ཟིན་ཀྱང་དེ་དག་ནི་ཤེས་པ་ཡོད་པ་ལ་སོགས་པའི་རང་བཞིན་ཡང་དག་པ་ཉིད་དུ་རྗོད་པར་བྱེད་དེ།

the tirthikas teach that form and so on are fabricated, yet they speak of the true nature of what is known and so forth.

དེའི་ཕྱིར་ཇི་ལྟར་ན་བཅོམ་ལྡན་འདས་དོན་དམ་པར་གང་ཟག་མ་ལུས་པར་བདག་མེད་པར་གསུངས་པ་དང་འདི་དག་ལྷན་ཅིག་མཚུངས་པར་འགྱུར་ཞེས་སྟོན་པར་བྱེད་དོ།

so it is that the blessed one teaches, ultimately, that persons are devoid of self without any remainder.

།ནམ་མཁའ་ཆེན་པོ་དང་འདྲ་བ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ནམ་མཁའ་ཆེན་པོ་དང་མཚུངས་པ་སྟེ།

the analogy of great space is like great space.

བུམ་པ་ལ་སོགས་པའི་ཁོངས་སུ་གཏོགས་པའི་ནམ་མཁའ་གང་ཡིན་པ་དེ་ནི་ཆུང་བས་དེ་རྣམ་པར་བཅད་པས་ཐམས་ཅད་ལ་ཁྱབ་པའི་ནམ་མཁའ་བསྟན་པའི་ཕྱིར་ཆེན་པོ་ཉིད་དུ་བྱེ་བྲག་ཏུ་བྱས་སོ།

the space that is included within the vase and so forth is small. thus, by eliminating it, greatness is distinguished because it demonstrates all-pervasive space.

།གཉུག་མ་ནི་ལྷན་ཅིག་སྐྱེས་པ་སྟེ།

intercourse is the innate birth.

རི་དྭགས་དང་བྱ་རྣམས་ལ་ཡང་ཡོད་པའི་མ་རིག་པ་གང་ཡིན་པའོ།

it is the ignorance of cranes and birds.

།གཉུག་མ་མ་ཡིན་པ་ནི་བསྟན་བཅོས་མཉན་པ་ལ་སོགས་པ་ལས་སྐྱེས་པ་གང་ཡིན་པའོ།

nonduality is born from studying the treatises and so forth.

།དེའི་ནམ་མཁའ་ཞེས་བྱ་བ་བུམ་པའི་ནམ་མཁའོ།

its space is the space of the jar.

།རབ་ཏུ་སྨྲ་བ་དག་གིས་ཞེས་བྱ་བ་ནི་བསྟན་བཅོས་བྱེད་པ་རྣམས་ཀྱིས་སོ།

the advocates of the treatises replied,

།གལ་ཏེ་འོན་གཉིས་སུ་མེད་པ་དེ་ཇི་ལྟར་སྣ་ཚོགས་ཀྱི་ངོ་བོ་མངོན་སྣམ་པ་ལ།

in that case, how could nonduality have a diversity of natures?

རྨི་ལམ་རྨིས་པ་བཞིན་དུ་ཞེས་བྱ་བ་སྨོས་ཏེ།

the blessed one replied, it is like a dream.

ཇི་ལྟར་རྨི་ལམ་གྱི་གནས་སྐབས་ན་རྣམ་པར་ཤེས་པ་དོན་དམ་པར་གཉིས་མ་ཡིན་མོད་ཀྱི། སྣ་ཚོགས་ཀྱི་ངོ་བོར་སྣང་བ་ལྟར་བདག་འདི་ཡང་དེ་དང་འདྲ་བས་འགལ་བ་མེད་དོ།

just as in dreams consciousness is not dualistic on the ultimate level, but appears to have a diversity of natures, so it is with this self that there is no contradiction.

།འདི་ཐམས་ཅད་ནི་དེ་དག་གིས་བདག་ཁོ་ནའི་དབང་དུ་བྱས་ཏེ། སྨྲས་པ་གསང་བའི་བསྟན་བཅོས་ལས་བཤད་པའི་ཁུངས་འདིར་སྨྲས་པ་ཞེས་བྱ་བ་སྨོས་ཏེ།

all of this is a summary of the secret text that has been taught in the esoteric treatises, explaining it to me solely on account of what i have said.

འདིར་ཞེས་བྱ་བ་ནི་གསང་བའི་བསྟན་བཅོས་ལས་སོ།

this is from the secret text.

།གཟུགས་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཕྱིའི་གཟུགས་ལ་སོགས་པའོ།

form refers to outer form and so forth.

།འབྲས་བུ་ནི་ལུས་སོ། །རབ་བརྗོད་པ་ནི་བརྗོད་པ་སྟེ། གཟུགས་དང་ལུས་དང་བརྗོད་པ་ཞེས་ཚིག་རྣམ་པར་སྦྱར་རོ།

its effect is the body. its expression indicates form, body, and expression.

།ཐག་པ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཇི་ལྟར་ཐག་པ་ངེས་རྟོགས་ན་ཞེས་གོང་མ་དང་སྦྱར་རོ།

the betrothal is to be understood in the same vein as before.

།དེ་ལྟར་བདག་ཀྱང་ངེས་པ་ཡིན།

the self is ascertained in this way.

།ཞེས་བྱ་བ་ནི་གཉིས་མིན་ཞེས་བྱ་བར་ངེས་པ་སྟེ་འདི་སྐད་དུ་ཇི་ལྟར་ཐག་པར་ངེས་ཏེ་རྣམ་པར་རྟོག་པ་ལོག་ན་ཐག་པ་ཁོ་ནའོ་སྙམ་དུ་ངེས་པ་ཡིན་པ་དེ་བཞིན་དུ་བདག་ལའང་གཉིས་ཀྱི་རྣམ་པར་རྟོག་པ་ལོག་ན་བ

the expression nonduality is ascertained in reference to the statement, just as when one believes in a rope and believes that it is the rope at the break of conceptuality, one will also think, i am not dualistic when the conceptualization of duality is broken.

།གལ་ཏེ་བདག་གི་དེ་ཁོ་ན་གཉིས་མ་ཡིན་པ་ཉིད་ཡིན་ན་དེ་ཇི་ལྟར་རབ་ཏུ་སྨྲ་བ་རྣམས་སྲོག་ལ་སོགས་པ་ཡང་དེ་ཁོ་ནར་སྨྲ་སྙམ་པ་ལ།

if the self is nondual, how could those who teach it speak of life and so forth?

སྲོག་ལ་སོགས་པ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

life force and so on, he said.

།དེ་ནི་ལྷ་དེའི་རྒྱུ་མ་ཡིན།

this is not the cause of that deity.

།ཞེས་བྱ་བ་ནི་མ་རིག་པ་སྒྱུ་མའི་དབང་གིས་དེའི་བདག་ཉིད་དུ་རང་ཉིད་རྨོངས་ནས་རབ་ཏུ་སྨྲ་བ་རྣམས་རྨོངས་པར་བྱེད་པ་ཡིན་གྱི།

it is said that ignorance, through the power of illusion, deludes oneself into its very nature and causes those who teach it to be deluded.

དེ་ལས་མ་གཏོགས་པའི་གཞན་ཉིད་ནི་མེད་དོ།

apart from that, there is nothing else.

།སྲོག་ཏུ་རིགས་པས་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པས་ནི་ཇི་སྐད་བཤད་པའི་དོན་ཉིད་ནི་སྟོན་པར་བྱེད་དོ།

if you ask what life is like, he will teach the meaning exactly as it has been taught.

།དེ་རིག་བྱེད་ཅེས་བྱ་བ་ནི་དེ་ཁོ་ན་རིག་པའོ།

what is meant by knower of the vedas is knowledge of reality.

།ཇི་སྟེ་གལ་ཏེ་འདི་གཉིས་མ་ཡིན་ནོ་ཞེས་བྱ་བ་ཚད་མ་གང་ལས་གྲུབ་སྙམ་པ་ལ།

if you wonder, from where does the principle of nonduality come about?

གཉིས་མིན་ཞེས་བྱ་བ་སྨོས་ཏེ།

the word nonduality is used interchangeably.

འདི་ནི་དཔེར་གཞག་པ་ཡིན་ནོ།

this is a parable.

།སྦྱོར་བ་ནི་འདི་ལྟ་བུ་སྟེ་གང་དང་གང་ཡིད་ཡིན་པ་དེ་ནི་དོན་དམ་པར་གཉིས་མེད་པ་ཡིན་ཏེ།

it is like this: whatever is the mind is ultimately nonduality.

དཔེར་ན་རྨི་ལམ་གྱི་གནས་སྐབས་ལྟ་བུའོ།

it is like the state of a dream.

།སད་པའི་གནས་སྐབས་ན་ཡོད་པ་འདི་ཡང་ཡིད་ཡིན་པས་རང་བཞིན་གྱི་གཏན་ཚིགས་སོ།

it is also the mind that exists at the moment of awakening. this is the logical proof of the nature of things.

།གལ་ཏེ་ཡིད་དོན་དམ་པར་གཉིས་མེད་པ་ཁོ་ན་ཡིན་ན། འོན་དེ་ཇི་ལྟར་འགྲོ་བ་རྒྱུ་བ་དང་མི་རྒྱུ་བ་གཟུང་བ་དང་འཛིན་པའི་ངོ་བོར་གཉིས་སུ་སྣང་སྙམ་པ་ལ།

if the mind is ultimately nondual, then how could it possibly appear to be animate or inanimate, in terms of both apprehending and grasping?

སྣང་བ་འདི་ཡིད་ཡིན་ནོ་ཞེས་བྱ་བ་སྨོས་ཏེ།

this appearance is the mind.

འདི་སྐད་དུ་ཇི་སྲིད་དུ་མ་རིག་པའི་དབང་གིས་བདག་ཉིད་གཟུང་བ་དང་འཛིན་པའི་ངོ་བོར་སྣང་བ་དེ་སྲིད་དུ་ཡིད་འདི་ཡིན་ཏེ།

this mind exists for as long as one perceives and apprehends oneself through the power of ignorance.

ཁོང་དུ་ཆུད་ཅིང་རྟོགས་པའི་ཕྱིར་རོ།

because it brings understanding and realization.

།དེའི་ཕྱིར་ཡིད་སྣང་བའི་དབང་གིས་གཉིས་དམིགས་སོ་ཞེས་བཤད་པར་འགྱུར་རོ།

therefore, it is said that by the power of mental appearance they perceive duality.

།གང་གི་ཚེ་ཡིད་ཀྱི་ཡིད་ལོག་པའི་ཚེ་མི་དམིགས་སོ།

they do not apprehend when the mind is in error.

།གལ་ཏེ་ནམ་ཞིག་ལྡོག་སྙམ་པ་ལ།

if you wonder when it will come to an end,

གང་ཚེ་ཀུན་ཏུ་མི་རྟོག་པ། །ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

when he does not conceptualize, he says the following:

།དེ་འཛིན་པ་མེད་ཅེས་བྱ་བ་ནི་འཛིན་པའི་འཛིན་པ་མེད་པའོ།

non-grasping refers to the absence of grasping.

།གང་ལ་གཉིས་སུ་མེད་པར་བརྗོད་པའི་ཚུལ་ཡོད་པ་ཞེས་ཚིག་རྣམ་པར་སྦྱར་རོ།

it can be expressed in the manner of nonduality.

།སྔར་ཞེས་བྱ་བ་ནི་སྔར་དངོས་པོ་རྟག་པ་ཐམས་ཅད་རྒྱ་ཆེར་བསལ་བཟིན་པའི་ཕྱིར་རོ།

the former refers to the complete destruction of all previously existing things.

།གཞན་ཡང་ཞེས་བྱ་བ་ནི་སྐུན་དབྱུང་བ་གཞན་སྟོན་པ་སྟེ།

furthermore, the blessed one explained another slander:

འདིས་ནི་བཅིང་བ་དང་གྲོལ་བ་ཁས་བླངས་པ་དག་ཀུན་རྫོབ་ཏུ་ཡང་མེད་པར་ཐལ་བར་འགྱུར་བར་བསྟན་ཏོ།

this concludes that those who have adopted the view of bondage and liberation do not exist at all on the relative level.

།རྣལ་འབྱོར་པ་རྣམས་ཀྱིས་བསྒོམས་པ་ལ་སོགས་པའི་སྒྲིབ་པ་ཡང་འབྲས་བུ་མེད་པར་ཐལ་བར་བསྟན་པའི་ཕྱིར་རོ།

it is in order to demonstrate that the obscurations of the yogis who practice meditation and so forth do not bear fruit.

།ཅི་ཞིག་ཅེས་བྱ་བ་སྨོས་ཏེ།

the blessed one then asked, what is this?

རྣལ་འབྱོར་གོམས་པས་ཅི་ཞིག་བཟློག་ཅིང་ཅི་ཞིག་བསྒྲུབ་ཅེས་བྱ་བར་སྦྱར་རོ།

what can be counteracted and accomplished by practicing yoga?

།མི་ཟློག་པ་ཡི་གཏན་ཚིགས་སུ། །སྤང་བར་ནུས་པ་མ་ཡིན་ནོ།

it is not possible to reject them in terms of the principle that they should not be turned back.

།ཞེས་བྱ་བ་སྨོས་སོ།

the blessed one replied,

།དེའི་བདག་ཉིད་ཅེས་བྱ་བ་ནི་བདག་རྟག་པའི་བདག་ཉིད་དེ། རྟག་པ་གཅིག་པུའི་ངོ་བོ་ནི་སྤང་བར་མི་ནུས་པའི་ཕྱིར་རོ།

its nature is that of a permanent self, because it cannot be relinquished as the sole essence of permanence.

།བསྒྲུབ་ཏུ་མི་རུང་བའི་གཏན་ཚིགས་སུ་ཤེས་པ་ཡང་དག་ཅེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

the so-called true cognition refers to the conclusion that is not conducive to accomplishment.

།དེ་ཉིད་ཅེས་བྱ་བ་ནི་ཡང་དག་པའི་ཤེས་པ་ནི་དེའི་བདག་ཉིད་ཡིན་པའི་ཕྱིར་རོ།

that is why it is called true awareness because it is its very nature.

།བུམ་པ་ལ་སོགས་པ་ཞིག་པ་ན་ཞེས་གང་སྨྲས་པ་དེ་ལ་སྐུན་དབྱུང་བ་བུམ་པའི་ནམ་མཁའི་དཔེ་ཡང་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་སོ།

the analogy of the jar space illustrates what happened when the jar and the rest were destroyed.

།དེར་ཡང་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ནམ་མཁའ་ལའོ།

in that realm, too, is the sky.

།ཇི་ལྟར་བྱིས་པ་རྣམས་ལ་ནི། །ཞེས་བྱ་བ་དེ་ལ།

just as in the case of childish beings,

ཡང་སྨྲན་དབྱུང་བ་དེ་ཁོ་ན་མཐོང་བ་གོམས་པས་གློ་བུར་གྱི་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ་གོ་སླའོ།

moreover, by cultivating the perception of reality that destroys everything, it is said to be adventitious and will be easy to understand.

།ཇི་ལྟར་སྨུན་ཁུངམ་གཏོགས་ཏེ། །ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་དེ་ལ་ཡང་སྨུན་དབྱུང་བ་ངེས་པ་དང་མ་ངེས་པ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

the so-called slander is not confined to an enclosure, and so on, up until… as well as anything else that is undetermined or unsubstantial.

འདི་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་ནི་ངེས་པ་ལ་སོགས་པ་ཆོས་འགལ་བ་ཁས་བླངས་པའི་ཕྱིར། སྐྱེས་བུ་རྟག་པ་གཅིག་པུ་ཉིད་དུ་ཁས་བླངས་པ་གང་ཡིན་པ་དེ་ལ་གནོད་དོ་ཞེས་བསྟན་པ་ཡིན་ནོ།

all of this is shown to be harmful to the person who claims to be one perpetual being because he believes in something that is fixed and contrary to the dharma.

།གཉིས་མིན་གཉིས་སྣང་ཞེས་བྱ་བའི་སྤྱོར་བ་དེ་ལ་ཡང་། སྨུན་དབྱུང་བ་ཤེས་པའི་སྐྱེས་བུ་རྟག་པ་དང་གཅིག་པུ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

about the practice of duality and non-duality, he said, there is a man who knows permanence and annihilation.

འདིས་ནི་བསྒྲུབ་པར་བྱ་བའི་ཆོས་ཅན་ལས་ལོག་པའི་དཔེའི་ཆོས་ཅན་མ་གྲུབ་པ་ཉིད་དུ་བསྟན་ཏོ།

this shows that the logical proof based on the principle of neutrality with respect to the object to be established is unestablished.

།གལ་ཏེ་སྤྱིར་ཆོས་ཅན་ཙམ་ལ་གཉིས་མེད་པའི་ངོ་བོར་བསྒྲུབ་ན་ནི། དེའི་ཚེ་གྲུབ་པ་སྒྲུབ་པ་ཡིན་ཏེ།

if one were to attain the essence of nonduality with respect to a mere phenomenon as a referential object, then accomplishment would be attained.

ཁོ་བོ་ཅག་ཀྱང་རྣམ་པར་ཤེས་པ་སྨྲ་བ་ལ་དེ་བཞིན་དུ་ཁས་ལེན་པའི་ཕྱིར་རོ།

it is because we also accept that this is the case with those who teach consciousness.

།ཆོས་ཅན་རྟག་པ་ལ་ནི་གཏན་ཚིགས་ཀྱི་གཞི་མ་གྲུབ་པ་ཉིད་དང་། དཔེའི་ཆོས་ཅན་ཡང་མ་གྲུབ་པ་ཉིད་ཡིན་ནོ།

when all things are permanent, the basis of the logical proof is unestablished, and the foundation of the argument cannot be established.

།དེ་དག་གིས་གང་བརྗོད་པ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་གསང་བ་སྨྲ་བ་རྣམས་ཀྱིས་ཏེ།

what they say is spoken by those who preach secrets.

དེ་ནི་བདེ་བར་གཤེགས་པའི་ལུགས་ལ་མཛེས་སོ་ཞེས་བྱ་བར་སྦྱར་ཏེ།

this is appealing to the sugatas philosophical system.

དངོས་པོ་ཐམས་ཅད་ལ་ཁྱབ་པའི་སྟོང་པ་ཉིད་བསྟན་པ་ནི་བཅོམ་ལྡན་འདས་ཁོ་ནའི་ཡིན་གྱི།

the teaching on the emptiness that pervades all entities belongs exclusively to the blessed one.

གཞན་དག་གི་ནི་མ་ཡིན་ནོ།

it is not the case for others.

།ཡེ་སྲིད་པ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཡེ་སྲིད་པ་དབང་ཕྱུག་གི་ཡིན་པས་ཡེ་སྲིད་པའོ།

existence is said to be due to the existence of a lord.

།ཡང་དག་པ་ཉིད་ཅེས་བྱ་བ་ནི་དེ་ཁོ་ན་ཉིད་དོ།

true reality is what is meant by true reality.

།སྔར་སྨོས་པ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་དངོས་པོ་རྟག་པ་བསལ་བའི་ཚུལ་གྱིས་སོ།

the expression previously mentioned means that it eliminates all things in terms of permanence.

།རང་གི་སྡེ་པ་གང་དག་ཅེས་བྱ་བ་ནི་བཙུན་པ་དགེ་བསྲུངས་ལ་སོགས་པ་སྡེ་ཐམས་ཅད་གོ་སླའོ།

those of your own faction, such as the venerable ksemankara, will all be easily understood.

།ཆོས་རྣམས་ཐམས་ཅད་རྟག་ཏུ་རང་བཞིན་སྟོང་།

all phenomena are always empty of inherent existence.

།ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ནི་ཚིགས་སུ་བཅད་པའི་ལྷག་མ།

the remainder of the verse is in verse:

རྒྱལ་སྲས་རྣམས་ཀྱིས་དངོས་པོ་རྣམས་བཤིག་ན། །སྲིད་པ་ཀུན་ནི་ཡོང་གིས་ཐམས་ཅད་སྟོང་།

when the sages have destroyed all things, no existence whatsoever can be found to be empty.

།ཕྱོགས་གཅིག་སྟོང་ཉིད་མུ་སྟེགས་ཅན་རྣམས་ཀྱི། །ཞེས་བྱ་བ་གསུངས་སོ།

the tirthikas argue that emptiness is a partial truth.

།འདིར་ཡང་གསུངས་པ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་འཕགས་པ་ཀླུ་སྒྲུབ་ཀྱིས་སོ།

this too has been taught by noble siddhartha.

།རྐྱེན་ལས་བྱུང་བ་ཞེས་བྱ་བ་ནི། རྟེན་ཅིང་འབྲེལ་པར་འབྱུང་བའིའོ།

originating from conditions is dependent arising.

།ཅིའི་ཕྱིར་མ་མཐོང་སྙམ་པ་ལ། གལ་ཏེ་དོན་གཅིག་ཅེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཏེ།

why do i not see him? asked the bodhisattva, if he were to speak of a single meaning,

གལ་ཏེ་དོན་གཅིག་ཅིག་དོན་དམ་པར་ཡོད་པར་གྱུར་ན་ཡང་། དེའི་ཚེ་ཅིའི་ཕྱིར།

if there were only one ultimate truth, why would that be so?

ཆོས་ཐམས་ཅད་རང་བཞིན་མེད་པ་ཉིད་དུ་ཁས་བླང་།

it is said that all phenomena have no intrinsic nature.

འདིས་ནི་ཐ་སྙད་འདི་འཇིག་རྟེན་དང་འགལ་བ་ཡིན་ནོ་ཞེས་བསྟན་པ་ཡིན་ནོ།

in this way he taught that all conventions are contradictory to the world.

།མདོ་སྡེ་མང་དང་འགལ་བར་འགྱུར།

they will contradict many sutras.

།ཞེས་བྱ་བ་ནི་བཅོམ་ལྡན་འདས་ཀྱིས་རབ་འབྱོར་ཕྱིན་ཅི་ལོག་མ་གཏོགས་པར་བྱིས་པ་རྣམས་གང་ལ་གནས་ནས་ལས་མངོན་པར་འདུ་བྱེད་པར་འགྱུར་བའི་ཆོས་ཉིད་སྐྲའི་རྩེ་མོའི་ཆ་ཤས་གཞག་པ་ཙམ་ཡང་མེད

the blessed one has said, sudbhuti, no phenomenon whatsoever exists in which childish beings engage in karmic formation apart from mistaken perception. it does not even amount to a fraction of the tip of a needle.

འཕགས་པ་ཆོས་ཡང་དག་པར་སྡུད་པ་ལས། རིགས་ཀྱི་བུ་འཇིག་རྟེན་གནས་པ་འདི་ནི་སྐྱེ་བ་དང་འགག་པ་ལ་མངོན་པར་ཞེན་པ་ཡིན་ཏེ།

noble son, from the dharma collection, worldly beings are fixated on arising and ceasing.

དེ་ལྟ་བས་ན་དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་ནི་འཇིག་རྟེན་སྐྲག་པའི་གནས་ཡོངས་སུ་སྤང་བའི་ཕྱིར་ཐ་སྙད་ཀྱི་དབང་གིས་སྐྱེའོ།

therefore, in order to eliminate the fear of the world, the thus-gone ones are reborn through the power of conventions.

།འགག་གོ་ཞེས་གསུང་གི་འདི་ལ་ཆོས་གང་ཡང་སྐྱེ་བ་མེད་དོ་ཞེས་གསུངས་སོ།

you have said, this is cessation. there is no arising of any phenomenon whatsoever.

།ཁྱབ་དང་དབང་ལ་སོགས་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཁྱབ་འཇུག་དང་དབང་ཕྱུག་ལ་སོགས་པའོ།

visnu, indra, and so forth are said to be visnu and isvara.

།དཔག་ཏུ་མེད་པར་གནས་པའི་རྒྱུ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐ་སྙད་ཐམས་ཅད་རྣམ་པར་གཞག་པའི་རྒྱུའོ།

the cause of remaining immeasurably stable means that all conventions are established.

།འཇིག་རྟེན་སྤྱི་བོར་གྱུར་པས་ཀྱང་། །ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཉན་ཐོས་དང་རང་སངས་རྒྱས་རྣམས་ཀྱིས་ཀྱང་ངོ་།

even the hearers and solitary buddhas are foremost in the world.

།ཀྱང་གི་སྒྲས་ནི་སོ་སོའི་སྐྱེ་བོ་མཆོག་རྣམས་ཀྱིས་ཀྱང་ངོ་།

so it is with the supreme ordinary beings.

།ཟླ་བའི་འོད་ཟེར་བཞིན་དག་པས་ན་ཟླ་བའི་འོད་ཟེར་ལྟར་དག་པའོ།

they are pure, like the light of the moon.

།བདག་མེད་པ་དང་པོ་ནི་གང་ཟག་ལ་བདག་མེད་པའོ།

the first non-self is the selflessness of a person.

།གང་དག་ལ་ལོག་པར་བསྟན་པའི་གྲུབ་མཐར་འཆེལ་བའི་བློ་ཡོད་པ་ཞེས་ཚིག་རྣམ་པར་སྦྱར་རོ།

this refrain should be applied to those whose minds are obscured by the doctrine of mistaken teachings.

།དེ་ལུགས་རྗེས་འཇུག་བློ་ཅན་རྣམས། །ཞེས་བྱ་བ་ནི་དེ་བཞིན་གཤེགས་པའི་ལུགས་ཀྱི་རྗེས་སུ་འཇུག་པའི་བློ་ཅན་རྣམས་སོ།

the minds of those who follow the way of the tathagatas.

།དེ་བཞིན་གཤེགས་པའི་བསྟན་པ་གང་ལ་སྙིང་རྗེ་ཉིད་རིགས་ཀྱི་ཁྱིམ་ཡོད་པ་དེ་ལ་དེ་སྐད་ཅེས་བྱའོ།

it is said that the teaching of the tathagatas belongs to the family of compassion.

།མེ་ལྕེ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་མེའོ།

fire tongue means fire.

།གྲངས་ཡོད་པ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་གཅིག་ཁོ་ནའོ།

the number is just one.

།ཆོས་ཀྱི་སྐུ་ལ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་གནོད་པ་ཞེས་བྱ་བར་སྦྱར་ཏེ།

when it comes to the dharma body, it is said that it is harmful.

ཆོས་ཀྱི་སྐུའི་ས་བོན་དེ་ཁོ་ན་ཉིད་ལ་མོས་པ་གང་ཡིན་པ་དེ་ལ་གནོད་པ་བྱེད་པར་ཞུགས་པའི་ཕྱིར་རོ།

it is because they cause harm to those who are inclined toward the essence of the seed of the dharma body.

།ཡང་གསུངས་པ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་འཕགས་པ་ཀླུ་སྒྲུབ་ལ་སོགས་པ་སྟེ། འདིར་ཚིགས་སུ་བཅད་པ་དང་པོ་ནི།

furthermore, it was taught by noble siddhartha and others. the first verse is as follows:

སློབ་དཔོན་ཀླུ་སྒྲུབ་ཀྱི་ཞལ་སྔ་ནས་ཀྱིས་ཡིན་ནོ།

this was done through the scriptural exegesis of the bodhisattva nagarad-pratyekadbuddhadyana.

།གཉིས་པ་ལ་སོགས་པ་ནི་འཕགས་པ་ལྷའི་ཡིན་ནོ།

the second and so forth are the gods of the noble ones.

།གཏི་མུག་དབང་གིས་བསྒྲིབས་གྱུར་ཏེ། །ཞེས་པ་ནི་གཏི་མུག་གིས་ཀུན་ནས་བསྒྲིབས་པའོ།

obscured by delusion, he said, this is the complete obscuration of delusion.

།ཟླ་བ་སྒྲོན་མའི་ཏིང་ངེ་འཛིན་ལས་དང་པོ་བཟོད་པའི་ཁྱད་པར་བསྟན་པ་ལས་ཇི་སྐད་གསུངས་པ་བཞིན་ནོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་དེ་ལས།

this is how it was taught in the first teaching on the special qualities of patience, from the absorption of the moon lamp.

འཇིག་རྟེན་འདི་ན་སུ་སྟེགས་ཅན་གཞན་གང་། །འགོད་པ་དག་ལ་དེ་ནི་ཡིད་མི་སྟུང་།

they have no anger toward the non-buddhists who dwell in this world.

།དེ་དག་རྣམས་ལ་སྙིང་རྗེ་ཉེར་འཇོག་ལ། །འདི་ནི་བཟོད་པ་དང་པོའི་བྱེ་བྲག་ཡིན།

having compassion for them, this is the uniqueness of the first patience.

།ཞེས་བྱ་བ་འབྱུང་ངོ་།

the name bhadra is derived from:

།གངས་ནི་ཁ་བའོ།

the himalayas are brilliant.

།དེའི་རང་བཞིན་གྱི་རི་སྟེ། རི་བོ་ནི་གངས་རིའོ།

it is a natural mountain, and its mountains are known as the snowy mountains.

།དེ་ཡི་ཁ་བའི་དྲུམ་གྲུགས་ནི། །གངས་རིའི་ཁ་བའི་དྲུམ་གྲུགས་སོ།

the tuft of hair belonging to him is made of cotton from the snowy mountains.

།དེ་ནི་ཉིམའི་འོད་ཟེར་ཤིན་ཏུ་འཇེབས་པའང་ཡིན་ལ། གངས་རིའི་ཁ་བའི་དྲུམ་གྲུགས་ལ་བབས་པ་ཡང་ཡིན་པས་ཞེས་ཚིག་རྣམ་རྣམ་པར་སྦྱར་ཏེ།

the sun shines so brightly that it falls on a swamp of snow.

དེ་དང་འདྲ་བའི་ཕྱིར་རོ།

because it is like that.

།རིགས་ངན་ཞེས་བྱ་བ་ནི་གདོལ་པའོ། །ཐོག་མ་དང་བར་དང་ཐ་མར་དགེ་བ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོས་པ་དང་། བསམས་པ་དང་། བསྒོམས་པའི་དུས་སུ་གོ་རིམ་ཇི་བཞིན་པ་འམ།
།ཡང་ན་མངོན་སུམ་དང་། རྗེས་སུ་དཔག་པ་དང་། ཕན་ཚུན་དབྱོད་པ་དག་ཏུའོ།

inferior caste refers to the untouchable in the beginning, middle, and end. virtuous in the intermediate stages of learning, contemplation, and meditation, it is either perceptible, comprehensible, or mutually discerning.

།གསེར་ནི་ས་ལེ་སྦྲམ་མོ།

gold is made of cats eye.

།གང་ལ་འཁོར་བ་ན་མ་འདྲེས་པའི་ཡེ་ཤེས་ཡོད་པ་དེ་ལ་དེ་སྐད་ཅེས་བྱའོ།

he is said to possess the unadulterated wisdom of samsara.

།དེ་ནི་མི་དང་ལྷ་ཡུལ་པའི་འདྲེན་པ་མཐའ་དག་གི་ཅོད་པན་གྱི་ཕྲེང་བས་བརྒྱན་པ་ཡང་ཡིན་ལ་ཞབས་པདྨ་གཉིས་ཀྱང་ཡིན་པས་ཞེས་ཚིག་རྣམ་པར་སྦྱར་རོ།

he is adorned with garlands of crowns from the guides of humans and gods, and his two feet are like lotuses.

།ཡང་དག་ཡེ་ཤེས་ཚོལ་བརྩོན་ཞེས་བྱ་བ་ནི་བྱུར་ནས་ཞེས་བྱ་བ་ལྷག་མ་ཡིན་ནོ།

endeavoring to pursue true wisdom is the remainder.

།གང་དག་ལ་བློ་མིག་ཞིབ་པ་ཡོད་པ་ཞེས་ཚིག་རྣམ་པར་སྦྱར་རོ།

the term intelligent eyes refers to those who have sharp eyes.

།ལྷག་མ་ནི་གོ་སླ་བས་རྣམ་པར་མ་ཕྱེའོ།

since the rest are easy to understand, they cannot be discerned.

།དབུ་མའི་རྒྱན་གྱི་དཀའ་འགྲེལ་སློབ་དཔོན་ཀ་མ་ལ་ཤཱི་ལས་མཛད་པ་རྫོགས་སོ།། །།རྒྱ་གར་གྱི་མཁན་པོ་སུ་རེན་དྲ་བོ་དྷི་དང་། པྲཛྙཱ་ཝརྨ་དང་། ཞུ་ཆེན་གྱི་ལོ་ཙྪ་བ་བནྡེ་ཡེ་ཤེས་སྡེ་ལ་སོགས་པས་བསྒྱུར་ཅིང་ཞུས་ཏེ་གཏན་ལ་ཕབ་པ།།

this concludes the sutra of the basket ornament. it was translated, edited, and finalized by the indian preceptor rajendrabodhi and the chief editor-translator bande yeshe de.

།།འདིལ་ཤློ་ཀ་སྟོང་སུམ་བརྒྱ་བརྒྱད་ཅུ་ཡོད་དོ།།།

here is a tripitaka of three hundred eighty thousand.